

turizm ve rekreasyon yapıları

tourism and recreation buildings

VitrA
Çağdaş
Mimarlık
Dizisi

VitrA
Contemporary
Architecture
Series

VitrA
Çağdaş
Mimarlık
Dizisi

VitrA
Contemporary
Architecture
Series

VitrA
Çağdaş
Mimarlık
Dizisi

VitrA
Contemporary
Architecture
Series

turizm ve rekreasyon yapıları

tourism and recreation buildings

VitrA Çağdaş Mimarlık Dizisi 2

VitrA Contemporary Architecture Series 2

Turizm ve Rekreasyon Yapıları

Tourism and Recreation Buildings

ISBN 978-605-61000-2-4

Birinci Baskı İstanbul, 2013

First Edition

Editör: Banu Binat, Neslihan Şık
Editor

Eleştirmen: Doç.Dr. Deniz Güner
Architectural Critic

Sanat Yönetmeni: Erkan Nazlı
Art Director

Tasarım: Zekiye Nazlı
Design

Grafik Uygulama: Kenan Öztürk
Graphics

Düzeltili: Bahar Siber
Proofreading

Çeviri: Didem Özdel
Translation

Çeviri Düzeltili: Garrett Hubing
English Proofreading

Proje Ortakları: VitrA, Türk Serbest Mimarlar Derneği (TSMD)
Project Partners VitrA, Turkish Association of Architects in Private Practice

Seçici Kurul: Banu Binat, Doç.Dr. Deniz Güner, Ertuğ Uçar
Selection Committee

Danışma Grubu: Banu Binat, Prof.Dr. Celal Abdi Güzer, Yeşim Hatırlı, Erkut Şahinbaş, Arzu Uludağ Elazığ
Advisory Group

Renk Ayrımı, Basım ve Cilt: Ofset Yapımevi
Color Separation, Printing and Binding
Şair Sokak, No: 4 Çağlayan Mah. Kağıthane 34410 İstanbul TR
Tel: +90 212 295 86 01

Kapak Kağıdı: LN.127 Manager Blanc Beyaz 320 gr/m²
Paper used for cover LN.127 Manager Blanc 320 gr/m²

İç Kağıtlar: Munken Pure 120 gr. 1.3 Bulk
Paper used for interior pages

Yazı Karakterleri: Flange
Font

Bu kitap VitrA Çağdaş Mimarlık Dizisi projesi kapsamında hazırlanmıştır.
This book is a part of the VitrA Contemporary Architecture Series project.

Bu kitabın bütün yayın hakları saklıdır. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.
Yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

All rights reserved. Except for quotes with direct reference to this work, any form of reproduction is forbidden without the written permission of the publisher.

Sunuş	
Preface	6
Önsöz, Vitra	
Introduction	8
Önsöz, TSMD	
Introduction	10
Değerlendirme	
Appraisal	12
Değişen Tatil Anlayışları ve Mekânsal Yansımaları, Doç.Dr. Zafer Yenil	
The Changing Perception of Vacation and its Spatial Reflections	14
Turizm Yapılarının Gelişimi, Tuncay Çavdar	
Evolution of Tourism Buildings	22
Yeni Otel Tasarımı, Doç.Dr. Sedef Doğaner	
New Hotel Design	28
Turizm Sektörünün Gelişimi, Tavit Köletavitoğlu	
Evolution of Tourism Industry	40
Konaklama	
Accommodation	44
Rekreasyon	
Recreation	228
Mimarlar	
Architects	314
Ofisler	
Offices	326
Dizin	
Index	334
Fotoğraf Kaynakçası	
Photograph Credits	336

VitrA Contemporary Architecture Series is a project developed by VitrA and the Turkish Association of Architects in Private Practice to profile and document architectural trends in Turkey since the year 2000. Every year, the book prepared for this project focuses on a different type of building structure.

This book in your hand, which follows the first volume on commercial structures, examines tourism and recreation buildings. Grouping these projects into two main categories, "Accommodation" and "Recreation", the book commences with analyses by a tourism expert, architect and sociologist of these spaces where modern-day people spend their leisure time and holidays and their influence on the industry.

The projects included in this book were selected by a jury from a pool of projects submitted to or nominated by an advisory committee. In its selection, the jury sought to ensure that each building had a distinctive architectural plan, offered diverse services and functions, was located in a different location, created a difference in terms of its relationship with its environment, and demonstrated an innovative approach to material use, design and structure. The jury also sought to ensure that projects represented a diverse range of architectural offices and geographies so as to provide the best possible overview of recent tourism and recreation building construction in Turkey.

The VitrA Contemporary Architecture Series aims to pique the interest of readers while also providing source material for research and analysis. Hence, this book is designed to provide opportunities for very different reading approaches. It can be read in Turkish or English from beginning to end. Readers can examine and compare tourism and recreation structures within their categories or "read" the book pictorially via building mastheads. Readers can also peruse the comments of building architects [] and texts by Deniz Güner [], which evaluate projects from the perspective of user expectations. Furthermore, using the QR codes on building mastheads, readers can immediately access additional information on the Internet that we were unable to fit into the book as well as the exact location of buildings on a map and numerous images.

We hope that the books in these series add a permanent value to the literature on our country's contemporary architecture and raise awareness about architectural criticism. We are grateful, therefore, to VitrA and the Turkish Association of Architects in Private Practice for taking on the publication of this book as a social responsibility.

Banu Binat & Neslihan Şık

VitrA Çağdaş Mimarlık Dizisi, 2000 sonrası mimarlığımızın genel profilini çıkarmak ve bellek oluşturmak amacıyla VitrA ve TSMD ortaklığında geliştirilen bir proje. Bu kapsamda hazırlanan kitap, her yıl farklı bir yapı tipini ele alıyor.

İlk yılında ticari yapılara odaklanan dizinin elinizdeki bu ikinci kitabı, turizm ve rekreasyon yapılarını inceliyor. Projelerin “Konaklama” ve “Rekreasyon” olarak iki ana kategoride gruplandığı kitap; turizmciler, mimarlar ve sosyolog bakış açılarından modern insanın iş dışı boş vakit ve tatillerini geçirdiği yapı türlerini sektörün yansımalarıyla inceleyen değerlendirme yazılarıyla başlıyor.

Kitapta yer alan projeleri, başvuru yapan ve danışma kurulunca nomine edilen projeler arasından seçici kurul belirledi. Projelerin seçilme kriterleri her binanın farklı bir plan şemasına sahip olmasına, farklı hizmet ve işlevlere yönelmesine, farklı konumda bulunmasına, bulunduğu çevre ile kurduğu ilişkide farklılık yaratmasına, malzeme, tasarım ve strüktürel açıdan yenilikçi bir yaklaşım benimsemesine göre belirlenirken, mimarlık ofislerinin çeşitliliğine ve yapı üretiminin yaklaşık profilini çıkaracak bir coğrafi dağılımın sağlanmasına da dikkat edildi.

VitrA Çağdaş Mimarlık Dizisi'ndeki kitaplar, okuyucuya, inceleme ve bir kaynak olarak kullanma imkânı sunacak, ayrıca tekrar tekrar okuma isteği uyandıracak şekilde tasarlandı. Kitap, tasarımı gereği pek çok farklı okuma şekline imkân veriyor. Kitabı baştan sona Türkçe ve İngilizce olarak kesintisiz olarak okumak mümkün. Turizm ve rekreasyon yapılarını kendi kategorileri içinde incelemek ve karşılaştırmak mümkün. Projelerin künye bilgileri büyük görsellerle birleşince, tüm kitabı baştan sona görsel olarak okumak mümkün. Öte yandan her bina için kendi mimarının yorumunu [] ve tüm projelere değerlendirme yazan Deniz Güner'in [] kullanıcı beklentileri açısından ele aldığı metinleri okuyarak da kitabı tamamlamak mümkün. Ayrıca binaların künyesinde yer alan QR kodları sayesinde kitaba sığmayan ek bilgilere, ilgili binanın harita üzerindeki yerine ve pek çok farklı görsele internet sitesine bağlanarak anında ulaşılabilir.

Dizi kapsamında yayımlanacak kitapların, çağdaş mimarlık literatürümüze kalıcı bir değer kazandırmasını ve mimarlık eleştirisi konusunda farkındalık yaratmasını ümit ediyoruz. Kitabı hayata geçirmeyi sosyal bir sorumluluk olarak kabul eden VitrA ve TSMD'ye teşekkür ederiz.

Banu Binat & Neslihan Şık

As a solution partner for projects complying with the best architectural practices, VitrA supports initiatives that contribute to the development of architecture and design and engage actors in every segment of the building sector. The most recent example of our activities in this area was our co-sponsorship of the Istanbul Design Biennial, organized for the first time in our country in 2012. This year, we also organized conferences and workshops led by international experts on innovation, trends and design at the Vitra Innovation Center in Bozüyük. For seven years now, we have collaborated with Bilgi University's Faculty of Architecture on an initiative called "Architectural Excursion with Vitra", which aims to contribute to the education of young architects. The most recent product of this collaboration is the book "Harbour Cities: Amsterdam, Barcelona, Hamburg".

"Vitra Contemporary Architecture Series" is a long-term collaborative project we initiated in 2011 with the Turkish Association of Architects in Private Practice (TSMD), an organization that shares our vision of Turkey's architectural culture. The goal of this project is to contribute to architectural debate and the development of a critical culture by examining contemporary works of architecture built after the year 2000 from a variety of angles and using diverse media that engage the wider public, including books, exhibitions, panel discussions and a website.

In the first year of our collaboration with TSMD, we looked at commercial buildings, with special emphasis on shopping centers and office buildings – two building types that have changed radically in recent years. This year, we turned our focus to tourism. Considered a luxury market 70 years ago, tourism has become an essential component of modern life, bringing with it a myriad of structures featuring innovative and bold design. In addition to considering buildings for mass tourism, holiday villages, alternative tourism and boutique hotels, we also looked at recreational spaces, the new venues of escape from modern life. Needless to say, the buildings included in this second volume provide important clues about the way our vacation, recreation and leisure habits have evolved over the last decade.

We hope that the books published in the Vitra Contemporary Architecture Series make a lasting contribution to the literature of contemporary architecture by creating awareness about architectural criticism and initiating a thought-provoking discussion process. For this reason, we would like to express our deepest gratitude to everyone who contributed to this book, especially the architects who designed the buildings that are its subject matter.

Hüsamettin Onaç

Executive Vice President
Eczacıbaşı Building Products Division

VitrA olarak, iyi mimarlık uygulamalarında çözüm ortağı olmanın yanı sıra, mimarlık ile tasarımı odağına alan ve sektörün tüm aktörlerine dokunmayı hedefleyen projelere imza atıyoruz. Bu alandaki çalışmalarımızın en güncel örneklerinden biri, 2012 yılında ülkemizde ilk kez düzenlenen Tasarım Bienali'nin eş sponsorları arasında yer almamız oldu. Bu yıl Bozüyük'teki VitrA İnovasyon Merkezi'nde, yurt dışından yedi uzman konuğun katılımıyla, inovasyon, trendler ve tasarım üzerine sohbetler ve atölye çalışmaları düzenledik. Geleceğin mimarlarının eğitime katkıda bulunmak amacıyla BİLGİ-MİMARLIK ile yaptığımız işbirliği ise yedinci yılına ulaştı. "VitrA ile Mimari Keşif" başlığı altında süren işbirliğinin son ürünü, "Liman Kentleri: Amsterdam, Barselona, Hamburg" adlı kitap oldu.

Aynı amaçla, mimarlık kültürünün gelişimi konusunda ortak değerleri paylaştığımız TSMD ile, 2010 yılında uzun soluklu bir işbirliği başlatarak, çalışmalarımıza kalıcı bir halka daha ekledik. "VitrA Çağdaş Mimarlık Dizisi" adıyla hayata geçirdiğimiz projeye, çağdaş mimarlık eserlerinin; kitap, sergi, panel, internet sitesi gibi mecralarda çok yönlülük içerisinde irdelenmesini ve daha geniş kitlelerle paylaşılmasını sağlayarak, mimari tartışma ve eleştiri kültürüne katkıda bulunmayı hedefliyoruz.

2000'den sonra üretilen yapıları incelediğimiz projenin ilk yılında; alışveriş merkezleri ve ofis yapılarının, büyük bir değişim yaşamasından hareketle, ticari yapıları ele aldık. Projenin ikinci yılında yönümüzü turizm çevirdik. Yetmiş yıl önce "lüks" olarak kabul edilen turizm, bugün hayatın vazgeçilmez bir parçası. Kitle turizmi, tatil köyleri, alternatif turizm arayışları, butik oteller derken, 2000'lerle birlikte sektör ve turizm yapılarının yanı sıra, modern hayatın kaçış noktaları olarak tasarlanan rekreasyon alanlarına da cesaret ve çeşitlilik geldi.

Bu düşüncelerle, yeni kitabımızda 2000 yılından sonra inşa edilen turizm ve rekreasyon yapılarını ele alıyoruz. Seçkiye giren yapılar bizlere tatil, eğlence ve dinlenme alışkanlıklarımızın nasıl değiştiği konusunda da önemli ipuçları veriyor.

VitrA Çağdaş Mimarlık Dizisi kapsamında yayımlanacak tüm kitapların, çağdaş mimarlık literatürümüze kalıcı bir değer kazandırmasını, mimarlık eleştirisi konusunda farkındalık yaratmasını ve kışkırtıcı bir süreci başlatmasını hedefliyoruz. Projeye konu olan yapıları üreten mimarlarımız başta olmak üzere, katkıda bulunan herkese teşekkür ediyoruz.

Hüsamettin Onaç

Eczacıbaşı Yapı Ürünleri Grubu Başkanı

The Turkish Association of Architects in Private Practice (TSMD) is a non-profit organization working since 1987 to promote the values embraced by the architectural profession, create awareness about urban sustainability, and contribute to the development of the building industry.

In Turkey, as everywhere else in the world, architects and other people involved in art and design are –by virtue of their profession– **representatives of critical culture, social sensitivity and resistance**. They are pioneers empowered by art who represent the consciousness of the era.

Aware of this representative role, TSMD does not confine its scope of activities to members and their fields of interest. On the contrary, by maintaining an active relationship with the entire profession, TSMD strives to develop a structure that both nourishes and is nourished by the larger architectural community. The major focus of TSMD's interest today, the design and construction of buildings – in other words, the processes involved in architectural practice – is the broadest common base uniting all stakeholders and actors in the profession.

Last year, TSMD began a new project in collaboration with VitrA that addresses a deficiency in our architectural community. In conjunction with TSMD's other activities, the project aims to document contemporary Turkish architecture through a study of different building typologies, this way generating discussions that will constitute the basis for future studies. The first book of the VitrA Contemporary Architecture Series focused on shopping centers and office buildings; this second book looks at tourism and recreation buildings. By evaluating a different building type each year, the series aims to compile a comprehensive record of contemporary architecture in Turkey. As with many other TSMD initiatives, the project is open to the entire architectural community as well as to TSMD members.

Through this collaboration, our two institutions aim to contribute to the formation of collective memory in contemporary architecture, raise important issues in both the professional and public spheres, and stimulate critical thought by creating awareness. In addition to this book, the VitrA Contemporary Architecture Series encompasses exhibitions, panels, and a website that engages the public as well as academicians and professionals.

We would like to express our endless gratitude to all those colleagues who shared their valuable projects with us and to VitrA for taking on this social responsibility project. We hope that the project will continue for many years to come, as intended.

Yeşim Hatırlı

Turkish Association of Architects in Private Practice
Chair of the Administrative Board

Türk Serbest Mimarlar Derneği, mimarlık mesleğinin benimsediği değerlerin yaygınlaşması, mimarlığın ve mimarlık mesleğinin uygulanmasının geliştirilmesi, kentsel çevre bilincinin oluşması ve yapı sektörünün gelişmesi için, 1987 yılından bu yana hizmet veren bir sivil toplum örgütüdür.

Dünyanın her yerinde olduğu gibi Türkiye'de de mimarlar, tasarım ve sanatla uğraşan kişiler, kişisel mesleki kimliklerine **paralel olarak eleştirel bir kültürü, toplumsal bir duyarlılık ve direnme noktasını, gücünü sanattan alan bir öncülüğü ve çağ bilincini** temsil etmektedir.

Türk SMD de bu temsiliyet bilinci içinde mimarlıkla ilgili etkinliklerini üye profili ve onların mesleki ilgi alanları ile sınırlı tutmamakta, aksine tüm mimarlık ortamıyla ilişkisini canlı tutarak, o ortamı besleyen ve o ortamdan beslenen bir yapı oluşturmak için çaba sarf etmektedir. Bugün Türk SMD'nin ağırlıklı ilgi alanını oluşturan tasarım, yapı elde etme, yani mimarlığın uygulanma süreçleri, mimarlığın bütün paydaş ve aktörlerini bir araya getiren en geniş zemindir.

Geçtiğimiz yıl, derneğimiz Vitra'nın işbirliği ile Türkiye mimarlık ortamında eksikliği duyulan yeni bir projeye başladı. Bu proje, derneğimizin diğer etkinliklerine ek olarak, Türkiye çağdaş mimarlık ortamını farklı yapı türlerini eksen alarak belgelemeyi, tartışmayı ve böylece farklı çalışmalar için zemin oluşturmayı hedefliyor. İlk kitapta alışveriş merkezleri ve ofis yapılarını, elinizdeki bu ikinci kitapta ise turizm ve rekreasyon yapılarını ele alan Çağdaş Mimarlık Dizisi, zaman içinde diğer yapı türlerine odaklanarak bir birikim oluşturacak. Derneğimiz diğer pek çok projede olduğu gibi, bu projede de üyelerinin yanı sıra tüm mimarlık ortamına açık bir katılım öngörüyor.

İki kurum, çağdaş mimarlıkta bellek oluşturulmasına katkıda bulunmak, konuyu sektörün ve kamuoyunun gündemine taşımak, farkındalık yaratarak düşünmeye sevk etmek amacıyla bir araya geldi. Vitra Çağdaş Mimarlık Dizisi projesi, bu kapsamda sergiler, paneller, kitap ve internet sitesi aracılığıyla akademik, profesyonel ve popüler ortamda etkin olacak bir dizi etkinlik içeriyor.

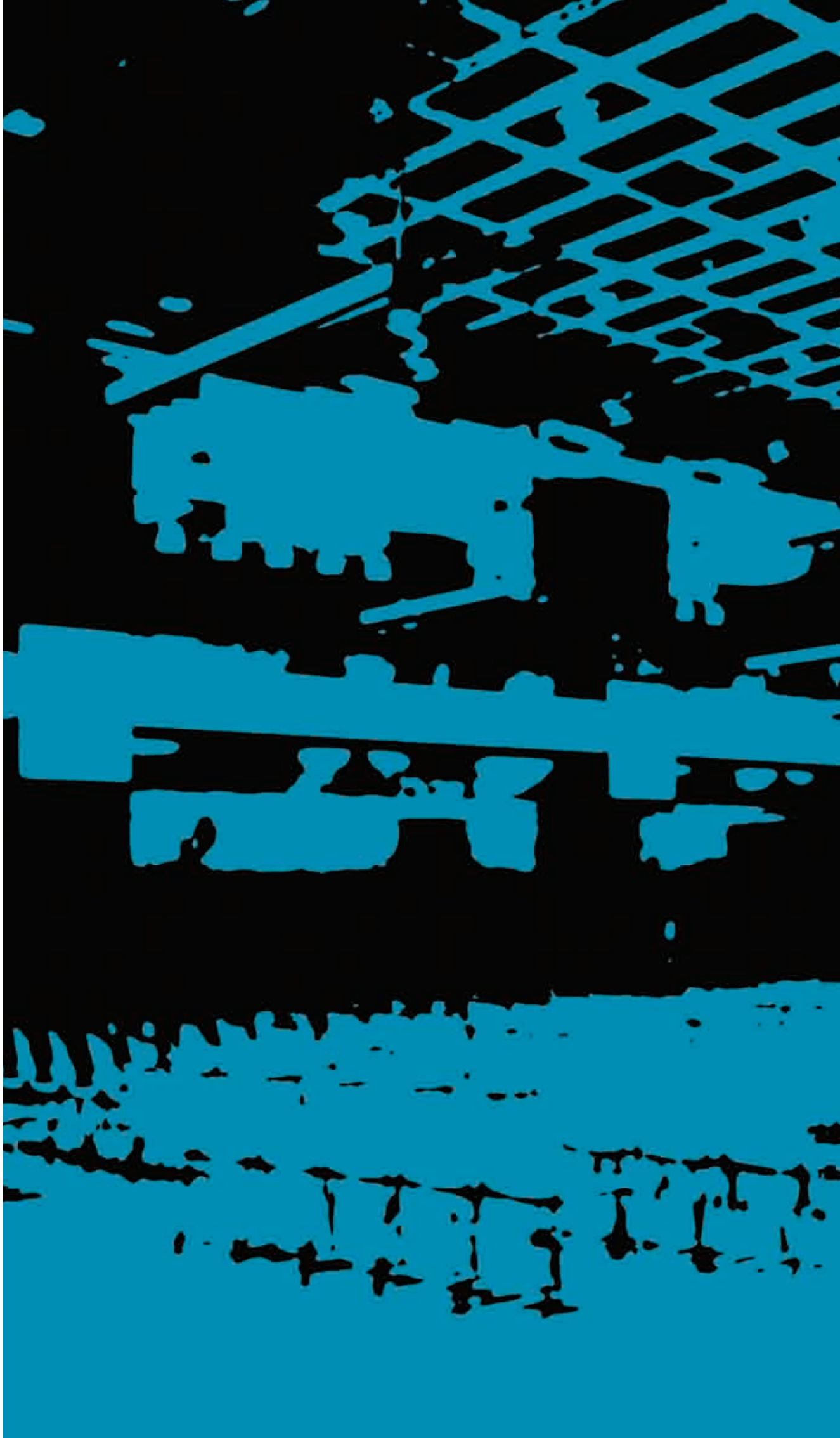
Projeye katkıda bulunan tüm meslekdaşlarımıza bizlerle paylaşmış oldukları değerli çalışmalarını için, Vitra'ya üstlenmiş olduğu bu sosyal sorumluluk projesi ve işbirliği için sonsuz teşekkürlerimizi sunar, hedeflediğimiz gibi bu projenin uzun soluklu olmasını dileriz.

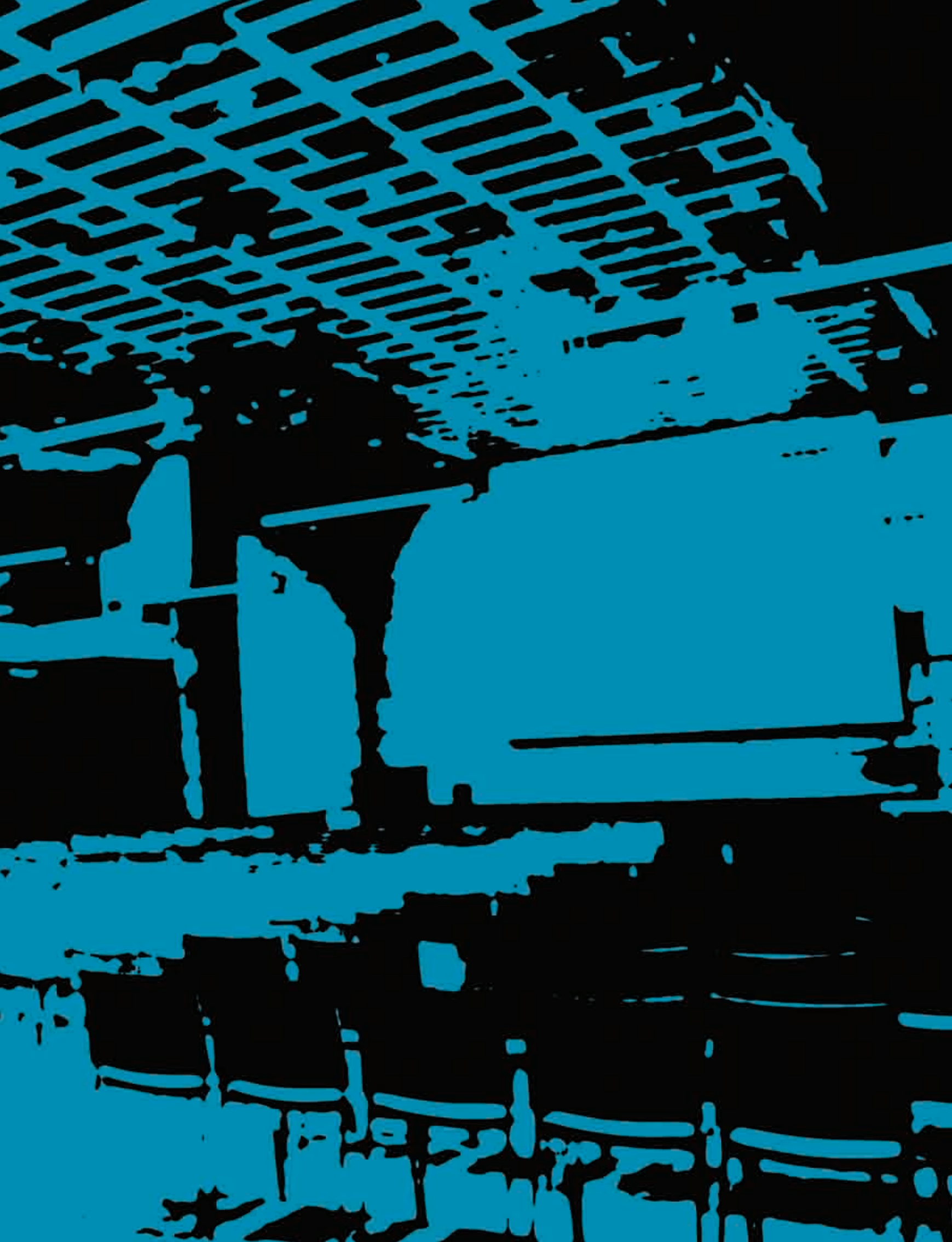
Yeşim Hatırlı

Türk Serbest Mimarlar Derneği
Yönetim Kurulu Başkanı

değerlendirme

appraisal

Değişen Tatil Anlayışları ve Mekânsal Yansımaları

Otel Kasr-ı Nehroz'dan Esmâ Sultan Yalısı'na, Mogan Doğa Parkı'ndan Adam & Eve'e bu kitapta yer alan mimari projelerin en önemli ortak özelliği, iş dışında kalan zamanlardaki tüketim pratiklerine ev sahipliği yapmak üzere tasarlanmış mekânlara ilişkin olmaları. Modern dünyada on yıllardır insanlar çalışmaktan arta kalan zamanlarında kendilerini hem fiziksel hem de zihinsel olarak yenileyebilmek, tazeleyebilmek, yenden çalışır hale gelebilmek için dinleniyorlar, geziyorlar, eğleniyorlar... Haliyle bütün bu faaliyetlerin İngilizce'de yeniden oluşum/yaratım anlamına gelen "recreation" kelimesinin çatısı altında toplanması boşuna değil. Recreation'a Türkçe'de anlam itibarıyla en çok yaklaşan sözcük, tatil. Bu sözcüğün kökeninde kendisi gibi Arapça atalet kelimesi, yani hareketsiz veya başıboş olma hali yatıyor. Ve tatil, yine kökeni itibarıyla özellikle işi durdurma, paydos etme anlamını taşıyor. Kısacası bu kitap, kelimenin en geniş anlamıyla "tatil" mekânları ve "başıboş zamanlar" için tasarlanmış mimari projelerin son zamanlarda dikkat çeken örneklerini bir araya getiriyor. Çoğunluğu İstanbul'da olmakla beraber bu projelerin ortaya çıkardığı mekânlar Türkiye'nin birçok yerine, ama özellikle de Bodrum, Çeşme, Mardin gibi önde gelen turistik ve gezi merkezlerine yayılmış durumda. Haliyle günümüz Türkiye'sinde değişen boş zaman ve tatil anlayışları hakkında gözlemlerde bulunmak için bu kitapta yer alan projeler bize önemli fırsatlar sunuyor. Öte yandan genel olarak mekân ve yerle uğraşan sosyal bilimcilerin bize uzun zamandır hatırlattığı gibi, sadece değişen toplumsal koşullar yeni mekânsal ihtiyaçlar yaratmıyor, aynı zamanda değişen mekânlar yeni toplumsal ilişkileri beraberinde getiriyor. Dolayısıyla tatil ve boş zaman geçirme faaliyetleriyle ilgili yeni mekânsal düzenlemelere ve müdahalelere bakarak yaşadığımız dünyaya ve bu dünyayı tanımlayan yeni toplumsal ilişkilere dair önemli ipuçları edinmek de mümkün.

Baştan vurgulanması gereken nokta şu: tatil ve boş zaman kavramları günümüzde orijinal anlamlarından bir hayli farklı çağrışımlara sahip gibi duruyor. Özellikle son bir kaç on yıldır boş zamanı doldurmaya aday endüstriler hızla gelişti. Eğlence, müzik, lokantacılık, alışveriş gibi boş zaman avcılığı yapan sektörlerin yanısıra bunlara ivme kazandıran medya, reklamcılık ve pazarlamacılık gibi yan sektörler de oldukça büyüdü. Arz talebi doğurdu... Örneğin hafta sonu artık genelde aileyle ve "ev hali" içerisinde geçirilen bir boş zaman dilimi olmaktan çıkmış durumda. Uzun pazar kahvaltılarının yerini alan cafelerde, restoranlarda, otellerde yapılan brunchlardan tutun da alışveriş gezilerine varıncaya kadar hafta sonu faaliyetlerinin büyük bir kısmı ulaşımıyla, parkıyla, bütçesiyle ciddi bir ön planlama ve hazırlık gerektirir hale geldi. Yürüyüş, yüzme, at binme, golf oynama gibi sportif etkinlikler ya da AVM'lerde yapılabilecekler de bunlara katılınca haftasonlarını önceden programlamak vazgeçilmez bir hale geldi. Özellikle üst gelir gruplarından aileler için programlanmak zorunda olanlar arasında kentin dışına yapılacak geziler, kısa turlar da var. Kısacası, hafta sonu programları birçok insanın hayatında artık çok önemli bir yer tutuyor.

Daha çok şey yapmak, daha çok yere gitmek, daha çok eğlenmek sadece hafta sonu için değil genelde insanların tüm boş zamanları için ciddi bir kaygı kaynağına dönüştü. Giderek çeşitlenen kültürel etkinliklerin bu kaygıları gidermek bir yana yetişememek hissini körükleyerek pekiştirdiği bile söylenebilir. Yıl içerisinde şehrin farklı köşelerine yayılan sinemalar, tiyatrolar, gösteriler, sergiler, konserler, festivaller, fuarlar gibi çeşitli kültürel eğlencelerin listesi hayli kabank. Radyolar, televizyonlar, internet siteleri sıklıkla ve düzenli olarak insanlara boş zamanlarında yapmaları gerekenler konusunda

tavsiyelerde bulunuyor; onları bu konuda farklı seçeneklerden haberdar ediyor. Elbette bunların arasında yeni restoranlar, usta aşçılar, yemek modaları hakkında insanları bilgilendiren yemek yazarları, gurmeler, gazete ekleri de var. Kısacası yemekten sinemaya, konserden alışverişe başıboş zamanların en başta gelen faaliyetleri giderek daha çok planlanan, programlanan, çalışanlar arasına girdi. Boş zaman, giderek hızlandırılmış temposuyla iş hayatına daha fazla eklemlendi; günümüzde boş zaman meseleştii.

Boş zaman geçirme faaliyetlerinin giderek evin dışına taşındığı, insanların boş zaman geçirirken daha görünür bir hale geldiği bir ortamda haftasonlarının ve genelde boş zamanın nasıl doldurulduğu artık önemli bir kültürel kimlik meselesi. Toplumsal gruplar arasında “bizden” olanla “dışarda” kalanı belirleyen sembolik ve kültürel sınırların çizilmesinde boş zaman ve tatil faaliyetleri her zamankinden daha da önemli. Sınıfsal kaygılarla da yakından alakalı boş zamanı etkin bir şekilde geçirmeye yönelik arzular, farklı mekânsal arayışları ve hayalleri de beraberinde getirdi. Dolayısıyla konser yerlerinden doğal parklara, alışveriş merkezlerinden restoranlara varıncaya kadar bir dizi mekânın boş zaman “mesaisine” uygun şekilde yeniden düzenlenmesi ve örgütlenmesi birçok mimar ve tasarımcının gündeminde baş köşeye oturdu. Bu amaçla eski yalılar restore edildi, göl kenarları düzenlendi, minyatür parklar tasarlandı. Bu yeniden düzenleme ve mekânsal tasarım dalgası içerisinde iki noktaya dikkat çekilebilir. Birincisi, özellikle tarihsel ve doğal özellikler açısından istisnai konumlara sahip Mardin ya da Ürgüp gibi yerlerde yapılan mekân düzenlemelerinde otantikliğe ve sahiciliğe yapılan vurgu arttı. İkincisi, benzeşim ve fanteziler üzerinden sıfırdan yaratılan temalandırılmış yerlerin sayısında önemli bir artış oldu. Mekânsal düzenlemeler ve ticari stratejiler yordamıyla tamamıyla kurmaca tarihler ve kimliklerle otellere, eğlence yerlerine, tatil köylerine otantiklik ve biriciklik kazandırılmaya çalışıldı.

Son dönemlerde sadece Türkiye’de değil bütün dünyada alışveriş merkezlerinin, otellerin, restoranların, kafelerin yanısıra kumarhane, büyük yolcu gemileri gibi sınırlı bir tüketici grubuna hitap eden boş zaman ve tatille ilgili tüketim mekânlarının bile çok daha fantastik, gerçeküstücü ve benzeşime dayalı nitelikler kazandığını gördük. İnsanlara alışılmış olanın dışına çıkma, rutini kırma ve sıkıntıyı aşma anlamında alternatifler üretme iddiasında olan bu yerler çoğu zaman spor, sanat, popüler kültürün önde gelen temalarıyla kuşatıldı. Öyle ki isim seçiminden iç dekorasyonuna, çevre düzenlemesinden çalışanların kıyafetlerine kadar temalandırılan mekânlar, bazı sosyal bilimcilere göre günümüzdeki “disneyleşme” ve “miş gibileşme” (quasification) eğilimlerinin en önemli örneklerini oluşturuyor. Çevre, sosyal güvenlik, iş gibi konularda insanların karşı karşıya kaldığı, önceden kestirilebilir olmaktan çok uzak risklerin ve sıkıntılarının arttığı bir dünyada bu tür “fantastik mekânların” çekiciliğinin özellikle arttığı söyleniyor. Popüler kültürün tanıdık dili ve formları içerisinde yaratılan bu mekânlar aracılığıyla hem otantik hem de güvenli ve risksiz bir boş vakit geçirme ve sıkıcı olan rutini arkada bırakma fırsatları daha çok rağbet görüyor. Disneyleşme eğilimlerine belki de en sık rastlanan mekânlar arasında turizm mekânları geliyor. Turizmin tatil ve boş zaman faaliyetleri arasındaki ağırlıklı yeri düşünüldüğünde, turizm pratiklerine ve mekânlarına biraz daha yakından bakmak sadece söz konusu eğilimleri daha iyi anlamak açısından değil değişen tatil ve boş zaman imgelemine irdelenmek açısından da yararlı olabilir.

1970’ler sonrası dönemde bütün dünyada olduğu gibi Türkiye’de de turizm sektörü ciddi şekilde büyüdü. Gerek yurtiçi gerekse de yurtdışı turizm faaliyetlerinde büyük

artışlar gerçekleşti. Özellikle metropollerde ve kıyı bölgelerinde açılan lüks oteller ve tatil kompleksleriyle birlikte, kongre turizmi, golf turizmi, kış turizmi gibi yeni alt sektörler ortaya çıktı. Bunun sonucunda, son otuz yıl içerisinde özellikle sahil bölgelerinin doğası, ekonomisi ve toplumsal yapısı oldukça köklü bir değişime uğradı. Daha önce tarla, otlak ya da ormanlık alan olarak kullanılan yerler hızla turizm bölgeleri haline geldiler. Turizm, bugün aynı zamanda büyük bir istihdam alanı. Rehberiyle, komisiyle, garsonuyla, bahçıvanıyla, animatörüyle binlerce insan turistler için çalışıyor. Pansiyon işletmecilerinden uluslararası otel zinciri sahibi büyük şirketlere değin küçük küçük sermaye grupları bu sektör içinde faaliyet gösteriyor. Bütün bunlara paralel olarak, başka ve farklı yerlerde güzel bir tatil yapmak, dinlenmek, eğlenmek, iyi vakit geçirmek birçok insanın arzu ve hayal dünyasında önemli bir yer kaplar oldu. Başka bir deyişle, turizm hem kültürel hem de sosyal manada bir ihtiyaç haline geldi.

Turizm faaliyetlerinde görülen bu genişleme ve çeşitlenmeyi nasıl yorumlayabiliriz? Bütün bu gelişmeler insanların dünyayı görme ve anlama biçimlerini de nasıl etkiliyor ve dönüştürüyor? Bu sorulara cevap ararken öncelikle son zamanlarda genel olarak tüketim pratiklerinde yaşanan dönüşümlere odaklanmamız gerekiyor. Birçok sosyal bilimciye göre 1970'ler sonrası dönemde, imaj, görüntü, sembol gibi maddi olmayan üretim formları, ekonomik ve toplumsal hayatta daha baskın bir hale geldi. Bu durum, turizme has tüketim özelliklerinin diğer toplumsal süreçleri de içine alacak şekilde genişlediğinin en önemli işaretlerindendi. Bu genişleme modern çağa damgasını vuran sanat, spor, eğitim, alışveriş, popüler kültür gibi alanlar arasındaki farklılaşmayı tersine çevirmiş, bu alanlar arasındaki farkları önemsizleştirerek tüketim etkinliği içinde birleştirdi. Tüketim faaliyetlerinin hayatın hemen hemen her alanına yayılması gündelik hayatın giderek estetikleşmesini beraberinde getirdi. Gündelik hayat estetikleşirken giderek daha çok sayıda insan neyi nasıl nerede tükettiği konusunda daha seçici oldu ve titizleşti; tüketim faaliyetlerini kültürel kimlik oluşumunun ve dışı vurumunun merkezine yerleştirdi. Başka bir deyişle, modern birey artık ürettikleri üzerinden değil tükettikleri üzerinden sürekli kendi kimliğini kuran ve sorgulayan, tüketirken aynı zamanda sürekli yeni yaratmanın da sancısını çeken ve bu endişeyi taşıyan birine dönüştü. Bu gelişmelerin en önemli sonuçlarından birisi tüketimin giderek daha az işlevsel hale gelmesi oldu. Yani tüketim faaliyetlerini fiziksel/biyolojik yararlar ya da kullanım değerine dair kaygılardan ziyade giderek daha yoğun bir şekilde simgesel ve sembolik kaygılar yönlendirmeye başladı. Simgesel ve sembolik olanın çok büyük önem kazandığı dünyada farklı tüketim alanları giderek birbirine yakınlaşmaya ve hatta iç içe girmeye başladı. Televizyondan sanata, yemekten spora birçok alanda kullanılan dil, üretim teknikleri, pazarlama yöntemleri ve tüketim biçimleri birbirine benzemeye başlarken, bu farklı alanlar arasında bir zamanlar var olan kalın sınırlar kayboluyordu. Sözün kısası, turizmdeki genişleme ve çeşitlenme öncelikle tüketim alanında yaşanan radikal dönüşümlerin önemli yansımalarından biri olarak ortaya çıktı.

Örneğin, tatil köylerini ele alalım. 1980'lerde sayıları artan tatil köyleri, modern ve lüks tatilin simgesi olarak gazete haberlerine, reklamlara sıklıkla konu oldu. Öncelikle yabancı turistleri hedefleyen bu yerler, zamanla yerli tatilcilerin, ağırlıklı paralı genç orta sınıfların da hayallerini süslemeye başladı. Bugün tatil köylerinin bir çoğunun mimarisi, iç tasarımı, çevre düzenlemesi, aksesuarları, hatta çalışanların kıyafetleri bile temalandırılmış durumda. Yani sadece deniz, kum, güneş, eğlence değil, "sarayda yaşamak", "korsanların dünyasına katılmak", "dünyanın yedi harikasıyla içiçe olmak" gibi fantazilere, hayallere, arzulara

seslenen semboller ve imajlar da bolca tüketiliyor bu yerlerde. Turizm faaliyetlerinin çok uzun zamandır hep sıradışı bir takım görsel imgelerle sarmalandığını hatırlayacak olursak, bu durum çok da şaşırtıcı değil. Burada ilginç olan, lunaparklardan, alışveriş merkezlerinden, fuarlardan, Disneyland gibi oyun alanlarından tanıdığımız **benzetime** dayalı gerçeklik tasarımlarının artık kitle turizmini oluşturan faaliyetlerle aynı ortak çatı altında sunuluyor olması. Yemek, alışveriş, barınma, eğlence gibi önceleri mekânsal ve zamansal olarak birbirinden görece daha bağımsız faaliyetlerin **minyatür** bir fantazi dünyasında biraraya geldiğini, birbiriyle ilişkilendiğini görüyoruz. Bu tür mekânlarda, sabah uyandıktan andan itibaren bütün gün ve gece boyunca tatilcilerin faaliyetleri belirli bir **düzen** içerisinde daha önceden örgütlenmiş oluyor. Sonuçta, fantazi ve bolluk dünyasının hemen yanı başında bir **disiplin** rejiminin de izlerini görmek mümkün.

Aslında turizmin tanımlanmasında, sıradan, tanıdık, rutin olanın dışındaki deneyimler her zaman öne çıkarılmıştır. Turist olmak, gündelik ve düzenli hayatın sıkıcılığından ve monotonluğundan kaçışı içinde barındırır. Yeni bir yer görmek, farklı kültürlerden insanlarla tanışmak, alışılmışın dışında faaliyetlerde bulunmak turist olmanın gereği sayılır. Bu beklentilerin şekillenmesinde çoğu zaman reklamlar, gazete yazıları, dergiler, seyahat kitapları, televizyon programları vasıtasıyla oluşturulan ve sürdürülen idealize edilmiş, klişeleşmiş, basitleştirilmiş anlatılar önemli bir rol oynar. Özellikle son dönemlerde turizmin işte bu önceden tasarlanmış, düzenlenmiş ve kiteselleştirilmiş haline soğuk yaklaşan, kendine alternatif tatil planları yapmaya çalışanların sayısı birçok yerde olduğu gibi Türkiye’de de epey arttı. Ailelerin yazlıklarında, pansiyonlarda ya da misafirhanelerde tatillerini geçirerek büyümüş kimisi henüz genç kimisi de bugün orta yaş bulmuş kuşaklar için kitle turizminin bildik mekânları ve pratikleri giderek çekiciliğini kaybetti. Büyük çoğunluğu büyük kentlerde yaşayan, iyi eğitilmiş, iş hayatında deneyim sahibi, görece zengin yeni orta sınıflar, standartlaşmış ve paketlenmiş tatil seçeneklerinden uzaklaşırken alternatif tatil arayışlarına girdiler. Dolayısıyla son dönemlerde spor, tarih, kültür, doğa gezileri gibi daha önce pek de bilinmeyen turizm çeşitlerinin yaygınlaşması hiç de sürpriz değil. Keza eski binaları restore ederek, otantik iç mekân tasarımları yaratarak sektöre dahil olan ve sayıları son zamanlarda artan butik otellerde böyle bir talebe cevap veriyorlar.

Son zamanlardaki çeşitlenmeye rağmen kitlesel tatil faaliyetlerinin hala yaygınlığını koruduğunu görüyoruz. Burada belki de esas yeni olan, yukarıdan aşağıya denetimin ve düzenlemenin artmasıdır. Örneğin, İhsan Bilgin’e göre, 20. yüzyılın son çeyreğinde, ev dışındaki yaşam ve faaliyet alanları hizmet sektörü tarafından “önceden hazırlanmış, örüntülendirilmiş **rekreasyon** seçenekleri olarak örgütlendi.” (2006: 171)* Bu gelişmenin en belirgin şekilde gözlemlenebildiği alanların başında da turizm geliyor: Turizm faaliyetleri kış, spor, kongre, safari, golf, yürüyüş turizmi gibi alt sektörlerin ortaya çıkmasıyla bir yandan genişleyip bir yandan da çeşitlenirken, “baştan sona en ince ayrıntısına kadar seçeneklerle bezeli bir biçimde” tasarlanan ve örgütlenen bir zaman dilimi haline geldi. Bu sürecin çok önemli mekânsal dönüşümlere yol açtığı açık. Bu durum aynı zamanda kamusal alanın giderek daha sektörleştiğinin ve yukarıdan aşağıya önceden tasarlanmış bir tüketim alanına dönüştüğünün de bir göstergesi.

Doç.Dr. Zafer Yenal

*İhsan Bilgin (2006). “Kent Üretim ve Kamu Yaşamının Örgütlenmesinde Güncel Eğilimler,” **Toplum ve Bilim**, sayı 105, s. 166-177.

The Changing Perception of Vacation and its Spatial Reflections

Considering the variety ranging from Hotel Kasr-ı Nehroz to Esma Sultan, from the Mogan Nature Park to Adam & Eve Hotel, the most important common characteristic of the architectural projects in this book is that they are spaces designed to host consumption activities during leisure time. In an attempt to experience a physical and mental renewal that makes it possible to resume working, people of the modern world have been resting, travelling and enjoying themselves during their leisure time for decades. It is no coincidence that all these activities are summarized under the common term “recreation” in English. In Turkish, the word that is the closest in meaning to recreation is “tatil”, the etymological root of which is the Arabic “atalet”, meaning the state of stillness and idleness. In short, this book is a collection of significant examples of recent architectural works designed to create spaces for vacation and leisure. While a majority of the projects are located in Istanbul, the variety of spaces have been selected from all around Turkey, especially the leading touristic and travel venues such as Bodrum, Çeşme and Mardin. The projects in this book give us the chance to observe the changing habits of leisure and vacation in Turkey. As social scientists studying the concepts of space and place have been reminding us for a long time, not only do changing social conditions generate new spatial needs, but changing spaces generate new social relations as well. Consequently, a study of recent spatial organizations and interventions related to vacation and leisure activities provides important clues about the modern world and the new social relations that define it.

The initial remark to be made is that the connotations of the words vacation and leisure today are significantly different from the original meanings of the concepts. Leisure-oriented industries have rapidly developed, especially during the last few decades. In addition to sectors like entertainment, music, restaurant and shopping that seek to provide leisure time activities directly, supporting sectors such as media, advertising and marketing have also expanded. In fact, supply can generate demand. For instance, the weekend is no longer considered free time spent at home with the family. If we look at the brunch activities at cafes, restaurants and hotels as well as trips intended for shopping that have replaced the long Sunday breakfast, we see that the weekend has become an activity that requires serious planning and preparation for transportation, parking and general budget. With sports activities such as trekking, swimming, horse riding and golf and additional activities available at the shopping centers, preplanning of the weekend has become unavoidable. Possible weekend activities include short intercity trips for families belonging to higher income groups. Weekend programs have indeed become an important part of life for many people.

Taking part in more activities, visiting more places and having more fun have become serious issues to be considered when it comes to leisure time, not only for the weekends, but in general. The increasing variety of cultural activities does not help in overcoming these concerns, but rather adds to them the feeling of not having enough time to catch up. There are countless cultural entertainment activities all around the city throughout the year, like films, plays, shows, exhibitions, concerts, festivals and fairs. Radio, TV and web sites frequently and regularly advise people about how they

can spend their free time, informing them about the various options. New restaurants, master chefs and gourmets, food critics informing people about gastronomic trends and newspaper inserts are all involved in this process. The major activities of leisure, which include dining, shopping, concerts and the cinema, have increasingly become more planned and organized. With its accelerated rhythm, leisure has gradually been integrated into business life, becoming a new shift for the working man.

In this new environment where leisure activities have increasingly been shifted out of the home and people partaking in leisure activities have become more visible, how one chooses to spend weekends and leisure time has become an essential matter of cultural identity. Leisure and vacation activities have become more important than ever before in terms of defining the symbolic and cultural borders that distinguish “us” from “the others” within a social group. Directly related to the concerns of social class, the desire to spend leisure time effectively has generated new spatial demands and dreams. Consequently, the re-planning and organization of a series of spaces for the “leisure shift” has become a field of professional practice for architects and designers. Old waterfront mansions have been restored, lakesides have been re-planned and miniature parks have been designed. Within this wave of re-planning and spatial design, there are two important points that should be noted. The first point is the increasing emphasis on authenticity in the spatial arrangements constructed in places of historical or natural significance, such as Mardin and Ürgüp. The second point is the significant increase observed in the number of new places developed with concepts and themes based on simulations and fantasies. Through architectural design and commercial strategies, fictional histories and fake identities have been used to make hotels, holiday resorts and entertainment venues more authentic and unique.

We have recently witnessed not only in Turkey but all throughout the world that spaces of leisure and vacation such as shopping centers, hotels, restaurants and cafes, casinos and cruise ships oriented towards the consumption habits of a limited group have increasingly become more fantastic and surreal, with characteristics based on simulation. With their claim to offer extraordinary and unusual alternatives; these spaces have often been dominated by the major themes of sports, arts and popular culture. Some social scientists believe that from the selection of their name to the interior decoration, from the environmental design to the costumes of the staff, these thematic spaces constitute the most important examples of the “disneyfication” and “quasification” trends of the present day. It is said that in a world where people are increasingly exposed to unpredictable risks and problems related to the environment, social security and business, these “spaces of fantasy” have become more appealing. Created with familiar language and forms of popular culture, these spaces, which offer the means for overcoming boring routines as well as an authentic, safe and risk-free way of spending leisure time, are increasingly in demand. The trend of disneyfication is most commonly observed among tourism spaces. Considering the dominant role of tourism among leisure and vacation activities, a closer look at the practices and spaces of tourism not only provides a basis with which to better understand the above-mentioned trends, but also helps add to the discussion of the changing image of vacation and leisure.

After the 1970s, the tourism sector considerably expanded in Turkey, as well as in the rest of the world, with increasing activity in national and international tourism. Luxury

hotels and holiday resorts opened in metropolitan cities and coastal regions introduced new sub-categories to the sector, such as congress, golf or winter tourism. Consequently the natural, economical and social structure of especially the coastal regions has radically changed during the last three decades. Territories previously used as fields, pastures or forests have been rapidly transformed to tourism zones. Tourism has also become an important source of employment with the thousands of people including guides, waiters, gardeners and animators working for tourists. Small and large scale investors including pension operators as well as companies owning international hotel chains are active in the sector. Parallel to these developments, having a pleasant vacation in different places, relaxing and having a good time have become a significant part of peoples' dreams and desires. In other words, tourism has culturally and socially become a necessity.

How can we interpret the increasing variety and expansion in tourism activities? How do these developments influence and transform the ways people see and perceive the world? In order to respond to these questions, it is necessary to focus primarily on the recent general transformation in the practices of consumption. According to many social scientists, immaterial forms of production such as the image or the symbol have become more dominant in economic and social life of after the 1970s. This can be considered an important sign of the expansion of the particular consumption characteristics of tourism to include other social processes. This expansion has reversed the differentiation between the fields of art, sports, education, shopping and popular culture, trivializing the differences under the umbrella term of consumption. The rising influence of consumption activities in all areas of life has brought along the aesthetization of daily life. In this process of aesthetization, people have become more selective and meticulous, with consumption activities becoming the centerpiece for the formation and expression of cultural identity. In other words, modern man has transformed into a being that continuously defines its identity based on what it consumes rather than what it produces. This state of mind also involves the concern of creating the new image while consuming. One of the most important consequences of this development is that consumption has become less functional. Consumption activities are directed by image-based and symbolic concerns rather than physical and biological benefits or usefulness. In today's world in which symbolism has become increasingly important, different fields of consumption have started to move closer to each other, and even merge together. As the language, production techniques, marketing methods and forms of consumption in diverse fields such as television and art, food and sports begin to resemble each other, the clear borders that used to exist between various fields have begun to dissolve. Put simply, the expansion and diversity in tourism has primarily occurred as a result of radical transformations in the field of consumption.

Holiday resorts in general can be considered an example of this phenomenon. With the increase in their number during the 1980s, holiday resorts have frequently been portrayed in news and advertisements as symbols of a modern and luxurious vacation. Initially intended to attract foreign tourists, holiday resorts have become, over time, part of the dreams of local tourists, especially the wealthy and young middle class. Today, the architecture, interior and environmental design, accessories and even the costumes of staff are determined by a specific theme in most holiday resorts. In other words, the vacation experience not only offers the sea, the sun, the beach

and entertainment, but also involves the consumption of symbols and images that cater to dreams and fantasies such as “living in a royal palace”, “joining the world of pirates” or “being surrounded by the seven wonders of the world”. This is not surprising, since tourism activities have been filled with extraordinary visual images for a long time. The interesting point about holiday resorts is that the simulation-based designs that we are familiar with from amusement parks, shopping centers, fairs and theme parks like Disneyland are now presented under a single roof. Diverse activities such as eating, shopping, accommodation and entertainment, which are actually spatially and temporally independent from each other, are combined and collected in a miniature fantasy world. In these spaces, the daily activity schedules of the guests are planned and organized, starting from waking up in the morning and stretching until late in the night. In this way, we can observe traces of a disciplined regime within the world of fantasy and prosperity.

In fact, tourism has always been associated with experiences different from the ordinary and familiar aspects of daily routine. Being a tourist involves an escape from the monotony and oppression of daily and ordered life. Seeing a new place, meeting people from different cultures and taking part in extraordinary activities are considered essential experiences of being a tourist. Idealized, simplified and stereotyped narratives created and sustained by advertisements, newspaper reports, magazines, travel books and TV programs play a significant role in the formation of these expectations. In Turkey, as in many places around the world, more and more people who dislike this pre-designed and ordered, mass-produced form of tourism are searching for alternative vacation plans, especially in recent years. The familiar spaces and practices of mass tourism have increasingly lost their appeal for the young and middle aged generations that have grown up spending their vacations at family summer houses, pensions or guesthouses. Disenchanted with the standardized and packaged vacation options, the well educated, professionally experienced and relatively rich new middle class that mostly live in metropolitan areas are in search of alternative vacation concepts. Consequently, it is not surprising that previously unknown forms of tourism based on sports, history, culture and natural excursions are becoming more prevalent every day. The increasing number of boutique hotels that have recently become involved in the sector by restoring old buildings and offering an experience of authentic interiors are actually responses to this demand.

In spite of this diversification in the recent years, mass vacation activities are still common. What seems to be new is the increasing control and top-down organization. For instance, according to İhsan Bilgin, the fields of life and activity outside home have been “organized as preset and patterned recreation options” by the service industry. (2006:171)* Tourism is the main field in which this development can be explicitly observed. As tourism activities have expanded and diversified with sub-sectors such as winter, sports, congress, safari, golf and trekking tourism, they have been tied to a time period designed and organized from the beginning to the end and customizable with options that have also been determined to the most minor detail. It is evident that this process has led to significant spatial transformations. It is also an indicator of a process in which public space has increasingly become a sector itself, and has transformed into a field of consumption pre-designed with a top-down approach.

Assoc. Prof. Dr. Zafer Yenil

*İhsan Bilgin (2006). “Kent Üretimini ve Kamu Yaşamının Örgütlenmesinde Güncel Eğilimler,” **Toplum ve Bilim**, n. 105, s. 166-177.

Turizm Yapılarının Gelişimi*

Türkiye turizm yapılarının evrimini, gelişiminin tüm evrelerini 70'li yıllardan beri projeci olarak izledik ve gelişen trendlerle etkileşim içinde olduk. Beraber çalıştığım arkadaşlarla çoğu güney sahillerinde olmak üzere ellinin üzerinde tesise imzamız koyduk. Bu süreç içinde geliştirdiğimiz ve uluslararası ortamda beğeni bulan tesisler, bize yurt dışında pek çok ülkede çalışma olanağı sağladı. Bu uzun çalışma süreci, aynı zamanda Türkiye kaynaklı bir evrimin de öyküsüdür. Türkiye'nin özel koşulları içinde, Akdeniz ve ötesinde en özgün yapıları gerçekleştirmeyi amaçladık. Turizm bağlamında iyi bir proje, mimari özgünlüğün yanı sıra verdiği hizmetin başarısıyla ölçülebilir, çünkü turizm hizmet odaklı ticari bir yatırımdır. Benzeri yapıların bir diğer özelliği, yatırımın geri dönüşünün diğer spekülasyon yapı türlerine göre yavaş oluşudur, bu nedenle projeler günün trendlerini yakalarken geleceğe dönük projeksiyonlarla yapının geçerliliğini sürdürülebilir kılmalıdır. Bunun yanı sıra yapının bulunduğu topraktan fıskıran bir özgünlük kazanması, uluslararası ortamda ayrıcalıklı bir yer bulmasını sağlayacaktır. Dinlenmeye gelen kişi, günlük yaşamın usandırıcı döngüsünden kurtulup kendini yenileyen bir deneyim yaşamak isteyecektir. Bu özlemi, hem çağdaş ve özgün bir mimari hem de bir sanatçı hayal gücüyle beslemek gerekmektedir.

Turizm yapılarıyla ilişkimiz, İtalya kaynaklı. İtalya'da eğitim görmüş olmam, İtalyan Valtur Turizm Şirketi'nin beni ve meslektaşım Giovannini'yi Antalya'da tatil köyü projelendirme için seçmesine neden oldu. Valtur'un turizmde tatil köyü kavramının öncüsü olan Club Mediterranee ile ortaklığı vardı ve projelerin yönetimi kulübe verilmişti. Tatil köyü planlama öğretisini onlardan aldık. Güney Antalya turizm planının ilk uygulaması bu tatil köyü oldu. Valtur'a Turizm Bakanlığı'nca tahsis edilen ilk bölge Belek'teydi. Club Med'in efsanevi kurucusu Gilbert Trigano ve Türk yatırımcılarla birlikte arazi görmeye gittiğimizde, Belek kıyılarını bugünkü haline hiç benzemeyen sivrisineği bol çeltik tarlaları görünümünde bulduk. Yer seçimi Kemer'e yöneldi. Antalya-Kemer arasında o dönemde bir keçi yolundan başka bağlantı yoktu. Havanın kötü olduğu günlerde, ekip haftalarca vaktini Antalya'da villadan bozma tek kıyı otelinde bekleyerek geçirirdi. Valtur Kemer Tatil Köyü, Güney Antalya Planı çerçevesindeki ilk turistik tesis oldu. Bu dönemde tatil köyü kavramı Türk resort turizmi için tek çözüm gibi görülmeye başlandı. Oysaki çözümün avantajları gibi sakıncaları da vardı. Yatırımcıları çeken yanı sıra konfor düzeyinin ekonomik olması nedeniyle yatırım maliyetlerinin de düşük oluşuydu. Bunun yanı sıra doğa zenginliğinin bir koz olarak kullanılarak çevrenin korunması, betonlaşmanın çok sınırlı tutulması ve tatil köylerinin bulunduğu ülkenin kültür zenginliklerini değerlendirmeye çalışılması, çevre köylere istihdam olanakları getirilmesi avantajlar arasındaydı. Tek merkezli köy kavramı, işletme bakımından yatak sayısının sınırlı tutulmasını gerektiriyor; çevre tarım ve üretimden geniş çapta yararlanılıyordu. Ancak bu yaklaşım sadece sezonluk kullanılabilen tesisler yarattı. Kilit personelini Avrupa'daki kış köylerinde değerlendirirken, yerli personelin mevsimlik işçi statüsünde kalışı, Türkiye'nin kaliteli personel yetiştirmesini geciktirdi. Bunun yanı sıra diğer bir sakınca da, bu köylerin yabancı turistlere dönük kapalı adalar oluşturmasıydı. Turizmin önemli bir katkısı ülkeler arası etkileşimdi; bu yanı sıra uzun yıllar eksik kaldı.

Tatil köyleri, İkinci Dünya Savaşı sonunda ekonomik olanakları sınırlı ve maceracı bir neslin savaş yaralarını sarmak ve egzotik bir dinlenme süresi yaşatmak amacıyla kurgulanmıştı. Gittikleri yerlerin çevre koşullarına göre yaşamak, çölde çadır kurmak, ıssız adalarda su üstü kulübelerde geceleme, zorlu koşullarda serüven yaşamak bu neslin hoşuna gidiyordu.

Kemer Tatil Köyü'nden sonra biz benzeri tatil köyü projelerini yaparken, turizm dünyasında evrim sürüyordu. Artık zenginleşen batı toplumunda konfor talebi belirginleşmişti. Tatil köyü tarzı yerleşmelerde yayılmış oda düzenine ısıtma ve soğutma getirme maliyetleri, kaliteli istihdam gereksinimi, benzeri tesislerin yapımının cazibesini azalttı. Yatırımcılar daha kompakt blok yapılara geçtiler.

Biz çok sayıda Clup Med projelendirdik. Bu sürede şirketin, kuruluşunun ana felsefesini değiştirmeden konforu programına sokuşunu, tatil köylerinin yanına bir de otel bloğu koydurma yoluna gidişini yakından izledik.

Zamanla Alman turizminin Türkiye talebi artınca, Clup Med'in Alman versiyonu Clup Robinson işverenimiz oldu. Bu grubun turizm alanındaki evrimini, projelerin başarısıyla devleşmesini çizim masamızın başında yaşadık. Tatil köyünden tatil kasabasına dönüşüm, beraberinde üst düzeyde bir konfor, çok merkezlilik ve çok daha uzun süreli bir işletme vadesi getirdi, dolayısıyla zaman içinde projelerimiz de evrime uğradı. Çamyuva Tatil Köyü'nden Fethiye Likya World'e geçiş, uluslararası turizmde de karşılığını buldu. Bu arada biz Robinson için diğer alanlardaki işverenlere kabul ettiremeyeceğimiz özgün konsept denemelerimizi gerçekleştirme olanağı bulduk. Pamfilya Tatil Köyü doğu minyatürlerinin tinsel dünyasını mimaride deneyen kendine özgü bir çalışma oldu.

Tatil köylerinin yıl boyu kullanıma dönük otel yapılarına dönüşümü, gene ekonomik nedenlere dayanıyordu. Konfor alt yapısı maliyetlerini düşürmek, yatak sayısını yapıyı yükselterek artırmak amaçlanıyordu. Bu turist silolarının karşısında, ancak yatırımcıya yenilikçi ve özgün konseptler sunarak ve bunları etkili bir başarıya kavuşturarak durabildik. Tatil köylerinin çevre başarısından esinlenerek, Akdeniz kıyı kentlerini model alan çok merkezli, parçalı bir morfoloji ile turizm kasabaları üretmeye başladık. Bu tesislerin ticari başarısı, yatırım maliyetlerine ve inşai güçlüklerine rağmen benzeri projelerin yurt içinde ve dışarıda başarı kazanmasını sağladı. Projelerin daima özgün olmasına dikkat gösterdik. Nasıl Akdeniz kıyı kentlerinin kurgularında benzerlik olmasına rağmen her kent birbirinden farklıysa, biz de Akdeniz kentinin oluşum özelliklerini alarak yerleşmenin topografik ve doğal özelliklerini inceleyip farklı tesisler projelendirdik. Burada önemli olan herhangi bir görüntüyü yapısal olarak taklit etmeden projeler üretmekti. İtalyan yazar Italo Calvino'nun Görünmez Kentler kitabındaki gibi her projeye bir ruh, bir tür hikâye yerleştirmeyi amaçladık. Kullanıcı her tesisi yaşantılarken, sokaklarında her köşeyi döndüğünde değişik bir görüntüyle, bir sürprizle karşılaşmalı diye düşündük. Söz konusu kitapta olduğu gibi misafiri, mekânlarla anıları birleştiren bir çevrede, bilinmeyen mekânlar peşinde bir yolcu olarak düşündük. Bilinmeyen şehir labirenti içinde kaybolmak; Akdeniz yolcusunun anılarını, ümitlerini rüyalarını

yaşamak; geldiği şehirlerin günlük kısırdöngüsünden farklı gerçek dinlence alternatifini oluşturur. Akdeniz hareketli sürprizlerle dolu yollarında bu çalışma tarzı gittikçe ölçek büyüten tesislere de bir çıkış yolu oldu. 2000 kişilik bir kasaba küçük bir yerleşmedir; kasabalılar her köşede farklı bir yaşam bulurlar. Halbuki 2000 kişilik bir otel dinlence ölçeğinin gerektirmediği denli büyüktür, lobisi kalabalık, yaşamı tekdüzedir.

Türk turizminin son keşfi olan “her şey dahil” işletmelerle ve bunun yaratıcılarıyla Karaipiler’de bir proje yaparken karşılaştık. Doğal yaşama dönük sınırlı büyüklükteki tesislerde çiçeklerle bezeli tek tip içkinin egzotik meyvaların egemen olduğu bu yerlerde, bu sunuş kolay ve cazipti. Akdeniz ülkeleri için aynı şeyi söylemek güç.

Turizmin karşısındaki yeni sorunlar arasında, sayıları giderek artan, muhafazakâr kesimin yaşam tarzına dönük, dışa kapalı tesisler geliyor. Bu tesisleri getto havasından kurtarmak, belki Kuzey Afrika kentlerinin egzotizmini getirmekle ve parçacı bir mimari sayesinde beraber yaşamanın tadını çıkaran mekân çeşitlemeleriyle olacak.

Temennimiz; beraber yaşamanın doğanın zenginliklerini bozmadan gerçekleşmesi ve bu konuda keskin çizgili çözümler talep etmek yerine, bir arada yaşamın mekânsal çözümünün planlılara bırakılması.

Tuncay Çavdar

* Bu yazı, Aralık 2012’de Tuncay Çavdar ile yapılan söyleşiden derlenmiştir.

Evolution of Tourism Buildings*

We have watched the evolution and various phases of development of tourism structures in Turkey as project designers since the 1970s, and we have been involved in each emerging trend. I have worked together with my colleagues on more than 50 projects, mostly on the southern coast. The internationally acclaimed projects which we have developed in this process have given us the opportunity to work in many foreign countries. This long working process is at the same time the story of a transformation in Turkey. We aimed to create original structures in the Mediterranean and beyond, under the particular circumstances of Turkey. A good project in the context of tourism, can be judged by its architectural originality, as well as by the success of the service, because tourism is a service-oriented business. Another feature of mainstream structures is the fact that returns on investment are slow compared to speculative building structures. Thus, while a project might capture the trends of the day, it should also create a sustainable validity for the structure for the future. In addition, providing an authenticity for the structure that comes from the land/region is especially prized in international environments. A person who comes for rest wants to break away from the tedious cycle of daily life and have a self-renewing experience. This longing needs to be fed by both contemporary and original architectural styles as well as the imagination of an artist.

Our relationship with tourism structures originates from Italy. Since I was educated in Italy, the Italian Company Valtur Tourism chose myself and my colleague Giovanni for designing a holiday resort project in Antalya. Valtur was a partner of Club Mediterranee, a pioneer of the holiday resort concept in tourism, and the projects were managed by the club. We learned holiday resort project design from them. The first implementation of the South Antalya Tourism Plan was this holiday resort. The first area allocated to Valtur by the Ministry of Tourism was in Belek. When we went to see the area together with Gilbert Trigano, the legendary founder of Club Med, and Turkish investors, what we saw at Belek resorts were paddy fields with lots of mosquitos, bearing no resemblance to the site's current state. So, site selection was shifted towards Kemer. There weren't any links between Antalya and Kemer besides a footpath at that time. When the weather conditions were bad, the team would pass the time waiting in the only resort hotel, an old villa in Antalya, for weeks. Valtur Kemer Holiday Resort was the first tourism facility within the context of the South Antalya Plan. The concept of holiday resort started to be seen as the only option for the Turkish resort tourism at the time. However the solution carried risks in addition to its advantages. The part that attracted investors was that investment costs were low because of the economical comfort level. Additionally, there were advantages like protecting the environment by using environmental diversity as a selling point, limiting the level of concretization, trying to utilize the cultural richness of the county where holiday resorts are located and providing employment opportunities for surrounding villages. The concept of a village with one centre required keeping the number of beds limited; and agriculture and production in the surrounding area provided widespread benefit. However this approach created facilities that could only be used in one season. The fact that key personnel were used in winter villages in Europe and the native personnel remained as seasonal workers delayed Turkey's training of qualified personnel. Besides this, another problem was that these villages formed closed islands for foreign tourists. An important aspect of tourism is interaction between countries, and this aspect was lacking for many years.

Holiday resorts were designed to heal the war wounds of an adventurous generation, with limited economic possibilities, after the Second World War and to allow them to experience a self-centered recreational time. This generation liked living according to the environmental situations of the places they went to, camping in a desert, staying in over water bungalows on deserted islands and having adventures in tough conditions. While we were working on similar projects after the Kemer Village Resort, an evolution of tourism was going on in the rest of the world. The demand for comfort in rich western society became more obvious. The costs of bringing heating and cooling to the rooms of holiday resort type of settlements and the need for qualified employees raised the motivation to build this type of facility. Investors shifted to more compact block structures.

We have designed many Club Med projects. During this process, we closely watched the company while it inserted comfort to its program without changing its basic philosophy, adding hotel blocks to its holiday resorts. As the demand of German tourism in Turkey increased over time, the German version of Club Med; Club Robinson became our employer. We experienced first-hand from our design bench the evolution of this group in the field of tourism and the monumentally successful growth of their projects. The transition from holiday resort to holiday town has brought a high level of comfort, multi-centrism and a much longer business season together, and our projects have evolved accordingly. Transition from Çamyuva Holiday Resort to Fethiye Likya World found a response in international tourism. We also found the opportunity to carry out some of our original concept trials, which we could not make employers in other fields accept, for Robinson. Pamfilya Holiday Resort is an original work which attempted to inject the spiritual world of Eastern miniatures into architecture.

The transition of holiday resorts to hotel structures that can be used all through the year was again due to economic reasons. The aim was to decrease the costs of comfort infrastructure, and increase the number of beds by elevating the structure. Against these tourist depots, we could only take a stand by presenting innovative and original concepts to the investor and by achieving an efficient success. Inspired by the environmental success of holiday resorts, we've started to produce tourism towns with a multi-centered and multi-sectional morphology, taking Mediterranean coast cities as a model. The commercial success of these facilities allowed similar projects to gain success in Turkey and abroad, despite investment costs and construction difficulties. We've always paid attention to project originality. We've designed different projects by taking formation characteristics of the Mediterranean cities and analyzing topographic and natural characteristics of the settlements, just as the Mediterranean coast cities are different from each other despite the similarity in their setups. Here, the important thing was to produce projects without imitating any image structurally. As in the book of Italian writer Italo Calvino, *Invisible Cities*, we've aimed to inject a soul, a sort of story in each project. We think that the user should be faced with a different view, a surprise, when s/he turns a corner on the streets while experiencing each facility. As in the above mentioned book, we consider the guest as a passenger going to unknown places in an environment which links places with memories. For a passenger going to the Mediterranean, getting lost in an unknown city labyrinth is an alternative form of real leisure, away from the daily vicious cycles of cities, with hopes and dreams coming true. This working style has also been a solution for gradually developing facilities in

the roads of the Mediterranean, full of dynamic surprises. A town with a population of 2000 people is a small settlement, people find a different experience at every corner. However a hotel of 2000 people is needlessly big according to leisure scales, with a crowded lobby and monotonous life.

We also met the latest discovery of the Turkish tourism, "all-inclusive" facilities and their inventors when we were preparing a project in the Caribbean. The presentation was easy and appealing in limited-sized facilities, with natural lifestyles, where there is one kind of drink graced by flowers and exotic fruits are prevalent. It is hard to say the same thing for Mediterranean countries.

Among the new problems that tourism faces, we find closed facilities for conservative lifestyles are increasing in number. Preventing these facilities from acquiring ghetto atmosphere may be through bringing exotism of Northern African cities and making different locations with segmental architecture to enjoy common life.

Our hope is that communal living can be achieved without harming natural richnesses and that finding spatial solutions to this issue is a task left to urban designers, rather than demanding clear-cut solutions.

Tuncay Çavdar

* This article was compiled, from the interview with Tuncay Çavdar in December 2012.

Yeni Otel Tasarımı

Turizmin asıl amacı nedir?

Bu soru basitçe başka şehirleri, ülkeleri görmek, farklı kültürleri tanımak, tarihi keşfetmek, farklı deneyimler kazanmak şeklinde cevaplanabilir. Başlangıçta ayrıcalıklı sınıflar tarafından gerçekleştirilen turizm faaliyeti; ulaşım olanaklarının gelişimine, hayat standartlarının yükselmesine, tatil yapma olgusunun yaygınlaşmasına, kitlesel iletişim ve etkileşimin artmasına bağlı olarak hızlı bir evrim geçirmiş, çeşitlenmiş, eğlence turizmi, kültür turizmi, kırsal turizm, sağlık turizmi, kongre turizmi, golf turizmi, av turizmi, spor turizmi gibi alt kategorilerle büyük bir sektör haline dönüşmüştür (Altun-Doğaner, 2006). 19. yüzyıldaki başlangıcından İkinci Dünya Savaşı'na kadar ortama bireysel turistik etkinlikleri egemenken, o eşikten sonra kitle turizmi belirleyici olmuş, paket turlardaki patlama Amerika'dan başlayıp Fransa, İspanya, İtalya yolunu izleyerek 1980'lerde Türkiye'ye ulaşmıştır. Bu değişim, bireysel olarak -özellikle kültür amacıyla- gezen "özne turist"i, paket tatillerin nesnesi olan "istatistiki turist"e dönüştürmüştür. Turizm artık, sabit fiyata satılan her şey dahil turların, kalabalık havalimanlarının, grup seyahatlerin, toplu ziyaret ve eğlenmelerin tanımladığı bir etkinlik haline gelmiştir (Tanyeli, 2004).

Bireysel Turizm	İkinci Dünya Savaşı	Kitle Turizmi Paket tatiller Organize edilmiş kitleler
Özne Turist		İstatistiki Turist Post-turist

Tablo 1: Turizmin sistematik değişimi

Günümüzde günlük turist aktivitelerinin yaklaşık % 63'ünü tarihi ve ünlü binaları gezmek, kent mekânlarını deneyimlemek oluşturmaktadır (Richter, 2010). Dolayısıyla turizmin mimari ve kent mekânı üzerinde her zaman yönlendirici ve dönüştürücü bir gücü vardır. Hatta bu güç zaman zaman bilinçli ve yapay olarak oluşturulmuş çevrelerin yaratılmasına ve turizm etkinliğinin bu çevreler üzerinden gerçekleştirilmesine sebep olmaktadır. Bu anlamda yaratılan mekânlar, nesnelere, görsel imajlar ve temalar organize edilen kitleler tarafından hızla tüketilmektedir. Önceden kurgulanmış yaşam biçimine dayalı ziyaretçi çekme çabaları ise, turizmin hedeflemesi gereken yerellik, bölgeye özgün kimlik ve kültürel sürdürülebilirlik kavramlarıyla birçok noktada ikilem yaratmaktadır. Tüm dünyada bu ikilemi yaşatan turist mekânları da tüketimin mekânsal örgütlenmesinin en çarpıcı örneklerini oluşturmaktadır (Zengel, 2003).

Turist Mekânlarının Tüketimi

Baudrillard (2002) günümüzdeki tüketimi, doğal ihtiyaçların mal ya da hizmet aracılığıyla tatmin edilmesi olarak değil, kodlar ve kurallar ile düzenlenmiş küresel ve tutarlı bir göstergeler sistemi şeklinde tanımlamıştır. Kişi statüsü ya da sosyal sınıfını belirlemek, kendini tanımlayıp bir role bürünmek, sosyal varlığını oluşturmak ve koruyabilmek, kendisini başkalarına ve kendine ifade edebilmek ve kimliğini yansıtmak gibi nedenlerle kolay ve sınırsız bir şekilde sürekli tüketmektedir (Sağocak, 2003).

Turizm, özellikle imaj ve görsel tüketimin yoğun olarak gerçekleştiği alanların başında gelmektedir. Günümüzde imaj satın almak olağanüstü yaygınlaşmıştır. Görsel malın satın alınıp tüketilmesi artık toplumsal yaşamın tüm pratiklerinde görülmektedir. Görsel tüketimin önemi, “temalı” ve/veya sözde “otantik” ortamların üretimine yönelik yaygın eğilimden anlaşılmaktadır.

MacCannell (1976), turistlerin “otantik” olanı aradığını; ancak talep gören toplumların yapay çevreler kurmaya başlamalarından dolayı, otantik olanı bulmanın imkânsız olduğunu ileri sürmektedir. Böylelikle turist mekânları, MacCannell'e göre, “sahnelenmiş otantiklik” çerçevesinde örgütlenmektedir. Oyun, gerçekte otantik turist deneyimi diye bir şeyin olmadığını bilen, ancak katılabileceği oyunların çeşitliliğinden keyif alan “post-turistler” ve yerel halk tarafından teatral bir sahne içinde karşılıklı olarak sürdürülür.

Urry'nin (1995) aktardığına göre Eco, bu sözde otantik ortamlara “hiper-gerçeklikte seyahatler” adını vermekte ve “Disneyland bize teknolojinin, doğanın sunabildiğinden daha fazla gerçeklik sağlayabileceğini göstermektedir” fikrini ileri sürmektedir. Bu görüşü destekler biçimde Amerikalı sanat eleştirmeni David Hickey ise, Las Vegas'ın Kuzey Amerika kıtasındaki tek “otantik” imaj dünyası olduğunu belirtmektedir. Dünyanın çeşitli coğrafyalarından alınmış kentsel ve mimari simge yapılar aracılığıyla kendi yerelliğini kuran ve hatta diğerlerinin taklit ettiği “orijinal” statüsüne erişen Las Vegas, kişiye “hiçbir yerde ama her yerde olma” duygusunu vermektedir (Riewoldt, 2002). Bu bağlamda farklı deneyimlerin hızla ve aynı anda tüketilmesini sağlayan temalı parklar, eğlence ve rekreasyon merkezleri ve turist mekânları görsel tüketimin en gerçek ve dramatik peyzajlarını oluşturmaktadır.

Günümüzde postmodern kültür ve onun sonucunda ortaya çıkan tüketim toplumu herkese her alanda sonsuz özgürlük sunmakta, her şeyi olabilir kılmaktadır. Popülerleşen her olgu gibi içeriksizleşme tehlikesini içinde barındıran popülist bilginin yaygınlığı, gerçek ve görüntü arasındaki netsizleşme gibi kavramlarla belirlenen mimarlık ortamı –özellikle turist mekânları– tüketim toplumunun taleplerine uygun kuramsal altyapıyı sunmaktadır (Altun-Doğaner, 2007).

Otel Tasarımının Değişimi

Hızla gelişen turizm endüstrisinde otelciliğin gelişimi, insanların tatil ihtiyaç ve beklentilerinin gelişimine paralel olarak seyretmiştir. Aslında değişen otelin işlevinden çok tüketicinin yaşam tarzı, boş zamanını nasıl geçirmek istediği ve buna bağlı olarak farklılaşan beklentileridir. Bu durum otellerin sayısının yanı sıra çeşitlerinin de artmasına sebep olmuştur. Konaklama tesisleri; tatil köyleri, tatil otelleri, iş otelleri, spa otelleri, temalı oteller, butik oteller, tasarım otelleri (**design hotels**), sanat otelleri (**art hotels**), hip oteller gibi farklı tasarım anlayışlarına ve/veya sundukları hizmete göre sınıflandırılmıştır.

Günümüzde oteller konaklamanın ötesine geçerek, yarattıkları aktivitelerle kendileri destinasyon haline gelmeyi amaçlamaktadır. Hatta 20. yüzyılda bile oteller destinasyon yaratma amaçlarının ve pazarlama tekniklerinin neticesi olarak, posta pullarının ve kart-postalların vazgeçilmez imajı olmuşlardır.

Yoğun rekabet ortamında farklılıkların vurgulanmasına dayalı olarak gelişen ve popüler olanı farklı sunmayı amaçlayan günümüz turizm yapılaşmasında modern, postmodern,

eklektik, kitsch, minimalist, maksimalist gibi mimari yaklaşımlarla ve çeşitli “tema”larla tasarlanmış birçok otele rastlamak mümkündür. Otel tasarımında önceleri enternasyonalist eğilimler etkili iken, sonrasında yöresel referansların kullanılması ve kimlik arayışları ön plana çıkmış, ihtiyacın belirleyici olmasından çok yapay kimliğin öne çıkarılması önem kazanmıştır. Hatta kimlik ürününün önüne geçmiş, programın girdisi ve otelin pazarlama sisteminin bir parçası olmuştur. Özellikle 1980’lerden sonra otel tasarımının temel kriteri “turisti mutlu etmeye, beklentilerin karşılamaya yönelik çevreler yaratmak” ve “beğenilme” olmuştur.

Tüm dünyada otellerde eğlence organizasyonları, çeşitli şov ve gösteriler, animasyonlar ön plana çıkmakta; tüketim ile eğlence birleştirilerek, tüketim haz alınan bir eyleme dönüştürülmektedir (Yırtıcı, 2002). Turizm sektöründe eğilim, farklı imajlar ve hayal dünyaları sunma yönünde değişmekte ve yatırımcılar “İnsanları nasıl mutlu eder, nasıl tekrar gelmelerini sağlarız?” sorusunun cevabını aramaktadır (Hess, 1997, s. 77). Bugünün tüketicileri günlük rutin hayatlarından uzaklaşarak, tatilde farklı deneyimler kazanmak istemektedir. Bu gelip geçici değerler ve yerleşik kalıcı değerler arasında ikilem yaratmaktadır. Günlük hayatlarında ne kadar düzenli, kalıcı, güvenilir hayatlar yaşarlarsa yaşasınlar, tatil deyken göz alıcı, moda ya uygun ve kişiye özel yaşam tarzlarına özenmekte, farklı tecrübeleri, heyecanlar deneyimlemek, geçici olarak başka hayatların parçası olmak, geçici imajları ödünç almak istemektedir. Hiç şüphesiz tatildeki geçici yaşam tarzı, kişinin rutin, sakin ve sürekli yaşamından çok daha çekici ve eğlencelidir. Bu anlamda yeni otel tasarımı konaklamanın ötesinde ilginç tasarımlar, aktiviteler, arzulanmayan hayatlar, farklı dekorlar ve sahneler sunarak göçebeliği tetiklemekte, tüketicinin sürekli değişen taleplerine cevap vermektedir (Collins, 2001). Yeni otel misafirleri ne geçici ne kalıcıdır, rol yapan, oynayan, eğlenen, yemek yiyen, uyuyan sofistike tüketicidir; heyecana doymuş, rahatlamış bir ruh ve tazelenmiş bir beyinle tatillerini sonuçlandırmak istemektedirler.

Otel tasarımında hedeflenen; ziyaretçilere kendi fantezilerini ve hayallerini projelendirebilecekleri ortamların sunulmasıdır. Otel; bir sahne, bir film seti, ziyaretçilerin kendi hayallerini oynayabilecekleri ve kendileri hakkında çok şey öğrenecekleri bir mekân haline gelmektedir. Fransız tasarımcı Philippe Starck otel tasarımındaki bu değişimin önde gelen temsilcisidir. Starck 1980’den beri bilgi çağının seçkin tüketicilerinin ihtiyaç ve isteklerini önceden sezinlemeye çalışmakta ve bunu yükselen bir moda virtüözlüğü içinde yapmaktadır (Riewoldt, 2002, s. 7-11). Starck’in yanı sıra Andree Putman, Christian Liaigre, Rafael Vinoly, David Chipperfield, David Rockwell, Richard Meier, Jean Nouvel gibi birçok tasarımcı yeni otel tasarımının öncüleri arasında yer almakta, tasarımları kısa sürede birer destinasyon haline gelmekte ve diğerleri tarafından taklit edilmektedir.

Günümüzde otelcilik herhangi bir mal alışverişine indirgenmiştir. Bu noktada “aynılaşma” ve “farklılaşma” kavramlarının tartışılması gerekir. Yer bağlamından bağımsız olarak yapılaşan otellerde, Los Angeles’ta, Pekin’de ve İstanbul’da tıpatıp aynı otelde kalıyorsanız ve nerede olduğunuzu bile unutuyorsanız, bu bir sorundur.

Ortak beklentileri karşılamaya yönelik kalite standartlarının arkasına saklanan, kitle-market modeli ile tanımlanmış, kurabiye kalıbından çıkmış oteller tüm dünyayı sarmıştır. Hatta büyük zincir otellerden biri olan Holiday Inn reklamlarında “en iyi sürpriz hiç sürpriz olmamasıdır” sloganını kullanmış, her yerdeki kalitesini güvence altına almıştır.

Bu “aynılaşma”ya karşılık farklılık yaratmak amacıyla gelişen butik otel kavramının yaratıcısı olan Amerikalı yatırımcı Ian Schrager ise, otellerde “iyi sürprizler”den daha eğlenceli bir şey olamayacağını savunmaktadır (Rutes, Penner, Adams, 2001).

“Butik” kavramı önceden belirlenmiş standartlara bağlı kalmayan, bireysel tercihlerin ön plana çıktığı bir yaklaşımı ifade etmektedir. Klasik bir turizm sloganı haline gelen “kendini evinde hissetmek” deyişi, butik otellerde sunulan kişiye özel hizmetler ve detaylarda yaratılan küçük farklar ile –her odaya evcil hayvan olarak bir kavanoz içinde japon balığı hediye etmek gibi– gerçekleştirilmeye çalışılmaktadır. Burada asıl ilginç olan kitle turizminin zincir otellerine alternatif olarak gelişen butik otellerin kendilerinin de artık zincir hale gelmeye başlamasıdır. Amerika’da W Otelleri, Morgans Otel Grubu, Almanya’da Art’otel Grubu, İngiltere’de Myhotel Grubu gelişmeye başlayan zincir butik otellere örnektir.

Burada tartışılması gereken bir başka konu da farklılaşmak uğruna sınırların ne kadar zorlanabileceğidir.

Kişinin hapisanede kalmayı, tabutta uyumayı deneyimlediği, ters yüz yaratılmış mekânlar mı, yoksa yapay şehirler, coğrafyalar, yapay adalara kurulan kentler, çölde kayak pistleri mi daha ilgi çekici? Veya Boğaz Köprüsü’nü otele dönüştürerek, üzerinden otoban geçen, kıtalar arası oteller hayal etmek ne kadar gerçekçi? Temalı oteller fabrikasyon hale gelerek, farklı kültürlere ve bağlamlara uygulanabilen modeller olabilir mi? Bu oteller gezer mi, uçar mı, yüzer mi acaba? Hepsinden ötesi, turiste her istediğini sunmak ile özgün olmak arasındaki ince çizgi nerede?

Yeni otel tasarımında dikkat edilmesi gereken mimarlığın anlamının, bağlamının, gerçeğinin içi boşaltılırken; kabuğun, boşluğun, sahnenin içinin doldurulmasına karşı olan hassasiyettir. Farklı ölçeklerde ve bağlamlarda tasarlanan yeni oteller, sığınak, ev, sahne, tiyatro arasındaki sınırların eridiği noktada evden uzakta ev, kentin içinde kent, gerçek yaşamda tiyatro yaratmaya özenmektedir.

Tasarımcının Rolü

Yeni otellerde tasarımcının görevi, tüketicileri kendi gündelik hayatlarının çılgın ritimlerinden uzağa götürecek, fiziksel ve ruhsal olarak yenileyecek, bir süreliğine zamanı durduracak, onlara geçici hayatlar sunacak mekânları yaratmaktır. Bu bağlamda tasarımcı sadece konaklanarak diğer yerlerin gezileceği bir üs değil, bir kaçış mekânı, farklı tecrübelerin yaşanacağı bir toplumsal çekim merkezi yaratmayı amaçlamaktadır. Tam da bu noktada izleyicilerine nerelerde gülünmesi gerektiğini belirten televizyon dizileri gibi, tasarımcı da kullanıcılarına nerede, nasıl, hangi oyunun oynanacağını tanımlamaktadır.

Günümüzde tasarımcı her şeyden önemlisi toplumsal yapıyı çok iyi okumalı, sosyal değişimleri dikkatle gözlemlemeli, günün modasını ve trendleri çok sıkı takip etmelidir. Sonuçta tasarımcı yeni ve farklı olanı yaratırken, aynı zamanda bir otelin başarısının önemli bir ölçütü olan tasarımın uzun ömürlülüğünü de sağlamak zorundadır (Collins, 2001).

Diğer tasarım alanlarından farklı olarak yeni otel tasarımında mimarın yükümlülüğü tasarımla sınırlı kalmayıp, aynı zamanda yeni yatırım alanları oluşturmak ve onların pazar değerini belirlemektir. Bu anlamda tasarımcı bağımsız değil yaratıcı ekibin bir üyesidir;

tanıtım, pazarlama, iş geliştirme, yatırım ve finans hizmetleri ile eşgüdüm içinde çalışmakta, yatırımcının amaçları ile tüketicinin hayalleri arasındaki bağlantıyı kurmaktadır (Güzer, 2007).

Bugün bir otel tasarımının başarılı olabilmesi; tasarımcının tüm bu değişen ve dönüşen kriterleri özenle irdelemesi, yatırımcının ve tüketicinin taleplerini karşılarken mimari kaliteden ödün vermeyen, mekânsal olarak sürdürülebilir, işlevsel olarak esnek ve özgün mekânlar yaratabilmesiyle mümkündür.

Değerlendirme

Günümüzde otellere yönelik tüketici taleplerinin değiştiği, artık sadece dinlenme ihtiyacını karşılamalarının yeterli olmadığı, tüketicilerin kendilerini gündelik yaşamdan uzaklaştıracak eğlence, macera ve sınırsız aktivite beklentisi içerisinde olduğu açıkça görülmektedir.

Bu süreçte sadece biçimsel benzetmelerle “gibi” yapılan ve konseptlerini görsel temalar üzerine kuran otellerin daha çabuk tükeneyeceği, bu imajların zamanla popüleritesini kaybedeceği, moda olan diğer olgular gibi hızla eskiyeceği ve kısa sürede bıkkınlık yaratarak değerini yitireceği öngörülmektedir (Inceoğlu, 2004). Tüketicinin bir oyunu bir kez oynayacağı, ikinci kez çar, üçüncü kez sultan olmak istemeyeceği, bunun da tekrar gelme oranlarını (**repeat guest**) ciddi şekilde azaltacağı düşünülmektedir. Sundukları hizmetlere farklılığını ortaya koyan; gösterileri, şovları ve aktiviteleri ile turistin beklentisi olan “farklı deneyimler yaşamak” talebini yerine getirirken, mimari kalite ve özgünlüğünden de ödün vermeyen tesisler uzun vadede daha başarılı olacaktır (Doğaner, 2011). Riewoldt (2002) otellerin ekonomik ömrünün kısaldığını, otel projelerinin günümüzde on-on beş yıllık dönemler üzerine planlandığını belirtmektedir –ki bu tespit otellerin çok çabuk tüketildiğine ve gelip geçiciliğine vurgu olması açısından çok ilginçtir. Her şeyin sonsuz bir hızla tüketildiği bu ortamda tasarımcılar artık bu gelip geçiciliği kabul etmeli ve bunu tasarımlarına yansıtarak, değişen taleplere uyum sağlayabilecek esnek ve sofistike mekânlar, zamanın ruhunu yakalayabilecek, kendini yenileyen ve tekrar yaratan yaratıcı çözümler kurgulamalıdır. Otellerde oyunun oynandığı sahne, yeni ve farklı oyunlara da kolay uyum sağlayabilmeli, dönüşüp değişebilmelidir. Bu değişimin en uç noktası sürekli değişimin yaşandığı simüle edilmiş mekânlar yaratmaktır.

Bugünün sanal kentler kuran bilgisayar çocukları, yani geleceğin turistleri için bu değişimin sınırlarının aşılabileceği, simülasyonun hayatın her alanına girebileceği, otellerin de bu anlayışla ve farklı mekânsal kurgularla tasarlanabileceği öngörülebilmektedir. Tüm sabit yapılaşmanın minimize edildiği, görsel her türlü imajı seçme olanağına sahip, bireysel taleplere cevap verebilen; düşey sirkülasyon çekirdekleri ve tesisat şaftları haricindeki tüm mekânların modüler olduğu, takılıp sökülebildiği, değişip dönüşebildiği sistemler tartışılmaya, benzeri projeler tasarlanmaya başlamıştır. “Sürekli değişen mekânlar” kavramı artık ütopyik olmaktan çıkmış ve gündemdeki yerini almıştır.

Sonuç olarak sorulması gereken soru şudur:

Tüketicie her seferinde farklı ve popüler olanı sunarken, içinde bulunduğu kültürün, zamanın ve yerin farkında olan, sürdürülebilir, esnek, özgün ve sofistike oteller tasarlamak mümkün müdür?

Doç.Dr. Sedef Doğaner

- Altun-Doğaner-, S.**, "Turizm Mimarlığında Değişim ve Temalı Oteller", **Mimarist**, 17, 2005, s. 60-67.
- Altun-Doğaner-, S.** "Kültürel Miras: Tüketilemeyen Turizm", **Diyarbakır 1. Uluslararası Suriçi Sempozyumu Bildiriler Kitabı**, 20 - 22 Nisan 2006, Diyarbakır, 2006, s. 95-99.
- Collins, D.**, **New Hotel: Architecture and Design**, Conran Octopus, 2001.
- Doganer, S.** "Representing Local Identities in Resort Hotels - A Case Study in Antalya", **2011 ACSA Fall Conference 'Local Identities / Global Challenges'**, October 6-8, 2011, Houston, TX, 2011.
- Baudrillard, J.**, "Tüketimin Tanımına Doğru", **Mimarlık ve Tüketim**, s. 67-73, Boyut Yayın Grubu, İstanbul, 2002.
- Güzer, C.A.**, "Sahibinden Mimarlık", **Mimarlık**, sayı 336, 2007.
- Hess, A.**, "The Casino Craze and Architecture", **Architectural Record**, sayı 3, 1997, s. 76-79.
- İnceoğlu, N.**, "Turizm ve Mimarlık", **Arredamento Mimarlık**, sayı 171, 2004, s. 67-71.
- MacCannell, D.**, **The Tourist: A New Theory of the Leisure Class**, University California Press, London, 1976.
- Riewoldt, O.**, **New Hotel Design**, Watson-Guption Publications, New York, 2002.
- Richter, J.**, **The Tourist City Berlin: Tourism and Architecture**, Braun Publishing, 2010.
- Rutes, A.W., Penner, R.H., Adams, L.**, **Hotel Design: Planning and Development**, Norton & Company, 2001.
- Sağocak, M.**, "İnsanın Nesnelere İlişkisi ve Tüketim Olgusu", **Yapı**, sayı 261, 2003, s. 101-104.
- Tanyeli, U.**, "Kitle Turizmi ve 'Yok-Mekân' Mimarlığı", **Arredamento Mimarlık**, sayı 171, 2004, s. 74-77.
- Urry, J.**, **Consuming Places**, Routledge, New York, 1995.
- Yırtıcı, H.**, **Tüketimin Mekânsal Örgütlenmesinin İdeolojisi**, **Mimarlık ve Tüketim**, Boyut Yayın Grubu, İstanbul, 2002, s. 9-39.
- Zengel, R.**, "Kitle Turizminden Alternatif Turizme, Tatil Köyü - Butik Otel İkilemi", **Arredamento Mimarlık**, sayı 161, 2003.

New Hotel Design

What is the main purpose of tourism?

This question can be answered simply: visiting other cities and countries, getting to know various cultures, discovering history, acquiring different experiences...

Tourism activities, initially carried out only by the privileged classes, have evolved and diversified rapidly due to the development of transportation infrastructure, the increase in living standards, the spread of the idea of going on holiday and the increase of mass communication and interaction. Tourism has become a major industry with sub-categories such as leisure tourism, cultural tourism, rural tourism, health tourism, congress tourism, golf tourism, hunting tourism and sports tourism (Altun-Doğaner, 2006).

While individual tourism activities were dominant starting from the 19th century until the beginning of World War II, after that period, mass tourism became a determining factor, the explosion in package tours started in America and reached Turkey in the 1980s, by following a path through France, Spain and Italy.

This change has transformed the so-called “subject tourist”, who makes individual visits especially for the purpose of cultural tourism, to a “statistical tourist” which is a consumer of the package holiday.

Tourism has become an activity which is sold at a fixed price in all-inclusive tours involving crowded airports and group trips and defined by collective visits and collective entertainment (Tanyeli, 2004).

Individual Tourism	Second World War	Mass Tourism
-----		-----
Subject Tourist		Package holidays Organized masses Statistical Tourist Post-tourist

Table 1: Systematic change of Tourism

63% of today’s daily tourism activities are based on exploring historical and famous buildings and experiencing urban spaces. (Richter, 2010). Tourism has always had a leading and transformative power in architecture and urban space. This leads to the creation of artificial environments and the realization of tourism activities based on these environments. The spaces, objects, visual images and themes created in this way are quickly consumed by the organized masses. The efforts of attracting visitors based on pre-constructed ways of life has created a tension at many levels between the locality of tourism that should be targeted, the original identity of the region and

cultural sustainability. Touristic places all over the world, which attempt to address this tension, are the most striking examples of the spatial organization of consumption (Zengel, 2003).

The Consumption of Tourist Spaces

Baudrillard (2002) defines the current consumption not as satisfying natural needs through goods or services, but by codes and rules defined in the form of a regulated, coherent global system of indicators. The person consumes constantly in an unlimited way to determine status or social class, to create and maintain social presence, to be able to express him/herself both to others and to him/herself and to reflect his/her identity (Sağocak, 2003).

Tourism is one of the fields where image and visual consumption is particularly intensive. Today, buying images is extraordinarily widespread. Buying and consuming visual products is seen in all areas of social life. The importance of visual consumption is understood from the common trends in the production of “themed” and / or so-called “authentic” environments.

MacCannell (1976) says that the tourists are looking for the “authentic”, but suggests that it is impossible to find authenticity, because communities inevitably start to build artificial environments, due to demand. Thus, tourist places are organized within the framework of “staged authenticity”, according to MacCannell. The game is maintained in a theatrical scene by the local people and “post-tourists” mutually, who know that in fact there is no such thing as an authentic tourist experience, but still enjoy the variety of games they can participate in.

Eco names these so-called authentic environments, “Travels in Hyperreality”. Urry (1995) quotes Eco and suggests that “Disneyland has shown that it can provide more reality than nature, by using technology”. An American art critic stated that Las Vegas has the only “authentic” image in North America. Las Vegas, which has earned “original” status by collecting various urban and architectural symbols from all around the world, gives you the feeling of being “everywhere, but nowhere” (Riewoldt, 2002). The theme parks, entertainment and recreation centers and tourist venues, which provide different experiences in this context, form the real and dramatic visual landscapes of consumption.

The post-modern culture of today and the consumer society that has emerged as a result of it, offers everyone endless freedom in all areas. Architectural environments that are defined via concepts such as the blurring of the distinction between the real and the image, especially in the touristic places, are offering the theoretical infrastructure necessary to meet the needs of consumer society: the prevalence of populist knowledge like each fact that has been popularized (Altun-Doğaner, 2007).

The Change in Hotel Design

The development of hotel management in the tourism industry, which is improving rapidly, has progressed in parallel with the development of people’s holiday needs and expectations. In fact, the change was in the lifestyle of the consumer, how s/he wants to spend leisure time and therefore changing expectations rather than the function of the hotel. This situation has led to an increase in hotel types alongside the increase in

their numbers. Accommodation facilities have been grouped as holiday camps, holiday hotels, business hotels, spa hotels, thematic hotels, boutique hotels, design hotels, art hotels, hip hotels, etc. according to the different understandings of design or the service they provide. Today hotels are aiming to become destinations themselves, with the activities they are creating, rather than merely being places to stay overnight. And already in the 20th century, as a result of their marketing techniques and purpose of creating a destination, hotels were becoming iconic images for postage stamps and postcards.

It is possible to see hotels designed with modern, post-modern, eclectic, kitsch, minimalist or maximalist architectural approaches and various “themes” in today’s tourism world, which develops depending on stressing differences in an intense competition environment and aims to present what is popular in a novel way. While internationalist tendencies were once effective in hotel design, later the use of local references and search for identity came into prominence. Rather than the decisiveness of need, emphasis was placed on artificial identity. The identity got even ahead of the product, and has become a part of hotel input and marketing systems. Especially after the 1980s the basic criteria of hotel design became “creating environments for making tourists happy and meeting their expectations” and “being liked”.

In hotels all around the world, entertainment events, various shows and demonstrations as well as animations have come into prominence, and by combining consumption and entertainment, consumption has been transformed into an action which gives pleasure (Yırtıcı, 2002). The tendency in the tourism sector is shifting towards presenting different images and dream worlds, with the investors trying to find the answer to “how can we make people happy and make them come here again?” (Hess, 1997 p. 77) Today’s consumers want to go far away from their daily routines and gain different experiences on holidays. This creates a tension between popular values and settled permanent values. However organized, stable and reliable their daily routine is, on holidays they want eye-catching, fashionable and tailor-made lifestyles, and to gain different experiences, be excited, take part in the lives of other people temporarily and borrow their images. There is no doubt that the temporarily lifestyle on a holiday is much more attractive and entertaining than routine, calm and permanent life. In this way, the new hotel design goes beyond accommodation, encourages nomadic life by presenting interesting designs, desired lives, different settings and stages and meets continuously changing consumers demands (Collins, 2001). New hotel guests are neither temporary nor permanent; they are sophisticated consumers who act, play, entertain, eat and sleep. They want to end their holidays with a relieved soul full of excitement and a refreshed brain

The target in hotel design is providing an environment where the visitors can turn their own fantasies and dreams into projects. The hotel is transformed into a scene, a movie set where visitors can learn a lot about themselves and fulfill their dreams. The French designer Philippe Starck is one of the leading representatives of this change in the design of hotel. Since 1980s, Starck has been trying to sense the needs and desires of the premium consumers of the information age and has been doing this within a rising fashion virtuosity (Riewoldt, 2002, s. 7-11). Besides Starck, many designers like Andree Putman, Christian Liaigre, Rafael Vinoly, David Chipperfield, David Rockwell, Richard Meier, Jean Nouvel are among the pioneers of new hotel design; their designs have become prized destinations in a short time and are imitated by many others.

Today hotel management has been generalized to the trading of any good. At this point the concepts of “being uniform” and “differentiating” should be discussed. If you stay in hotels constructed independent of their location, the hotels that are exactly the same in Los Angeles, Beijing and Istanbul and you forget where you are, this is a problem.

The hotels that hide under quality standards to meet common expectations, that are defined by the mass-market model and came out of a cookie-cutter, have spread all over the world. Furthermore Holiday Inn, which is one of the biggest hotel chains, has used the slogan of “the best surprise is no surprise at all” in its ads, assuring its quality everywhere. However American investor Ian Schrager, who is the creator of the boutique hotel concept developed to take a stand against this “uniformity”, argues that there cannot be a more entertaining thing than “good surprises” in hotels (Rutes, Penner, Adams, 2001).

The concept of “boutique” expresses an approach which does not meet pre-determined standards, and where individual preferences gains importance. The expression of “feeling at home”, which has become a classical tourism slogan, is trying to be realized in boutique hotels via tailored services and small differences created by details, such as presenting a goldfish in a jar as a pet to every room. Here the really interesting thing is that boutique hotels, which developed as an alternative to hotel chains of the mass tourism, themselves have also started to be chains. W Hotels and Morgans Hotel Group in the USA, Art’otel Group in Germany and Myhotel Group in the UK are examples of boutique hotel chains.

Another subject that should be discussed here is how far limits can be pushed for becoming different.

Are places where a person can experience being in jail, sleeping in a coffin, places which are built upside down more interesting, or artificial cities, geographies, cities built on artificial islands, ski-runs in a desert more interesting? Or how realistic is it to imagine an intercontinental hotel with a highway above, created by converting the Bosphorus Bridge into a hotel? Can thematic hotels be models applied to different cultures and contexts by being fabricated? Do these hotels travel, fly or swim? Above all, where is the fine line between presenting the tourist what s/he wants and being original?

The thing that should be paid attention in new hotel design is the sensitivity of filling in the shell, the gap and the stage while emptying the meaning, sense and truth of architecture. New hotels designed at different scales and in different contexts aspire to build a home far away from home, a city in a city, a theater in a real life at a point where the boundaries between shelter, home, stage and theater melt away.

The role of the designer

The task of the designer at new hotels is to create places that take the consumers away from the frenetic rhythms of their daily lives, renew them physically and spiritually, stop time for a while and provides them with temporary lives. In this context, the designer not only wants to create an accommodation location, but aims to create an escape space, a social attraction center where there will be different experiences. Right at this point, like in a television series that directs the audience to laugh at the right moment, the designer defines which game will be played, and where and how it

will be played. The designer today has to observe social changes very closely and has to follow the fashion and trends of the day very strictly. After all, while the designer is creating a new and different thing, the designer must ensure the longevity of the design, which is also an important measure of the success of an hotel (Collins, 2001).

Unlike other design disciplines, the architect's responsibility is not limited by the design of the new hotel, it is also to create new areas of investment and determine their market value. The designer is not independent in this sense and is just a member of the creative team, working in coordination with promotion, marketing, business development, investment and financial services. S/he establishes the link between the investor's goals and the dreams of the consumers (Güzer, 2007).

Today the success of a hotel design is made possible when the designer carefully considers all of these criteria which are constantly changing and transforming, without compromising on quality architecture, while also meeting the demands of investors and consumers, creating spatial, sustainable, functional, flexible and unique venues.

Evaluation

Today it can clearly be seen that the consumer's hotel demands are changing. Just satisfying the need to rest is not enough; the consumers anticipate having fun, adventure, and unlimited activities that take them away from their everyday lives.

In this process, it is estimated that the hotels that "pretend", i.e. those which are created through stylistic imitation and build their concepts on visual themes, will be consumed faster, that these images will lose their popularity in time, wear out quickly just like other fashionable ideas and lose their value by creating boredom after a short time (Inceoğlu, 2004). It is thought that consumers will play the game only once, and then they do not want to be the Tsar a second time or the Sultan a third time; and that this will seriously reduce the number of repeat guests. But such hotels can still stand out from other hotels with the services they provide. While fulfilling the "different experiences" demanded by tourists through performances, shows and activities, accommodation facilities will be more successful in the long term without compromising on architectural quality and originality (Doğaner, 2011). Riewoldt (2002) states that the economic life is getting shorter for hotels, and hotel projects are currently planned on a term of ten to fifteen years. There is a very interesting emphasis on these terms, which show that hotels are consumed very quickly and are temporary.. Designers have to accept the fact that everything is temporary where everything is rapidly consumed and they have to design creative solutions by reflecting this on their design. Flexible and sophisticated spaces must adapt to changing demands, capture the spirit of the time, self-renew and re-create. Hotels in which a game is played should also adopt new and different games, and should be transformed and changed over time. The end stage of this change is to create simulated spaces where constant change is experienced.

It is predicted that even this limit might be exceeded by the tourists of the future, who are today's children who create virtual computer cities. Simulation might enter all areas of life, and hotels might be designed in this manner with different spatial constructs. In systems in which all stable construction is minimalized, making it possible to choose any kind of image, personal demands are able to be incorporated. Projects

in which all areas except the vertical circulation cores and installation shafts are modular, demountable, modifiable and convertible are being discussed, and other similar projects are being designed. "Ever-changing spaces" has ceased to be a utopian concept and has been placed on the agenda.

As a result, the question is:

Is it possible to design sustainable, flexible, original and sophisticated hotels which show an awareness of which culture, time and place they are located in, while at the same time standing out and being a popular choice for consumers?

Assoc. Prof Dr. Sedef Doğaner

- Altun-Doğaner, S.**, "Turizm Mimarlığında Değişim ve Temalı Oteller", **Mimarist**, 17, 2005, s. 60-67.
- Altun-Doğaner, S.** "Kültürel Miras: Tüketilemeyen Turizm", **Diyarbakır 1. Uluslararası Suriçi Sempozyumu Bildiriler Kitabı**, 20 - 22 Nisan 2006, Diyarbakır, 2006, s. 95-99.
- Collins, D.**, **New Hotel: Architecture and Design**, Conran Octopus, 2001.
- Doganer, S.** "Representing Local Identities in Resort Hotels - A Case Study in Antalya", **2011 ACSA Fall Conference 'Local Identities / Global Challenges'**, October 6-8, 2011, Houston, TX, 2011.
- Baudrillard, J.**, "Tüketimin Tanımına Doğru", **Mimarlık ve Tüketim**, s. 67-73, Boyut Yayın Grubu, İstanbul, 2002.
- Güzer, C.A.**, "Sahibinden Mimarlık", **Mimarlık**, sayı 336, 2007.
- Hess, A.**, "The Casino Craze and Architecture", **Architectural Record**, sayı 3, 1997, s. 76-79.
- İnceoğlu, N.**, "Turizm ve Mimarlık", **Arredamento Mimarlık**, sayı 171, 2004, s. 67-71.
- MacCannell, D.**, **The Tourist: A New Theory of the Leisure Class**, University California Press, London, 1976.
- Riewoldt, O.**, **New Hotel Design**, Watson-Guption Publications, New York, 2002.
- Richter, J.**, **The Tourist City Berlin: Tourism and Architecture**, Braun Publishing, 2010.
- Rutes, A.W., Penner, R.H., Adams, L.**, **Hotel Design: Planning and Development**, Norton & Company, 2001.
- Sağocak, M.**, "İnsanın Nesnelere İlişkisi ve Tüketim Olgusu", **Yapı**, sayı 261, 2003, s. 101-104.
- Tanyeli, U.**, "Kitle Turizmi ve 'Yok-Mekân' Mimarlığı", **Arredamento Mimarlık**, sayı 171, 2004, s. 74-77.
- Urry, J.**, **Consuming Places**, Routledge, New York, 1995.
- Yırtıcı, H.**, **Tüketimin Mekânsal Örgütlenmesinin İdeolojisi**, **Mimarlık ve Tüketim**, Boyut Yayın Grubu, İstanbul, 2002, s. 9-39.
- Zengel, R.**, "Kitle Turizminden Alternatif Turizme, Tatil Köyü - Butik Otel İkilemi", **Arredamento Mimarlık**, sayı 161, 2003.

Turizm Sektörünün Gelişimi*

Bu kitaba konu olan turizm genç bir sektör. Marco Polo, Evliya Çelebi gibi bireysel gezgin veya maceracıları saymazsak, dünyada en fazla yüz-yüz elli yıllık bir geçmişi var. Türkiye ve Anadolu özelinde bakarsak, daha da genç. Sektörün ortaya çıkmasının, buharlı makinelerin gemi ve trenlerde kullanımına denk düştüğünü söyleyebiliriz. Bugün anladığımız kimliğiyle; yani ulaşımı, transferi, ön ve arka hizmetleri ve hizmet yapılarıyla, sektörün geçmişi dünyada büyük olasılıkla altmış-yetmiş, ülkemizde ise otuz-otuz beş yıldan geriye gitmez.

Sektördeki yatırımcıların profili de bu bağlamda değerlendirilebilir. Türkiye’de turizm yatırımcılarının profili, ağırlıklı olarak otuz yıl öncesinin dinamiklerine bağlı. Öncelikle elinde sermaye, emek ve ustalık bilgisi olan inşaat sektöründen bahsedebiliriz. Bu sektör, yurt dışında, özellikle de Irak, Libya, Rusya gibi ülkelerde çalışmıştı ve ciddi bir üretme kabiliyetine sahipti. Bunlar yurt içinde yatırım imkânları aradılar ve Özal döneminde turizm yatırımlarını teşvik edecek girişimlerde bulundular. Durum böyle olunca bahsettiğimiz inşaat sektörü ve diğer yandan elinde artı değer olmuş tekstil sektöründen kişi ve kurumlar, yeni bir iş alanı olarak turizme girmeye başladılar. Bahsi geçen 80’li yıllarda bu yatırımcılar turizmin incelikleri ve detayları açısından yeterli donanımda değildi. Türkiye’ye gün geçtikçe daha çok rağbet gösteren tur operatörleri de yatırımcıları yönlendiremiyordu. Mimari ihtiyaçlar da elbette bu durumda sağlıklı bir şekilde ortaya konamıyordu. Bir miktar benzeterek ya da beğenilen bazı konseptler tekrar edilerek tesisler üretildi bir süre.

Yine bu dönemde, gelen turistlerin kökenine göre tesisler geliştirdik. Benim “kolonyel turizm” diye adlandırdığım bu anlayışa göre, örneğin Almanya’dan gelecek turistler bir Alman uçağı ile Türkiye’ye gelir, kendi dillerini konuşan hizmetlilerce karşılanıp tesislere ulaştırılır ve burada gene kendi ülkelerinden gelenlerle tatil yaparlardı. Elbette tesislerde her türlü hizmet onların müziği, yemeği, eğlence ve dinlence anlayışlarına göre düzenlenir, sonuçta mimari de bu turistlerin alıştığı yaşam biçimine göre detaylanır ve şekillenirdi. Böyle bir turizm işletme ortamında, mimarinin de bu anlayışı takip etmesi kaçınılmazdı. Bir süre sonra iyice abartıya kaçıp “temalı” otel dediğimiz bir anlayışa yöneldik. Başta yerel mimari bilincine sahip mimarlar olmak üzere, yerel halk ve giderek sektör temsilcileri bu akımı eleştirdi. Gariptir, tur operatörlerinin yaptığı anketlerde, bu tür tesislerde kalan turistlerin durumdan oldukça memnun ve mutlu oldukları da ortaya çıkıyordu!

1990’lı yılların sonlarından itibaren, artık kitle turizmi anlayışı tüm dünyada peyderpey değişmeye, yaz için deniz-güneş-kum ve kış için kayak dışında farklı seyahat ve tatil seçenekleri ortaya çıkmaya başladı. Örneğin dağa tırmanmak, ormanda yürümek, rafting yapmak ya da bir kenti keşfetmek, yerele özgü yaşam dokularını, yeme ve eğlence kültürünü yerel halk ile birlikte yaşamak gibi eğilimlerin göreceli ağırlığı sürekli artış gösterdi. Kitlesel turizmin yeknesak yapısının 90’ların sonlarına doğru çözülmesi süreci özellikle yerelin önemine vurgu yaptı. Artık Kapadokya’ya gelen biri, kendi ülkesine ait olmayan, Kapadokya’ya özgü şeylerle karşılaşmak istiyordu. Moda ve yaygın deyişle “think global, act local” (küresel düşün, yerel uygula) anlayışı, turizm mimarlığına da yansdı. O döneme kadar süregitmiş olan eklektik ya da neyin melezi olduğu belli olmayan yapıların yerine yerel unsurların kullanılması endişesi -hatta- tercihi giderek büyüdü. Elbette bu arayış sürecinde bazıları başarılı, bazıları başarısız birçok yapı ortaya

çıktı. Ancak bu yaklaşım kolonyel diye tanımladığımız yaklaşıma tereddütsüz egemen oldu. İşletme formatlarının da buna göre şekillendiğini, bulunan yerin yerel kültürel ilişkilerinin, yemeklerinin, hatta sunuş biçimlerinin daha fazla önemsendiğini daha sık gözlemler olduk. Tüm bu değişim süreci içinde turizm yatırımcısı profiline de daha geniş bir tabanda çeşitlendiğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

Geleneksel yerel mirasın turizmde kullanılması/değerlendirilmesi yönünde tek yapı korumasında belli bir düzey yakalanmışken, kent dokusu ölçeğinde kaydedeğer başarılı örnekler -ne yazık ki- yakalanamadı. Örneğin Sultanahmet'teki yerleşim dokusu, iyileştirilmesi bir yana, bir daha geri döndürülemeyecek şekilde bozuldu. Birçok Anadolu kenti için de geçerlidir bu. Oysa Anadolu, çeşitliliğin verdiği olağanüstü bir zenginliğe sahip. Bu coğrafyanın hak ettiği turistik önemi artıracak bir mekânsal koruma-kullanma, yaşatarak koruma anlayışına ne yazık ki pek yakın değiliz. Şehir plancısı olarak mesleğimi icra ettiğim dönemde, bazı kentlerin imar planlama çalışmalarının içinde bulundum. Örneğin Kayseri'de taş ve ahşabın oluşturduğu, tekrar üretilmesi mümkün olmayan olağanüstü bir doku vardı ve 80'li yıllarda bu doku yıkılıp tahrip edilerek ortasından bir yol geçirildi. Bu geleneksel mirasa karşı bir suç, hatta ihanettir.

Yeni yapılarda da, tek yapı ölçeğinde iyi örneklerden bahsedebiliyoruz. Ancak bu coğrafyanın ya da buraya ait malzemenin sonucu olmayan, nereye ait olduğunu kimsenin tayin edemediği yapılar da çok yapıldı ve bunlara da turizm yapıları dendi. Kanımca iyi örneklerin sayısı da, 2000'lerden itibaren değişen eğilimin gerektirdiği ölçek ve oranda olmadı.

Yaşamın bütün kesimlerinde olduğu gibi, turizm sektöründe de işletme konseptiyle mimari konsept çok sıkı ilişkilidir. İşletme konsepti, mimari programı da dikte eder ve yapı buna göre şekillenir. Örneğin, uzmanlaşmanın arttığı günümüzde artık birçok otel, çamaşırhane vb. hizmetleri dışarıdan alıyor ve bu durumda ya bazı mekânlara hiç ihtiyaç kalmıyor ya da dışarıdan işletilecek şekilde tasarlanmaları gerekiyor.

Değişen ihtiyaçlara ve sektörün büyümesine karşın, turizmde iyi mimarlık örnekleri aynı oranda artmadı. Bunun sebepleri arasında başka şeylerin yanı sıra, mimarlık eğitimi de sayabiliriz. Mimarlık eğitimi en fazla, ancak yerleşik olmanın tarihi kadar derine gidebilir diye düşünüyorum. Yerleşik olmanın tarihi bir yüzyılı geçmiyorsa ya da değerli hocam Prof. Mübeccel Kıray'ın dediği gibi, "hâlâ göçebe bir toplum isek", yerleşiklikten beslenen mimari üretim de yeterince derinleşemiyor demektir.

Tavit Köletavitoğlu

* Bu yazı, Aralık 2012'de Tavit Köletavitoğlu ile yapılan söyleşiden derlenmiştir.

Evolution of Tourism Industry*

Tourism, subject to this book is a young sector. It has a history of 100 or 150 years in the world, regardless of independent travellers or adventurers such as Marco Polo and Evliya Çelebi. Looking at Turkey and Anatolia specifically, it is much younger. We can say that the emergence of the sector coincides with the use of steam engines in ships and trains. Tourism, as we know it today, i.e. with its transportation, transfer, front and back services and service structures, has probably a history of sixty to seventy years in the world and does not go, beyond 30 to 35 years in our country.

The investors' profile in the business can be considered in this context. The profile of tourism investors in Turkey, are mainly related to the dynamics of thirty years ago. First of all we can talk about the construction industry which holds capital, labour and know-how in the hand. This industry operated abroad, especially in countries such as Iraq, Libya, Russia and had a remarkable ability to produce. They sought out investment opportunities within the country and embarked on the promotion of tourism investment in the Özal period. This being the case, the construction industry mentioned earlier, and the people and institutions in the textile sector who have realized surplus-value on the other hand, started to enter the tourism business as a new business area. These investors were not adequately equipped in terms of subtleties and details of tourism in the 80s. The tour operators, who increasingly found Turkey popular, couldn't guide the investors. So, naturally the architectural needs were not set forth in a healthy way. Facilities were partly imitated or some of the appreciated concepts were rebuilt.

We have developed tourist facilities according to the origin of the tourists. According to this approach, that I call "colonial tourism", i.e. German Tourists would come to Turkey with a German airplane, would be welcomed in their own language and brought to the facilities and here again, they would have a holiday with people from their own country. Facilities were organized by their understanding of music, food, entertainment, and recreation, which as a result led to an architecture detailed and built according to the tourist's familiar way of life. In such a tourism business environment, it was inevitable that the architecture would follow this approach. After some time we headed for an understanding of what we call a "themed" hotel, which was thoroughly exaggerated. Particularly architects who are conscious of the local architecture, including local residents and representatives of the sector increasingly criticized this trend. However, surprisingly, the polls done by tour operators revealed that the tourists staying in these facilities were very satisfied and happy with the situation.

Towards the end of the 90s, understanding of mass tourism all over the world started to change step by step, various travel and holiday options other than sea-sun-sand travels in the summer and skiing in the winter, began to emerge. For instance, the relative weight of tendencies such as; mountain climbing, forest trekking, rafting or exploring a city, or to experience the life, culture of entertainment and eating with the local community, showed a continuous increase. The process of solving the structure of a uniform mass tourism, especially towards the end of the 90s particularly emphasized the importance of the local. People who came to Cappadocia wanted to meet specific things which did not belong to their own country. The fashionable and common saying; "think global, act local", also reflected as an understanding in the architecture of tourism. Eclectic and

unclear hybrid buildings that have ever been built were replaced by concerns and -even- choice of the use of local elements. During this seeking process, some successful and unsuccessful structures appeared. However, this approach which is defined as a colonial approach became unwaveringly dominant. We observed that business formats were formed accordingly and the local cultural relations, local food, and even more overrated forms of presentation became frequent. We can easily say that the tourism investor profile diversifies in a broader base, in this process of change.

While the use/evaluation of traditional local heritage in tourism has reached a certain level, a considerable scale of urban pattern was -unfortunately- not successful. For example, the settlement pattern in Sultanahmet has been irreversibly damaged, let alone the improvement of it. This also applies to many Anatolian cities. Anatolia however, has the extraordinary richness of diversity. Unfortunately we are not very close to the understanding of spatial protection-use and preserving by keeping alive, which would raise touristic importance deserved by this geography. When I was practising my profession as an urban planner, I participated in local planning of some cities. For example, there was an extraordinary architectural texture in Kayseri, formed by stone and wood, which is impossible to re-construct and in the 1980s a road was built in the middle of this texture by demolishing and ruining it. This is a crime against traditional heritage, and even treason.

We can talk about good examples at the scale of single structures in new constructions. However, structures, which couldn't be specified where they belong to and were not a product of this geography or material, were also built and these were called tourism buildings. The number of good practices was, in my opinion, not at the required scale and proportion of the changing trend from the 2000s.

As in all areas of life, the operating concept and architectural concept of the tourism business are very tightly associated with each other. The concept of the business, shapes the architectural program which in turn, shapes the building design accordingly. For instance, due to the current increase in job specialization, many hotels get external laundry facility services etc. and in this case there are no needs for particular rooms or these places need to be designed to be operated externally.

Despite the changing needs and growth of the industry, good architectural examples did not increase at the same rate in the tourism industry. Architectural education can also be counted together with other reasons. I think that architectural education does not go beyond the history of being settled. In case the history of being settled is not more than a century or "if we are still a nomadic society" as my precious teacher Prof. Mübeccel Kiray says, this means that architectural production which is nourished by settledness cannot be deepened adequately.

Tavit Köletavitoğlu

* This article was compiled, from the interview with Tavit Köletavitoğlu in December 2012.

konaklama

accomodation

hillside su

hillside su
Antalya, 2001

Mimar : Eren Talu | ERENTALU Mimarlık & Birhan Varol
Architect

İçmimari : ERENTALU Mimarlık
Interior Design

İşveren : Alke Turizm
Commissioned by

Hillside Su, kaba inşaatı uzun süre yarım kalmış, üç yıldızlı, küçük odalara sahip bir otel projesiyken; önce yeni bir mimari ardından yeni bir işletme ile Türkiye'nin ilk tasarım konseptli oteli olarak uygulanıp 2001 yılında açılmıştır. Philippe Starck'la dünyada başlamış olan "Design Hotel" akımının başarılı bir örneği olan, özgün bir tasarımdır. "Interior Design" Amerika, "Architectural Digest" İtalya dergilerinde kapak olmuş, "Wallpaper" İngiltere'de ise defalarca yayımlanmıştır. Yüzde yüz birbirine inanmış işveren, tasarımcı, işletmeci uyumunun başarısıdır. Bugün hâlâ Antalya bölgesinin en çok tercih edilen oteli olmakla beraber modern mimarlık tarihinde yerini almış, demode olmadan klasikleşmiş ve günümüze kadar bembeyaz kalmış bir mimari eserdir.

Çalışma hayatından, gündelik işlerden, görev ve gerekliliklerden arta kalan zamanı tanımlayan "boş zaman" olgusu, giderek hızlanan iş temposu nedeniyle günümüzde kişinin dinlenebileceği ve enerji depolayabileceği kısıtlı bir süreye ve bu sınırlı zaman aralığından maksimum keyif ve haz almayı hedefleyen yoğunlaştırılmış etkinlikler ve programlanmış faaliyetler silsilesine dönüşmüş durumdadır.

1990'lardan itibaren Türkiye'de sayıları hızla çoğalan "özel hissetmeyi" ve yaşamdan haz almayı isteyen seçkin yeni nesil metropol insanına ve onların kozmopolit beğenileriyle biçimlenen lüks, kalite ve konfor taleplerine cevap vermeye çalışan bir dizi "özel konseptli" turizm yapısı oluşmaya başlamıştır. Kurulduğu 1990 yılından itibaren "İyi Hissettirmek" (Feeling Good) misyonuyla serbest zaman sektöründe otel, spor merkezi, sinema ve spa olmak üzere dört değişik alanda faaliyet gösteren Hillside Leisure Group, 2003 yılında açtığı Hillside Su Otel sayesinde, gerek hedeflediği kullanıcı profili, gerek yaşam tarzını öne çıkaran konsepti, gerekse de mimari atmosferi ile hem Türkiye'de turizm sektörünün yeşerdiği ve kitlesele bir nitelik kazandığı Antalya'da hem de konvansiyonel turizm ve otelcilik anlayışında kendine özgü yenilikçi bir kulvar yaratmıştır.

Stereotip turist beklentisi doğrultusunda egzotik, geleneksel, oryantal... vb. temalarla biçimlenmiş benzerlerinden veya kitlesele turizmin eğlendirmeye odaklı, yoğunlaştırılmış deneyim vaat eden devasa örneklerinden veya ev ortamının sıcaklığını sunmaya çalışan sahte-otantik otellerden farklı olarak Hillside Su Otel, "iyi hissettirme" misyonu doğrultusunda, psikik/ruhsal arınma isteğiyle metropolden kaçarak gelen yorgun ruhlara "gevşeme"nin yanı sıra tinsel ve görsel haz vaadi de sunan sıra dışı atmosferiyle, Türkiye'deki turizm-konaklama sektöründe tartışmasız bir biçimde kavramsal yaklaşımın öncüsü olmuştur.

Mevcut bir kaba inşaatı hızla dönüştürülen bu sıra dışı kompakt otel yapısı, dikkati form ve detaylardan çok mimari atmosfere çekmek üzere, tüm detaylarının ustalıkla gizlendiği, her türlü fazlalıktan arındırılmış, yüzeyleri, düzlemleri ve atmosferi öne çıkaran minimalist tasarım tavrıyla ele alınmıştır. Malzeme ile onun görsel ve dokunsal etkilerini öne çıkaran bu yaklaşım, beyaz renk, ışık ve aynaların zekice kullanılmasıyla yaratılan yansıma ve parlaklık gibi etkiler sayesinde, mekânın fiziksel sınırlarını eritmeyi ve görsel algısını dönüştürmeyi başarmaktadır.

Initiated as a 3-star hotel project with small rooms that remained unfinished at the rough construction phase for years; Hillside Su Hotel has been developed with a new architecture and management approach, realised as the first design hotel of Turkey and opened to service in 2001. Being a unique design, the hotel is a successful example of the “Design Hotel” trend initiated by Philippe Starck. It has been published on the front covers of the USA edition of “Interior Design” and the Italy edition of “Architectural Digest” and has been published several times in the British journal “Wallpaper”. The success of the hotel is a consequence of the harmonious collaboration of the investor, the designer and the management team. Still holding its position as the most preferred hotel of Antalya region, Hillside Su is a work of architecture that has achieved to remain purely white; becoming a classic without being outdated and taking its part in the history of modern architecture.

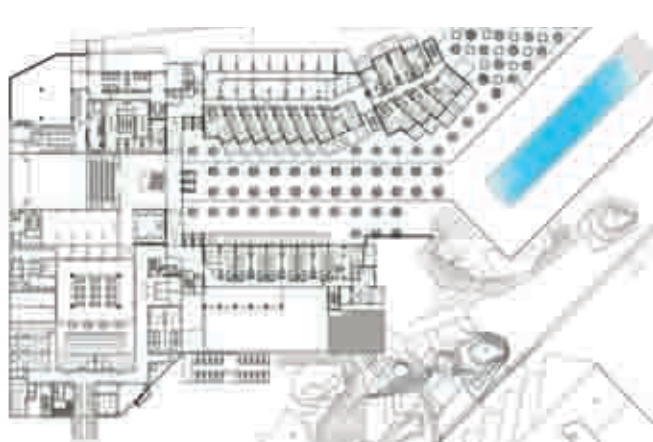
Leisure time, which can be defined as the time left over from business life, daily routine, duties and responsibilities, has been transformed into a limited time to rest and restore energy and a series of intensely programmed activities that aim to maximize pleasure and joy in this limited time. Starting in the 1990s, it has been possible to observe the formation of a series of tourism buildings with “exclusive concepts” that aim to respond to the demands of the new elite metropolitan generation. Aiming to feel special and take pleasure from life, this new generation has demands for luxury, high quality and comfort shaped by their cosmopolitan taste. Since its foundation in 1990, Hillside Leisure Group has been active in four diverse fields of leisure: hotels, sports centers, cinemas and spas, with the common mission of “Feeling Good”. With its target user group, architectural atmosphere and conceptual focus on lifestyle, Hillside Su Hotel, which opened in 2003, has created a new and innovative course for the conventional tourism and hotel management approach as well as for Antalya, where the Turkish tourism sector has flourished and adapted to mass demand.

Unlike other facilities that follow themes like exotic, traditional and oriental as expected by the stereotypical tourist; or gigantic examples of mass tourism that promise an intensified experience through a focus on recreation, or fake-authentic hotels trying to present the warmth of home, Hillside Su Hotel aims to respond to the demands of the exhausted souls who have escaped from metropolitan life with an urge for psychological/spiritual purification. In accordance with the mission of “Feeling Good”, the extraordinary atmosphere of Hillside Su Hotel promises spiritual and visual pleasure beyond relaxation, indisputably making it the pioneer of this conceptual approach in the Turkish tourism and accommodation sector.

Aiming to draw attention to the architectural atmosphere rather than form and details, this extraordinary compact hotel building, which was rapidly converted from an existing structure, has been designed with a minimalist approach that skillfully conceals details and emphasizes surfaces, planes and the atmosphere. Emphasizing materials and their visual and tactile effects, this approach manages to dissolve the physical borders of space and transform the visual perception through the influence of reflection and shininess created by an elaborate and clever use of light and mirror surfaces.

titanic hotel

titanic hotel
Antalya, 2003

Mimar
Architect

: Hasan Sökmen | MEDI Mimarlık

İçmimari
Interior Design

: Sinan Kafadar

İşveren
Commissioned by

: Aygün A.Ş.

Otelin tasarım aşamasında, uluslararası alanda kolay hatırlanması için, şeklinin bir gemiye benzemesi ve adının Titanic olması öngörüldü. Ancak otelin sahipleri, batmış bir geminin adını taşımanın otele kötü bir şan getirebileceğini düşündüler. Bunun üzerine şantiyeye konulmuş Titanic Hotel tabelası kaldırıldı ve yerine Aygün Oteli yazıldı. Ancak çevredekiler yol tarif ederken eski Titanic Oteli inşaatı diye tarif etmeye devam ettiler. İsmi etkisini kısa sürede gösterdiğini fark edince yeniden Titanic ismi kullanılmaya başlandı. Titanic Hotel, değişik biçimi ve adıyla yaygın olarak tanınıyor.

1920'lerdeki ekonomik büyümenin etkisiyle otelcilik tarihinde yaşanan ilk patlamayı, 1950'lerde kitlesel turizmin başlamasıyla yaşanan büyük oteller dönemi ve otel sayısındaki ikinci patlama takip etmişti. 1970'lerdeki ekonomik krizin aşılarak tekrar ekonomik canlanmanın yaşandığı 1980'ler ise, turizm sektörünü küresel bir ölçüğe çıkararak üçüncü büyük patlamaya ve buna eşlik eden havaalanı otelleri, marina otelleri, condominium resortlar gibi yeni tür otel tiplerinin ortaya çıkışına tanıklık etmişti. Bu çoğullaşma sürecinde oteller yalnızca konaklamaya veya dinlenmeye hizmet veren yerler olmaktan çıkarak, boş vakit geçirmenin eğlenceye dönüştüğü yerler olmaya da başlamıştı. 1971 yılında Orlando'da açılan Walt Disney World Resort, eğlenceye yönelik ilk büyük otel yapısı oluşuyla, tematik otelcilik anlayışının da öncülerinden biri olmuştur.

2000'lerden itibaren Lara bölgesinde görülen, kitlesel turizmin neden olduğu sahiciliğine müdahale edilmiş ve orijinalitesi bozulmuş yeni tür kültürel ve mekânsal temsiller, yarattıkları sahte otantiklik ve sahicilik kaybı nedeniyle, "tematik otel" olgusunun yaygınlaşmasına neden olmuştur. Yatırımcı ve işletmecilerin yüksek rekabet karşısında farklılık yaratabilmek, otellerinin müşteriler tarafından kolay tanınır, algılanabilir ve tercih edilebilir olması için geliştirdikleri bir pazarlama taktiği olan tematiklik, yapılan etkinlikler ve animasyonlar yerine konaklamanın kendisini de bir eğlenceye dönüştürmüştür.

Walt Disney'in Titanik'in replikası olarak Orlando'da yaptırdığı "Ship of Dreams" adlı temalı resort otelinden farklı olarak Antalya'daki Titanic Resort Otel, "iskeleye yanaşmış transatlantik" soyutlaması olarak tasarlanmıştır. Her odanın deniz manzarası alabilmesi için kıyıya dik olarak konumlandırılan Y formu otel, sahip olduğu bu iddialı hazır imge sayesinde bölgedeki diğer turistik tesislerden ayrışabilmektedir.

8 kata yayılan 70.000 m²'lik inşaat alanına ve 1.200 yatak kapasitesine sahip olan otel, sunduğu bu hazır-imge sayesinde bir yandan transatlantik yolculuklarındaki lüks konaklama hizmeti ile otelcilik sektörü arasındaki tarihsel bağı görünür kılmakta, diğer yandan da transatlantiklerdeki asgari barınma koşullarının 20. yüzyılın ilk çeyreğinde, modern mimarlık arayışları için nasıl model olarak alındığını da yeniden hatırlatmaktadır.

During the architectural design phase, the building form was designed to resemble a ship, and the hotel was named “Titanic” to achieve international recognition. However, the owners of the hotel were concerned that the name of a sunken ship could lead to a bad reputation for the hotel. Consequently, the advertisement at the construction site that read “Titanic Hotel” was removed and the building was renamed “Aygün Hotel”. However, local people continued to refer to the building as Titanic Hotel. Realizing the influence of this name, the resort reverted to the original name. Titanic Hotel is widely known for both its interesting form and its unique name.

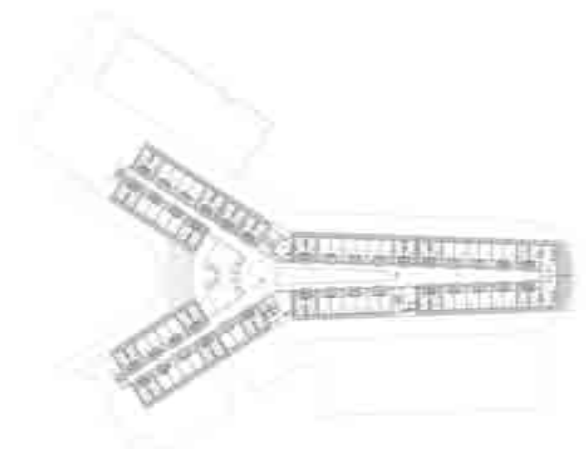
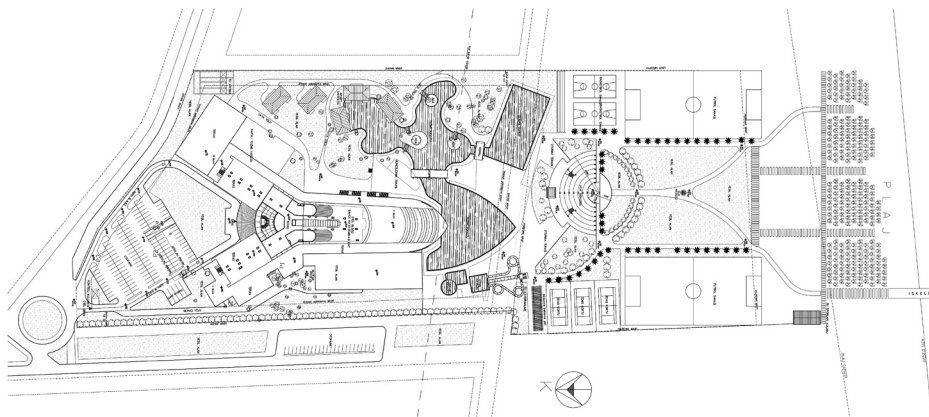

In the history of hotel management, the initial boom supported by the economical growth of the 1920s was followed by a second boom in the number of hotels generated by the emergence of mass tourism in the 1950s and the formation of large accommodation facilities. During the period of economical revival in the 1980s that followed the recovery from the financial crisis of the 1970s, a third boom was experienced that expanded the tourism sector to a global scale. This third boom was accompanied by the formation of new types of venue, such as airport hotels, marina hotels, condominiums and resorts. Besides their conventional roles as places of accommodation and recreation, hotels have become spaces where leisure has been transformed into entertainment in a process of pluralization. The first large hotel building oriented towards entertainment, Walt Disney Resort, which was first opened in Orlando in 1971, was one of the pioneers of thematic hotels.

With their distorted reality and false authenticity, the new types of cultural and spatial representations observed around the Lara region after the 2000s have given rise to the proliferation of “thematic hotels”. As a marketing strategy of investors and managers in response to increasing competition in the sector, an attempt has been made to make hotels easily perceivable, recognizable and preferable. Thematization has transformed accommodation itself into an act of entertainment through activities and animations.

In contrast to the “Ship of Dreams”, the thematic resort hotel developed by Walt Disney in Orlando as a replica of Titanic, Titanic Resort Hotel in Antalya was designed as an abstract representation of a “transatlantic vessel docked at the pier”. In order to provide each room with a view of the sea, the Y-formed building is positioned perpendicular to the coastline, and is distinguished from other touristic facilities in the region with its well known ready-made image.

The hotel has a bed capacity of 1,200 and a total construction area of 70,000 m² distributed over 8 stories, and provides a visualization of the historical bond between the luxury accommodation services of transatlantic voyages and the hotel management sector. At the same time it serves as a reminder of how the minimal accommodation standards of the transatlantic vessels were taken as a model in the development of modern architecture during the first quarter of the 20th century.

lara kervansaray otel ve kongre merkezi

lara kervansaray hotel and congress center
Antalya, 2005

Mimar
Architect

: Emre Arolat | EAA-Emre Arolat Architects

İçmimari
Interior Design

: EAA-Emre Arolat Architects

İşveren
Commissioned by

: Kervansaray Otelcilik

Antalya Lara bölgesinde, yan yana dizilen denize dik onlarca turizm parselinin birinde inşa edilen tesiste, bölgede uygulanagelen mimarlığın ana eksenini oluşturan çok parçalı polifonik kitlelilikler yerine, tüm yapı grubunun arazinin batı yanına çekilmesi, doğu ve güney (deniz) yönlerindeki boşlukların ise açık kullanım alanlarına dönüştürülmesi ile oluşturulan basit ve katı kitlelilik, yakın komşularla önceden hesap edilmemiş bir karşıtlık oluşturdu. Ana yatak kitlesi, geçerli imar koşullarının izin verdiği ön cephe genişliği ile yükseklik sınırlarının sonuna dek kullanılması ve tüm odaların deniz görmesi ön kabulleri ile biçimlendi. İki yatak kolu arasında kalan dev boşluk ise, üzeri yarı geçirgen bir biçimde örtülerek otelin kapalı sosyal alanlarına dönüştürüldü.

1960 yılında hizmete giren ve Antalya'nın doğu yönünde gelişmesini tetikleyen Antalya Havalimanı'na 1998 yılında ilk dış hatlar terminalinin, 2005 yılında ise ikinci dış hatlar terminalinin eklenmesi ve Lara-Kundu kıyı bandının 2004 yılında "Antalya Kemeragzi-Kundu Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgesi" olarak ilan edilmesi sonucunda, kıyı bandında yer alan kumullar ve tarım alanları hızla turizm yatırımlarıyla dolmuş, kıyı çizgisinden yaklaşık 500-750 m içeriden geçen taşıt yolundan beslenen bitişik düzende konumlanmış bir dizi lüks turistik otel kompleksi hızla bölgenin karakterini dönüştürmüştür. Türkiye'nin ilk tematik oteli olan WOW Topkapı Palace'ın 1999 yılında Kundu'da hizmete girmesi, hem bölgenin inşai karakterini belirlemiş hem sonraki turizm yatırımlarına da damgasını vuracak olan "tematiklik" eğilimini başlatmıştır.

Kitlelilik özelliği nedeniyle, içinde bulunduğu yerleri ve kimlikleri hızla tüketen turizm endüstrisinin her yeri aynılaştıran, sistemli bir biçimde yöresel olanı imha ederek yerine "yöreselmiş gibi" olanı sunan, sahnelenmiş otantiklik veya simüle edilmiş kültürel animasyonlar vaat eden yapısı, gerçekliğiyle oynanmış turistik mekânların hızla yaygınlaşmasına neden olmaktadır. Hazır-imgeleri, paketlenmiş kurguları ve sahnelenmiş manzaraları tüketmeye odaklı turist yığınları için tatminkâr deneyimlere dönüşen bu tür fantazmagorik dünyalar, 2000'li yıllardan itibaren ikna ediciliklerini kısmen kaybederek yerlerini, sahnelenmiş otantiklik ve gerçekliğiyle oynanmış deneyimler vaat eden turizm komplekslerinin göz boyayan yapılarının farkında olan ve "post-turist" olarak adlandırılan yeni tür turist öznelerine ve onların tercih ettikleri tematik olmayan, konfor, dinlenme ve haz odaklı yeni tür turizm yapılarına bırakmıştır.

Post-turist öznelerin taleplerine göre biçimlendirilmiş Lara Kervansaray Oteli ve Kongre Merkezi, Lara kıyı bandının sürreel ortamı içerisinde, tematik olmayan yaklaşımıyla ayrıcalıklı bir konuma sahiptir. Üzerinde konumlandığı, yaklaşık 780 m uzunluğunda ve oldukça dar olan parselle baş etmek üzere, bu dezavantajı çizgisellik anlayışı doğrultusunda mimari bir iddiaya dönüştüren kompleks, turizm mimarlığında tema yerine mimari iddia üzerinden yeni bir "etik değer" yaratma çabasının önünü açmış gözükmektedir.

The facility was constructed on one of the numerous adjacent tourism parcels situated perpendicular to the sea at Lara, Antalya. Rather than the conventional architectural approach of the region that consists of a fragmented polyphonic mass organization, a simple and solid mass was chosen, in which the buildings are situated towards the west of the site and the eastern and southern (seaside) spaces are used as open recreation spaces. This different mass scheme has led to an unexpected contrast with the neighboring facilities. The main bedroom mass was constructed using the maximum height and front façade width limits allowed by the regulations and orienting all rooms towards the sea. The huge void between the two bedroom masses is covered by a semi-transparent shelter and has thus been added to the indoor social spaces of the hotel.

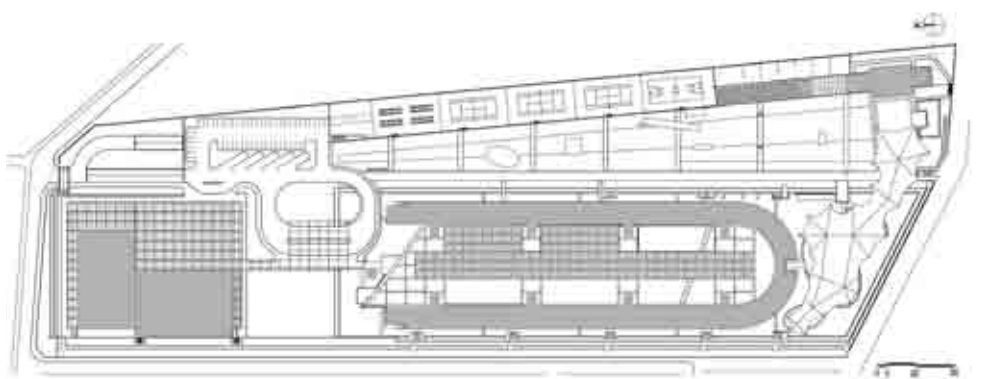
Antalya Airport opened in 1960 and triggered the development of Antalya in the eastern direction. As a consequence of the addition of the first international terminal in 1998, the addition of the second international terminal in 2005 and the declaration of the Lara-Kundu coastline as the “Antalya Kemeragzi-Kundu Culture and Tourism Conservation and Development Zone” in 2004, the dunes and the agricultural areas located at the coast rapidly filled with tourism investments. A series of adjacently positioned luxury hotel complexes stretches along the road passing 500-750 meters inside the coastline, and has transformed the region. The opening of WOW Topkapı Palace, the first thematic hotel in Turkey in Kundu in 1999 determined the architectural character of the region while instigating the trend of thematicity, which, in time has come to dominate tourism investments.

Due to its mass nature, the tourism industry has rapidly consumed the area and its identity. This development of the tourism industry has a homogenizing effect that systematically destroys the regional characteristics to be replaced by characteristics that “seem to be regional”. The new identity promises a fictional authenticity and simulated cultural animations, and the past years have seen an increase in the number of touristic spaces with this sort of fictional reality. However, these phantasmagoric atmospheres that present satisfactory experiences for masses of tourists focused on the consumption of ready-made images, packaged scenarios and staged views, partially lost their appeal after the 2000s. These atmospheres have been rejected by the new “post-tourist” consumers who are aware of the deceptive nature of tourism complexes that promise fake authenticity and fictional realities. The new non-thematic new type of tourism buildings focus on comfort, recreation and pleasure demanded by this “post-tourist” group.

With its non-thematic architectural approach, Lara Kervansaray Hotel and Congress Center is shaped by the demands of post-tourist consumers, and has a distinguished location within the surreal atmosphere of the Lara coastline. The disadvantages of its 780 meter long but relatively narrow site have been transformed into a strong architectural statement through a focus on the concept of linearity. The complex has played a leading role in efforts to create a new ethical code based on architectural statement rather than themes in tourism architecture.

kempinski hotel barbaros bay

kempinski hotel barbaros bay
Muğla, 2005

Mimar
Architect

: Cengiz Eren | GARAGE S.P.D. & DEV.CO.

İçmimari
Interior Design

: Metex Design Group

İşveren
Commissioned by

: Aysir İnşaat ve Turizm

Kempinski, Bodrum projesi otel ve rezidanslardan oluşan bir bütündür. Bu konaklama tesisi, yerleştiği arazinin meybinden gelen zorlukların yapısal ve mekânsal çözümlerle avantaja döndürüldüğü bir proje çalışmasıdır. Doğanın yap dedikleri yapılmış, izin vermediklerinden vazgeçilmiş; böylece stürüktürü zorlamadan kolay kullanılabilir bir kurgu elde edilmiştir. Düşey bağlantılar bina dışında kademeli merdivenler, rampalar ve asansörler ile temin edilmiştir. Tesisteki gerekli düzayak kullanım alanları, dolgu yerine sağlam zeminden yükselen kolonlar ile taşınan bir tabliye üzerine oturtulmuştur. Bu platoyu taşıyan yapısal geometri alt kısımda ortaya çıkacak mekânların kullanım özelliklerine göre düzenlenmiştir.

Binaların yapısal kurgusu yöresel hatırlatmalar içerirken, kapalı genel mekânları doğa ile birleştir. Açık alanlar ise, hem Doğu'nun gizemini anlatan hem de işlevsellikleri olan elemanlarla tasarlanmıştır.

Küresel turizm endüstrisinin oluşturduğu beklenti ve kanaatler ile güdülenmiş, gerçek hayatın baskısından kurtulmak ve özgürleşmek amacıyla her türlü fiziksel, ruhsal ve deneysel edimi tüketmeye odaklanmış talepkâr turist tiplerinin oluşması ve onların beklentilerine göre şekillenmiş turizm yapısının ortaya çıkması, görece olarak oldukça yenidir. Turizm pratiklerinin hızla yaygınlaştığı 19. yüzyıl başlarında, 1837'de Almanya'da kurulan ve bu sayede de Avrupa'nın en eski lüks otel grubu ünvanını kazanarak günümüzün en önemli uluslararası lüks otel zincirlerinden biri olarak tanımlanan Kempinski Otelleri'nin Türkiye'deki dört işletmesinden biri olan Kempinski Hotel Barbaros Bay, Bodrum'un Yalı Beldesi sınırları içerisindeki Gerenkuyu mevkiinde oldukça eğimli bir arazide, bakir ve kıraç bir doğal peyzaj üzerinde konumlanmaktadır. 1987 yılından beri Turizm Merkezi olan bölgede yer alan az sayıdaki lüks resort kompleksinden biri olan tesis, hem modern insanın kent hayatından ve stresinden kaçış fantazisine hizmet veren zihinsel ve ruhsal bir sığınak hem de gerektiğinde bu inzivayı maceraperest ruhlar için keşfe dönüştürebilecek Bodrum kent merkezine yakınlığı nedeniyle ayrıcalıklı bir konuma sahiptir.

Hayali Akdeniz imgeleri ile donanmış turistlerin beklentilerini yamaca yayılan kübik, beyaz otel ve rezidans birimlerinin oluşturduğu organik doku ile karşılamayı hedefleyen kompleks, bu hayali imgenin en güçlü ögesi olan Ege Denizi'nin engin maviliğini her odasından kesintisizce sunabilmesi için araziye dikkatlice dağıtılmıştır. Özenle kurgulanmış her odadaki bu çerçevelenmiş manzaralar; ahşap teraslar, balkonlar ve pergoleler ile zenginleştirilmiştir. Bu sahnelenmiş turist mekânları içerisinde en şiirsel atmosfere sahip olanı ise, yansıtma havuzu içinde yükselen hamam kubbesi ve organik formlu havalandırma bacalarıdır. Turistleri hayallere sürükleyen bu sahneleme kurgusunu sürekli kılmak ve kozmopolit turistlerin keşif duygularını tetiklemek üzere Türk Hamamı, Asya Restoranı, Akdeniz Restoranı, Uzakdoğu Spa Merkezi gibi bir dizi tematik mekân da değişen topografya içerisinde fragmanlar halinde başarıyla birbirlerine eklenmiştir.

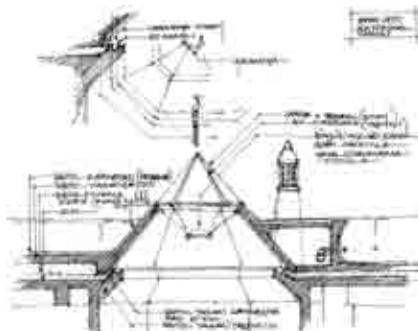
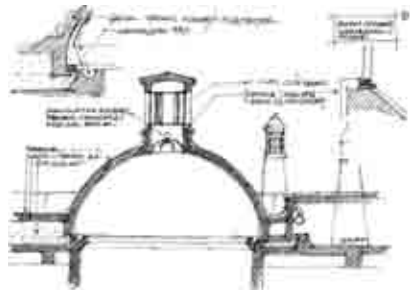
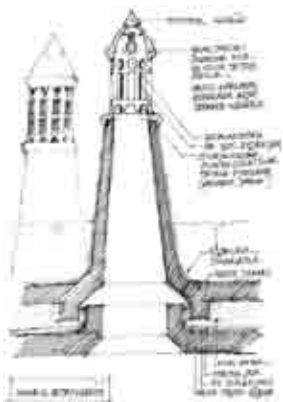
Kempinski, Bodrum project is an accommodation facility that consists of a hotel and residences. The challenges caused by the steep slope of the site have been turned into an advantage via structural and spatial solutions. By doing what nature allows and not doing what it does not allow, a simple and functional scheme has been achieved without compromising the structural system. Vertical connections are provided by multi-levelled staircases, ramps and elevators located outside the building. The functionally essential single level spaces consist of slabs supported by columns rising from the strong ground rather than infill. The structural geometry that bears this platform has been organized according to the functional use of the spaces formed underneath. Since the formal structure of the buildings includes regional references, the indoor public spaces merge harmoniously into nature. The open spaces were designed with functional elements that also reflect the mystery of the Orient.

Motivated by the expectations and convictions generated by the global tourism industry and focused on consumption of all physical, spiritual and experiential forms, modern tourists have become more demanding, and the buildings built for tourism have responded accordingly. Kempinski Hotels was founded in Germany at the beginning of 19th century in 1837, in a period when the praxis of tourism was rapidly spreading. Kempinski Hotels is the oldest luxury hotel group in Europe and considered to be one of the most important international luxury hotel chains. Kempinski Hotel Barbaros Bay, one of the four enterprises of Kempinski Hotels in Turkey, is located within an untouched, bare natural landscape on a steeply sloped site in Gerenkuyu, in the Yalı district of Bodrum, a region classified as a tourism center since 1987. Being one of the few luxury resorts in the region, the facility serves as a cognitive and spiritual shelter that caters to modern peoples' desire to escape from the stress of urban life while providing a chance to turn their secluded holiday into a discovery for adventurous souls, as the location is also close to the center of Bodrum.

The hotel aims to respond to the expectations of tourists who have fictional images of the Mediterranean via an organic pattern created by the white cubical hotel and residence units. The facility has been carefully distributed on the sloped site in order to provide every room with an uninterrupted view of the immense blue sight of the Aegean Sea, the strongest component of this fictional image. In all of the meticulously designed rooms, these framed views are enriched by wooden terraces, balconies and pergolas. Among these tourist spaces that have been set up, the one with the most poetic atmosphere is the dome of the Turkish Bath rising from above a reflection pool and its organically-formed ventilation shafts. Aiming to sustain the fictional stage atmosphere that draws tourists into dreams and fantasies, a series of thematic spaces such as the Turkish Bath, the Asian Restaurant, the Mediterranean Restaurant and the Far Eastern Spa Center have been successfully established as sections of the diverse topography.

1	3	6
	4	
2	5	7

adam & eve

adam & eve
Antalya, 2006

Mimar : Eren Talu | ERENTALU Mimarlık
Architect

İçmimari : ERENTALU Mimarlık
Interior Design

İşveren : Kayı Turizm
Commissioned by

Adam & Eve başarılı turizm yatırımcısı ve işletmecisi Talha Görgülü ile mimar Eren Talu'nun dünyaca tanınan, farklı, çekici, "seksi" bir otel yapmak için cesurca, birbirine inanarak ortaya çıkardığı bir eserdir. Bugüne kadar 36 uluslararası ödül kazanmıştır. Dünyada her şey dahil turizmine gerek işletme, gerek mimari olarak yepyeni yaklaşımlar getirmiştir. Tasarım ve yapım süreci iç içe geçmiş yaklaşık 106.000 m² kapalı alan, toplam 24 ayda hizmete açılmıştır. Bu büyüklükte bir binanın çevreyle uyumunu araştırırken cepheyi suni yeşillikle kaplamayı seçen mimar, bugün tüm binalarını gerçek bitkilerle kaplama noktasına gelmiştir. Otel süprizli mimarisi, sürekli eğlenceli işletmeyle halen çok tercih edilen ve rakipsiz bir konumdadır.

Antalya kent merkezine 45, Belek kent merkezine ise 1 km uzaklıktaki Adam & Eve, Belek'in 17 km'lik sahili boyunca ardışık olarak dizilmiş, çoğu geniş araziler içine inşa edilmiş 47 adet beş yıldızlı otelin, tatil köyü ve golf kulübünün bulunduğu aşırı yoğunlaşmış kıyı bandı içinde konumlanmaktadır. Adem ve Havva'nın henüz dünyaya düşmedikleri o huzur dolu cennet ortamını yeryüzünde yeniden yaratmayı hedefleyen ve "dünyanın en seksi oteli" olarak tanıtılan Adam & Eve Oteli, tasarımcısının daha önce Antalya'daki Hillside Su Hotel'de ve Bodrum'daki EV Otel'de de denediği zarafet, lüks, konfor ve atmosfer birlikteliğinin en gözüek ve rafine örneklerinden birini oluşturmaktadır.

Büyük oteller ekolünün öncü örneklerinden biri olan İstanbul Hilton Oteli gibi gridal cepiteli bir monoblok otel kütlesi ile eğimli araziye yerleştirilmiş az katlı 24 villadan oluşan Adam & Eve Oteli, içinde yer aldığı 17 km'lik turizm kuşağında modernist yaklaşımı ve minimalist diliyle diğer yapılardan radikal bir biçimde ayrılmaktadır. Bu minimalist anlayış sayesinde oteldeki mekânlar, her türlü fazlalıktan ve sembolik yüklerinden arındırılarak, form ve yüzeyleri görünür kılınmıştır. Tüm bu azaltmaya ve arındırmaya dayalı minimalist tavır öte taraftan mimari iddianın büyüklüğünü de keskinleştirmektedir. Beyaz renkle yıkanmış çıplak mekânların mütevazılığına tezat olarak, atriumda yer alan 96 m uzunluğundaki Bluetooth Atrium Barı ile olimpik ölçülerin iki katı büyüklüğündeki devasa yüzme havuzunun boyutu, bu mimari iddianın gücünü de görünür kılmaktadır.

Kullanıcıların prestij beklentilerini ve popülerlik düşkünlüklerini, görme ve görünme ihtiyaçlarını, bakışları ile edindikleri keşfetme ve deneyim hazzını da dikkate alan hassasiyetle kurgulanmış bu cazip atmosferler dizisi, gizemli bir ışıltı sağlayan aynalı mozaikler, sonsuzluk etkisi veren aynalar, yerçekimini ve zamanı yavaşlatan beyazlaştırılmış mekânlar, değişken ışık ve renk kullanımı gibi etkileri zekice kurgulanmış efektlerle müşterilerine sürekli değişen ve çeşitlenen zengin bir sinematik mekân deneyimi sunmaktadır.

Adam & Eve is a product of the successful tourism investor and businessman Talha Görgülü, and the architect Eren Talu who have courageously collaborated to construct a globally known different, attractive and “sexy” hotel. Having received 36 international awards so far; the hotel has introduced new approaches to all-inclusive tourism in terms of management and architectural design. Through intertwined processes of design and construction; the enclosed space of 106,000 m² has been opened to service in 24 months. Aiming to achieve the harmony of the building with the existing environment; the architect who has initially preferred to cover the façades with artificial plants is at present working on replacing them with real plants. The hotel holds a preferred and unrivalled position with its surprising architecture and constantly enjoyable management approach.

Located 45 km away from Antalya’s city center and 1 km away from Belek’s town center, Adam & Eve is located on the coastline, where 47 five-star hotels, resorts and golf courses, most of which are constructed in large plots, are lined up next to each other along the 17 kilometer long Belek coast. Aiming to re-create the peaceful atmosphere of paradise before Adam and Eve’s fall on Earth, Adam & Eve Hotel, promoted as the “sexiest hotel in the world”, is one of the most attractive and refined examples of the synergy of elegance, luxury, comfort and atmosphere. Previous examples by the same designer include the Hillside Su Hotel in Antalya and EV Hotel in Bodrum.

Consisting of 24 low-story villas positioned on the sloped site and a monoblock hotel mass with a grid façade similar to Istanbul Hilton Hotel, which is one of the pioneer examples of grand hotels, Adam & Eve Hotel is radically different from the other buildings along the 17 km coastline with its modernist approach and minimalist architectural language. Via this minimalist approach the spaces of the hotel have been cleared of all excessive components and symbolism, making the forms and surfaces visible. The minimalist approach, based on purification also strengthens the architectural statement. In contrast with the modesty of the white-washed bare spaces, the 96 m long Bluetooth Atrium Bar in the atrium and the dimensions of the large swimming pool, twice the olympic standard size, are factors that add to the power of this architectural statement.

This series of attractive atmospheres is elaborately planned with reference to the users’ expectations of prestige and fondness of popularity, their demand to see and be seen and the pleasure they get from the discovery and visual experience. Through cleverly designed effects such as the mirrored mosaics that provide a mysterious shining, mirrors that create the effect of infinity, whitened spaces that slow down time and gravity and the alternating use of light and color, these atmospheres present the hotel guests with a rich, changing and diverse cinematic spatial experience.

7800 çeşme

7800 çeşme
İzmir, 2008

Mimar : Emre Arolat | EAA-Emre Arolat Architects
Architect

İçmimari : Dârâ Kırmızıtoprak
Interior Design

İşveren : Çarmıklı & Kalyoncu & Tamtex
Commissioned by

7800 Çeşme projesi, güncel durumun oluşturduğu yeni kimliklerin ve kiteselliklerin, mevcut dokuya olan etkileri bağlamında problemleştirilen bir tasarım yönelimi ile geliştirildi. Ana kitle arka yol sınırına yaklaştırılarak öndeki geniş plaj ve doğal doku olabildiğince rahat bırakıldı. 5 katlı doğrusal blok, hem düşey hem de yatay dolaşımın örgütlendiği bir ara sokak ile çift yüzlü hale dönüştürüldü. Hedeflenen, üzerine örttüğü peyzaj katmanı ile olabildiğince geride durmayı, böylece mimarlığın üslup veya tarz olarak tanımlanabilecek kavramlarının yükünden uzakta kalmayı seçen bir yapı oldu. Güney ve kuzey cephelerinde güneşten ve rüzgârdan korunmak amacıyla tasarlanan iki farklı kırıcı sistem, yapının dış algısının en önemli unsurları haline geldi. Kesitte birbirlerinin üzerinde kayarak geri çekilen üniteler, her iki yönde geniş teras-bahçeler oluşturdu.

Çeşme'nin popülerliği, İlica Mevki'ndeki doğal termal kaynaklardan yararlanmak amacıyla 1940'larda düzenli otobüs seferlerinin konmasıyla başlamış ve 1955'te inşa edilen Çeşme Plaj Evleri Kooperatifi (Şantiye Evleri) sayesinde kalıcı bir hal alarak, ilçenin İzmir'in sayfiye bölgesi olarak gelişmesine neden olmuştur. Bölgenin ulusal çapta tanınırlığı, döneminin en büyük turizm yatırımlarından biri olan Altınyunus Tatil Köyü ve Marinası'nın Boyalık Mevkii'nde 1974 yılında hizmete girmesi sayesinde artmıştır. Bu tanınırlığa karşın bölgeye rahat ulaşımın sağlanabilmesi 1996'da tamamlanan İzmir-Çeşme Otoyolu sayesinde olmuş, böylece 1970'lerde Bodrum'un, 1980'lerde Kuşadası'nın yaşadığı hızlı dönüşümü Çeşme 1990'larda yaşayarak, tüm yarımada ikincil konutlar ve küçük ölçekli turistik tesislerle dolmuştur. İzmir Adnan Menderes Havalimanı'na kesintisiz ve kolay erişim imkânının yanı sıra havacılık sektöründeki hızlı gelişme de yerli ve yabancı turizm güzergâhlarından biri haline gelen Çeşme'deki turizm tesisi taleplerini artırmış, 2004 yılında Çeşme ve Alaçatı alt bölgesinin "Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgesi" ilan edilmesiyle büyük ölçekli turizm yatırımları yarımada'nın tüm bakir kıyı alanlarında hızla çoğalmaya başlamıştır.

Kitlesele turizmin yarattığı büyük ölçekli otel yapılarının verimli işletilememe sorunları nedeniyle oluşan butik otel işletmelerinin de benzer doluluk sorunları yaşamaları nedeniyle, son yıllarda artan bir eğilimle otel ve rezidans gibi iki farklı işletme modelini bünyesinde barındıran, daha esnek kurguya sahip 7800 Çeşme Konutları ve Oteli gibi karma yapılar ortaya çıkmaktadır. Otel hizmetlerinin verildiği 10 farklı tipte 42 rezidans-tan oluşan yapı, kalıcı ve geçici konaklama birimlerini aynı bütün içerisinde barındıran sıra dışı kurgusuyla, otel tipolojisinde yeni bir arayış olarak değerlendirilmelidir. Giderek popülerleşen Çeşme'ye eğlence, lüks ve konfor beklentisiyle gelen turist öznelerle tasarım yoluyla ayrıcalık vaadinde bulunan 6 katlı tesis, yükseldikçe parçalanarak geriye çekilen kütle yapısı ve yapıyı olduğundan daha küçük gösteren ahşap kaplama yüzeyleri sayesinde, iki katlı konut siteleriyle çevrili Boyalık koyunda yer alan diğer otel yapılarından farklılaşmaktadır.

The Çeşme 7800 project was developed with a design approach that pays heed to the influences of new identities and contemporary mass formation on existing concepts. In order to leave the wide beach and the natural landscape as undisturbed as possible, the main mass has been placed closer to the back border defined by the road. By means of the inner street that lends order to both the vertical and the horizontal circulation, the five storey linear block has been given a double façade. Shielded by the landscape in this way, the building has been designed to remain unobtrusive, thus avoiding the burden of conceptual discussions of style in architecture. The two different wind/sun break systems designed for the northern and southern façades are the most important components for the exterior perception of the building. The units recessed on top of each other include terrace gardens on both sides.

The popularity of Çeşme began when regular transportation service was established in order to make use of natural thermal resources in the İlica Area in the 1940s. Çeşme Beach House Cooperatives (Şantiye Evleri) were constructed in 1955 and the popularity became permanent, causing the Çeşme region to be considered a summer alternative to İzmir. When Altinyunus Holiday Camp and Marina in the Boyalık Area, one of the biggest tourism investments in Turkey at the time, was opened in 1974, the region began to be known nationwide. Despite this recognition, easy transportation to this region was not provided until 1996, when the İzmir-Çeşme highway was completed. Thanks to this, Çeşme developed very quickly in the 1990s, causing the whole peninsula to be packed with secondary residences and small scale tourism facilities. Bodrum underwent this transformation in the 1970s whereas Kuşadası underwent it in 1980s. Easy transportation to İzmir's Adnan Menderes Airport and developments in the aviation sector increased the demand for tourism facilities in Çeşme, which has become a local and foreign tourism destination. In 2004, Çeşme together with the Alaçatı Region was declared a "Culture and Tourism Preservation and Development Region", causing large scale enterprises to take notice of the virgin coastline of this peninsula.

Large scale hotels created for mass tourism in the area had been facing problems with not being effectively run, while boutique hotels had been facing similar problems of overcrowding. 7800 Çeşme Residences and Hotel addresses these issues by having a broader set up and two different operation models, much like other hotel and residences that have cropped up recently. The building has 42 residences of 10 different types that serve as hotels. This building can be seen as a new endeavor in hotel typology due to its extraordinary set up with both temporary and permanent accommodation units in the same structure. The six-storey facility caters to customers searching for luxury and comfort in Çeşme, and the final product is quite different from the other hotels on the Boyalık Coast, with a receding/rising structure and timber covered flooring making the building seem smaller than it really is.

libertas rixos hotel

libertas rixos hotel
Dubrovnik, 2007

Mimar : Melkan Gürsel Tabanlıoğlu, Murat Tabanlıoğlu | Tabanlıoğlu Mimarlık
Architect

İçmimari : Tabanlıoğlu Mimarlık
Interior Design

İşveren : Sembol İnşaat
Commissioned by

Dubrovnik'te yer alan en önemli turizm merkezlerinden ve modern mimarlık örneklerinden biri olarak kabul edilen Hotel Libertas, savaşta gördüğü zarardan sonra on dört yıl boyunca harap halde bırakıldı. İklimin sert etkileri ile de yıpranan bina, yenileme sürecinde sadece iskeleti korunarak tamamen yeniden ele alındı. Sahil kotunda, eklenen bölümde yer alan spa ve kıyı düzenlemesiyle yapıya yeni işlevler kazandırıldı. Otelin eski halinde mevcut olan orta bloğuna ek olarak üst bölüme eklenen yeni katlarla oda sayısı ve salonlar artırıldı. Renovasyon neticesinde otelde 625 yatak kapasiteli 315 oda, ayrıca 3 restoran, SPA ve sağlık merkezi, eğlence birimleri toplantı ve konferans salonları bulunuyor.

Hırvatistan'ın en popüler turistik kentlerinden olan, surlarla çevrili tarihi Dubrovnik kentinin 1 km dışındaki Gorica Svetog Vlaha semtinde, sarp kayalıklarla çevrelenmiş bir koyda inşa edilen Hotel Libertas, 1968'de açılan ve altı ekibin davet edildiği sınırlı bir yarışmanın sonucunda, ünlü Hırvat mimar Andrije Čiĉin-Šain ve ortağı Žarka Vinčeka tarafından tasarlanmıştır.

Eski Yugoslavya'nın mimari zenginliğini, erken sosyalist dönemin ucuz işgücüyle gerçekleştirilmiş işlevselci toplu konutları ile savaş-sonrası mimarlığının en önemli ürünleri arasında sayılan ve 1960'larda Adriyatik kıyılarında gelişmekte olan turizm mimarlığının bu tür yetkin örnekleri oluşturmaktadır. Hırvat mimarlığının "kahramanlık çağı"na ait bu 400 yataklı modernist otel yapısı, sarp yamacı amfiteyatrosu gibi yayılan kaskatlı yapısıyla döneminin işlevselci-pürist tavrını oldukça net yansıtmaktadır. Čiĉin-Šain'in olgunlaşmış netlik arayışı, cüretkarlığı ve mimari iddiasının büyüklüğü, onun bu çalışmasına aynı zamanda avangart ve fütürist bir ruh da kazandırmaktadır. Sahip olduğu kaskatlı formu ve yatay betonarme teras hatlarıyla yamacın doğal eğimini ve kıyı çizgisini takip eden otel kütleleri, en üst kottan aşağıya doğru akan yeşil teraslarıyla, Dalmaçya kıyılarının doğal yapısına döneminde başarıyla uyum sağlamıştı.

1974'te açılan otel, 1991'de Yugoslavya'da yaşanan iç savaşa kadar hizmet vermiş, Hırvatistan'ın bağımsızlığını ilan edişinden 2002'deki satılışına kadar savaşta aldığı ağır hasarlar yüzünden boş bir enkaz olarak kalmıştır. 2004'te Rixos oteller zinciri tarafından satın alınan yapının renovasyon sürecinde, yukarıdaki giriş kısmının üzerine katlar yapılmış, cephesindeki yataylık etkisini kıran şeffaf bir düşey sirkülasyon kulesi eklenmiş, ayrıca sahil kotunda da yeni bölümler yaratılarak mevcut birimler spa suitlerine dönüştürülmüştür. Modern miras niteliğindeki Libertas Oteli'ni yeniden yaşatmak üzere girişilen bu özenli çaba, güncel otelcilik anlayışını ve konfor beklentilerini karşılamak üzere yapının orijinal kurgusunda ve görünümünde bazı değişikliklerin yapılmasını zorunlu kılmıştır.

One of the most important tourism centers and a significant example of modern architecture, Hotel Libertas was abandoned as a ruin for fourteen years after its war-time destruction. The building, worn down by the harsh climatic conditions, has been totally renovated, preserving only the structural system. The facility has acquired new functions like a spa and a coastal arrangement located in the annex constructed at the coast levels. In addition to the original middle block, the levels added to the upper section have increased the number of guest rooms and halls. Since the renovation, the hotel houses 315 guest rooms with a bed capacity of 625, three restaurants, a spa and health center, leisure units and meeting and conference halls.

Located in the Gorica Svetog Vlaha district one kilometer away from the historical city of Dubrovnik, one of the most popular touristic cities of Croatia; Hotel Libertas constructed within a bay surrounded by steep rocks has been designed by the famous Croatian architect Andrije Ćiĉin-Šain and his partner Žarka Vinceka, as the consequence of a limited architectural competition dated 1968 where six teams were invited.

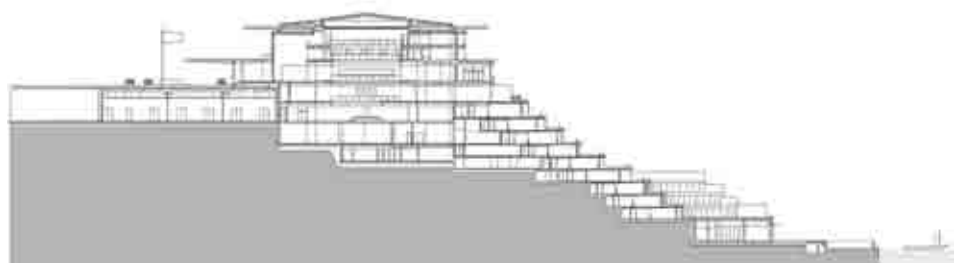
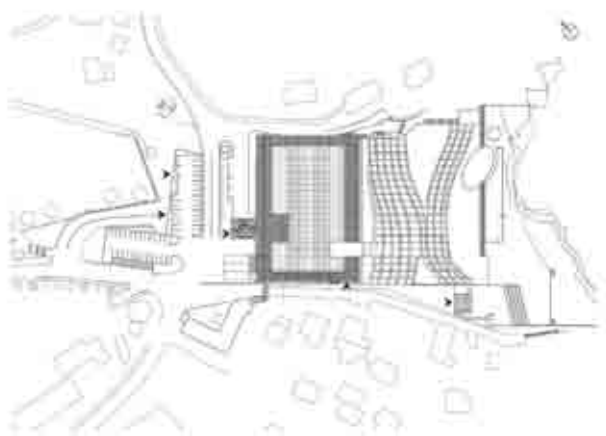
Together with the functional mass housing blocks realised by the cheap labor of the early socialist period, the successful examples of tourism architecture built at the Adriatic Coast during the 1960s as most significant products of post-war architecture constitute the architectural wealth of former Yugoslavia. With its structure that spreads out on the steep slope like a cascading amphitheater, this 400 bed modernist hotel building clearly reflects the purist and functionalist approach of the period. Ćiĉin-Šain's matured search for clarity, boldness and the strenght of his architectural statement contribute to the avant-garde and futurist spirit of his work. Following the natural topography of the sloped site and the coastline with its cascaded form and horizontal lines of reinforced concrete terraces, the hotel block successfully blends with the natural formation of the Dalmatian coast with its green terraces that cascade and flow from the upper levels to the lower levels.

The hotel opened in 1974 has stayed in service until the Yugoslavian Civil War in 1991, and has been vastly destroyed during the war, leaving the building as an abandoned wreck from the declaration of independence in Croatia until the sale of the building in 2002. Following its purchase by the Rixos hotel chain in 2004, the renovation process has been initiated, with the construction of additional storeys above the entrance section, the addition of a transparent vertical circulation shaft that interrupts the horizontal effect of the facade and the construction of new sections at the coast level to convert the existing units into spa suits. During the renovation process, the elaborate efforts to revitalize Libertas Hotel as a part of the modern architectural heritage have inevitably brought some changes in the original structure and appearance of the hotel, in order to respond to the requirements of contemporary hotel management and the changed expectations for comfort.

1	3
2	

goldenkey şale kartalkaya

goldenkey chalet kartalkaya
Bolu, 2007

Mimar : Emir Drahsan, Alexandre Schrepfer | LEAInvent
Architect

İçmimari : Atelye5
Interior Design

İşveren : Goldenkey Otelcilik
Commissioned by

Goldenkey Şale, 2.000 m yükseklikteki kış sporları merkezinde inşa edilmiş 41 odalı bir otel yapısıdır. Yayla mimarisinin hakim olduğu bölgede proje, klasik yayla evi ve şale tipolojilerinin modern bir yorumu olarak tasarlandı. Bir iç bahçe etrafında gün ışığından ve Köroğlu Dağları manzarasından optimum faydalanacak şekilde 3 kütle biçimlendirildi. Mekân içinde kişinin devinimiyle değişen iç-dış ilişkisi, oyuncu bir cephe ortaya çıkardı. Genel mekânlar arası geçiş ve görsel bağlantılar süreklilik üzerine kurgulandı; koridor oluşumlarından kaçınıldı. Yapının birinci derece deprem bölgesinde bulunması, inşaat süresinin hava şartlarına bağlı olarak kısa sürmesi gerekliliği ve ekonomik nedenlerle yapım tekniği olarak Ala-Sawa prefabrik art-germeli beton kullanıldı. Zemin kat cephesi beton prefabrik cephe elemanları, üst kat cepheleri ise aşırı hava koşullarına dayanıklı metal sac kenet ile kaplandı.

Goldenkey Oteller zincirine ait Goldenkey Kartalkaya Oteli, Batı Karadeniz bölgesinde, Bolu ilinin güneydoğusundaki Köroğlu Dağları üzerinde yer alan ve Türkiye'nin en gözde kayak merkezlerinden biri olan Kartalkaya Kayak Merkezi'nde bulunmaktadır.

Turizm Bakanlığı tarafından Türkiye çapında kış sporları turizm merkezi olarak ilan edilmiş 25 bölge olmasına karşın, bunlardan günümüzde ancak 8 tanesi faaldir. "Bolu-Köroğlu Dağı Turizm Alanı" sahip olduğu 1.223 yatak kapasitesi ve 12 mekanik lift ile Türkiye'nin 3. büyük kayak merkezi konumundadır. Bölge, Turizm Teşvik Kanunu uyarınca 1982 yılında "Bolu-Köroğlu Dağı Turizm Alanı" olarak ilan edilmiş ve hazırlanan "Kartalkaya Bölgesi Çevre Düzeni Planı" kapsamında 3 gelişim bölgesine ayrılmıştır. Kartalkaya olarak adlandırılan ve 1978'den itibaren ilk turizm tesislerinin hizmet vermeye başladığı I. Gelişim Bölgesi üzerinde 5 parsel bulunmakta olup, bu parsellerden ikisinde Dorukkaya Oteli, diğer ikisinde Kartalkaya ve Grand Kartal Otelleri inşa edilmiş, son parsel üzerinde ise Golden Key Oteli gerçekleştirilmiştir.

Bolu'ya 38 km uzaklıkta ve 2.000 m yükseklikte yer alan Kartalkaya Kayak Merkezi, 1975 yılında dönemin Turizm Bankası'ndan alınan kredi desteğiyle Orman Bakanlığı'nın tahsis ettiği geniş bölgede, Avusturyalı mühendis Helmut Senn ile uzman Julius Gertzmacher'in danışmanlığında gerçekleştirilen kayak pistlerinin planlamasıyla uygulamaya geçmiştir. Bölgede bulunan şale benzeri diğer otel yapılarından farklı olarak, klasik yayla evi ve lodge tipolojilerinin çağdaş bir yorumu olarak ele alınan tesisin, butik otel anlayışı doğrultusunda, dubleks suit, aile suiti ve dubleks loft gibi farklı büyüklüklere ve özelliklere sahip 43 odası bulunmaktadır. Otelin tasarımında, çatı arasını da kullanmayı mümkün kılacak çelik karkas çatı sistemi kullanılmıştır. Ayrıca hem deprem bölgesinde olmanın hem de zorlu iklim şartları altında sürdürülecek inşaat sürecinin getireceği zorluk ve sorunlarını gidermek üzere taşıyıcı sistem olarak, art-germeli birleşim sistemine sahip prefabrike beton strüktürler tercih edilmiştir.

Goldenkey Chalet is a hotel building with 41 bedrooms, constructed at the Kartalkaya Winter Sports Center located at an altitude of 2,000 meters. Situated in a region dominated by an authentic upland plateau architecture, the hotel was designed as a modern interpretation of the vernacular plateau house and chalet typologies. Aiming to take optimum advantage of daylight and the view of the Koroğlu Mountains, three masses were designed and situated around the inner courtyard. The interior-exterior relationship that varies depending on the user's movement within the space creates a playful façade. Continuity is the basis of the physical and visual connection between the common spaces, which avoid the use of corridors. As a consequence of harsh weather conditions that limited the construction period, the fact that the site is located in a first degree seismic zone and financial constraints, a construction technique using Ala-Sawa prefabricated post-tensioned concrete was employed. The façade of the ground floor was finished with prefabricated concrete façade elements whereas the upper floors were finished with steel seam wall cladding that is resistant to extreme weather conditions.

Hotel Goldenkey Kartalkaya, which belongs to the Goldenkey hotel chains, is located at a popular ski resort, the Kartalkaya Ski Centre, which sits in the Koroğlu Mountains to the southeast of the city of Bolu in the western part of Black Sea region.

Even though 25 regions have been declared Tourism Centers for Winter Sports by the Ministry of Tourism, currently only 8 of them are active. The "Tourism area of the Bolu-Koroğlu Mountains" is the third biggest ski center, with a bed capacity of 1,223 and 12 mechanic lifts. This region was declared "the tourism area of Bolu and Koroğlu Mountains" in 1982 under the tourism promotion law and the region was divided into 3 development areas under the scope of the "Plan of Kartalkaya Region Environment Arrangement". There are five parcels in the First Development Region of Kartalkaya, and in this region, early tourism facilities started rendering service in 1978. The Hotel Doruk-kaya was constructed on two parcels out of five and the hotels Kartalkaya and Grand Kartalkaya were constructed on two other parcels. Hotel Golden Key was constructed on the last parcel.

Kartalkaya Ski Center is 38km away from Bolu and at an altitude of 2000 meters, and was brought into being based on the planning of a ski run by Austrian engineer Helmut Senn along with the expert Julious Gertzmacher in the wide region allocated by the Ministry of Forestry in 1975 with the loan support of the Tourism Bank.

Different from the other current hotel constructions in the region like chalet, the facility is a modern version of lodge typologies and typical mountain house. It has 43 rooms with different sizes and properties such as duplex suites, family suites and duplex lofts in accordance with the concept of a boutique hotel. In the design, post-tensioned, prefabricated concrete elements were chosen in order to eliminate problems of being on a fault line as well as problems associated with harsh climate conditions. Apart from these, steel was employed for the roof structure to make use of the loft.

"RE-INVENTING A TRADITIONAL TYPOLOGY"

CLIENT'S DREAM

AUTHORITY'S DREAM

ARCHITECT'S DREAM

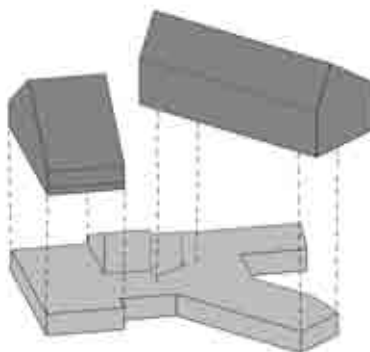
+

+

→

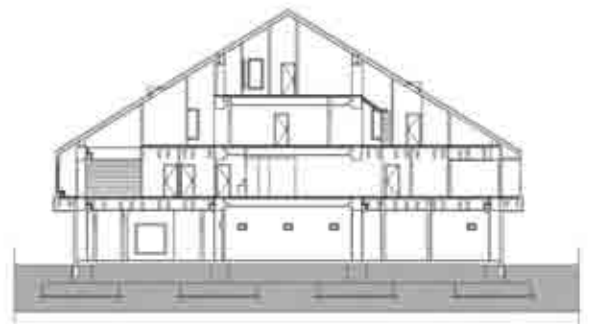
SWISS CHALET

REGIONAL SHELTER

CONTAINER

GOLDENKEY CHALET

			1			
2	3	4	5	6	7	

blue hotel

blue hotel
Muğla, 2009

Mimar : Dilek Topuz Derman, Bünyamin Derman | DB Mimarlık
Architect

İçmimari : Set Designing
Interior Design

İşveren : Fokus Turizm İnşaat ve Danışmanlık
Commissioned by

Bodrum Gündoğan'da inşa edilen Blue Hotel, topografyanın çizgilerinden doğmuş ve onun içinde yitip gitmeyi amaçlamış bir yapıdır. Otelin, coğrafyanın izlerini takip eden rasyonel kurgusu, farklı kotlarda farklı zemin açılarıyla buluşur. Kütleyle hareketlendiren bu biçimleniş, aynı zamanda perspektif derinliği sağlar. Otelin tüm odaları ve etkinlik alanları Akdeniz'in eşsiz panoramasına açılırken, yapı setler boyunca adım adım denize ulaşır.

Bodrum yarımadasının kuzeyinde, arasında yer aldığı Göltürkbükü ve Yalıkavak koylarının aşırı popülerliği ile karşılaştırıldığında daha az tanınan ve çoğunlukla ikincil konutlarla çevrelenmiş Gündoğan koyunun Kızılburun mevkiinde bulunan Bodrum Blue Hotel, sahip olduğu radikal mimarlık dili ve tasarım yaklaşımıyla yalnızca konvansiyonel turizm mekânlarından farklılaşmakla kalmayan, aynı zamanda 1980'lerden sonra Bodrum mimarlığı için icat edilmiş olan sahte-yerellik ile hesaplaşmayı da göze alan cüretkâr bir mimarlık denemesidir.

Çoğullaşan ve giderek küreselleşen dünyada, kimlik kaybı paranoyasıyla şekillenen özcü arayışlar ve yeni gelenekleri icat eden nostaljik zihniyet, Bodrum'un alımlanışını ve mimarisini de doğrudan etkilemiş ve romantize edilmiş imgeler üzerinden tarif edilen, öykünmecî ve hayali bir Akdeniz imgesinin yaygınlaşmasına da neden olmuştur. İmar kuralları yoluyla, ölçek ve dönem farkı gözetmeksizin her yerde uygulanan bu operatif Akdeniz imgesi, homojenleştirici gücünün etkisiyle yerin, topografyanın ve tüm farklılıkların izlerini silen, sahiçiliğini yitirmiş yarı-kentsellikler üretmeye yarayan bir mekanizmaya dönmüştür. Küçük boyutlu açıklıklara sahip masif etkisi veren yapı birimlerini, teras çatıyı ve beyaz renk kullanımını dikte eden bu operatif imgenin işlerliği, Turizm Teşvik Yasası'nın sağladığı ayrıcalıklar ve 2000'lerden sonra görülmeye başlanan iri cüseli turizm yapıları nedeniyle kısmen çözülmeye başlamıştır.

Ayrık düzende inşa edilmiş tekil yapılar yığınının oluşturduğu yarı-kentsel bir peyzaj içerisinde, çizgisel monoblok otel bloğuyla kalkışılan 190 m'lik cüretkâr boyut denemesi ve bu mimari iddianın denizin üzerine de uzanan kararlılığı nedeniyle, Blue Otel'in hem tematik olma kaygısı taşımayan hem de hayali Akdeniz imgesini yeniden-üretmeyen yaklaşımıyla, yerin ve topografyanın sunduğu olanakları radikal ve taviz vermez bir mimari iddiaya dönüştürme becerisi ile, son yıllarda bu bölgede üretilmiş en cüretkâr turizm yapısı olduğu rahatlıkla söylenebilir.

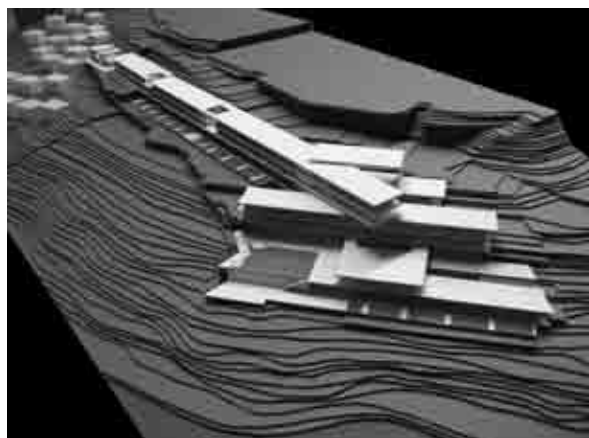
The Blue Hotel, built in Bodrum Gündoğan, is a structure that is intended to project out from the natural lines of the topography and disappear again in those same lines. This following of natural geographical lines is accomplished through the meeting of the edges of various levels of the structure with landscape angles. This configuration, which gives a sense of motion to the mass, at the same time provides a depth of perspective. All of the rooms and activity areas of the hotel have views toward the unparalleled panorama of the Mediterranean Sea, and the structure sets are all within walking distance of the sea.

Bodrum Blue Hotel is located at Kızılburun district of the Gündoğan Bay on the north of Bodrum peninsula, between the excessively popular Göltürkbükü and Yalıkavak Bays, in a relatively less popular area mostly surrounded by summer houses. With its radical architectural language and design approach, the hotel distinguished from the conventional tourism spaces can also be considered a bold architectural experimentation that challenges the fake regionalism invented for the architecture of Bodrum after the 1980s.

In the pluralised and increasingly globalized world, the searches for essence supported by the paranoia of lost identity and the nostalgic approach that has invented the new traditions have directly influenced the perception and architecture of Bodrum, causing an imitative and fictional Mediterranean image based on romanticized images to spread out. With its homogenizing power, this operational Mediterranean image widely applied through local building regulations has been used everywhere regardless of scale and period, being transformed into a mechanism that obliterates all the diversities of place and topography and producing forms of semi-urbanism that have lost their sense of reality. Dictating the use of massive units with small openings, flat terrace roof and white color, the validity of this operational image has started to dissolve especially after the 2000s, with the influence of the privileges provided by the Law for the Promotion of Tourism and the huge and bulky tourism buildings constructed all around Bodrum.

Within this semi-urban landscape formed by the pile of small individual masses, Blue Hotel is distinguished with its experimentation with the linear monoblock 190 meter long hotel building and the consistence of this architectural statement that extends over the sea. Not having any concern for thematicity or a reproduction of the fictional Mediterranean image, Blue Hotel can easily be considered the most courageous tourism building constructed in the region with its success in transforming the potentialities of its place and topography into a non-compromising strong architectural statement.

cornelia diamond golf & resort oteli

cornelia diamond golf & resort hotel
Antalya, 2007

Mimar : Tuncay avdar | Atölye T Mimarlık
Architect

İçmimar : Ayhan Geveli | Atölye A Mimarlık
Architect

İşveren : Diler Holding & Yazıcı Demirçelik San. ve Tic.
Commissioned by

Antalya, Belek'te yer alan otel, gerek işletme gerekse yapılaşma anlamında pek çok yeniliğe imza atan özgün bir konsepte sahip. Çift yönlü bir yapı planlaması dahilinde otelin bir bölümü denize yönelirken, diğer bölümü arkadaki orman alanını değerlendirecek şekilde tasarlanmıştır. Restoran ve benzer toplu alanlar, ana yapı kitesini delerek, kullanıcıya deniz ve orman manzarası arasında seçim yapma olanağı sunuyor. Konkav yerleşme hem ortada geniş bir yeşil alanın oluşmasına hem de kıyı yapılarının doğal formlarının tamamlanmasına olanak sağlıyor. Toplam 575 odalı ve 1.200 yatak kapasiteli tesiste, 453 adet standart oda, suit odalar, havuz bağlantılı villalar, aile odaları ve bedensel engelliler için hazırlanmış 6 odayla hizmet veriliyor.

1969 yılında yayımlanan "Turizm Gelişmesi Esaslarına İlişkin Bakanlar Kurulu Kararı" ile Türkiye'de ilk kez "Turizm Gelişme Bölgesi" olarak ilan edilen iki alandan biri olan ve bugün "Belek Turizm Merkezi" olarak bilinen "Doğu Antalya Turizm Gelişme Alanı" içinde yer alan Cornelia Diamond Golf & Resort Otel, Antalya Belek'in İleribaşı mevkiinde, sahil ile fıstık çamı ormanları arasında kalan 200.000 m²'lik alana dağılan Cornelia Hotels Golf Spa, Cornelia DeLuxe Resort, Cornelia Diamond, Cornelia Sport Center ve Cornelia Grassula Spa'dan oluşan bir otel grubudur. Deniz ve golf olmak üzere iki sportif aktiviteye odaklanan otellerin bulunduğu Belek bölgesinde yer alan tesis, 32 adet dört ve beş yıldızlı otel ile birinci sınıf tatil köylerinin yanı sıra, 5 adet golf kulübünü de barındıran bölgede konumlanan en kapsamlı turizm komplekslerinden biridir. Sahip olduğu donanımlı futbol tesisi sayesinde kulüpler için kamp hizmeti de veren kompleks, yakın zamanda yaptığı yatırımlarla kongre turizmine de hizmet vermeye başlamıştır.

Kent merkezine yaklaşık 45 km uzaklıkta yer alan ve kitlesel turizmin en gözde mekânında çağdaş seyyahların her türlü beklentilerini gidermeye çalışan bu orta ölçekli kasaba büyüklüğündeki tesis, bir yandan rasyonel planlama anlayışıyla, diğer yandan ise ekonomik hesaba dayalı iktisadi bir düzenlemeyle hassas bir biçimde ele alınmıştır. Çeşitli kullanıcı profillerinin kısa-sürelili turizm fantezilerini gerçekleştirebilmeleri üzerine kurgulanan bu tasarım yaklaşımı, kapsayıcı olduğu kadar yoğunlaştırılmış ardışık deneyimler de sunabilen, her türlü beklenti ve tercihi karşılayacak çeşitlenmeleri bünyesinde barındırabilen zengin bir mimari repertuvara sahiptir. Yoğunlaştırılmış haz beklentisine sahip turist algısını dikkate alan ve farklı olasılıklara imkân verebilen bir hizmet anlayışıyla işletilen tesis, araziye saçaklanarak dağılan konaklama birimleri ile bunların arasına sızan su yüzeyleri ve rekreatif alanlar sayesinde müşterilerine aynı zamanda zengin bir peyzaj deneyimi de yaşatmaktadır.

The design of this hotel located in Belek, Antalya, takes a fresh, unique approach to everything from operations to structural concepts. As part of its dual structure, one section of the hotel is directed toward the sea and the other section is directed toward the forest behind the hotel. A restaurant and the other common areas stretch into the main mass, and present the users with a choice of views of the sea or of the forest. A concave approach was utilized in order to create a green area in the middle while also providing a visual continuation of the natural form of the coastal structures. The hotel has a capacity of 575 rooms and 1,200 beds, with 453 standard rooms, suites, villas connected to the pool, family rooms and 6 rooms for the physically handicapped.

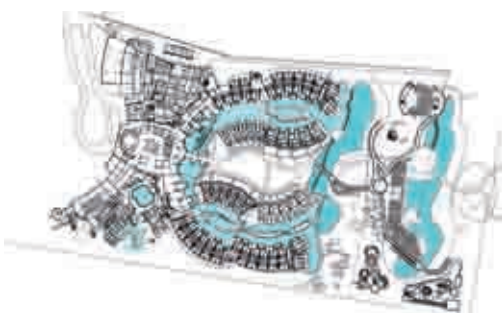
Cornelia Diamond Golf & Resort Hotel is located in the İleribaşı district of Belek, Antalya, within the “Eastern Antalya Tourism Development Zone” also known as the “Belek Tourism Center, one of the two “Tourism Development Zones” identified by the “Decision of the Council of Ministers on the Fundamentals of Tourism Development” in 1969. The facility is spread out on a 200,000 m² site within a pine forest, and consists of a group of hotels including the Cornelia Hotels Golf Spa, Cornelia DeLuxe Resort, Cornelia Diamond, Cornelia Sport Center and Cornelia Grassula Spa. Located in the Belek region, where hotels tend to focus on golf and sea-sports based activities, the facility is one of the most extensive tourism complexes in the region, which houses 32 four and five star hotels and first class holiday resorts as well as five golf clubs. The hotel offers camp services for football clubs with its fully equipped football facility and has also started to also cater to congress tourism with recent investments.

Approximately equivalent in size to a medium scale town, the facility is located 45 km from the city center and aims to respond to the expectations of modern travelers in this popular region for mass tourism. The complex has been carefully designed with a rational planning approach on the one hand and an economical approach to financial calculations on the other. Based on the idea of fulfilling the short-term tourism fantasies of various user groups, the design approach has a rich architectural repertory that can offer inclusive as well as intense experiences and incorporates the variations needed to respond to all possible expectations and preferences. The complex is operated based on an approach that considers the tourists' expectation of intense pleasure and allows for a variety of possible experiences. The facility also presents its guests with an enriched landscape experience with the accommodation units that branch and spread out across the site and the water surfaces and recreation spaces between them.

1	3	5
2	4	6

kuum hotel & spa

kuum hotel & spa
Muğla, 2009

Mimar : Gökhan Avcioğlu | GAD
Architect

İçmimari : GAD
Interior Design

İşveren : Uğur Tuncel
Commissioned by

KUUM Bodrum'da, sahilde konumlanan ve yamaç topografyasıyla benzersiz bir şekilde uyum sağlayan, yenilikçi bir konseptte sahip, küçük bir yerleşim olarak tasarlandı. GAD'ın hedefi, kompleksi topografya üzerine doğa ile uyum sağlayacak şekilde konumlandırmak ve topografya ile birlikte çalışmasını sağlamaktı. Program ihtiyaçlarının sağlanması, manzaraya yönelimi ve yapıların konumlandığı topografyaya göre şekillenebilmesi için bir DNA oluşturuldu. Kompleks, organik arazi eğrilerinin yukarıdan aşağı denize doğru tekrarından oluşan kesikler ile birbirini kesmeden yerleştirilen çeşitli birimlerden oluşmaktadır. Konut, otel, spa ve hamam iskeleler, yaklaşık 20 dönüme yayılan 350 metrelik sahile dağıtılmış durumdadır. Proje, yapıların birbirinin ışığını, rüzgârını ve manzarasını kesmemesi ve aynı zamanda birbirlerine gölge üretmesi düşünülerek tasarlanmıştır.

Metropol insanının alışkın olduğu yaşam kalitesini, konfor ve lüks beklentilerini, tatillerini geçirmek için gittiği kırsal alanlarda ve bakir koylarda da talep etmesiyle oluşan hiper-modern tatil yerleşimlerinin, fantazmagorik turizm mekânlarının en çarpıcı örneklerini barındıran Gölürbükü, büyük kentlerin en lüks ve seçkin mekânlarının şube açtığı, kırsal ile ultra-modernin melezlenerek sarsıcı deneyimler yaşattığı bir taşra yerleşimi olarak, deneysel mimarlık ürünleri için uygun bir laboratuvar niteliği taşımaktadır.

Akdeniz turizm mimarlığında 1970'lerde yeniden popülerleşen, yapı ile topografyanın ayrılmaz bütünlüğü fikrinden yola çıkan organik mimarlık yaklaşımını, topografyayı elastik bir yüzey olarak gören parametrik tasarım anlayışıyla çağdaş bir şekilde yorumlayan tasarımcılar, kompleksin biçimlenmesinde süreç tasarımı yöntemini uygulayarak, topografyanın, kütlelerin ve peyzajın formlarını sürekliliğini sağlamışlardır.

Post-turist öznelerin bitmeyen deniz manzarası fetişizmlerinin de farkında olan ve zihinsel yatırımlarını bu görsel hazza sahnelemek üzerine kuran tasarımcılar, çağdaş görme rejiminin tüm inceliklerini projelerinde başarıyla sergilemişlerdir. Mekânın her noktasından deniz imgesini ele geçirecek bakışlara göre biçimlendirilmiş konaklama birimlerinde, yatma alanının ötesinde banyo/wc'den de manzaraya kesintisiz bakışı mümkün kılan radikal bir şeffaflık anlayışı benimsenmiştir. İç mekândan dışarıya yönelen bakışın perspektif nedeniyle giderek daralan görüntüler yakalamasından rahatsızlık duyan bu optik bağımlılık, deniz manzarasına doğru açılan eğrisel oda duvarları sayesinde, içeriden dışarıya doğru genişleyen manzara-odaklı kesintisiz bakışların ve onlara eşlik eden görsel hazların inşa edilmesini de mümkün kılmıştır.

Turizm mimarlığındaki tipolojik yapılaşma eğilimlerini, Bodrum mimarlığı için icat edilmiş gelenekleri, mevcut sınırlayıcı imar kurallarını, konvansiyonel tasarım yaklaşımlarını sorgulayan Kuum kompleksi, yalnızca otel programını parçalarına ayırarak oldukça eğimli araziye dağıtan sıra dışı tasarım yaklaşımıyla değil, birbirinden bağımsız da çalışabilen otel, rezidans, spa, restoran, beach club, dinlenme ve aktivite birimlerini, sarp yamaç üzerinde otonom-ilişkisellik örüntüsü içinde başarıyla bir araya getirmesi nedeniyle de, son yıllarda gerçekleştirilmiş en çarpıcı projelerden biridir.

KUUM was designed as a small settlement with an innovative design concept, in unique harmony with its sloped site along the coastline of Bodrum. The objective of GAD was to design the building complex in accordance with the topography and achieve harmony with nature. A DNA was formulated in order to respond to the program requirements, orient the buildings towards the view and design each mass in accordance with its unique topography. The complex consists of various units situated such that they do not intersect with trenches that follow the organic contours of the landscape down toward the sea. The residences, the hotel, spa, the Turkish bath and the piers are located on a total area of 20,000 m² located along the 350 meter coastline. The buildings do not block the natural light, wind or view of each other while still providing shadows for the open spaces.

Göktürkbükü includes striking examples of tourism centers and hyper modern holiday accommodation created by the demand of city dwellers who want comfort, luxury and quality of life in rural areas and on virgin coasts. The region is like a laboratory for experimental architectural products like Göktürkbükü. The big city brands have opened branches and rural and ultra modern environments have been merged into each other, with striking results.

The designers have interpreted the approach of organic architecture based on the idea of indispensable integrity between structure and topography. This design approach was popular in Mediterranean tourism architecture in the 1970s, and provides the complex with continuity of topography, mass and landscape.

The designers were fully aware of the never-ending phenomenon of sea view fetishism, and they utilized the view in a creative manner, while at the same time putting contemporary ways of seeing on display in their projects. Their radical transparency concept allows users to see the view even from the bathrooms of all units. The trouble with the perspective getting gradually narrower while looking from inside to outside was solved through the use of curved walls that get wider from inside to outside, thus enabling visual pleasure and uninterrupted views.

The Kuum complex calls into question traditional designing approaches seen in Bodrum architecture, as well as current construction rules and the tendency towards typological construction in tourism architecture. The complex is one of the striking projects of recent years as it not only brings together independent units such as hotel, residence, spa, restaurant, beach club, rest and activity units, but it also has a design approach that breaks the hotel into its parts and scatters them across the sloped area in an autonomous-relationality pattern.

1	3
2	4

mardan palace

mardan palace
Antalya, 2009

Mimar
Architect

: Hasan Sökmen | MEDI Mimarlık

İçmimari
Interior Design

: Zeynep Fadilloğlu & Hakan Külahçı | ARTMİM

İşveren
Commissioned by

: AST İnşaat

Proje, İstanbul'u anlatmaktadır. "U" biçimindeki projenin bir yanı Avrupa, diğer yanı ise Anadolu yakasını simgelemektedir. İki yakanın tam ortasında "İstanbul Boğazı" nı simgeleyen büyük bir havuz ve ortasında "Kız Kulesi" bulunmaktadır. Kenarında saltanat kayıkları için bir kanal yer alır. İki yaka birbirine "Da Vinci" köprüsü ile bağlanır. Otelin ana girişi Dolmabahçe Sarayı'ndandır. Otel girişinde, etkileyici bir tonozun altında bizi resepsiyon ve lobi karşılamaktadır. Dolmabahçe Sarayı'nın bahçe katı Kapalıçarşı olarak tasarlanmıştır. Gerçeği gibi kemerli yapıda, ünlü mağazaların bulunması planlanmıştır. Haydarpaşa ve Beşiktaş iskeleleri restoran olarak kullanılmak üzere tasarlanmıştır. Ayrıca alt katlarda yağmur ormanları konseptinde 7.500 m²'lik SPA merkezi bulunmaktadır.

Türkiye'nin turizm yatırım politikasında yapılan değişiklik sonucunda, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu tarafından 1984 yılında "doğal sit alanı"nın sınırı, kıyı çizgisine 150 m uzaklıktan 35 m'ye indirilmiş ve Turizm Teşvik Kanunu'nun da ivmelen-dirmesiyle kıyı bölgelerindeki geniş tarım arazileri ve korunması gerekli doğal ve tarihi alanlar hızla turizm yatırımlarıyla dolmaya başlamıştır. Antalya'nın doğusunda yer alan, 8.5 km uzunluğunda ve 150 m enindeki Lara falez kıyı bandı ile bu bölgenin ilerisindeki kumullar ve fıstık çamı ormanlarıyla çevrili 1,5 km'lik Kundu kıyı şeridi de "Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgesi" ilan edilerek turizm yatırımlarına açılmıştır. Mardan Palace Oteli de böyle bir alan içerisinde konumlanmakta olup, Antalya Havalimanı'na 20 km uzaklıktaki Kundu Köyü'nün sahilinde, Aksu-Acısü Dereleri arasında belirlenen ve Türkiye'nin en lüks turistik tesislerinin yan yana dizildiği, her tür kentsel donatıdan uzak "Kundu Turistik Tesisler Bölgesi" içinde yer almaktadır.

Başlangıçta Safisa İstanbul & İstanbul Palace olarak adlandırılan Mardan Palace Oteli, gerek imgesel referansları gerekse sahip olduğu ultra lüks hizmetleri nedeniyle, temalı oteller trendi içerisinde palas tipini gündeme getiren modern-sonrası yaklaşımın en çarpıcı örneklerden biridir. İstanbul temalı kompleks, tıpkı tematik parklar gibi bağla-mından koparılmış hazır imgelerin, kolayca tanımlanabilecek sembolik öge ve yapıların kolaj olarak yan yana getirildiği düşsel bir kurguda tasarlanmıştır.

Dolmabahçe Sarayı, Moda İskelesi, Beşiktaş İskelesi ve Kız Kulesi'ne referans veren yapılar, Anadolu ve Avrupa tarafı ile İstanbul Boğazı'nı temsil eden alanlar, Kapalıçarşı'dan esinlenilerek tasarlanmış Kapalı Çarşı Alanı gibi yerlerin yanı sıra Leonardo da Vinci'nin Haliç için tasarladığı gerçekte inşa edilememiş köprü bile bu idealize edilmiş kurmaca İstanbul'u inşa etmek üzere bir araya getirilmişlerdir.

Otantiklik ve sahicilik beklentisini yitirmiş, her şeyin kurmaca olduğunun farkında olan post-turist özneler ile onların sonu gelmez tüketim, fantazi ve haz taleplerine hizmet eden bu yer-olmayan mekânlar, fantazmagorik ve kurgusal nitelikleriyle turizm olgusu-nun geçirmekte olduğu yapısal dönüşümü gözler önüne sermektedir.

This project is all about İstanbul. The two legs of the U-shaped layout represent the European and Anatolian sides of the city. In between the two sides, there is a large pool that symbolizes the “Bosphorus”, with the “Maiden’s Tower” in between. There is a channel at the side of the pool for the sultan’s boats. The two sides are connected by the “Da Vinci” bridge. The main entrance of the hotel that houses the reception and the lobby under an impressive vault is located at the “Dolmabahçe Palace”. The ground level of Dolmabahçe Palace has been designed as the “Grand Bazaar”, an arched structure in accordance with the original, intended to house the shops of prestigious brands. Haydarpaşa and Beşiktaş Piers were designed to for restaurant use. In addition, the lower levels house a 7.500 m² spa center with a rain forest theme.

As a consequence of changes in the tourism investment policies of Turkey, the Council for the Conservation and Preservation of Cultural and Natural Assets decided in 1984 to decrease the borderline for the natural coast protection zone from 150 meters to 35 meters. Following this change, agricultural areas and natural and historical zones that were formerly protected were rapidly transformed and filled up by tourism facilities, accelerated further by the law for “The Promotion of Tourism Investments”. 8,5 kilometers long and 150 meters wide, the Lara cliff coastline located to the east of Antalya and 1,5 kilometers from the Kundu coastline is surrounded by dunes and pine forests, and has been declared a “Zone of Preservation and Development of Culture and Tourism”, thus opening the area to tourism investments. Mardan Palace Hotel is located within this region called the “Kundu Tourism Facilities Zone”, on the coast of Kundu village 20 kilometers away from Antalya Airport, between the streams of Aksu and Acisu, where the most luxurious tourism facilities of Turkey are lined up side by side, away from urban environments.

With its fictional references and ultra-luxurious services, Mardan Palace Hotel, which was initially called Safisa İstanbul & İstanbul Palace, is one of the most striking examples of the post-modern approach that has brought the “palace” to the agenda of thematic hotels. Similar to thematic parks, the complex with the theme “İstanbul” was designed as a collage of well-known images detached from their contexts, including easily re-cognizable symbols and buildings combined in a fictional construction.

The buildings remind the user of Dolmabahçe Palace, Moda, Beşiktaş Piers and the Maiden’s Tower, areas representing the Anatolian and European districts and the Bosphorus. The indoor shopping area was inspired by the Grand Bazaar, and even Leonardo da Vinci’s unbuilt bridge designed for the Golden Horn has been included in this idealized fictional İstanbul.

These non-places serve post-tourist users who have lost their expectations for authenticity and reality and are aware that everything is fictional. These users have a never-ending demand for consumption, pleasure and fantasy. With their phantasmagoric and fictional properties, these spaces are signs of the structural transformation that tourism is undergoing.

sentido zeynep golf & spa resort hotel

sentido zeynep golf & spa resort hotel
Antalya, 2011

Mimar : Erdal Tusavul | Linea Tusavul Mimarlık
Architect

İçmimari : Erdal Tusavul & Zeki Koen
Interior Design

İşveren : Yenigün İnşaat
Commissioned by

Golf, spa, deniz, olimpik yüzme, futbol, tenis gibi aktiviteleri bünyesinde bulunduran yapı, sakinliği ve yeşilin içine yerleşmesiyle müşterilerine huzurlu bir ortam sağlayan 5 yıldızlı bir tesistir. Mevcut bir yerleşime ek bir golf ve resort otel olarak, manzaraya ve güneye bakan bir yay şeklinde tasarlanmıştır. Balkonlar tüm bina boyunca devam ederek yay etkisini kuvvetlendirmektedir. Binanın kademeleri kitlenin sert ifadesini yumuşatmış ve ortaya çıkan bahçeli teraslar süit oda olarak değerlendirilmiştir. Yapının önünde oluşan tek katlı ters yay kitle, binadan iç bahçeler ile koparılmış ve bu bahçelere bakan duvarlar bitkiyle kaplanarak yeşillendirilmiştir. Mimari tasarım ve genel mahallerin dekorasyonu Linea Tusavul, yatak odalarının dekorasyonu Zeki Koen tarafından yapılmıştır.

Kökenleri 14 ve 15. yüzyıllara kadar uzanan golf sporunun bu coğrafyaya gelişi 1895 yılında İstanbul'da kurulan ilk golf kulübü ile olmuş, yaygınlaşması ise 1990'ların ortasından itibaren yapılan yatırımların faaliyete geçmesi ve 1995'te Türkiye Golf Federasyonu'nun kurulmasıyla ivme kazanmıştır.

Türkiye'nin ilk profesyonel golf sahaları olan İstanbul'daki Klassis Golf & Country Club ile Belek'teki ilk saha olan National Golf Kulübü'nün 1994 yılında hizmete girmelerinin ardından, golf turistinin sıradan bir turiste oranla dört kat daha fazla para harcıyor olmasının da etkisiyle, resort ve kulüp tipi saha olmak üzere iki şekilde sınıflandırılan golf yatırımları hızla çoğalmıştır. Golf yatırımları için tercih edilen humuslu ve kumlu bir toprak yapısına, çim alanların sulanabilmesi için yeterli su rezervlerine ve hafif eğimli arazilere sahip Belek kıyı bandı, bölgenin turizm yatırım alanı ilan edilmiş olması nedeniyle hızla golf yatırımlarının yoğunlaştığı, uzmanlaşmış bir bölge niteliği kazanmıştır. Golf yatırımlarının Belek'te kümeleşmesinde, hem golfçülerin birbirine yakın değişik golf sahalarında oynamak istemeleri, hem tarihi ve kültürel varlıklara yakınlık, marina ve yatçılık imkânları, spa-termal-sağlık tesisleri gibi çeşitlendirilmiş tatil seçeneklerinin sunulması, hem de tanıtım ve pazarlama sürecinde 3-4 golf sahasının diğer turizm ürünleri ile birlikte paket halinde pazarlanması da etkili olmuştur.

Türkiye'deki sahası bulunan 23 golf kulübünden 18'inin hizmet verdiği Antalya'da, Belek kıyı bandında yer alan SENTIDO Zeynep Golf & Spa Oteli, kıyı kesiminde bulunan beş yıldızlı SENTIDO Zeynep Resort Oteli ile bağlantılı olarak kıyıda daha iç kesimde, yüksek fıstık ağaçları arasında konumlanmaktadır.

"Yeşillik içinde yeşillik" temasıyla tasarlanan Carya Golf Kulübü ise, Thomson Perrett & Lobb Golf Course Architects tarafından tasarlanan klasik Heatland stilinde, 18 delikli golf sahasına sahip olup, lüks bir restoran da barındıran havuz kenarındaki kulüp binası ile golfçülere hizmet vermektedir.

With its variety of activity offerings such as golf, a spa, the sea, an olympic swimming pool, football fields and tennis courts, the building is a five star facility that offers its customers a peaceful atmosphere within the calm of nature. Designed as a golf and resort addition to an existing hotel facility, the building consists of an arc facing the view to the south. The balconies that run along the façade support the visual perception of the arc. The terraces in the building soften the image of the mass with the garden-terraces accessible from the suit rooms. The single storey arc mass in front of the building is separated from the main building by inner gardens whose walls also function as vertical gardens. The architectural design and the interior design of the common spaces was carried out by Linea Tusavul whereas the rooms were designed by Zeki Koen.

Originally developed in the 14th and 15th centuries, the sport of golf was first introduced in Turkey with the golf club founded in Istanbul in 1895, and its popularity has risen along with the increase in investments made since the middle of the 1990s and the foundation of the Golf Federation of Turkey in 1995.

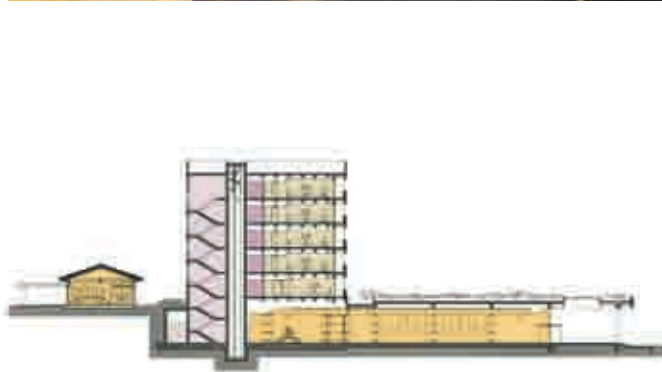
Following the opening of Klassis Golf & Country Club in Istanbul and the National Golf Club in Belek as the first professional golf courses in Turkey in 1994, investments in resort-type and club-type golf courses have rapidly increased, partly due to the fact that golf tourists spend four times as much as conventional tourists. With its humic and sanded soil preferable for golf courses, sufficient water reserves to provide irrigation of the grass, mildly sloped topography and official status as a tourism investment zone, the Belek coastline has become a specialized region with increasing investments in golf. Among the reasons for the concentration of golf investments in Belek, are desire of golfers to play on various courses close to each other, the proximity of Belek to historical and cultural heritage sites and the proximity to diverse vacation options including marinas, yachting, spa and thermal health facilities. The promotion and marketing process, which offers the use of 3-4 different golf courses as a package together with other tourism products, has also been influential in the development of golf tourism in Belek, where 18 of the 23 golf clubs with golf courses in Turkey are located.

Located along the Belek coastline in Antalya, SENTIDO Zeynep Golf & Spa Hotel is situated at the inner zone of the coast between high pine trees, connected to the five star SENTIDO Zeynep Resort Hotel located on the coast.

Designed by Thomson Perrett & Lobb Golf Course Architects with the theme of “Green in the Green”; Carya Golf Club has a classical Heatland style 18-hole golf course, serving golfers with a club building located by the pool that also includes a luxury restaurant.

bodrum primex butik otel

bodrum primex boutique hotel
Muğla, 2009

Mimar : Tuncer Çakmaklı | TUNCER ÇAKMAKLI ARCHITECTS
Architect

İçmimarî : TUNCER ÇAKMAKLI ARCHITECTS
Interior Design

İşveren : Primex
Commissioned by

Yeşil ve deniz tüm peyzajın ve otelin bir bileşimi olarak iç içe kurgulanmıştır. 120 m uzunluğunda bir yalak denizi misafirlerin ayağına getirip akış yönünde denize davet ederek tüm bahçe içinde denizi hissettirmekte; biyotop-havuzları ise canlı yaşama ihtiyaç duyduğu döngüsel besinleri sunarak misafirlere renk, ses ve serinlik sunmaktadır. Kapalı yüzme havuzu, spa, hamam, büyük bir kütüphane ve 50 kişilik bir üst düzey grubu ağırlayabilecek iç avlusu ile birlikte, yeşilin ortasında ama dışa kapalı korunaklı bir tatil imkanı sağlanmıştır. Duvarlar, kapılar ve pergolalar gibi özel tasarımlar ve malzemelerle tatil mekânının duygusal bir özgünlük ve etkileşim sağlaması planlanmıştır.

Bodrum Yarımadası'nın kuzeydoğu ucundaki korunaklı bir koy etrafında gelişmiş olan ve Torba yerleşim sınırları içinde bulunan Bodrum Primex Butik Oteli, yerleşimin biraz uzağındaki bakir sahil kesiminde, denize uzanan ince uzun bir parsel üzerinde konumlanmaktadır. Yoğun çam ağaçlarıyla kaplı arazi içinde bulunan 3 katlı mevcut otel yapısının dönüştürülmesiyle elde edilen butik otel, toplamda 7 odaya ve 20 kişilik konaklama kapasitesine sahiptir. Doğanın içine gizlenmiş bu küçük butik otel, bünyesinde barındırdığı spa, hamam, kapalı yüzme havuzu, kütüphane, 50 kişilik toplantı salonu ve özel plaj imkânlarıyla seçkin turistlere ayrıcalıklı bir konaklama deneyimi sunmaktadır. Her biri 900m²'den oluşan 3 katında farklı programlar barındıran yapı, bahçe katında-Türk hamamı, spa, kapalı yüzme havuzu, sauna ve oyun ve rekreasyon odalarının yanı sıra, büyük bir mutfağa ve servis birimlerine ev sahipliği yapmaktadır. Giriş katında ise, kütüphane, yemek salonu ve oturma alanlarına sahiptir. Birinci katta ise, üzeri şeffaf olarak örtülmüş dairesel formlu bir galeri boşluğu ve onun etrafında konumlandırılmış 7 oda bulunmaktadır. Çatı ise tümüyle teras olarak düzenlenmiştir.

Yapıda gerçekleştirilen radikal yenilemenin benzeri mevcut peyzaj tasarımında da sürdürülmüş, 150 m uzunluğundaki bahçede otelden deniz kıyısına kadar kesintisiz olarak devam eden bir su hattı oluşturularak, Akdeniz florasının deneyimlenebileceği bir duysal promenad kurgulanmıştır. Yapının içinde oluşturulan zengin tektonik dil, yapının dışında da başarıyla devam ettirilmiş, giriş kanopisinde, bahçe içindeki kameriye ve çardak tasarımlarında da benzer görsel ve duysal zenginliğin üretilmesi amaçlanmıştır.

Bodrum Primex Butik Oteli'nin bu incelikli peyzaj tasarımı, turizm yapılarındaki konvansiyonel yaklaşımlardan farklı olarak, ses, koku, serinlik gibi algı dünyasının çeşitli duyu kaynaklarını tetikleyen, görsel haz yerine bedensel hazzı öne çıkaran özgün yaklaşımı ile Türkiye'deki modern peyzaj tasarımları içerisinde ayrıcalıklı bir konuma sahiptir.

Through the combination of the landscape and the hotel, the green and the sea have been integrated with one another. A 120-meter trough not only brings the sea in to the visitors, but also flows outward and invites the visitors to the sea, contributing to the sea atmosphere throughout the garden. The biotope pools that provide the food required for life also offer visitors an experience of color, sound and coolness. With its indoor swimming pool, spa, Turkish Bath, extensive library and inner court that can host 50 people, the facility offers an enclosed and protected vacation in the midst of the green. With the use of materials and specially designed components such as walls, doors and pergolas, the vacation space aims to achieve emotional authenticity and interaction.

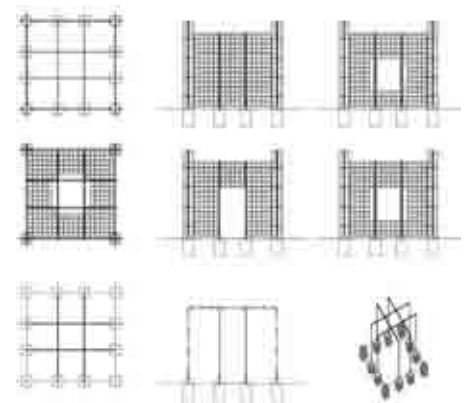
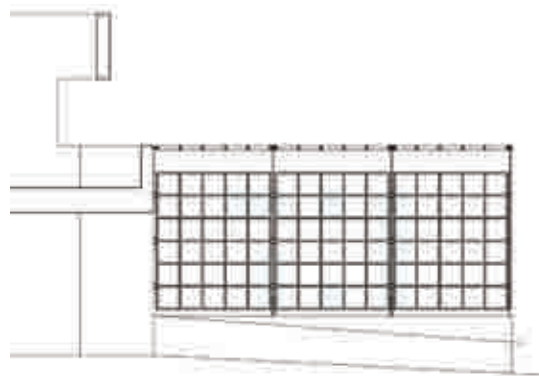
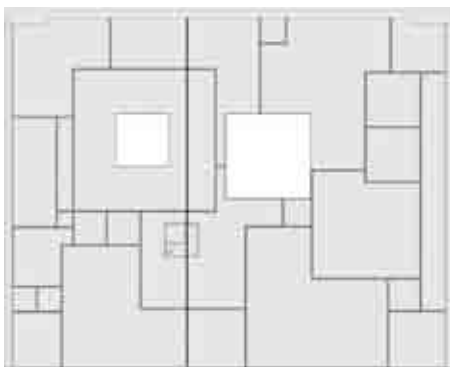

Bodrum Primex boutique hotel, located inside the borders of Torba to the northeast of Bodrum peninsula is situated on a long and thin parcel on virgin coast away from the settlement. It is a boutique hotel transformed from a former 3-story hotel which was situated on a field full of pine trees, has a capacity of 7 rooms accommodating 20 people. The hotel is hidden away in a natural environment and offers privileged accommodation to tourists. The building has different focuses for each of its three 900 m² floors, including not only a Turkish bath, spa, indoor pool, sauna, play and recreation rooms on the garden floor, but also large kitchen and service units. On the ground floor, there is a library, dining room and lounge. On the first floor, there is a circular gallery space with seven rooms surrounding it. The top floor has been set up as a terrace.

The reconstruction constituted a radical renovation process, including major changes to the landscape design. A continuous 150 m water line from garden to shore was constructed and in this way, a special promenade was created based on unique Mediterranean flora. Rich tectonic elements used inside of the structure were also used successfully on the exterior. In the designs of the entrance canopy and pergola, the same emotional and visual richness was aimed for.

The fine landscape design of Bodrum Primex Boutique Hotel has a special position among landscape designs in Turkey with its unique approach that triggers the senses of hearing and smell with fresh stimulation, while highlighting mainly physical rather than visual pleasure.

	1
2	3

lush hip hotel

lush hip hotel
İstanbul, 2006

Mimar
Architect

: Elif Özdemir | Plan A Mimarlık

İçmimari
Interior Design

: Plan A Mimarlık

İşveren
Commissioned by

: Simurg Yatırım A.Ş.

100 yıllık bir binanın döneminde konut olarak kullanılması ve bugün benzer bir işlevle kullanılacağı düşüncesi, tasarımın ilk ipuçlarını verdi. Tüm odalar adeta bir apartman dairesi gibi tasarlanacak ve tasarımın ana fikrini son yüzyılda İstanbul Beyoğlu'nda var olmuş farklı kültürel ve mimari üslupları bugünden yorumlama ve yaratma çabası olacaktır. Farklılıkların kullanıcıların genel alışkanlıkları ve zevkleri üzerinde yadığatıcı etki bırakmamasını sağlayarak, otel odası konforundan taviz vermeden 'İstanbul Odaları' gerçekleştirildi. İlave odalarda Aydan Çelik'in İstanbul imgelerini taşıyan illüstrasyonlarına yer verildi. Fiziksel korumanın ötesine taşınmış, mekânın sesini dinleyen, zenginliklerini öne çıkaran koruma anlayışının, günümüzün 'Hip Hotel' gibi kavramlarını, kullanıcı adına derinleştirmeye çalıştığını da ekleyebiliriz.

Otelcilik sektöründe nitelikli turizmin, yani standart üstü turizmin yükselişe geçmesiyle ortaya çıkan ve giderek popülerleşen yeni bir konaklama tercihi olarak **HIP** oteller (**Highly Individual Place**/Kişiyeye Özgü Yer), diğer konaklama türlerinden farklı olarak, konvansiyonel otel yaklaşımlarında görülen standartlar ile özel tasarım ve konfor beklentilerinin ötesine geçen, kendi tarzını yaratabilmiş, tamamen kişiyeye özel konaklama hizmetlerinin uygulandığı otellerdir. Bu talebi doğuran yeni kullanıcı tipi; kentin dinamizmini yakından tatmak isteyen, hayatın tadını çıkarırken bile kendini evinde hissetmek isteyecek kadar rahatına ve konforuna düşkün, yüksek tasarım zevkine ve kültürüne sahip yeni nesil haz tüketicileridir.

İstanbul'un Beyoğlu semtinde, Sıraselviler Sokağı üzerinde yer alan 103 yıllık tarihi binanın ön cephesi dışında tümüyle yenilenmesi sonucunda tasarlanan Lush Otel'in her biri birbirinden farklı boyutlara ve kat yüksekliklerine sahip 22 odası, yeni nesil haz tüketicilerine uygun olarak farklı mimari stil ve yaşam tarzlarında tasarlanmış olup, zemin katında 80 kişilik kafeterya ve servis alanları bulunmaktadır. 2006 yılında tasarlanan Lush Otel dışında, 2011 yılında Lush House adı altında Beyoğlu'nda 2 farklı binada, Anadolu Kavağı'nda ise bir konakta birbirinden farklı manzaralara ve ekipmanlara sahip modern kiralık daireler kişiyeye özel hizmet sunmak amacıyla işletmeye açılmıştır. Konut olarak tasarlanmış bu binaların, eski işlevlerine uygun yeni kullanımlarla işlevlendirilmeleri nedeniyle, tüm odalar İstanbul'un zengin konut kültürünü yansıtacak bir anlayışla tasarlanmıştır.

Özgün deneyimler ve farklılık yaşamak isteyen kullanıcıların Lush Otel'de arayacakları sahiçilik ve otantikliği, tarihi yapının kendisi sunarken, deneyim hazzını artıracak olan derinlik hissini ise, içinde zaman geçirdikçe kendini daha fazla ortaya koyan incelikli detaylar ve iç mekândaki tasarımsal çeşitlenmeler sunmaktadır. Bir HIP otel ayrıcalığı olarak, "Otelde Tiyatro" adı altında sıra dışı bir farklılık yaratılarak, mekândan yola çıkarak sahnelenen ve mekâna özel yazılmış tiyatro oyunu, otelin "Sedirli Oda"sında haftanın bir günü sergilenmektedir.

The idea of restoring a hundred-year-old former residential building to be re-used with a similar function provided the impetus for the design concept. With all rooms designed as individual apartments, the main concept of the design was the effort to interpret and re-create the various cultural and architectural styles that have existed in Beyoğlu, Istanbul during the last century. Avoiding the disturbing effect that variety might have on the general habits and preferences of the users, “Istanbul Rooms” were chosen without giving up the comfort of the conventional hotel room. Illustrations depicting Istanbul by Aydan Çelik are displayed in the additional rooms. Listening to the voice of the space and emphasizing the richness of the existing building, the modern conservation approach was taken beyond physical conservation, and contributes to a deeper definition of popular concepts such as “Hip Hotel”.

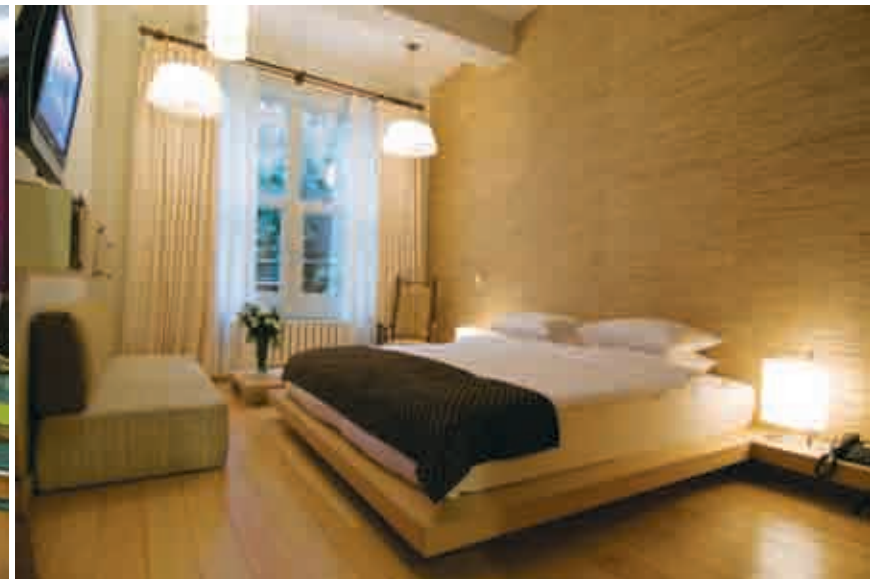

HIP Hotels (Highly Individual Place) represents a new sort of accommodation option that has become popular as tourism standards have risen. It is a place which serves its customers according to their needs. Different from other accommodation types, HIP Hotels have their own style, which goes beyond the expectations of comfort and standards in traditional approaches. The new type of user demanding this kind of hotel is one who is self indulgent and focused on pleasures in life, who wants to get to know the dynamics of the city and who has high levels of design pleasure and culture.

Hotel Lush was constructed by completely renovating a historical building, leaving intact only the front façade, located on Siraselviler Road in Beyoğlu District of Istanbul. It has 22 rooms, each different from the others, and an 80-person capacity cafeteria and service areas. All of these facilities were designed in different styles to serve new generation customers. In addition to Hotel Lush designed in 2006, in 2011 modern apartments were opened for rent under the name of Lush House in two different buildings in Beyoğlu as well as additional apartments for rent in a mansion in Anadolu Kavağı. These structures include different views and are intended to give personalized service to the costumers. Since these buildings, which were originally designed as houses, were refunctioned with adaptive reuse, all of the rooms were designed to reflect the rich house culture of Istanbul.

The historical building itself offers the sort of reality and authenticity sought by users who want unique experiences fine details and a variety of indoor designs, offering a feeling of depth which increases the pleasure of experience. One extraordinary distinctive feature of the project is the “Theater in the Hotel”, a play written especially for the hotel, which is shown once a week in “Diwan Lounge” as a special feature of Hotel Lush.

1	4
2	5
3	6

ev otel

ev hotel
Muğla, 2005

Mimar
Architect

: Eren Talu | ERENTALU Mimarlık

İçmimarî
Interior Design

: ERENTALU Mimarlık

İşveren
Commissioned by

: ERENTALU Mimarlık

ERENTALU Mimarlık'ın, Bodrum Türkbükü'nde kendi yatırımı olan konut projesini, Hillside Su Otel'in gördüğü uluslararası yoğun ilgiden sonra, otele dönüştürmeye karar vermesiyle ortaya çıkmıştır. Teraslarla birlikte 16 adet 2 yatak odalı 200 m²'lik, 32 adet 1 yatak odalı 120 m²'lik apart üniteden ve her birinin önünde özel yüzme havuzu bulunan 8 bloktan oluşmaktadır. Vadi tarafına bakan, betonarme üzeri taş kaplanmış 2/3 bodrum kat, bir istinat duvarı etkisiyle saklanmıştır. Çelik konstrüksiyon zemin ve birinci katlar manzara yönüne 5x15 m konsol teraslarla bembeyaz kutular etkisiyle açılır. Mimarların "yalın, daha yalın, daha da yalın" çabasının ürünüdür.

Muğla'nın Bodrum yarımadasının kuzeyinde kalan ve 1990'ların sonuna kadar çevresinde birkaç yapı bulunan bakir Türkbükü koyu, 1991 yılında çıkan "Bodrum Yarımadası Çevre Düzeni Planı" ile bu planda 1998 ve 2002 yıllarında yapılan plan revizyonları sonucunda turizme açılarak hızla yapılaşmıştır. Türkbükü'nün bu hızlı ve dramatik değişiminde, 2000 yılında açılan Bodrum-Milas Uluslararası Havaalanı'nın da etkisi büyük olmuştur. Bütün bu gelişmelere paralel olarak, bölge 1990'ların ilk yarısından itibaren seçkinlerin, sosyetenin ve popüler kültürün yarattığı yeni ünlülerin görünmek ve birbirlerini görmek için tercih ettikleri bir gösteri mekânına dönüşmüştür. Kapital, haz ve tüketim yığılmasının yarattığı türbülans nedeniyle Türkbükü, 2007 yılında Gököy beldesi ile birleştirilerek Göltürkbükü ismini almış ve yönetsel yapısı belediye olarak değiştirilmiştir.

Fetiş mekânlarla dolan bu fantazmagorik kıyı şeridine, yani tüm bu baştan çıkarıcı aşırılık dünyasına yukarıdaki sakin ve huzurlu konumundan bakan Ev Otel, cazip eğlence ortamlarına fiziksel yakınlığına karşın, aynı anda zihinsel uzaklık imkânı da sağlayan sıra dışı konumu sayesinde benzerlerinden ayrılmaktadır. Konvansiyonel tatil anlayışından fazlasını talep eden kozmopolit seçkinlere huzur, kaliteli konaklama ve ayrıcalıklı hizmetler sunma vaadinde bulunan 8 ünite ve 48 rezidanstan oluşan Ev Otel, devremülk ve hotel işletme modellerini aynı anda sunmayı deneyen sıra dışı bir kurguya sahiptir.

Belirli bir yaşam felsefesi olarak sunulan yalınlık ile minimalizm gibi mimari bir iddiaya dönüştürülen şeffaflık ve beyazlığın ısrarlı kullanımı, mekânları çıplaklaştırdığı oranda içinde bulunanları ve onların eylemlerini daha da görünür kılan, zamanı durduran o suskun fonu da başarıyla üretmektedir. Arınmayı ve yıpranmış ruhunu onarmayı isteyen metropol insanının kaçış fantazilerinin var ettiği bu ruhsal sığınak, sunduğu yalın ve dinlendirici atmosfer sebebiyle modern münzeviler için şimdiden bir arzu nesnesine dönüşmüş durumdadır.

Ev Hotel has been developed by Eren Talu Mimarlık who have decided to transform their own investment for an accomodation project in Türkbükü, Bodrum into a hotel; following the international interest that Hillside Su has drawn. The facility consists of 16 two bedroom apart units of 200 m² and 32 one bedroom apart units of 120 m² located in 8 blocks with private swimming pools. The 2/3 open basement floor overlooking the valley has been constructed with natural stone covered on the reinforced concrete walls, concealing the basement with the effect of a retaining wall. The steel construction ground and first floors open up to the view with the 5x15 m cantilever terraces that create the influence of pure white boxes. The hotel is a consequence of the designers' attempts to achieve a plain and simple design language.

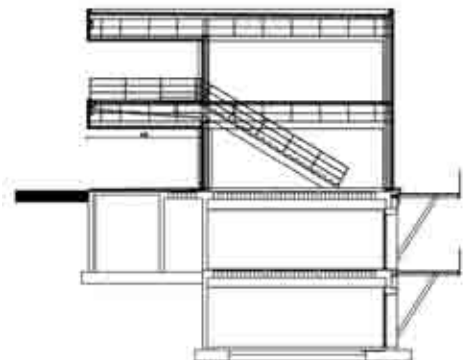
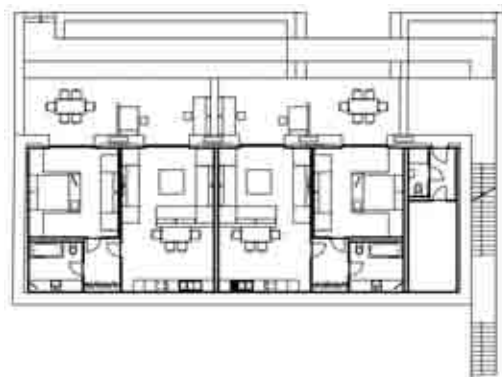
The pristine Türkbükü coast located on the north side of the Bodrum peninsula had very few buildings at the end of the 1990s, but then experienced a rapid construction period with plan revisions carried out in 1998 and 2002 under the auspices of the Bodrum Peninsula Environment Arrangements of 1991. The Bodrum-Milas International Airport opened in 2000 and had a major impact on the rapid transformation of Türkbükü. Türkbükü has become an entertainment area in which the elite, distinguished and famous people from popular culture have been choosing to spend their time since the beginning of the 1990s, in order both to see and to be seen. Because of the boost created by new capital, excitement and crowdedness, Türkbükü was integrated with the Gülkoy Municipality in 2007, renamed Göltürkbükü, and the administration was handed over to the municipality.

Ev Hotel is different from other hotels as its location is close to appealing entertainment facilities, but at the same the location allows for mental relaxation. Ev Hotel overlooks this coast of fetishistic spaces, in other words, a whole world of extremities, from its high and serene location. The complex has 8 units and 48 residences offering special services to prominent guests who demand more than a traditional vacation. The hotel has an extraordinary set up which includes business models of timeshare and hotel at the same time.

The hotel's design uses transparency and whiteness to create an architectural style based on simplicity and minimalism as a life philosophy. This transparency and whiteness makes the activities of the people inside the facility stand out against the simple background. This mental shelter was created to fulfill the fantasies of city dwellers who are searching for purification and spiritual mending. Its simple and relaxing atmosphere is heavily sought after by modern recluses.

the sofa hotel

the sofa hotel
İstanbul, 2006

Mimar : Sinan Kafadar | Metex Design Group
Architect

İçmimari : Metex Design Group
Interior Design

İşveren : Nişantaşı Turizm Otelcilik
Commissioned by

Türkiye'nin ilk Hip oteli olan The Sofa Hotel'de, misafirlerin kendilerini ev konforunda hissetmelerini sağlayacak mekânlar oluşturulması amaçlandı. Nişantaşı'nın İstanbul içindeki konumu ve değeri göz önünde bulundurularak, çevrenin sofistike ruhunu yansıtan, yaşanmışlık hissi veren mekânlar tasarlandı. Bu mekânlar yenilikçi mobilya ve aydınlatmalar ile donatılarak günümüz çizgileri ile yorumlandı. Binanın ana girişini ve üst kattaki resepsiyon-kafeyi caddenin devamı gibi hissettirmek ve Nişantaşı'nın dinamizmini otelin içine taşımak amacıyla, giriş katındaki cephe malzemeleri ve yer döşemesi iç mekânlarda da kullanıldı, iç ve dış mekân bütünlüğü görsel olarak tamamlandı. Ayrıca iç mekânların sanat galerisi gibi kullanılacağı öngörüldüğünden, eserleri sergilemek için gerekli yüzeyler oluşturuldu.

Türkiye'nin ilk HIP oteli olarak 2006 yılında İstanbul, Nişantaşı'nda açılan The Sofa Hotel, kentin en önemli sanat, moda ve gastronomi bölgesinde konumlanıyor olmasının yanı sıra, HIP otel olmanın gerektirdiği kişiye özel servis, özgünlük, ürün ve servis kalitesi açısından mükemmellik gibi nitelikleri barındırmasıyla da diğer konaklama yapılarından ayrılmaktadır. Yeni nesil lüks konaklama anlayışı doğrultusunda aynı zamanda bir sanat oteli de olan kompleks, hem diğer konaklama türlerinden farklı olarak düşünülmüş olmasıyla hem de kendi tarzını yaratabilmiş oluşuyla, gelişmekte olan karma programlı bu yeni konaklama türünün de öncülüğünü yapmaktadır.

Otel kentteki çağdaş sanat etkinliklerine sponsorluk yaparak hem sanat hamisi ve kültür üreticisi rollerini üstlenmekte hem de otel yapısını konvansiyonel konaklama etkinliğinin dışında sanatçıların buluşma noktası haline getirerek, önemli bir kamusal niş görevi de üstlenmektedir. 12 katlı binanın 6 katı konaklama birimlerine ayrılmış olup, girişten itibaren tüm katlara yayılan çağdaş sanat eserleri ve çatı katında yer alan Art8* Sanat Galerisi, terasa kadarki yolculuğu sanatsal bir deneyime dönüştürmektedir.

Butik otellerin gösterişli, şık ve etkileyici hizmetlerini sunabilmenin yanı sıra HIP otellerini bunlardan farklı kılan unsur, iş toplantıları ve kongrelere ev sahipliği yapabilecek gelişmiş bir altyapıya sahip olmaları ve iş kadınları ile iş adamlarının sofistike ihtiyaçlarına yönelik küçük ayrıntılara bile cevap verebilmeleridir. Konum olarak Kongre Vadisi'ne yakınlığı nedeniyle The Sofa Hotel, iş dünyasının stres altında çalışanlarına ve onların sofistike beklentilerine hizmet verebilen 500 m²'lik tam donanımlı ve çok amaçlı "All Arts Hall Venue"sü ile HIP otel olma özelliklerini fazlasıyla yerine getirmektedir. Alım gücü yüksek turistleri, kozmopolit elitleri, sanat dünyasının seçkinlerini ve iş dünyasının üst düzey çalışanlarını ağırlamaya yönelik kentteki en ayrıcalıklı servislerden birini veren The Sofa Hotel, müşterilerinin otelde kaldıkları sürece tek tuşla ulaşabilecekleri "Anything Anytime" adlı kişiye özel servisi ile Türkiye'deki HIP otel işletmeciliğinde de önemli bir farklılık yaratmaktadır.

As the first HIP hotel in Turkey, The Sofa Hotel was designed to provide a homelike comfort to its guests. Considering the status of Nişantaşı within Istanbul, spaces that reflect the sophisticated atmosphere and the experiential qualities of the environment were designed. Equipped with innovative furniture and lighting fixtures, these spaces have been interpreted with a contemporary design language. The design encourages the perception of the main entrance and the upper floor reception-cafe as a continuity of the street, and brings the dynamism of Nişantaşı into the hotel. The facade and pavement materials used on the ground floor continue into the interior spaces, visually completing this continuity. Additional exhibition surfaces were included in order to contribute to the use of the interior spaces as an art gallery.

Located at the heart of art, fashion and gastronomy in Nişantaşı, The Sofa Hotel opened in 2006 as the first HIP Hotel in Turkey, and is distinguished by its individuality of services, authenticity, quality of products in accordance with the requirements of being a HIP Hotel. In line with the new generation hospitality approach the complex, which also serves as an arts hotel, is a pioneer of this new mixed-use type of accommodation. It is distinct from other hotels of its class and has had considerable success in creating its own style.

With its sponsorship of various modern art activities, the hotel acts as a philanthropist of art and producer of culture, while filling an important public niche by transforming the hotel building into a meeting point for the artists in addition to its conventional function as an accommodation facility. Six stories of the 12-story building have been reserved for the accommodation units, whereas the works of modern art are distributed through the hotel from the entrance to the upper stories, and transform the journey to the Art8*Art Gallery and its terrace at the roof into an artistic experience. In addition to presenting the elegant, attractive and impressive services of boutique hotels, the distinguishing characteristic of HIP Hotels is their well-developed infrastructure for hosting business meetings and congresses, responding to the most minor details of the demands of businessmen and businesswomen. With its proximity to the Congress Valley and its 500 m² fully equipped multi purpose “All Arts Hall Venue”, the hotel serves people seeking to escape from stressful business life and their sophisticated expectations. Providing one of the most exclusive services for high-income tourists, cosmopolitan elites, elites of arts and the executive officers of the business world, The Sofa Hotel is quite distinctive in Turkish HIP Hotel management especially with its “Anything Anytime” service that guests can access via a single button.

1	2
3	4

amanruya

amanruya
Muğla, 2011

Mimar
Architect

: Emine Ögün, Mehmet Ögün | Emine Ögün & Mehmet Ögün Mimarlık

İçmimari
Interior Design

: Emine Ögün & Mehmet Ögün Mimarlık

İşveren
Commissioned by

: Aman Resorts

Amanruya, az kat, düşük yoğunluk, küçük ölçü düzenine ek olarak, bir yandan bölgenin kendine has geleneksel yapı unsurlarını, metod ve malzemelerini taklit tuzağına düşmeden kullanan, diğer yandan da güncel olanaklardan yararlanan bir tasarım yaklaşımının ürünüdür. Bu yaklaşım, doğaya insan eliyle eklenecek yapıların, ancak fiziksel çevreyi daha güzel kılmak şartıyla var olmak hakkı elde edebilecekleri kabulünden hareket eder; çevre bilinci ve güzellik duygusuna sahip bireylerden oluşan toplumların mutluluk içerisinde yaşamalarını hedefler.

Bodrum'un Mandalya Körfezi'ne bakan ve Göltürkbükü Belediyesi'nin Demir mevkiinde bulunan dar bir vadi içinde inşa edilen Amanruya Oteli, Uluslararası Amanresorts International'ın Türkiye'deki ilk yatırımudur. Amanruya Oteli, kitlesel turizmin zincir otellerine tepki olarak gelişen ve sınırlı sayıdaki seçkin müşteriye ayrıcalıklı hizmetler sunmak amacıyla, yere özel tasarlanmış butik otelcilik anlayışının giderek uluslararası zincirler haline gelişinin de Türkiye'deki öncü örneklerinden biridir.

Turgut Cansever'in çalışmalarına 1970'lerin başında başladığı ve ancak 1984'te tamamlayabildiği master planı doğrultusunda, kızılçam ormanlarını da barındıran 50 hektarlık alanın 2.7 hektarlık kısmı üzerinde gerçekleştirdiği Demir Tatil Köyü projesi, bu coğrafyanın kültürel, toplumsal ve ekonomik yapısına uygun yerleşme modeli arayışının somut bir ürünü olmasıyla ve master planının hayata geçen ilk etabı oluşuyla, 1992 yılında Ağa Han Mimarlık Ödülü'nü kazanmıştır. Turgut Cansever'in "mimarlık yoluyla dünyayı güzelleştirme" felsefesi bağlamında kökenlerini Akdeniz yerel mimarlığında ve Osmanlı mimarlık geleneğinde bulan özcü ve arketipal yaklaşımı, Demir Tatil Köyü'nün bitişindeki Amanruya otel kompleksinin tasarımında da devam ettirilmiş ve kompleks, bu ahenkli dünyayı yaratmak üzere geleneksel köy yerleşimleri gibi doğanın içine dağıtılmıştır. Bu hedef doğrultusunda, konaklama birimlerinin yanı sıra otelin kamusal mekânları da bu pitoresk atmosferi oluşturmak amacıyla vadinin yamacına dağıtılmış ve giriş, resepsiyon, hediyelik eşya dükkânı, sanat galerisi, spa, 3 katlı kütüphane ile restoran pavyonlarından oluşan birimler 50 m'lik açık havuz etrafında bir araya getirilmiştir.

Otantik deneyimler arayan seçkin post-turist özneler için geleneğin çağdaş yorumunu sunan otel, gerek yerleşim planındaki doğayla ahenkli ilişkisi, gerek mekânların tasarımında yöresel yapıım teknikleriyle kaliteli malzemelerin ve lüks tasarım objelerinin hassas bir şekilde bir araya getirilmiş oluşuyla, gerekse de misafirperverlik anlayışıyla ele alınan işletme yaklaşımı nedeniyle, turizm sektöründe çok ender yakalanabilen sahicilik duygusunu başarıyla oluşturabilmektedir.

With its low storey, low density and minimally dimensioned design, Amanruya is the product of an approach that utilizes regional and traditional building elements without simply copying them, while also making use of contemporary means of design and construction. This approach is based on the idea that man-made additions to nature are acceptable only if they improve the aesthetic qualities of the physical environment. The aim of this approach is to create a happy society where individuals possess an awareness for the environment and a sense of its beauty.

Hotel Amanruya, built on a narrow valley located in the Demir region of Göltürkbükü Municipality and overlooking Mandalya Bay of Bodrum, is the first project by Amanresorts International in Turkey. Hotel Amanruya is one of the pioneer examples of boutique hotels, the concept of which has become an international trend. Boutique hotels are specially designed to serve limited numbers of distinguished customers, in contrast the hotel chains of mass tourism.

In accordance with the master plan which Turgut Cansever initiated at the beginning of the 1970's and completed in 1984, the Demir Holiday Village, which was built on a 2,7-hectare area located within a 50-hectare area containing pine trees, won the Aga Khan Architecture Prize in 1992. The village was the product of the quest for a proper accommodation model suiting the cultural, social and economic structure of the area, and it can be considered the first step in the quest. The archetypical and essentialist approach of Turgut Cansever, which has roots in Mediterranean architecture and the traditional Ottoman architecture within the context of the philosophy of "beautification of the world through architecture", was maintained in designing the complex of the Hotel Amanruya, located next to the Demir Holiday Village. The complex was integrated with nature like traditional village settlements in order to create a harmonious environment. With this aim, apart from the accommodation units, the public spaces of the hotel were also scattered along the slope of the valley in order to create this picturesque atmosphere. The units are composed of an entrance, reception area, souvenir store, art gallery, spa, 3-floor library, restaurant and night clubs surrounding the 50 m outdoor pool.

The hotel offers a contemporary interpretation of the tradition for distinguished post-tourists searching for authentic experiences, and successfully creates a feeling of genuine that is difficult to achieve in this sector of tourism. The hotel creates this effect through the harmonious relations of the site plan, through the combination of luxury design objects and high quality materials with traditional construction techniques in designing the buildings as well as with its hospitable approach to business.

ontur otel

ontur hotel
İzmir, 2007

Mimar
Architect

: Umut İnan, Efe İnan | Sute Proje

İçmimari
Interior Design

: Sute Proje

İşveren
Commissioned by

: Onur İnşaat

İzmir Gazi Bulvarı'nda, Basmane Meydanı bitişiğinde 1978 yılında yapılmış olan 4. Onur Çarşı-İşhanı binası, mevcut betonarme strüktürü tadil edilip güçlendirilerek 80 odalı bir butik otele dönüştürüldü. Bulvar boyunca uzanıp meydana yaklaşan 8 katlı yapı adası bloğunun; otel cephesinde de bir miktar devam ettikten sonra kademelenip alçalarak, birbirinden bir iç sokak ile ayrılan ve üzerindeki cam-metal kütleli taşıyan doğal taş bazaya dönüşerek sonuçlanması, tasarımın kurgusunu oluşturmaktadır. Zemin katta giriş holü, resepsiyon ve kafe, bulvarla bütünleşmektedir. Bulvara dik olarak oluşturulan iç sokak, yapı boyunca iki yanındaki nişler içinde değişik program üniteleri barındırmaktadır. Plandaki bu kurgunun bulvardan da algılanması amaçlanmış; dar olan yan ve arka sokaklardaki mevcut yapı ölçeklerine uyuma özen gösterilmiştir.

Ontur Oteller Grubu zincirinin dört şubebesinden biri olan Ontur Otel İzmir, mevcut büyük otellerin kapasitelerinin yetersiz kalışı üzerine, kent merkezine yakın konumdaki Çankaya ve Basmane semtlerinde bulunan işhanları ve eski depo yapılarının 2000'li yılların başından itibaren otele dönüştürülmesiyle başlayan kentsel dönüşüm sürecinin öncü yapılarından biri olmuştur.

İzmir Kültürpark Fuar Alanı'nın Basmane Kapısı ile havaalanı bağlantılı Basmane Tren İstasyonu'na yakınlığının yanı sıra, kent merkezini Altinyol Çevre Yolu'na bağlayan Mürsel Paşa Bulvarı'nın devamı niteliğindeki Gazi Bulvarı üzerinde bulunuyor oluşu nedeniyle, Ontur Otel İzmir kentte ayrıcalıklı bir konuma sahiptir.

Otel yapısı, tasarımcılarının 1978-79 yıllarında aynı semtte gerçekleştirmiş oldukları 4 adet nitelikli işhanı projesinden biri olan 4. Onur Çarşı-İşhanı binasının otel fonksiyonuna uygun olarak dönüştürülmesiyle elde edilmiştir. Tüm parseli yayılan 4 katlı çarşı ve pasaj kütlelerinin üzerinde bulvar cephesi boyunca devam eden 4 katlı kiralık ofis bürolarını barındıran 8 katlı 4. Onur Çarşı-İşhanı binası, mevcut taşıyıcı sisteminin iyileştirilmesiyle 80 oda kapasiteli bir kent içi otele dönüştürülmüştür.

Kentin yoğun ticaret dokusu içerisinde, bir köşe parsel üzerinde konumlanan otel yapısı, müşterilerine kişiye özel hizmet verme iddiası nedeniyle, bir yandan iş amacıyla kısa süreli konaklayan müşterilerine sessiz ve yüksek kalitede bir çalışma ortamı sunarken, diğer yandan da talep edilen kapalı yüzme havuzu, fitness merkezi, sauna gibi hizmetlerini 4. kattaki şeffaf çatı terasından doğal ışık alabilen yapının orta kısmında karşılamaktadır.

Minimalizmin her şeyin önüne geçen baskın mimari iddiası yerine, sakinlik, yalınlık ve sadelik gibi incelikli bir yaklaşımı otelin iç mekânında yakalamaya çalışan tasarımcılar, yapının dış cephesinde kullanılan granit kaplamayı giriş holünde ve lobide devam ettirerek, iç-dış arasındaki gerilimi hafifletmeyi; önünde uzanan bulvarın kentsel karakterini yapının içine taşımayı ve mekânlarla bütünleşmiş yalın mobilyalar kullanarak da dinlendirici ve huzurlu bir iç atmosfer yaratmayı başarmışlardır.

Ontur Hotel is a refurbishment project that involved the conversion of the 4th Onur Office Block, a commercial building constructed in 1978, into an 80-room boutique hotel. The building, located on Gazi Boulevard in Izmir, adjacent to Basmane Square has been redesigned, with its concrete frame structure being reinforced. The 8-storey island-block type observed along the boulevard continues to a certain depth into the hotel, where it gradually reduces and becomes a natural stone base that bears the glass and metal upper structure divided by an inner alley. The entrance hall, reception and the cafe located on the ground floor are integrated with the boulevard. Along the building, the inner alley perpendicular to the boulevard houses various program units within the niches located on both sides, an attempt to make this plan structure visible from the boulevard. The building scale in the narrow adjacent and back streets was carefully chosen in order to achieve harmony with the urban environment.

Hotel Ontur Izmir is one of four branches of Hotels Ontur and is one of the leading examples of an urban regeneration process in which business centers and old storage spaces located in the Çankaya and Basmane areas have been transformed into hotels to address a deficit in hotel capacity.

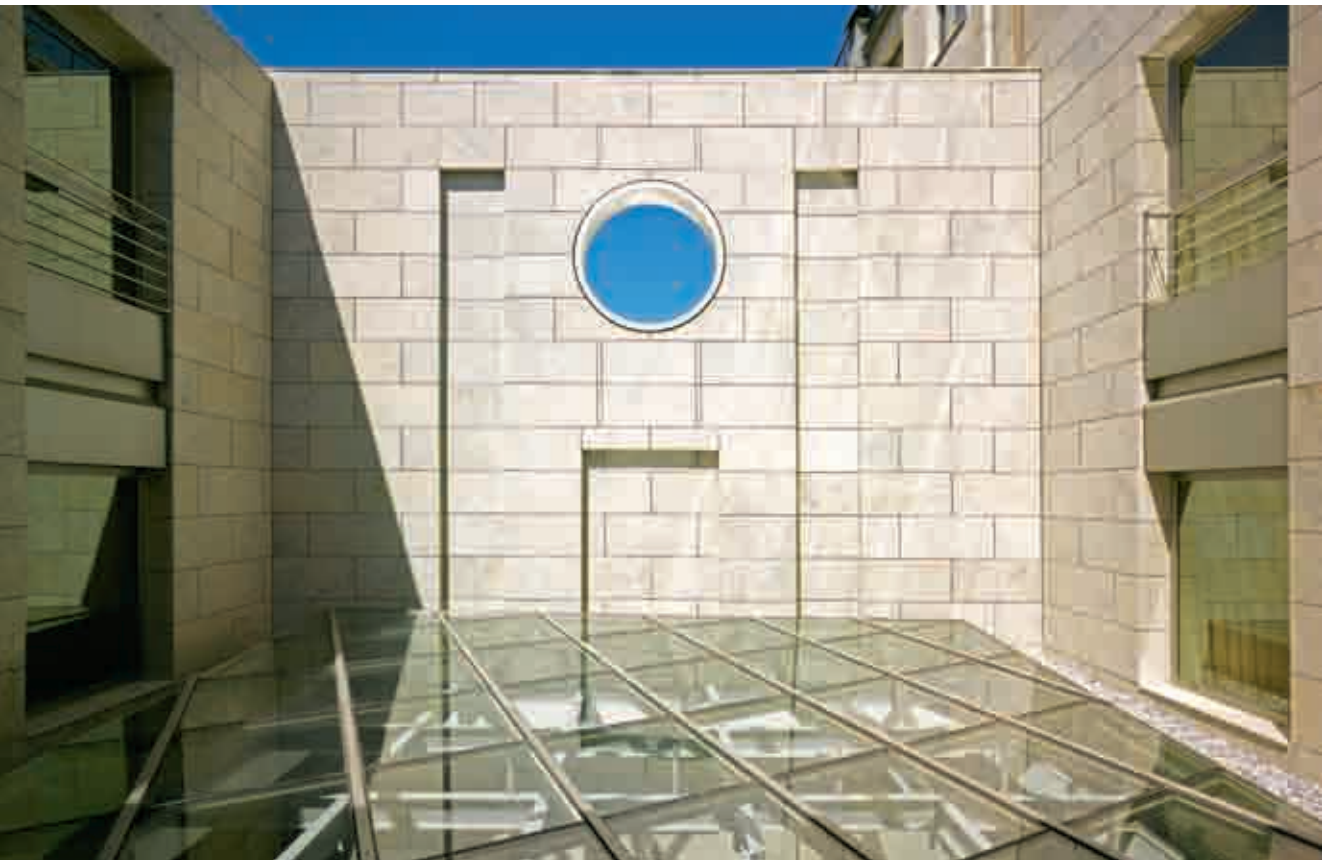
Hotel Ontur has a privileged position in the city as it is close to the Basmane Gate of Izmir Culture Park and to the Basmane Train Station connected to the airport. Its location on Gazi Boulevard also offers easy access to Mürsel Paşa Boulevard, which connects the city center with Altinyol highway.

The structure of the hotel was created through the transformation of 4. Onur Shopping and Business Center, one of 4 high-end shopping center projects, into a hotel by designers between the years of 1978-79. The building of 4. Onur Shopping and Business Center has a 4-story shopping and passage unit with offices for rent on the above 4 floors, making a total of 8 floors. It has been transformed into an inner city hotel with a capacity of 80 rooms.

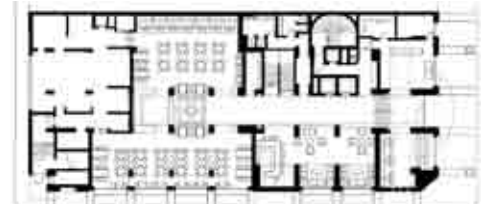
The hotel is located on a parcel in the middle of an intense commerce district of the city, and has facilities such as an indoor pool, fitness center and a sauna on the well-lit 4th floor in the middle of the building. The hotel also offers a quiet and high quality working environment.

The designers tried to maintain serenity, simplicity and plainness inside the hotel instead of dominant construction. They succeeded in creating a peaceful, minimalist environment by using plain furniture integrated into the spaces, with features of a boulevard inside and using granite surfacing in the entrance and lobby, thereby reducing the tension between interior and exterior.

1	3	5
		6
2	4	7

w otel istanbul

w hotel istanbul
İstanbul, 2008

Mimar : Münir Alpaslan | Atelye Mim & Mahmut Anlar | Geomim
Architect

İçmimari : Geomim
Interior Design

İşveren : Akaretler Turizm Yatırımları
Commissioned by

Akaretler Projesi, kentin doğal dokusu içinde 19. yüzyıl estetiğini çağdaş gereksinimlerle bağdaştıran ve eski eserlerin korunması konusundaki gereken hassasiyeti göstererek ofis, otel, restoran, kafe, bar, mağaza gibi işlevlerle yenilenmiştir. Proje kapsamında yer alan W Otel'in tasarımında iki önemli zorluk vardı: sıra evlerin topografisine rağmen içten bir bütünlük kurgulayarak otel işlevselliğini sağlamak ve bu yeni işlevi binanın tarihi kimliğini bozmadan dış cepheyle uyumlu hale getirmek ve Amerikan hip hotel çizgisini Osmanlı değerleriyle yorumlamak. İlk bakışta birbirinden çok uzak görünen bu iki işlevselliği ve çizgiyi bir araya getirmek için butik hotel konseptiyle yola çıkıldı. Bu anlamda W Otel İstanbul, iyi ve önemli bir sentez projesidir.

Osmanlı Padişahı II. Mahmud'un, 1834 yılından itibaren Topkapı Sarayı yerine Beşiktaş Sarayı'nda kalmaya başlamasının ardından yaklaşık 380 yıl boyunca Tarihi Yarımada ve Topkapı Sarayı'nı biçimlendiren saltanat iktidarı, 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren Beşiktaş ve çevresini radikal bir biçimde "Pay-i taht" bölgesine dönüştürmeye başlamıştır.

Beşiktaş semtinde, Süleyman Seba Caddesi ve Şair Nedim Caddesi ile bugünkü Vişnezâde Mahallesi'nin kesiştiği eğimli üçgen bölgede yer alan Akaretler Sıra Ev grubu, Dolmabahçe Sarayı'nda çalışan ağaların lojmanları ve gelir getirecek kira konutları olarak tasarlanmış ve inşaatına 1875 yılında Sultan Abdülaziz'in irade-i hümayunu ile başlanmıştır. Hassa Mimarı Sarkis Balyan tarafından tasarlanan, 66 parsel üzerindeki 72 sıra ev modülünden ve bu modüllerde yer alan toplam 133 konuttan oluşan yerleşke, Osmanlı İmparatorluğu'nun ilk toplu konut denemesi olmasının yanı sıra, kendi imar kurallarını getiren düzenlemesiyle bölgenin biçimlenmesinde etkili olmuş öncü kentsel tasarımlarından biridir.

1982 yılında çıkan Turizm Teşvik Yasası'nın sağladığı ayrıcalıkların ivmesiyle, 1987 yılında Turizm Merkezi ilan edilen bölge içinde kalan ve mülkiyeti Vakıflar Genel Müdürlüğü'nde olan kompleks, aynı yıl turistik kullanımları geliştirmek amacıyla yap-işlet-devret modeli ile 49 yıllığına kiralanmıştır. Geç Osmanlı döneminin bu en prestijli konutlarını, apart-otel, rezidans, ofis, mağaza, restoran ve otopark kullanımına uygun olarak yeniden işlevlendirmeyi hedefleyen restorasyon çalışmaları sonucunda, yerleşke iki etap halinde 2009 yılında tamamlanmıştır.

Yerleşkenin görsel olarak en çarpıcı noktası olan köşe parselde konumlanan uluslararası butik otel zinciri W Hotel, Süleyman Seba Caddesi ve Şair Nedim Caddesi boyunca devam eden iki kol üzerinde sıralanan 10 farklı tipteki 136 odası ve 270 yatak kapasitesi ile seçkin kozmopolit öznelere sahiçilik ve otantiklik vaadi sunmaktadır. Butik otellerin uluslararası zincirlere dönüşmesinin Türkiye'deki öncü örneklerinden biri olan W Hotel, yerleşkenin yarattığı yüksek prestij beklentisine konforlu ortamlar ve sunduğu ultra-lüks hizmet kalitesiyle katkıda bulunmaktadır.

Aiming to reconcile the aesthetics of 19th century with contemporary requirements within the natural pattern of the city; Akaretler project involves the adaptive re-use of the old buildings as offices, hotel, cafes, bars and restaurants with an essentially sensitive approach for the conservation of the existing buildings. Regarding the design of W Hotel within the scope of Akaretler projects, there were two major difficulties: Achieving an interior integrity that will provide the functionality of the hotel despite the topography of the row houses; and harmonizing this new function with the original historical identity of the building, re-interpreting the American HIP Hotel style through Ottoman values. In order to integrate these two functionalities and styles that seem to be fundamentally different from each other, Boutique Hotel concept has been adopted. In this respect, W Hotel Istanbul can be considered a good and significant project of synthesis.

After Ottoman Sultan Mahmut II began living in Beşiktaş Palace rather than Topkapı Palace in 1834, Beşiktaş and its surroundings began to transform into an imperial district, under the influence of the same imperial power that had transformed the historical peninsula over the course of 380 years.

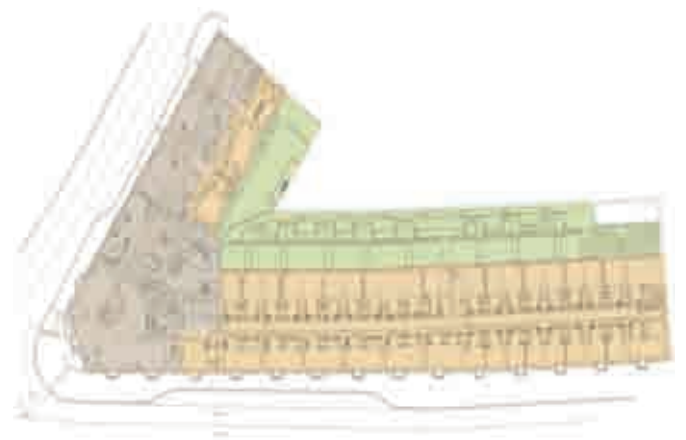
Akaretler Terrace Houses are located on the sloped triangle of the intersection of Şair Nedim and Süleyman Seba Streets at the current Vişnezade District in the Beşiktaş Area. They were designed as houses for those who worked at Dolmabahçe Palaca and rental houses to generate income. The construction began in 1875 by the imperial decree of Sultan Abdülaziz. The site is made up of 133 houses in 72 units, designed by imperial master architect Sarkis Balyan. They are considered among the major city designs that led to the formation of the district according to its own unique construction rules. The buildings were the first example of terrace houses in the Ottoman Empire.

With an extra push from the Tourism Incentive Law of 1982, the complex and its surroundings were declared a tourism site in 1987. Property belonging to the General Directorate for Foundations was rented for 49 years to encourage touristic usage. As a result of restoration work aiming at refunctioning these late Ottoman houses as apart-hotels, residences, offices, shopping centers and car parks, a reconstruction was completed in 2009.

The international boutique hotel chain W Hotels, located on the corner of the parcel, is the most striking point of the site. It offers realistic and authentic elements with a capacity of 136 rooms of 10 different types and 270 beds facing Süleyman Seba and Şair Nedim Streets. W Hotel is one of the leading examples of boutique hotels turning into a universal chain, and it fulfills its users expectations of high prestige with a cozy environment and high quality of service.

witt istanbul suites

witt istanbul suites
İstanbul, 2008

Mimar : Seyhan Özdemir, Sefer Çağlar | AUTOBAN
Architect

İçmimari : Seyhan Özdemir, Sefer Çağlar | AUTOBAN
Interior Design

İşveren : Witt Hotels
Commissioned by

Witt Istanbul Suites, İstanbul'un tarihi merkezine çok yakın olan Cihangir'de bulunuyor. Pencerelelerinden bakıldığında Galata Kulesi, Topkapı Sarayı, ve Sultanahmet'teki bütün eski camiler dahil İstanbul'un tarihi dokusuna tanıklık etmek mümkün. Modernist bir bakışla tasarlanan binanın ön cephesi, sokağın ilerisindeki Tophane-i Amire binasından esinlenmiş. Uzun pencereleri ve Fransız balkonları ise, otelin tam karşısında bulunan İtalyan Hastanesi'nden ilham alınarak yapılmış. Cihangir'in gündelik hayatının devamı olan lobi, misafirler için bir buluşma mekânı yaratıyor. Her oda, yeme içme ve dinlenme alanını bir arada sunuyor. Lazerle kesim ahşap ve metal panolardan oluşan katmanlar, Autoban koleksiyonuna ait ürünler ile bir araya getirildi. Otel konuklarına, İstanbul'u farklı bir biçimde tecrübe etme olanağı sağlıyor.

1990'ların başından itibaren Çukurcuma'daki antikacılarla başlayan, son on yılda ise bohem kafeler ve küçük tasarım dükkânlarıyla hızlanan Cihangir'deki dönüşüm, yerli entellektüeller kadar kültürel sermayeyle ilgilenen turistler için de bölgeyi bir çekim noktasına dönüştürmüştür.

Konvansiyonel otellerin standart oda ve hizmetlerinden sıkılan, bir yandan en üst düzeyde konfor ve hizmet beklerken, diğer yandan yerel halkın arasına karışmayı, şehrin havasını ve mekânların ruhunu da derinden hissetmeyi talep eden bilinçli yeni tür post-turist özneler ve onların sahiçilik beklentileri, yeni nesil kentiçi butik otellerini var eden etmenlerdir. İster iş, isterse tatil amaçlı olsun konaklanan otelin kendisi seyahatin kendisi olmaya başladığından, seçkinci modern seyyahlar normal konaklama standartlarının dışında, yaşam kalitelerine, beğeni tarzlarına ve kişiliklerine uygun yerlerde kalmak ve seyahatlerini özel bir deneyime dönüştürmeyi talep etmekte. Bu hedef doğrultusunda, Cihangir'de daha önce Moran Ogilvy-Mather Reklamcılık Şirketi'nin genel merkezi olarak kullanılan bina fonksiyonuna uygun olarak yenilenmiş ve 2008 yılından itibaren butik otel olarak hizmet vermeye başlamıştır. Köşe parselde konumlanan bina, semtin konut ağırlıklı mimari karakterine uygun olarak kumtaşı kaplı, masif görümlü ve dar Fransız balkonlu cephe düzeniyle tasarlanmıştır. Her biri 60 m² olan 17 adet suit oda, açık plan şemasına sahip olup, iç mekân tasarımları modern-retro tarzında ele alınmıştır. Modern-retro olabilmek, içinde öncü bir ruh taşımak anlamında trend olanı, yani içinde yaşanan zamana ait olanı barındırabilmeyi, ama aynı zamanda da geçmişin katmanlı yapısının getirdiği o derinlik hissini de yansıtabilmeyi gerektirmektedir. Vaat edilen sahiçilik ve evsel konfor da işte tam buradan, iç mekân tasarımının gücünden, her şeyi biricik kılan özel tasarım mobilyalardan, Marmara mermerinden özel olarak yapılmış servis bankosu ve banyodan, kısacası hakiki malzemeler ve onların yarattığı görsel ve dokunsal hazzın kendisinden gelmekte. Witt Istanbul Suites, turizm yapılarında uzun zaman önce yitirilmiş sahiçiliği, yalın formlar, hakiki malzemeler ve bunların yarattığı mimari atmosferin ikna ediciliği sayesinde mucizevi bir biçimde yeniden yaratmayı başarmaktadır.

Witt Istanbul Suites is located in Cihangir, very close to the historical center of Istanbul. The view from its windows overlooks the Galata Tower, Topkapı Palace and the historical mosques at Sultanahmet. Designed with a modern appearance, the front facade of the building was inspired by the Tophane-i Amire located next door while the tall windows were inspired by the Italian Hospital just across the street. Reflecting the casual life in Cihangir, the lobby provides a meeting point for the visitors. Each guest room houses the eating and resting spaces in a single unit. Layers of laser-cut wood and metal panels were used along with other items of the Autoban collection. The hotel offers its guests an alternative perception and experience of Istanbul.

Initiated by the opening of antique shops in Çukurcuma at the beginning of 1990s and accelerated by bohemian cafes and small design shops during the last decade, the transformation in the district of Cihangir has made the region a point of attraction for local intellectuals as well as tourists interested in cultural capital.

Tired of the standard rooms and services of conventional hotels, the new type of conscious post-tourist demands maximum comfort and service while blending in with local people and deeply experiencing the atmosphere of the city and the spirit of the region. These tourists' expectations for authenticity necessitate the existence of boutique hotels at the city center. As the accommodated hotel has become the focus of the journey itself, for both business and vacation purposes, elite modern voyagers have started to demand accommodation features that go beyond conventional standards. They expect to stay in places suited to their quality of life, taste and personality and turn their journey into an exclusive experience. In this spirit, the building formerly used as the headquarters of the Moran Ogilvy-Mather Advertising Company in Cihangir has gone through a renewal for adaptive reuse, and has been serving as a boutique hotel since 2008. In accordance with the dominantly residential architectural character of the district, the building, located on a corner plot, has been redesigned with a massive, sandstone-clad façade with narrow French balconies. The 17 suits, each with an area of 60 m², are designed with an open plan scheme in the modern-retro style. Being modern-retro requires having an avant-garde spirit that embraces contemporary trends of the present day while also being able to reflect the depth of the multi-layered nature of the past. The promised authenticity and homely comfort is generated by the power of interior design with uniquely-designed furniture, especially designed service counter and a bathroom of Marmara marble; in short, genuine materials and the visual and tactile pleasure that they create. Witt Istanbul Suites succeeds in miraculously revitalizing the long-lost authenticity in tourism buildings through the use of pure forms, genuine materials and the convincing architectural atmosphere created by them.

1	4	6
2		
3	5	7

anadolu titanic comfort hotel

anadolu titanic comfort hotel
Kocaeli, 2010

Mimar : Ayşe Hasol Erktin | HAS Mimarlık
Architect

İçmimari : HAS Mimarlık
Interior Design

İşveren : Anadolu Eğitim ve Sosyal Yardım Vakfı Sağlık Tesisleri İktisadi İşletmesi
Commissioned by

Otel, mevcut 207 yataklı hastaneye destek olmak üzere 2010 yılında yapılmıştır. Yapımı kademeli olarak gerçekleştirilen kompleksin, tıp bilimleri ağırlıklı bir üniversiteye dönüştürülmesi planlanmaktadır. Tesis, ayakta tedavi gören hastalar ile yakınlarının ağırlanması için düşünülmüştür. Bir yanda denize, öte yanda ormana dönük, az katlı, 41 odalı bir yapı olarak ve ileride geliştirilmek üzere tasarlanmıştır. Gelişme, aradaki üçgen buluşma-dağılma mekânının öteki yanında gerçekleşecektir. Binada yatak odalarının yanı sıra, resepsiyon, kafe, toplantı salon ve odaları, teknik hacimler ile yönetim birimleri bulunmaktadır. Mimari dilde sadelik gözetilmiştir. Malzeme, form ve renklere de o doğrultuda özen gösterilmiş, ayrıca ekolojik gerekliliklere uyulmaya çalışılmıştır.

Anadolu Vakfı tarafından 2002 yılında, Kocaeli'nin Gebze ilçesine bağlı Çayırova köyü yakınlarında hizmete giren Anadolu Sağlık Merkezi yerleşkesi içerisinde inşa edilen ASM Otel, hastanede kalması zorunlu olmayan ancak tedavisi sürmekte olan hastalar ile sağlık hizmeti almak için şehir dışından veya yurt dışından gelen hasta ve hasta yakınlarına hizmet vermek üzere tasarlanmış, 73 kişi kapasiteli mütevazı bir butik sağlık otelidir.

İki etapta tamamlanmak üzere tasarlanan 3 katlı otel yapısının inşa edilen ilk etabı, daha sonra arada bir mafsallı oluşturacak olan üçgen şeffaf buluşma-dağılma kütleli ile zemin ve üst katında uzun süreli konaklamalar için tasarlanmış 41 adet yüksek konforlu odanın, bodrum katında ise çamaşırhane, teknik-mekanik gibi servis mekânları ile toplantı salonunun yer aldığı otel kanadından oluşmaktadır. Tüm odaların deniz veya orman manzarasına baktığı otelde, içinde küçük bir mutfak barındıran oturma odası ile yatak odasından oluşan ve uzun süreli konaklamalar için tasarlanmış 8 suit odanın yanı sıra, apart ve superior tipi odalar ile 2 adet de engelli kullanımına uygun tasarlanmış oda bulunmaktadır.

Titanic Resorts & Hotels tarafından işletilen Anadolu Comfort Titanic Otel, hasta ve yakınlarının hastanenin yakınında, ancak hastane ortamının dışında bulunmalarını sağlamanın ötesinde, sunduğu konfor, huzur ve moral ortamı ile gelişmekte olan butik sağlık oteli tipolojisi için önemli bir model teşkil etmektedir.

The hotel was constructed in 2010 to support the existing 207-bed hospital. There are plans to later convert the building complex into a university with a focus on medical sciences. The facility was designed for out-patients and the people accompanying them. Facing the sea on one side and the forest on the other, the structure was designed as a low-height, 41 bedroom building, to be expanded in the future towards the other side of the triangular meeting and distribution point. Besides bedrooms, the facility also contains a reception area, cafeteria, meeting halls and rooms, technical service areas and administrative offices. The project's pure architecture is reflected in the meticulous selection of materials, form and colors. Ecological requirements were also considered in the design process.

ASM Hotel was constructed within the Anadolu Health Center campus opened by the Anadolu Foundation in 2002, near the Çayırova village of Gebze, Kocaeli. It is a 73-bed capacity boutique health hotel designed to serve patients and their relatives who have come from outside the city for healthcare.

The hotel was designed to be completed in two phases, first phase included the three-story hotel building, with the second phase consisting of a side wing, which includes a transparent triangular meeting area, 41 high-comfort rooms designed for long-term stays and meeting rooms as well as technical service and laundry rooms located in the basement. Providing each room with a pleasant view of the sea and the woods, the hotel has eight suites designed for long term stays, each consisting of a small living room, kitchenette and bedroom, in addition to the "apart" and "superior" type rooms and two rooms specifically designed for use by disabled guests.

Operated by Titanic Resorts and Hotels, Anadolu Comfort Titanic Hotel is a significant example of the developing boutique health hotel typology. It presents a chance to be close to the hospital, but in a different atmosphere that offers comfort, peace and a boost of morale for both patients and their relatives.

1	3
2	4

point otel barbaros

point hotel barbaros
İstanbul, 2010

Mimar : Turgut Toydemir | Piramit Mimarlık
Architect

İçmimari : Piramit Mimarlık & Dursun Aydın Özbek
Interior Design

İşveren : Özbek Turizm
Commissioned by

Point Otel Barbaros, modern ve rasyonel bir mimari çizgi öngörülerek tasarlanmıştır. Yaklaşık 20.000 m² kapalı alanı bulunan Point Otel 52 adeti executive olmak üzere toplam 210 oda ve 1 kral dairesi barındırmaktadır. Otelin bütününde hakim olan modern çizgi, giriş ve lobi mekanından başlamaktadır. Bu alandaki galerili sistem, burada sağladığı genişlik ve yükseklik ile otele etkileyici bir giriş imkânı vermektedir. Otelde ayrıca kapalı yüzme havuzu, fitness merkezi, restoranlar, toplantı salonları, balo salonu gibi fonksiyonların yanısıra, bir elektronik oyun merkezi de bulunmaktadır.

İstanbul'u doğu-batı yönünde birbirine bağlayan İstanbul Çevre Yolu ve Boğaziçi Köprüsü'nün, kentin Avrupa yakasını kuzey-güney yönünde bağlayan Barbaros Bulvarı ile kesiştiği Esentepe bölgesi, 1958'de açılan Barbaros Bulvarı ile 1973'te açılan Boğaziçi Köprüsü bağlantısından sonra hızla yapılaşmaya başlamış, 1980'lerden itibaren ise, konut siteleri yerlerini hızla iş ve finans merkezlerine bırakmıştır. Esentepe'de Yıldız Posta Caddesi üzerinde konumlanan 21 katlı Point Otel Barbaros, hem kütle plastiği hem de iç mekân tasarımı açısından son derece rasyonel ve yalın bir dil ile tasarlanmış olup, 3 kat yüksekliğindeki giriş holü gibi standartların üzerindeki mekân büyüklükleri ve kat yükseklikleri ile diğer şehir otellerinden farklılaşmaktadır.

İş ve turistik amaçla seyahat edenlerin tüm ihtiyaçlarına cevap vermeye yönelik tasarlanmış 52'si executive olmak üzere 210 odaya sahip Point Otel Barbaros, sahip olduğu çağdaş sanat eserlerini ve teknolojik yenilikleri bir arada sunmayı hedefleyen "Art-Tech" konsepti sayesinde şehir otelciliğinde önemli bir yenilik yaratmakta olup, konaklama faaliyeti dışında kentin ihtiyacı olan sosyal donatıları karşılamaya çalışan yeni bir tür otel tipolojisinin de öncülüğünü yapmaktadır.

İstanbul teması altında Beral Madra ve Serhat Kiraz'ın küratörlüğünde bir araya getirilmiş 26 genç sanatçıya ait 265 adet çağdaş sanat eserinden oluşan kalıcı sergi koleksiyonu otelin tüm katlarına dağıtılarak, Point Otel Barbaros'un kent içinde önemli bir kültür odağına dönüşmesi hedeflenmiştir. Bunlara ek olarak, İstanbul Modern'in müze koleksiyonundan ve sergilerden esinlenilerek üretilmiş tasarımların satışa sunulduğu İstanbul Modern Müze Mağazası ve sahaf benzeri, yaklaşık 3.000 kitaplık eski eserden oluşan İstanbul Kütüphanesi gibi karma programlar, otele daha kamusal bir nitelik kazandırmaktadır.

İş dünyası mensuplarının taleplerine yönelik "ev konforu ve ofis teknolojisini" de bir arada sunmayı hedefleyen otel, iş toplantıları için özel bir hizmet anlayışı geliştirerek bilişim teknolojileri altyapısı kurmuş ve resepsiyonda kullanılan m-bot sisteminin yanı sıra, yoğun iş temposundan uzaklaşmak isteyenler için 1.500 m²'lik "The Game" adlı teknolojik oyun merkezini hizmete sunmuştur.

Point Hotel Barbaros was designed with a modern and rational architectural vision. Within its 20,000 m² enclosed building area, the hotel has a total of 210 rooms, 52 being executive and one the royal suit. The modern architectural approach present throughout the hotel begins at the entrance and lobby space, where the galleries provide a high, spacious and impressive entrance to the building. In addition to an indoor swimming pool, sports center, restaurants, meeting rooms and a banquet hall, the hotel also offers its visitors an electronic game center.

The district of Esentepe is located at the intersection of the Istanbul Peripheral Highway, the Bosphorus Bridge that connects the city along the east-west axis and Barbaros Boulevard that connects the European part of the city along the north-south axis. The district has gone through a process of heavy construction since the opening of Barbaros Boulevard in 1958 and the Bosphorus Bridge in 1973, with residences being replaced by business and finance buildings, especially after the 1980s. The 21-story Point Hotel Barbaros, located on Yıldız Posta Street in Esentepe, is a building distinguished from other city hotels by its rationally and purely designed mass aesthetics and interior space. The dimensions of its spaces are larger than normal, such as its three story high entrance hall and the general height of the building.

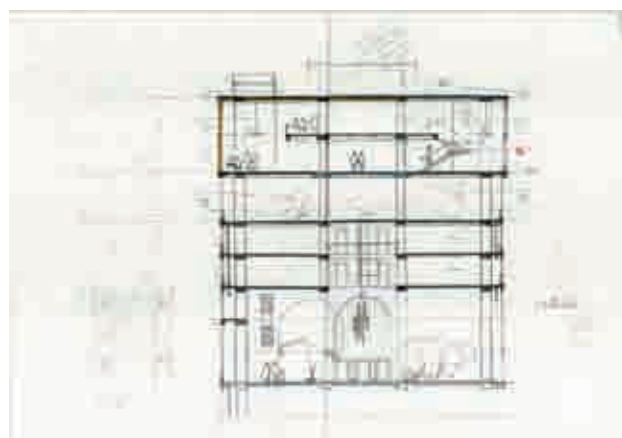
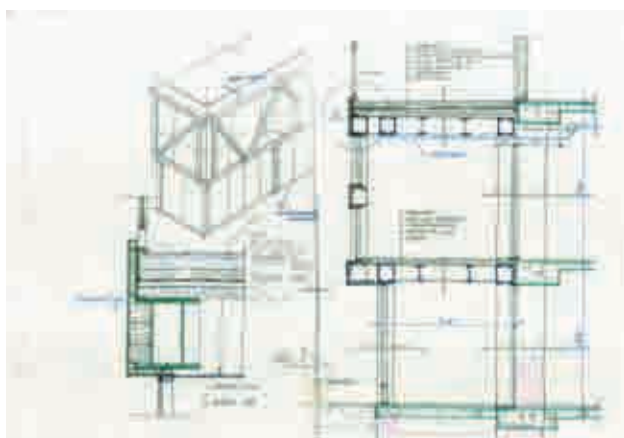
Designed to respond to the needs of travelers for business and touristic purposes, Point Hotel Barbaros has a total of 210 rooms, 52 of which are executive. With its Art-Tech concept that aims to present contemporary works of art together with technological innovations, the hotel introduces a new approach in city hotel management and can be considered a pioneer of the new hotel typology that attempts to contribute to the culture of the city.

Aiming to make Point Hotel Barbaros an important focal point of culture within the city, a permanent exhibition collection curated by Beral Madra and Serhat Kiraz, consisting of 265 contemporary works of art by 26 young artists is displayed throughout the hotel. Additional features include the Istanbul Modern Museum Shop, which offers designs inspired by the exhibitions and collections from Istanbul Modern and the Istanbul Library. The shop is reminiscent of a second-hand bookstore with its collection of 3,000 old books, and contributes to the public atmosphere of the hotel.

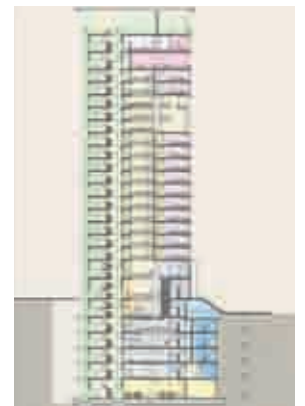
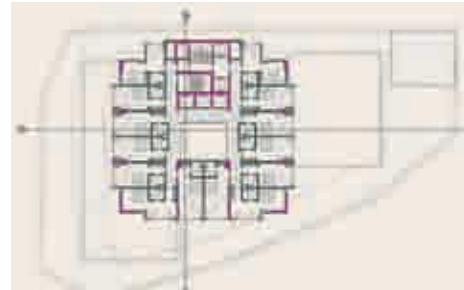
Aiming to offer the comforts of home and the technology of the office required by businessmen, the hotel has developed an exclusive service approach with its infrastructure of computer and communication technologies. In addition to the “m-bot” system used at the reception, the hotel also offers a 1500 m² high tech game center called “The Game” for guests in search for an escape from the stress of business life.

POINT HOTEL
BARBADOS

1	3	5
2	4	6

key otel

key hotel
İzmir, 2011

Mimar : Derya Akdurak | MAKOMİM

Architect

İçmimari : MAKOMİM

Interior Design

İşveren : Öztür Turizm

Commissioned by

1950 yılında ulusal yarışmayla seçilen proje Orhan Bolak, Ergun Unaran ve Doğan Tekeli imzalarını taşımaktadır. Yarışmanın yapıldığı dönemde öğrenci olan Ergun Unaran ve Doğan Tekeli, henüz imza yetkileri olmadığı için hocaları Orhan Bolak'ın imzasıyla yarışmaya katılabilmişlerdir. 1950'li yılların sıkıntılı ama bir o kadar da heyecanlı ve atılımcı ruhu, gelenekselci mimariye bir alternatif oluşturma çabasıyla projelendirilen yapıdaki uluslararası mimarinin izleri en önemli verilerimiz oldu. Dönemin tasarım dili, günümüz konfor şartları ve hedeflenen iş camiasının beklentilerini karşılayacak şekilde işlendi. Prestijli bir iş oteli ve bir şehir kulübü niteliğinde oluşturulan otel, huzurlu ve konforlu bir ortam sağlamakta; detaylardaki incelik ve işçilik kalitesiyle de övgü toplamaktadır.

İzmir'in Gümrük bölgesinde, Atatürk Caddesi'ne (Birinci Kordon) ve Cumhuriyet Bulvarı'na cephe veren bir köşe parselde konumlanan Key Otel, 1950 yılında açılan ulusal yarışmanın sonucunda inşa edilmiş olan T.C. Merkez Bankası İzmir Şube Binası'nın uzun yıllar boş kaldıktan sonra otel programına uygun olarak yenilenmesi ile hayata geçirilmiştir. Orhan Bolak, Doğan Tekeli ve Ergun Unaran'ın tasarımı olan yapı, 1950'ler modernizminin kentteki önemli örneklerinden biri olup, korunması gereken modern mimarlık mirası içinde değerlendirildiğinden tescil edilmiş ve yapının bu özgün karakteri yeniden işlevlendirme sürecinde doğrudan etkili olmuştur. Bodrumundaki kasa dairesi katı ile birlikte 6 kattan oluşan T.C. Merkez Bankası İzmir Şube Binası, dönemindeki diğer kamu yapılarındakine benzer bir biçimde üstü örtülü orta galeri boşluğu etrafında örgütlenmiş plan şemasına sahiptir.

Yapının otele dönüşüm sürecinde mevcut plan kurgusu, mimari detayları ve hatta iç mekân atmosferi de büyük ölçüde korunmaya çalışılmış, zaman içinde kaybolmuş detaylar büyük bir titizlikle yeniden üretilmiştir. Yapının zorlu restorasyon sürecinde mevcut betonarme strüktürün güçlendirilmesinde büyük bir hassaslık gösterilerek yapının oranlarının değişmemesi sağlanmış, asansör gibi güncel gereksinimleri sağlamak amacıyla, yapının teknik ve konfor alt yapısı için projeye özel üretimler gerçekleştirilmiştir.

İzmir'in en prestijli kıyı kesiminde konumlanan otel, kent merkezinde bulunan az sayıdaki butik otelden biri olup, iş çevrelerinin prestij beklentisi taşıyan çalışanlarına hizmet vermeyi hedeflemekte ve sunduğu sınırlı konaklama imkânıyla, iş hayatının yüksek temposundan kaçan seçkin müşteriler için ultra-lüks bir sığınak olmayı başarmaktadır.

Key Otel, modern mimarlık mirası örneklerinin yaşatılması ve işlevlendirilmesi bağlamında Türkiye'de gerçekleştirilmiş dikkate değer çalışmaların başında gelmektedir.

The design for the building was selected through a national architectural competition won by Orhan Bolak, Ergun Unaran and Doğan Tekeli. Since Ergun Unaran and Doğan Tekeli were students when the competition was held, they were able to participate as the team of their professor Orhan Bolak. Aiming to offer an alternative to nationalist architectural approaches, the building was designed with the troubled, but also exciting and innovative spirit of the 1950s. In this respect, the traces of International Style were the most important parameters of the design process. The design language of the period was adapted to respond to the expectations of the target user group. Designed as a prestigious business hotel and a city club, the hotel provides a peaceful and comfortable atmosphere and has been praised for its elaborate detailing and quality of workmanship.

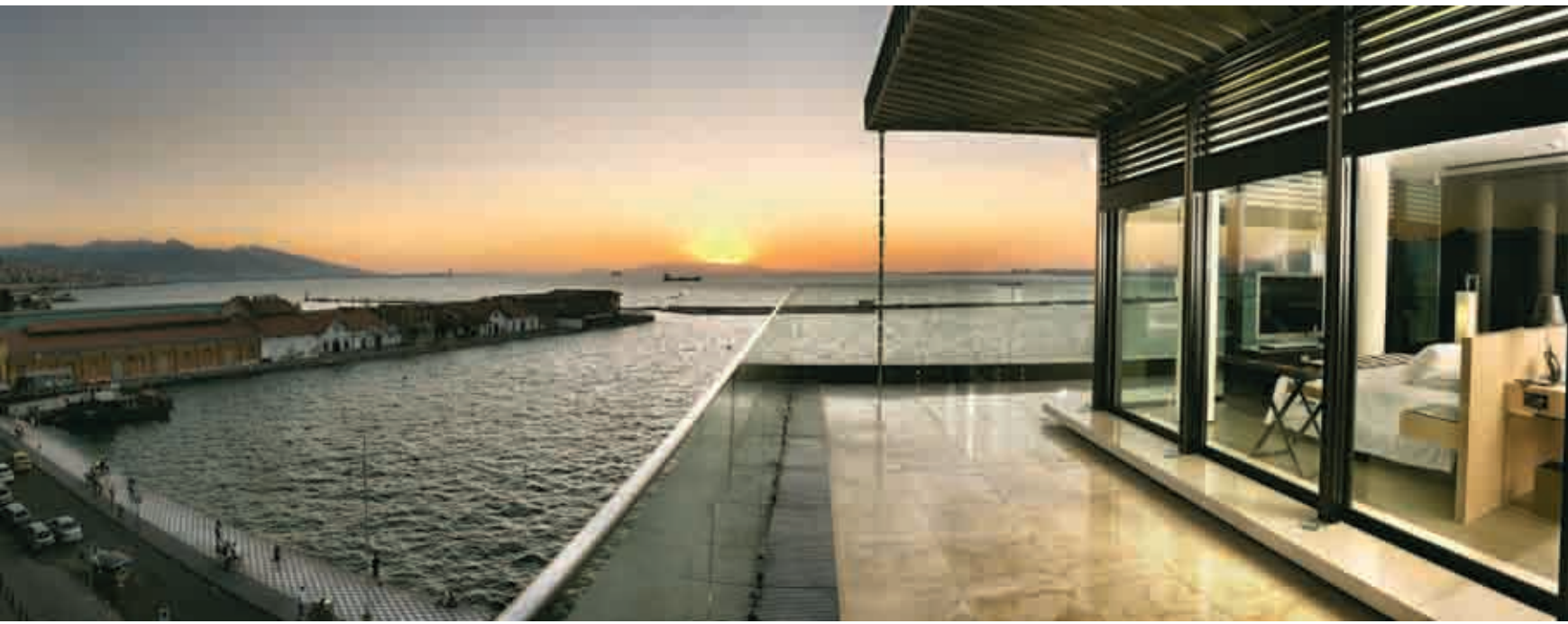

Hotel Key is located on the parcel overlooking Cumhuriyet Boulevard and Atatürk Road in the Gümrük Area of Izmir. The project was carried out along with the renovation of the Izmir branch building of the TC Merkez Bankası (Turkish Central Bank) which was constructed in 1950 based on the results of a national competition. The building was designed by Orhan Bolak, Doğan Tekeli and Ergun Unaran, and is registered to be protected as modern architecture heritage. It is one of the leading examples of modernism from the 1950s. The Izmir branch of the TC Merkez Bankası had 6 floors, one being the vault, and is constructed around a covered gallery space like other government buildings.

In the process of transformation, the current structure, architectural details and even the atmosphere of the interior were preserved and some details that had been lost over time were reconstructed. The building underwent a very interesting construction process and special care was given to strengthening the current concrete structure, resulting in no changes in dimensions and ratios of the building. In order to meet requirements such as elevators, some special production techniques were used to create infrastructure that was unique to the project.

The hotel is located on the most prestigious shoreline of Izmir and is one of the few boutique hotels located at the city center. It aims to serve the distinguished workers of the business sector. The hotel succeeds in being a secluded retreat with its limited accommodation capacity, making it a space where esteemed clients wishing to escape the pressures of working life can stay.

Hotel Key is one of the most significant works constructed in Turkey in terms of revitalization of modern architectural heritage.

atik otel

atik hotel
Ordu, 2012

Mimar : Pinar Erol | PS Mimarlık
Architect

İçmimari : Pinar Erol & Buket Turgut
Interior Design

İşveren : Dost Fındık
Commissioned by

Yapı, Karadeniz'in hareketli sahil kasabası Ünye'de, 300.000 m²'lik eğimli bir arazi üzerinde yer alır ve kumsala keyifli inişi ile dikkat çekmektedir. Dışa kapalı bir kurgu ile dış cephede kullanılan doğal taş ve sedir ağacı ve titanyum kabuk çatı formu, otel mimarisinin Karadeniz doğasına ve iklimine bir atfıdır. Kütlenin katı tutumu otel odalarında yerini rafine renkli çizgilere bırakırken, kat hollerinde paslanmaz çelik ve aynanın yarattığı dinamik etki öne çıkmaktadır. Çatı arasındaki 3 adet suit, standart odalar, lobi ve restoran, farklı hikâyelere sahip mekânların, aynı bütünde çarpıcı buluşmasıdır. Kompleksteki diğer yapı tipi bungalovlar, cam ve çelikten oluşan modüler birimleri ile doğayla bütünleşir.

Ordu'ya bağlı Ünye ilçesinin kentsel dokusunun Karadeniz kıyısı boyunca Samsun'a doğru giderek seyrekleştiği ve yarı kentsel bir nitelik kazandığı Uzunkum Plajı mevkiinde yer alan 7 katlı Atik Otel, Ordu-Samsun Karayolu ile kıyı arasında kalan eğimli bir parsel üzerinde konumlanmaktadır. Karadeniz kıyısında yer alan sınırlı sayıda nitelikli konaklama tesisinden biri olan yapı, 35 adet standart odanın yanı sıra 10'u aile, 3'ü suit ve 1 adedi de engellilerin erişimine uygun olmak üzere toplam 49 odayla hizmet vermektedir. Otel konaklama fonksiyonuna ek olarak, 100 ve 150 kişilik olmak üzere sahip olduğu 2 adet toplantı salonu ile hem turlara hem de iş toplantılarına hizmet vermektedir. Çatı katında farklı konseptlerde tasarlanmış ve Karadeniz manzarasına açılan terasları ile 3 adet suit odası bulunan otelin, eğim nedeniyle yer altında kalan iki katında ise spa ve spor salonları ile toplantı salonları yer almaktadır. Yaklaşık 19 m'lik kot farkına sahip oldukça eğimli arazide oluşturulan 3 teraslama sayesinde, en üst kota geniş bir etkinlik alanı, en alt kota açık yüzme havuzu ve servis birimleri, orta kota ise "Teras Suit" adında özel olarak tasarlanmış 6 adet bungalov yerleştirilmiştir. Bu teraslar sayesinde otel, yaz ayları boyunca sahip olduğu kıyı tesisleri ile hem deniz turizmine hizmet vermekte hem de sahip olduğu açık etkinlik alanı sayesinde düğünler ve mezuniyet törenleri gibi büyük organizasyonlara da ev sahipliği yapmaktadır.

Karadeniz kıyıları boyunca denize girilebilir sınırlı alanlardan biri olan Uzunkum Plajı'nda deniz turizmine de hizmet veren Atik Otel, en ince detayına kadar tasarlanmış kullanışlı ve şık mekânları, gerek kullanıcı çeşitliliğini dikkate alan işletme mantığı, gerekse farklı kullanım olasılıklarını dikkate alan esnek mekân kurgusu ile değişmekte olan konaklama endüstrisinin ve otel tipolojisinin ipuçlarını taşıyan Karadeniz kıyılarındaki öncü yapılardan birisidir.

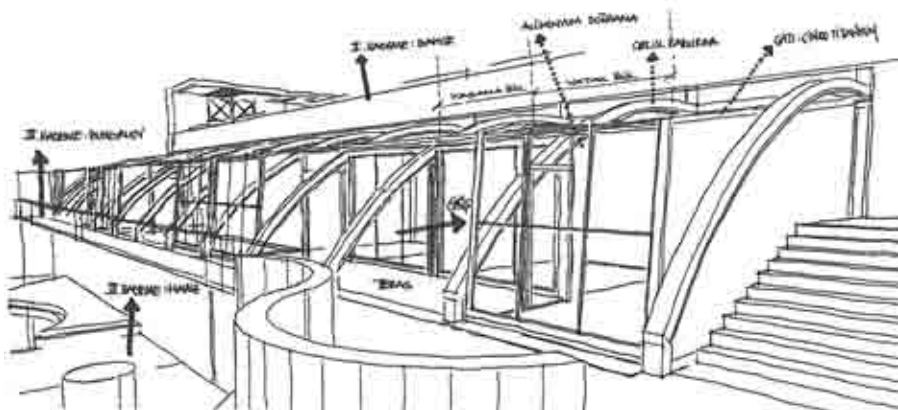
Located in the lively coastal town of Ünye in the Black Sea Region, the building is situated on a 300,000 m² sloped site and includes a pleasant descent towards the beach. With an introverted layout, the natural stone and cedar wood used on the exterior facade and the titanium shell roof form are tributes to the nature and the climate of the Black Sea region. The strictly solid image of the mass contrasts with a more refined and colorful approach in the design of the hotel rooms. The dynamic influence of stainless steel and mirror surfaces can be observed in the lounges. The three suites on the attic floor, the standard rooms, the lobby and the restaurant display different origins and character but are stunningly integrated into the whole. There are also separate bungalows that naturally harmonize with

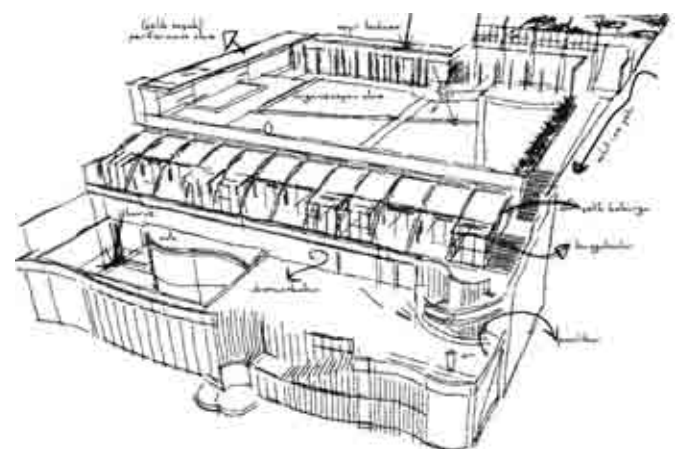
Located close to Uzunkum Beach where the urban pattern of Ünye, a town near Ordu, gradually loosens and becomes semi-urban towards Samsun, the seven story Atik Hotel is situated on a sloped site between the coast and the Ordu-Samsun highway. One of the few certified accommodation facilities of the Black Sea Coast, the hotel has a total of 49 rooms, with 10 family rooms, 3 suites, 1 room accessible for the disabled and 35 standard rooms. In addition to its function as an accommodation facility, the hotel provides services for tours and business meetings with its two meeting rooms that can house 100 and 150 people. The three suites were designed based on diverse concepts, opening out to the terraces with views of the Black Sea. The suites are located at the roof level, whereas the spa, sports facilities and meeting halls are at the two basement levels, which are only partially underground due to the slope of the site. The steeply sloped site with a ground level difference of 19 meters has been organized in three levels, with a wide activity area on the top level, an open-air swimming pool and its service units on the lower level and 6 bungalows specially designed as Terrace Suites on the middle level. From these three levels, the hotel serves sea tourism with its coastal facilities during the summer while also hosting large events such as wedding and graduation banquets in its open-air activity areas.

Serving sea tourism clients at Uzunkum Beach, one of the few beaches along the Black Sea Coast where swimming is possible, Atik Hotel is one of the pioneering tourism buildings of the Black Sea, with its functional and elegant spaces elaborately designed down to the most minor detail. The management approach takes the diversity of its users into account and the hotel boasts a flexible spatial organization that responds to the requirements of the accommodation industry and constantly-changing hotel typology.

1	3
2	4

jw marriott hotel

jw marriott hotel
Ankara, 2011

Mimar : RMJM & Özdoğan Proje Mimarlık
Architect

İçmimari : Frank Solano Associates
Interior Design

İşveren : Özkar Construction
Commissioned by

JW Marriott, 24 katta toplam 413 birinci sınıf oda barındıran 5 yıldızlı lüks bir oteldir. Ankara'nın merkezi iş alanı içinde bulunan Söğütözü'nde konumlanmıştır. Yapı, merkezdeki galeri boşluğunu saran bir platform kütle ile bu bölüm üzerinde zarif bir biçimde yükselerek modern ve sofistike konuk odaları ile suitleri barındıran kuleden oluşur. Üzerinde yer aldığı arsanın geometrisi, modern ve açılı bir yapı ortaya çıkarmıştır. Otel içinde Ankara'daki en büyük tam donanımlı sağlık ve spa merkezinin yanısıra açık ve kapalı yüzme havuzları, spor salonu, büyük konferans ve toplantı odaları ile aralarında bir de çatı barın bulunduğu içecek satış yerleri bulunmaktadır.

JW Marriott Ankara, dünyanın önde gelen konaklama zincirlerinden Marriott International'ın Türkiye'de açtığı ilk oteldir. Ankara'nın önemli gelişim akslarından biri olan Eskişehir Yolu üzerindeki Çukurambar Kavşağı'nda, Söğütözü Metro İstasyonu inşaatının bitişiğinde konumlanan otel, bölgede hızla çoğalan AVM ve şehir otelleri ile birlikte Ankara'nın yeni silüetinin oluşmasında katkısı bulunan simge yapılardan birisidir. Ankara'nın iş merkezi niteliğinde gelişmekte olan Söğütözü semtinde yer alan 24 katlı JW Marriott Ankara, 30'u suit olmak üzere toplam 413 oda kapasitesi ve 9 toplantı salonu ile şehirdeki önemli etkinlik ve organizasyonlara ev sahipliği yapmakta ve başkentteki kongre turizmi faaliyetlerini canlandırmaktadır.

Çukurambar Kavşağı köşesinde konumlanan yapı, parsel boyutları ve formunun da etkisiyle köşeli bir formda tasarlanmış olup, merkezinde yer alan yüksek atrium etrafında biçimlendirilmiş bir baza ve bu baza üzerinde yükselen zarif kule yapısı olarak ele alınmıştır. Yatayda baza ve düşeyde kule olarak devam eden bu ikili kurgu, giydirme cephenin sürekli kılınması sayesinde bütünsel bir etki verecek biçimde bir araya getirilmiştir. Yapıyı narin göstermenin yanı sıra ona heykelsi ve monolitik bir etki de kazandıran özel cephe tasarımı, kütle oyunları yerine yüzey derinliğini öne çıkaran duyarlı tasarım yaklaşımı sayesinde otel kompleksini Söğütözü'nün yarı-kentsel dünyası içinde presizyonu ve kararlı mimari tavrı ile ayrıcalıklı bir konuma taşımaktadır. Giydirme cam cephe üzerinde kullanılan ince granit şeritler, bir yandan yapının düşeylik etkisini artırırken, diğer yandan iç mekândaki manzara algısını kesmeyecek biçimde cephenin görsel zenginliğini artıran ve değişken ritimlerin oluşmasını sağlayan başat bir kurucu öğeye dönüşmektedir.

Kütlenin tümünü yüzey olarak aydınlatmak yerine, yapıyı olduğundan daha yüksek ve narin gösteren özel bir aydınlatma tasarımı sayesinde JW Marriott Ankara, sahip olduğu zerafeti başkentin gece peyzajında da sürdürmeyi başarmaktadır.

The JW Marriott 5-star Luxury Hotel sits 24 stories high, accommodating 413 first-class rooms. It is conveniently located in the Söğütözü, Ankara's business district. The podium form warps around a central atrium and then rises elegantly to form the tower which houses the modern yet sophisticated guest rooms and suites. The geometry of the site led to the design of the modern angular structure. The Hotel provides one of the largest full-service health spas in Ankara, an indoor/outdoor pool, a fitness center, large conference and meeting rooms and a selection of beverage outlets including a rooftop bar.

JW Marriott Ankara is the first hotel of the leading hotel chain Marriott International to be built in Turkey. This building is located adjacent to the Söğütözü Metro Station construction site, at the Çukurambar intersection on Eskişehir highway, one of the important development axes of Ankara. It is one of the landmarks of the new Ankara skyline, together with the increasing number of shopping centers and city hotels in the region. Located in Söğütözü, a rapidly-developing business district of Ankara, the 24-story JW Marriott Ankara hosts significant events and contributes to the congress tourism activities of the capital city with its total capacity of 413 rooms with 30 suites and 9 meeting halls.

The building was designed as an angular mass with a podium formed around a high central atrium and an elegant tower that rises above this podium. This dual characteristic of the horizontal podium and the vertical tower has been unified as a monoblock mass with the continuity of the curtain wall façade that gives the building a slender feel while contributing to its sculptural and monolithic impression. This sensitive façade design approach, emphasizing the depth of the surface rather than mass arrangement, distinguishes the hotel complex within the semi-urban realm of Söğütözü, with its precise and consistent architectural approach. The thin granite strips used on the glass wall facade contribute to the vertical impression of the building while also serving as the major design component that improves the visual expression of the façade and creates diverse rhythms without interrupting the perception of the view from the interior.

Owing to the special exterior lighting design that improves the perception of the building as tall and slender rather than illuminating the whole mass as a surface, JW Marriott Ankara succeeds in sustaining its elegance in the night-time skyline.

sumahan on the water

sumahan on the water
İstanbul, 2005

Mimar : Tayyibe Nedret Butler, Mark Horne Butler | M&N Butler Mimarlar
Architect

İçmimari : Yasha Savcan Butler Creighton
Interior Design

İşveren : M&N Butler Mimarlar
Commissioned by

Çengelköy İspirto Fabrikası olarak geçen Sumahan'ın içinde bulunduğu bina kompleksi, 19. yüzyıl Osmanlı mimarlığının endüstriyel yapı örneklerindedir. Yenileme sürecinde yapının tarihi kimliğinin yaşatılmasına özen gösterildi. Eski tuğla ve taş duvarlar, çelik makaslar ve kemerli pencereler yapıda öne çıkan öğelerdi. Sade ama sıcak, minimal ama davetkâr, modern ama tarihe saygılı bir mekân üretilmesine çalışıldı. Türk kültüründen öğeler modern bir tutumla yorumlanarak kullanıldı. Otele hâkim olan toprak ve su renkleri, mobilyalarda öne çıkan sadelik, bolca kullanılan ahşap ve keten gibi doğal malzemeler ve detaylara gösterilen özen, tasarım yaklaşımını yansıtmaktadır.

İstanbul'un Anadolu yakasında doğal karakteri bozulmadan kalmış az sayıdaki tarihi yerleşimden biri olan Çengelköy'de konumlanan, en eskisi 1875 yılından kalma Boğaz'ın kıyısında inşa edilmiş 5 bitişik binadan oluşan Çengelköy Suma Fabrikası kompleksi, mirasçıları tarafından otel fonksiyonuna uygun olarak yeniden işlevlendirilerek 2005 yılında hizmete açılmıştır.

Osmanlı sanayi mimarlığının son dönem örneklerinden olan ve geç Osmanlı döneminde boy göstermeye başlayan alkollü içecek fabrikalarından biri olan Çengelköy Suma Fabrikası, 1942 yılında ispirto üretiminin Tekel'e geçmesiyle birlikte işlevsiz hale gelerek, farklı amaçlarla kullanılmış ve birçok değişikliğe maruz kalmıştır. Renovasyon sürecinde bazı binalarda esaslı onarımlar ve güçlendirme çalışmaları yapılmış, yıkılmış binalar ise asıllarına uygun olarak yeniden inşa edilmiştir. Farklı boyutlara, kat yüksekliklerine ve cephe düzenlerine sahip 5 yapının bir bütün olarak çalışmasını gerektiren butik otele dönüştürme projesi kapsamında, yapıların işlevsel ve mimari karakteristik özelliklerini korumak üzere binaların içerisindeki bazı tarihi taş duvarlar korunmuş, üst katlardaki orijinal çelik çatı konstrüksiyonlarının yapının özgün karakterini hatırlatmak üzere yeni yapılan yapılarda da kullanılması hedeflenmiş ve kat yüksekliklerinin imkân verdiği binalarda asma katlı odalar oluşturulmuştur.

Otelin Boğaz'a nazır ayrıcalıklı konumu ve Tarihi Yarımada'dan Fatih Sultan Mehmet Köprüsü'ne kadar Boğaziçi'nin tümüyle kesintisiz olarak görülebildiği sıradışı İstanbul manzarası, otelin iç mekân tasarımını belirleyen en başat kriterler olmuştur. Tümüyle gözalcı ve her an değişen bu manzaraya odaklanmış small deluxe, deluxe, junior suite oda tipleri ile asma katlı loft suite, family loft suite ve executive suite tipinde 18 oda, bu manzarayla büyülenmek için gelmiş seçkin konuklarına oldukça yalın, sade ve dinlendirici bir iç atmosfer sunarak başrolü, görünümü sürekli değişen İstanbul'a bırakmıştır. İstanbul'un ve Boğaz yapılarının deniz ile olan kadim ve organik ilişkileri, manzaranın yarattığı görsel haz ve suyun yarattığı sağaltıcı etkiler dikkate alınarak tasarlanmış Sumahan "On the Water", şehrin içindeyken bile kentin dışındaymışçasına kent silüetinin ve denizin huşu içinde temaşa edilebileceği sıradışı bir İstanbul deneyimi sunmaktadır.

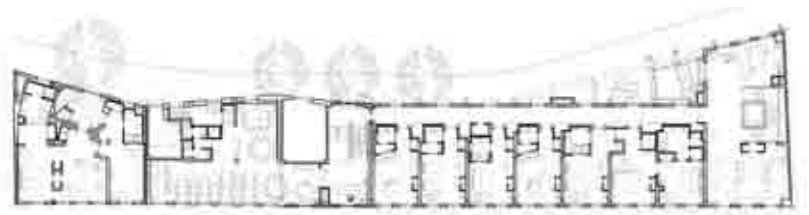
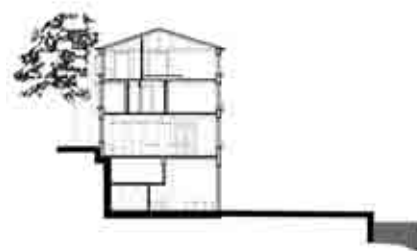
The building complex of the former Çengelköy Alcohol Factory is an example of Ottoman industrial architecture of the 19th century. The refurbishment process was carefully planned in order to preserve the authentic historical identity of the building. The original brick and stone walls, steel trusses and arched windows are significant components of this identity. The renovation project aimed to create a simple and warm, minimal and inviting, modern and historically sensitive space. Elements of Turkish culture have been integrated with a modern and interpretive approach. The colors of earth and water that dominate the hotel space, the simplicity in furniture, the extensive use of natural materials like wood and linen and the elaborate detailing are reflections of the general design approach.

Located in Çengelköy, one of the few historical villages preserved with its original character on the Anatolian side of Istanbul, Suma Factory Complex consists of five adjacent buildings that date back to 1875, constructed on the coast of the Bosphorus. With the adaptive re-use project carried out by the owners, the complex was renewed and opened to service as a hotel in 2005.

Çengelköy Suma Factory is a late example of Ottoman industrial architecture and one of the alcoholic drink factories that started to appear during the late Ottoman period. It became redundant when the production of alcohol shifted to Tekel in 1942, and has been used for various purposes and gone through many renovations since then. During the renovation process, some of the buildings were extensively refurbished and reinforced whereas the ones that were too damaged were reconstructed in accordance with their original character. The adaptive re-use of the complex as a boutique hotel required the five individual buildings to function as a single whole. Some of the historical stone walls were preserved, the original steel roof structures were re-used in the new buildings in order to mimic the authentic character of the original buildings and rooms with mezzanine floors were used in the buildings with high ceilings.

The privileged location of the hotel on the Bosphorus coast and its spectacular view of Istanbul, ranging from the historical peninsula to Fatih Sultan Mehmet Bridge, were the dominant factors in determining the interior design of the hotel. The 18 rooms include small deluxe, deluxe, junior suite, mezzanine loft suite, family loft suite and executive suite room typologies, all of which are focused on this fascinating view. This offers the guests a relatively pure, simple and soothing interior atmosphere, allowing the constantly changing views of Istanbul to play a dominant role. Designed with consideration for the ancient and organic relationship of Istanbul and the buildings of the Bosphorus with the sea, the visual pleasure created by the view and the soothing influences of water, Sumahan “On the Water” offers a spectacular experience of Istanbul, from which the skyline and the sea can be viewed in a soothing and peaceful atmosphere.

kar's hotel

kar's hotel
Kars, 2006

Mimar : Belgin Koz | Belgin Koz Mimarlık
Architect

İçmimari : Belgin Koz Mimarlık
Interior Design

İşveren : Güvensoy Ailesi
Commissioned by

Kars'ın Rus işgali altında olduğu dönemde Hollandalı mimarlar tarafından konut olarak tasarlanmış ve yıllarca onarım görmediği için harabeye dönmüş olan yapının dış kabuğu olduğu gibi korunmak suretiyle iç fonksiyonları değiştirilerek; pencere doğramaları ve kapıları aslına uygun yenilenerek konuttan otele dönüştürüldü. Mimarisi son derece güçlü olan yapı içine 120-130 yıl sonra tekrar yerleşirken, kar-beyaz-sakin-dingin-sıcak kavramları, proje konseptinin anahtar kelimeleri oldu. Dış cephede taş ve ahşabın bir araya gelişi, iç mekân düzenlemelerinde de devam etti. Taşın ağırlığı, ahşabın sıcaklığı ile yumuşadı. Aşırıya kaçmayan, dengeli, dingin mekânlar hedeflendi. Kars sivil mimarisinde etkisi görülen Kuzey Avrupa mimarisinden faydalanmak, yeni tasarımı bu anlamda eskiye yaklaştırdı.

1878-1918 yılları arasında Kars'ın denetimini ellerinde bulunduran Ruslar, bu yıllar içerisinde sıradışı bir imar çalışmasına imza atarak, 1890 yılında Hollandalı mühendislerle yaptırdıkları ızgara düzenli kent planı üzerinde Baltık mimarisi tarzında binalar inşa etmişler ve kenti radikal bir biçimde modernleştirerek, tipik bir garnizon kentine dönüştürmüşlerdir.

Kar's Otel, Kars Kalesi'nin içinde ve yamaçlarında kurulmuş olan organik dokuya sahip tarihi Kale İçi Mahallesi'nin düzlüğe ulaştığı ve ızgara düzenli bu kentsel genişleme planıyla bulunduğu noktada, Gazi Ahmet Muhtar Paşa Caddesi ile Halitpaşa Caddesi'nin kesiştiği köşe parselde konumlanmaktadır. Düzgün kesme bazalt taşlarından yapılmış 2 katlı tarihi bir konut yapısı ile bahçesindeki 2 katlı ardiye binasının otel fonksiyonuna uygun olarak restore edilmesiyle lüks bir butik otele dönüştürülen Kar's Otel, standart, suit ve çatı katındaki çift odalı Arpaçay Aile Connection Suit odası olmak üzere toplamda 8 odanın yanı sıra, zemin katında yer alan bir restorana ve 15 kişilik VIP toplantı odasına sahiptir.

Kars Havaalanı'nın sivil hava ulaşımına açıldığı 1988 yılı kentteki turizm faaliyetlerini hızlandırmış, Sarıkamış bölgesinin 1991 yılında turizm merkezi ilan edilerek, Sarıkamış Kayak Merkezi'nin hizmete açılması Kars'ı kış turizminin önemli uğrak noktalarından biri haline getirmiştir. Tüm bu gelişmelerin paralelinde 1995 yılında Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nca Kars Kalesi ve çevresindeki tarihi dokuya yönelik koruma amaçlı bir plan devreye girmiştir. Kars, hızla bir yandan turizme entegre olurken, diğer yandan da bu kitlesel faaliyetin olumsuz kalıcı etkilerinden korunmak amacıyla önlemler almaya başlamış, Kar's Otel'in başlattığı ivmeyle de geri planda kalmış Kars sivil mimarisi yeniden turistik bir değer olarak ortaya çıkmaya başlamıştır.

The building, a refurbishment of a severely damaged residential building designed by Dutch architects during the Russian invasion in Kars, has been restored for use as a hotel. The original exterior shell of the building has been preserved and the interior has been adapted for the new function, with the doors and windows renewed in accordance with the original design. Snow, white, calm, cosy and warmth were the core concepts in the restoration of the architecturally sturdy building after 120-130 years. The combined use of stone and wood in the exterior façade continues in the interior, balancing the heaviness of stone with the warmth of wood. The architects aimed for modest, calm and well-balanced interior spaces. The new design reflects traditional architecture by making use of the Northern European influences in the civil architecture of Kars.

Between 1878 and 1918, the Russians in charge of the city of Kars carried out an outstanding urban development project, constructing Baltic-style buildings on a grid plan designed by the Dutch engineers in 1890, radically modernizing the city and transforming it into a typical garrison town.

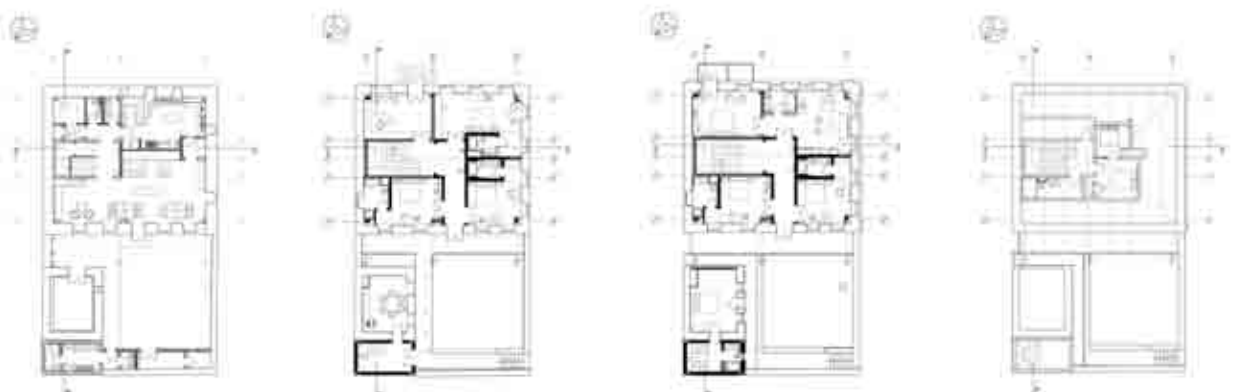
Kar's Hotel is located at the corner of Gazi Ahmet Muhtar Paşa Street and Halitpaşa Street, where the organic pattern of the historical Kale İçi (Citadel) district located inside and at the slopes of Kars Castle reaches level ground and meets this grid-based expansion plan. The building was converted to a luxury boutique hotel through the adaptive re-use of the two-story historical residential building constructed with basalt ashlar stones and its two-story annex in the garden. Kar's Hotel has a total of 8 rooms with standard and suit rooms and a family suite at the roof level as well as a restaurant on the ground floor and a VIP meeting room for 15 people.

With the opening of Kars airport for civilian aviation in 1988, the declaration of Sarıkamış region as a Tourism Center in 1991 and the opening of Sarıkamış Ski Center, Kars has become one of Turkey's important venues of winter tourism. Parallel to these developments, the Council for the Conservation of Cultural and Natural Resources announced a Conservation Plan in 1995, aiming to protect the castle and the surrounding historical sites. In the process of rapid integration with tourism, precautions have been taken to protect the city of Kars from the permanent destructive effects of this tourism activity. With the acceleration of the adaptive re-use of Kar's Hotel, the long-ignored civilian architecture of Kars has regained its value as a touristic resource.

1	4
2	3 5

kasr-ı nehroz butik otel

kasr-ı nehroz boutique hotel
Mardin, 2009

Mimar : Şerif Tunç Kurttekin | P.A.U.
Architect

İçmimari : Şerif Tunç Kurttekin
Interior Design

İşveren : Yenigün İnşaat
Commissioned by

Yapının ilk çekirdeğinin yaklaşık 5. yüzyılda, küçük bir şapel çevresinde oluşturulduğu, tonozlu bölümlerin eklenmesiyle sonraki yıllarda manastıra (Mort Şemun Destune) dönüştürüldüğü düşünülmektedir. Kalın duvarlarla çevrilmiş üç katlı yapıda farklı dönemlerin yapı tekniklerinin izlerini taşıyan bölümler mevcuttur. Yapı restore edilirken, sonradan eklendiği düşünülen bazı bölmeler kaldırılmış, yeni işleve uygun olarak yeniden düzenlenmiştir. Ayrıca yıkıntılardan temizlenmiş bir arsa üzerinde yeni bir otel bölümü inşa edilmiştir. Otelin 50 m uzağında yer alan ikinci bir yapı da destek yapısı olarak tasarlanarak hizmete sunulmuştur. Kasr-ı Nehroz, bu coğrafyada yalnızca bir konaklama noktası olmaktan öte, uluslararası standartlardaki konfor düzeyi ile yerel dokuya saygılı bir anlayışı başarıyla buluşturan özel bir mimari örnektir.

Mardin Havaalanı'nın 1999 yılında hizmete girmesinden ve Midyat'ın pastoral estetiğinin yeniden keşfedildiği 2000'lerden itibaren birçok film ve dizi çekiminin bu kentte gerçekleştirilmesi, kültür ve inanç turizminin önemli uğrak noktalarından biri olan kentteki turizm faaliyetlerini hızlandırmış, konaklama ihtiyacını karşılamak ve Midyat'ı tur güzergâhlarının uğrak noktası olmaktan çıkararak, varış noktası kılmayı hedefleyen bir dizi turistik yatırımın yapılmasını tetiklemiştir. Bu yatırımların en önemlilerinden birisi, tarz ve tasarım konusunda Midyat'ta farklılık yaratarak, özel hizmet bekleyen turistleri bölgeye çekmeyi ve onlara standart üstü turizm hizmeti vermeyi hedefleyen Kasr-ı Nehroz Otel'dir.

Mardin'in Tur Abidin olarak da bilinen tarihi Midyat ilçesinde, mahalleye de ismini veren Nehrozlar Ailesi'nin yaklaşık 260 yıldır kullandığı "Nehroz Ağa'nın Kasrı" adlı konut, geçmiş 5. yüzyıla dayanan Mort Şemun Destune adlı Süryani Kilisesi'ne ve onun içe dönük kurgusuna zaman içinde savunma amaçlı iki burç kulesinin ve 1933 yılında Divanhane adlı bir binanın eklenmesi ile oluşmuş çok katmanlı bir yapılar kompleksidir. İçinde halkın ziyaretine açık bir yatacın da bulunduğu, 19. ve 20. yüzyıllar boyunca bir dizi yapısal değişikliğe ve müdahaleye uğramış yaklaşık 1.600 yıllık bu yapılar bütünü, 2009 yılında butik otele dönüştürülmek üzere yenilenmiştir. Otel iki ayrı binadan oluşmakta olup, her biri farklı form ve boyutlara sahip 24 odası bulunan "Nehroz Ağa'nın Kasrı" dışında, başka bir tarihi yapı adası içinde inşa edilmiş olan ve yürüme mesafesi yakınlığındaki yeni taş binada da 5 oda bulunmaktadır. Tarihi atmosfere sahip 29 odası, 80 kişilik toplantı salonu, kafe ve restoranı ile iki binada hizmet veren Kasr-ı Nehroz Otel, yer duygusu, sahicilik ve otantiklik peşindeki deneyim avcısı post-turist öznelerle, sahip olduğu 1.600 yıllık yaşanmışlığı ile büyülenme imkânı da sunmaktadır.

The original core of the building was a small chapel built sometime around the 5th century, which was later converted to a monastery (Mort Şemun Destune) with the addition of the vaulted sections. Surrounded by thick walls, the three storey building shows signs of construction techniques of different periods. During the restoration process, some later additions were removed and redesigned to adapt to the new function. In addition, the new hotel section was constructed on a site that had been in ruins. A second building located 50 m from the hotel was designed as a supporting annex. More than just an accommodation space, Kasr-ı Nehroz is a special architectural example that achieves international standards of comfort combined with a sensitivity for the regional urban texture.

The opening of Mardin Airport for service in 1999 and the discovery of the pastoral aesthetics of the town of Midyat followed by its becoming the setting for many movies and TV series during the 2000s have considerably accelerated tourism activity in Mardin, which was already a significant venue of cultural and religious tourism. Aiming to respond to the increasing demand for accommodation and transform Midyat into a destination point for tours, this development has triggered a series of investments in tourism in the region. Kasr-ı Nehroz Hotel is one of the most significant examples of these investments, and aims to attract the tourists expecting exclusive services and offer them a tourism service of high standards while standing out from other hotels in Midyat with its style and design.

In this historical town of Mardin, also known as Tur Abidin, Nehroz Aga Mansion was used as a residence by the Nehroz family for 260 years, and is located in the neighborhood named after the family. The mansion is in fact a multi-layered complex of buildings that consists of the Syrian Orthodox Church, called Mort Şemun Destune, which dates back to the 5th century. Two towers were later added to the introverted structure of the church and a section called Divanhane was added to the complex in 1933. This 1600 year old group of buildings also includes a tomb open to the public, which went through a series of structural changes and interventions during the 19th and 20th centuries, and was refurbished in 2009 for conversion into a boutique hotel. The hotel consists of two independent buildings, with the Nehroz Aga Mansion housing 24 rooms of diverse forms and sizes and a new stone building constructed on a nearby historical island that has 5 rooms. With its 29 rooms that offer a historical atmosphere, meeting room for 80 people, cafe and restaurant, Kasr-ı Nehroz Hotel serves post-tourist users in search of a sense of place, genuineness and authenticity, offering them a chance to experience the fascination generated by its 1600 years of history.

1	4
2	3 5

tekfen yalıkavak butik otel

tekfen yalıkavak boutique hotel
Muğla, 2009

Mimar
Architect

: İpek Yürekli, Arda İnceoğlu, Suna Birsen-Otay, Deniz Aslan, Sevim Aslan | TRafo-mimarlar

İçmimari
Interior Design

: Toner Mimarlık

İşveren
Commissioned by

: Tekfen-OZ Gayrimenkul Geliştirme

Yalıkavak'ta yer alan 40 odalı bu otel, bulunduğu yerin topografyası, manzarası, yönü, rüzgârı ve genel olarak doğal yapısı esas alınarak tasarlanmıştır. Farklı kotlarda yer alan kapalı, açık ve yarı açık ortak kullanım alanları, mekân süreklilikleri gözetilerek iç içe geçmelerle çözülmüştür. Yaz-kış kullanılması öngörüldüğü için hem açık ve yarı açık alanların maksimum kullanılarak, balkon, teras ve avlularda klimasız yaşamın özendirmesi, hem de gerektiğinde ana mekânların korunaklı yerler haline gelebilmesine dikkat edilmiştir. Kuvvetli Yalıkavak rüzgârı ve Bodrum güneşi hem korunulacak hem de faydalanılacak iklimsel veriler olarak değerlendirilmiştir. Odalar kütlede ahşap kutular olarak dışarı taşarken, her müşterinin odasını bağımsız bir ev olarak algılaması amaçlanmıştır.

Bodrum'un Yalıkavak Belediyesi sınırları içerisinde, Gökçebel Kızılburun mevkiinde yer alan yaklaşık 60.000 m²'lik eğimli bir arazi üzerinde inşa edilen ve 84 evden oluşan Tekfen Yalıkavak Evleri projesi kapsamında tasarlanan Yalıkavak Butik Otel, günümüzde Palmalife Bodrum Resort & SPA adıyla hizmet vermeye devam etmektedir. Yerleşimin bütününde gözetilen topografyaya uyum ve konutların birbirlerinin manzarasını kesmemesi fikri, otel yapısının kurgusunda ve arazide konumlandırılışında da etkili olmuş; kompakt bir kütle yerine üst kotlardaki konutların manzaralarını kesmeyecek biçimde 4 blok olarak araziye dağıtılmıştır. Toplamda 40 odadan oluşan yatma birimleri birbirlerinden kopuk 3 ayrı blok halinde ele alınmış, ortak kullanım alanlarını barındıran kütle ise eğime dik olarak yerleştirilmiştir. Bu farklılaşma, bir yandan otel kütlelerine girişin çatı terasından sürprizli bir şekilde olmasını sağlamış, diğer yandan ise üç cephesi şeffaf olan galerili iç mekânında harekete bağlı olarak sürekli değişen geniş bir deniz manzarasının yaratılması sağlanmıştır. Bu görsel deneyimi mümkün kılan ve manzarayı kesintisiz algılamayı sağlayan tümüyle şeffaf kütle, iklimsel veriler dikkate alınarak yaz güneşinin kuvvetli etkisinden korunmayı sağlayacak yarı geçirgen bir perde ile kaplanmış, tıpkı gününbirlik kıyı tesislerinde görülen sazdan yapılmış konvansiyonel pergolalar benzeri bir yarı-geçirgen örtü ile sarmalanmıştır. Filtreleme işlemi gören bu perde yüzeyi aynı zamanda konaklama bloklarının koridorlarında da kullanılarak, doğu ışığının olumsuz etkileri giderilmeye çalışılmıştır. Konaklama bloklarında deniz manzarasına ve batı yönüne bakan odaların cephede ahşap küpler olarak dışarıya doğru uzatılmaları sayesinde gölgeli derin balkonların oluşması sağlanmıştır.

Müşterilerin hem yan birimleri hem de tesisin diğer yapılarını görmeden doğrudan ve kesintisizce deniz manzarasını görebilmelerini sağlayan bu ahşap kübik balkonlar, bir yandan bütün bu çoğulluk içinde kişiye biricik olduğu yanılsamasını yaratacak izolasyonu sağlamakta, diğer yandan da sunduğu bu çerçevelenmiş manzara sayesinde, tatilini her an denizi görme hayali üzerinden kurmuş, manzara satın almış takıntılı turist öznelerinin gerçekliğini hesaba katan sıra dışı bir tasarım stratejisi geliştirilmiştir.

This 40-guestroom boutique hotel in Yalıkavak was designed based on the topography, view, orientation, wind and the general natural structure of the site. Indoor, outdoor and semi-open spaces of common use have been resolved by interferences designed with a consideration for spatial continuity. As the hotel is intended for use in all seasons, the open and semi-open spaces designed to support a non-climatized life in the terraces and courtyards whereas the main spaces were designed to transform into sheltered spaces when necessary. The project attempts to both protect against and make use of the strong wind of Yalıkavak and the sun of Bodrum. Intended to contribute to the perception of each room as an independent house, the guestrooms project outward from the main mass as wooden boxes.

Yalıkavak boutique hotel was designed within the project of Tekfen Yalıkavak Houses, composed of 84 houses on located on a sloped area of approximately 60,000 m² in the Gökçebel Kızılburun Area of the Bodrum Yalıkavak Municipality. The hotel continues to serve under the name “Palmlife Bodrum Resort&Spa” today. The idea of harmonization with the topography is present in the whole building and a desire not to block the view affected the choice of location and the structure. The resort’s four blocks were scattered on the area rather than gathered together in order not to block the view of the buildings on higher grades. Accomodation units composed of 40 rooms in total were designed as 3 blocks spaced far away from each other and a mass that serves as the communal area is located vertically along the slope. The entrance to the hotel is in the attic, and the view of the sea varies depending on where you are, thanks to a gallery indoor design with three transparent sides. The completely transparent mass enables this visual pleasure and uninterrupted view, and is covered with a semi-transparent curtain in order to protect from strong sunlight. Traditional arbours seen in shore facilities are covered with a similar curtain. This filtering curtain was used in the aisles of the accomodation units at the same time, blocking harmful effect of east light. Shaded deep balconies were constructed by extending the rooms with a sea view. These wooden balconies enable guests to enjoy the sea view directly without seeing the other buildings, which also makes them feel secluded from the other buildings. Apart from this, an extraordinary design strategy was developed with the help of this framed view for obsessive guests wishing to see the sea view all the time.

argos in cappadocia hotel

argos in cappadocia hotel
Nevşehir, 2009

Mimar : Argos Yapı
Architect

İçmimari : Argos Yapı
Interior Design

İşveren : Argos Turizm Yatırım
Commissioned by

Argos in Cappadocia, içinde bulunduğu tarihi dokunun yok olmuş bir bölümünü canlandıran, büyük ölçüde rekonstrüksiyon ve yeni eklemelerle oluşmuş bir “kırsal dönüşüm projesi”. Mimari tercihiyle dokunun içine asimile olmayı hedefleyen, üzerinde bulunduğu kaya-oyma dokuyu hassasiyetle koruyan, kamusal alan kullanımlarını teşvik eden, doğru doku analizlerinden yola çıkan doğru malzeme seçimleriyle hem yeni hem uyumlu olmayı başaran, korumanın “dönemini yansıtmaya” mottosunu mimari detaylarda çözmeyi öngören bir yerel kalkınma projesi.

Kapadokya bölgesinin en önemli tarihi yerleşim merkezlerinden biri olan eski Uçhisar köyünün Güvercinlik Vadisi’ne bakan yamacında, topografyaya teraslar halinde oturan Argos in Cappadocia butik otel kompleksi, “Kentsel Sit Alanı” içinde yer almakta olup, büyük bir kısmı bakımsızlıktan yıkılmış ve harap durumdaki yaklaşık 1.500 yıllık bir manastır yerleşkesinin izlerinin, mağaralar ve yeraltı tünelleri ile terk edilmiş 40 kadar tarihi evin yaklaşık 14 yıl boyunca 4 etapta “konak” adı altında bir araya getirilecek şekilde titizlikle restore edilmeleri ve asıllarına uygun olarak yeniden-inşa edilmeleri sonucunda 2010 yılında açılarak hizmet vermeye başlamıştır.

Eğimli topografyaya kademeler halinde dağılmış birbirinden bağımsız 5 konak ve bu konaklar arasında kalan çeşitli teras ve açık alan düzenlemelerinden oluşan otel kompleksi, bu zengin topografik çeşitlenmenin sonucu olarak mağara, teras, balkon ve avlu seçeneklerinden oluşan 4 aynı nitelikte oda yapısına sahiptir. Bunlara ek olarak, mevcut kaya oluşumlarını koruyarak bunlarla uyumlu yeni kullanım önerilerinde bulunan yeniden işlevlendirme çalışmaları sonucunda, konfor, lüks ve haz beklentisi yüksek kozmopolit turistlerin taleplerini karşılayabilmek üzere, çağdaş konaklama eğilimlerine, konfor ve teknik ihtiyaçlarına cevap verebilecek suit, kaya ve deluxe gibi farklı oda tipleri ile içinde özel yüzme havuzlarının bulunduğu splendid suit oda gibi değişik lüks beklentilerini karşılayabilecek, her biri biricik olan toplam 40 oda tasarlanmıştır.

Bölgede çeşitli konut restorasyonları, çevre koruma ve sosyo-kültürel mekân projeleri üreten Argos Yapı A.Ş. tarafından turistik klişelerin ötesine geçme iddiasıyla tasarlanan kompleks, sahnelenmiş manzaralar ve sahte dekorlar üretmek yerine, turizm sektöründe uzun zaman önce kaybolmuş olan otantisite, sahiçilik ve biriciklik duygusunu mekân, malzeme ve yerel üretim pratikleri yoluyla yeniden inşa etmeye kalkışması, tarihi doku ile uyumlu bir büyüme modeli geliştirmesi, yerelliğin yeniden üretilmesi bağlamında, yerel malzeme kullanımını, inşa pratiklerini ve zanaatkâr yetiştirmesini destekleyen yaklaşımı nedeniyle 16 yıldır değişen tasarımcı ekiplere rağmen anonim kimliğini ve sürekliliğini devam ettirebilmiş bir “kırsal dönüşüm projesi” olarak, sürdürülebilir turizm anlayışının Türkiye’deki şüphesiz en başarılı ve istisnai örneğidir.

Argos in Cappadocia is a “rural regeneration project” that revitalizes a lost part of the local historical texture, primarily through reconstruction and the construction of new additions. With its architectural choices adapted to the existing texture and a general approach that sensitively protects the carved out rocks that it is located on, the project encourages the use of public spaces. It manages to be both new and in harmony with the existing texture through an appropriate choice of materials based on accurate texture analysis. Argos can be considered a regional development project aiming for the conservative goal of “reflecting its period” through elaborate architectural detailing.

Located within the Urban Preservation Zone on the slopes of Uçhisar village, overlooking Güvercinlik Valley, one of the most important historical settlements of the Cappadocia region, Argos in Cappadocia is a boutique hotel complex positioned on the topography in the form of terraces. The complex has been in service since 2010 thanks to a meticulous restoration and reconstruction process lasting 14 years and carried out in four phases. During restoration, the ruins of a 1500 year old monastery, which had been substantially damaged due to lack of maintenance, as well as caves and underground tunnels and approximately 40 abandoned historical houses were elaborately restored and brought together as individual units called “konak” .

Consisting of five independent konaks scattered over the topography at different levels and various terraces and open spaces situated in between, the hotel complex has four diverse types of rooms: cave, terrace, balcony and courtyard. The room types are generated by the rich topographic variety. In addition, conservation of existing rock formations and proposals for their adaptive re-use has generated 40 uniquely designed rooms including suites, cave rooms and deluxe rooms as well as luxury suites that have a private swimming pool. This feature responds well to contemporary comfort standards, technical requirements and the diverse luxury demands of cosmopolitan tourists with high expectations for comfort, luxury and pleasure.

Specifically intended to transcend touristic clichés, the complex was designed by Argos Yapi, who have developed several projects in the region, including the restoration of houses, preservation of the environment and design of socio-cultural spaces. This rural renewal project attempts to reconstruct the long-lost sense of authenticity, genuineness and uniqueness in the tourism sector through use of space, materials and local production praxis rather than staged views and fake sceneries. The project adds to an expansion model coherent with the historical pattern, supports the use of local materials, adheres to regional construction praxis and values the education of craftsman. It has preserved a sense of identity, consistency and continuity in spite of the changing team of designers over the course of 16 years. Argos in Cappadocia Hotel is without question the most successful and exceptional example of the sustainable tourism approach in Turkey.

1	3
2	4

noa galata üçlemesi

noa galata trilogy
İstanbul, 2008

Mimar
Architect

: Elif Özdemir | Plan A Mimarlık

İçmimari
Interior Design

: Plan A Mimarlık & Kocacıklioğlu Mimarlık

İşveren
Commissioned by

: Galata A.Ş.

Galata'da; farklı boyut ve yapısal özellikleri bulunan üç binanın kiralık konut olarak restorasyon-renovasyon çalışmasında, binaların yapısal özelliklerini önceleyen bir anlayışla farklı konseptler uygulandı. Bu çalışma aynı zamanda, radikal müdahaleler yerine, bölgesel-yerinde-kendine ait ve kendine özgü-bir dönüşüm bilgisinin de örneğini oluşturdu.

Tatar Beyi, cephesi korunarak tümüyle yenilendi. Mütevazı, süslemesiz, özgün ince yapı detaylarına sadık kalındı. İşhanı olarak yapılmış Ali Hoca binasında; alçak katları, plan kurgusu ve konumu nedeniyle, açık planlı, günümüz malzeme ve detayları ile oluşturulmuş stüdyo dairelere yer verildi. Mimarisi, konumu, kütlesi açısından bu üçlemenin en gösterişli binası Aslan Han'da restorasyon, özgün mimarisi dikkate alınarak gerçekleştirildi.

2000'li yılların başından itibaren başta Cihangir ve Galata Kulesi civarı olmak üzere, birçok sanatçı ve genç girişimcinin bakımsız ve ucuz tarihi yapıları alıp, restore ederek başlattıkları sosyal ve fiziki dönüşüm, bu semtlerin on yıl içerisinde hızla popülerleşerek mutenalaşmalarına neden olmuş, metruk yapıların aşırı değerlenmesi nedeniyle bu mikro-kentsel dönüşüm modeli daha iç bölgelere ve aşağılara inerek, Tophane, Karaköy ve Perşembe Pazarı gibi daha atıl alanlarda kendisine yeni uygulama alanları bulmuştur. Bu sürecin paralelinde, İstiklal Caddesi'nin Taksim'den Galatasaray Meydanı'na kadar var olan canlılığının ve hareketli kültürel yaşantının, yeni açılan mekânlar sayesinde hızla Tünel'e ve oradan da Galata Kulesi'ne ve Cihangir'e doğru yayılması, bu bölgelerin ulaşılabilirliğini artırarak, konut ve konaklama talebini canlandırmıştır. Bu bölgelerdeki sosyal ve kültürel yaşamın yakınında olmak, kentin kozmopolit havasını solumak isteyen yeni bohem ve genç elitlerin tercihleriyle oluşan nitelikli konaklama ve konut talebini karşılamak üzere, Galata'daki Müeyyetzade Mahallesi'nde birbirlerine oldukça yakın konumda bulunan üç apartman, bir kısmı zaman zaman turistlere kısa dönemli apart suitler olarak kiralanmak üzere konut olarak restore ve renove edilmiştir. Mevcutta kullanılmakta olan veya atıl durumdaki yapı stoğunu güncel ihtiyaçlara ve yapı yönetmeliklerine uygun biçimde dönüştürerek, konut ve kısa veya uzun dönemli konaklama amacıyla kullanmayı hedefleyen NOA A.Ş.'nin gerçekleştirdiği Galata Üçlemesi, bölgedeki mikro-kentsel dönüşümler için bir model oluşturmuş ve benzerleri hızla çoğalmıştır. 54 daireden oluşan konut ve konaklama birimleri dışında sahip olduğu spor salonu programı ile de bölgeye hizmet veren Galata Üçlemesi, standart turizm sunum biçimlerinden ayrı olarak ev konforu ve sıcaklığını arayan turistlere cazip ve yeni bir alternatif sunmaktadır.

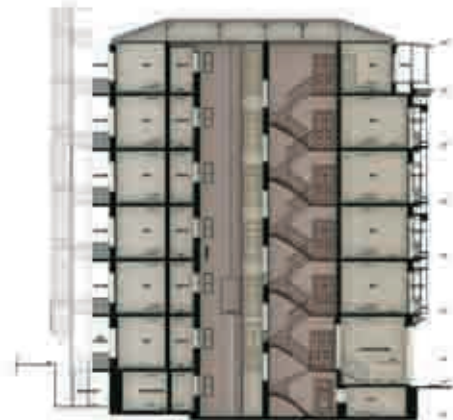

This project involved the restoration and renovation of three buildings with different dimensions and structural characteristics in Galata as rental houses. The structural characteristics of the buildings were the primary concern, and different concepts were adopted, focusing on a local and authentic transformation rather than a radical intervention. Protecting the original facade, Tatar Beyi has been totally renewed, in keeping with its modest, unornamented authentic details. With its low storey height, plan formation and location, Ali Baba, which was originally used as an office building, has been refunctioned to house open plan studio flats designed with contemporary materials and details. The most impressive building of this trilogy in terms of its architectural characteristics, mass and location, Aslan Han has also been restored based on its authentic architecture.

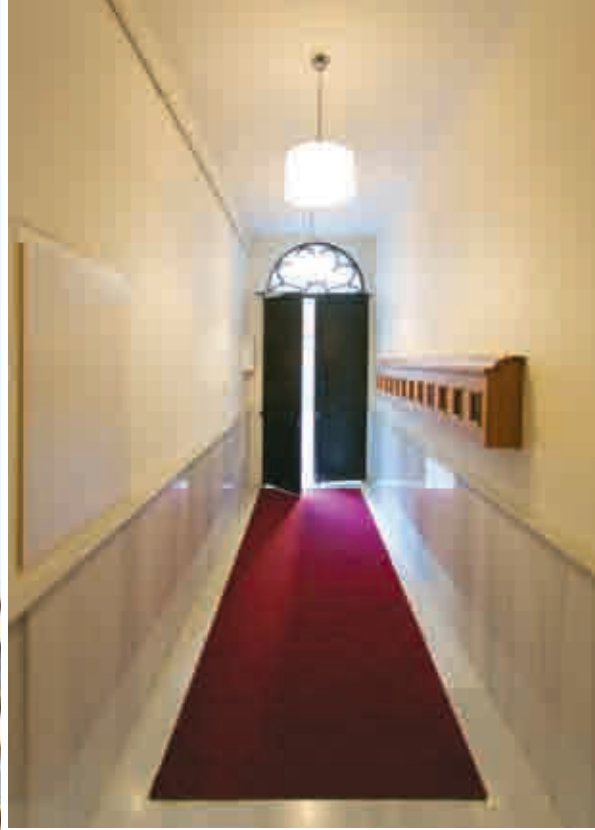

A social and physical transition process in which designers and young entrepreneurs have restored old and cheap historical buildings in the Cihangir and Galata Tower districts since the beginning of the 2000s has led to gentrification in the last 10 years. This phenomenon has also expanded towards lower areas such as Tophane, Karaköy and Perşembe Pazarı, and abandoned buildings in these areas have risen in value. In parallel with this, dynamism and cultural life from Taksim to Galatasaray Square on Istiklal Street have extended towards Tünel, Galata Tower and Cihangir with the help of recently-opened stores, increasing the accessibility of these areas and boosting the demand for accommodation and houses. In order to meet the accommodation demands of young elites wanting to be close to their social and cultural lives in the cosmopolitan city, three buildings close to each other in the Müeyyetzade area of Galata were restored and renovated to be rented to tourists as temporary apartments. Galata Trilogy, carried out by NOA A.Ş., aims to use currently used or unused buildings by converting them into a form that address current needs, which a strategy that has become a model for micro urban transformations. Galata Trilogy offers sport halls and accommodation units with 54 apartments, and also a new and attractive alternative, different from the standard offers, for tourists wanting to have the comforts of home.

1
2 3

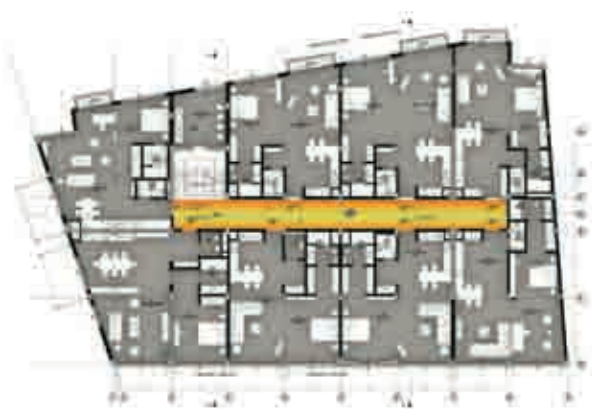
Lülcü Hendek

Tatar Bey

	2	4	6
1	3	5	7

Ali Hoca

manzara istanbul

manzara istanbul
İstanbul, 2006

Mimar : Erdoğan Altındış, Gabriele Kern-Altındış
Architect

İçmimari : Gabriele Kern-Altındış
Interior Design

İşveren : Galata 2 Mimarlık
Commissioned by

Manzara İstanbul, Galata çevresinde büyüklüğü 35 m²'den 230 m²'ye kadar değişen toplam 50 dairede, Galata'yı kendi mahallesi gibi benimseyen, Kuledibi esnafından alış-verişini yapan, İstanbul'un sokaklarında bir İstanbullu gibi dolaşan yabancı misafirlerini ağırlamaktadır. Daireler, en az 3 gün, en çok 1 aylığına kiralanmaktadır. "Beyoğlu bir otel, Galata Kulesi de girişi" hayaliyle şekillenen bu projede, kulenin tam karşısında yer alan daire resepsiyon olarak düşünüldü. Burası karşılama, buluşma ve kahvaltı mekânı olarak da kullanılmaktadır. Manzara İstanbul, hem kent içinde turistik konaklamaya yönelik dünyada hızla artan alternatif bir talebi karşılaması, hem tasarımıyla tercih nedeni olan daireleri ve ortaya çıkardığı üretken arkadaşlık ağıyla özel bir girişimdir.

Turistlerin hızla değişen beklentilerine anında çözümler bularak yeni mekânsal karşılıklar üreten konaklama endüstrisi, kenti yüzeysel turistik bakış ile algılamak yerine derinlemesine bir kavrayış geliştirmek için uzun süreli konaklamayı tercih eden bilinçli ve entelektüel yeni tür turistler için, otel kurgusunu parçalarına ayırarak tüm kente dağıtan yepyeni ve deneysel bir konaklama anlayışını devreye sokmuş gözükmektedir. Bu anlayış doğrultusunda Manzara İstanbul, her şeyin risksiz, zahmetsiz ve garantili olarak sunulduğu paket turlara, hazır-imgelere ve sahnelenmiş mekânlara prim vermeyen, kalıp yargılar yerine merak ve keşfetmenin riskini alarak kentin süprizlerine açık olan, bu nedenle de adeta saha araştırması yapan bir antropolog gibi yerel halk ile birlikte yaşamayı, kaynaşmayı göze alan, karpisleri ve beklentileri düşük, farklı ve yeni bir turist tipine hitap eden sıra dışı bir mekân ve işletme kurgusu sunmaktadır.

HIP otellerin kişiye özel hizmetleri ile uluslararası misafirperverlik servislerinin yerel ile kurduğu yakın ilişki gibi iki farklı kategori arasında yeni bir ara kesit oluşturan Manzara İstanbul, Galata ve Beyoğlu'na yayılmış, boyutları 35 m²'den 230 m²'ye kadar değişen toplam 50 dairede, bir haftadan bir aya kadar kalmayı planlayan yerli ve yabancılara konaklama imkânı sunmaktadır. Galata, Beyoğlu ve Cihangir'deki manzaralı evler satın alınarak, bazen de yap-işlet-devret sistemi yoluyla restore edilerek, kiralama sistemine dahil edilmektedir. Kiralanan konutlara temizlik, evlere yemek servisi gibi her türlü hizmet verilirken, misafirlere alternatif şehir gezileri ve rehberlik gibi kişiye özel hizmetler de sunulmaktadır. Konaklama birimlerinin her bir parçası farklı bir binaya dağılmış olan Manzara İstanbul, kentin kendisini otele döndüren bu sıra dışı ve yenilikçi anlayışı doğrultusunda, Galata Kulesi'nin karşısındaki dairesini "otelinin resepsiyonu" olarak kullanırken, İstiklal Caddesi üzerindeki Suriye Pasajı'nda bulunan "Event" adlı daireyi de özel partilerin yapıldığı, sanatsal ve kültürel etkinliklerin düzenlendiği etkinlik mekânı olarak kullanmaktadır.

In its 50 different flats that range from 35 m² to 230 m², Manzara İstanbul hosts foreign guests who wish to embrace Galata as their own neighborhood, do their shopping at the local shops in Kuledibi, and enjoy taking a walk around the streets of İstanbul like the locals. The flats can be rented for a minimum three days to a maximum of one month. Inspired by the vision that “Beyoğlu is a hotel and Galata Tower is its entrance”, the flat located right across from the tower has been set up as the reception area and is also used as the greeting, meeting and breakfast space. Responding to an increasing international demand for new and alternative touristic accommodation, Manzara İstanbul is a unique enterprise with flats known for their design and the productive friendship networking that takes place there.

The accommodation industry has had to respond to changing demands recently, and one way this has been attempted is to break up accommodation options for intellectual or “informed” tourists, who prefer to stay for longer periods and interact with their destination at a deep level rather than gaining a superficial view. Manzara İstanbul address the desires of such intellectual tourists who do not expect pre-packaged tours that require no personal effort, but prefer to live among the local people like anthropologists doing field work.

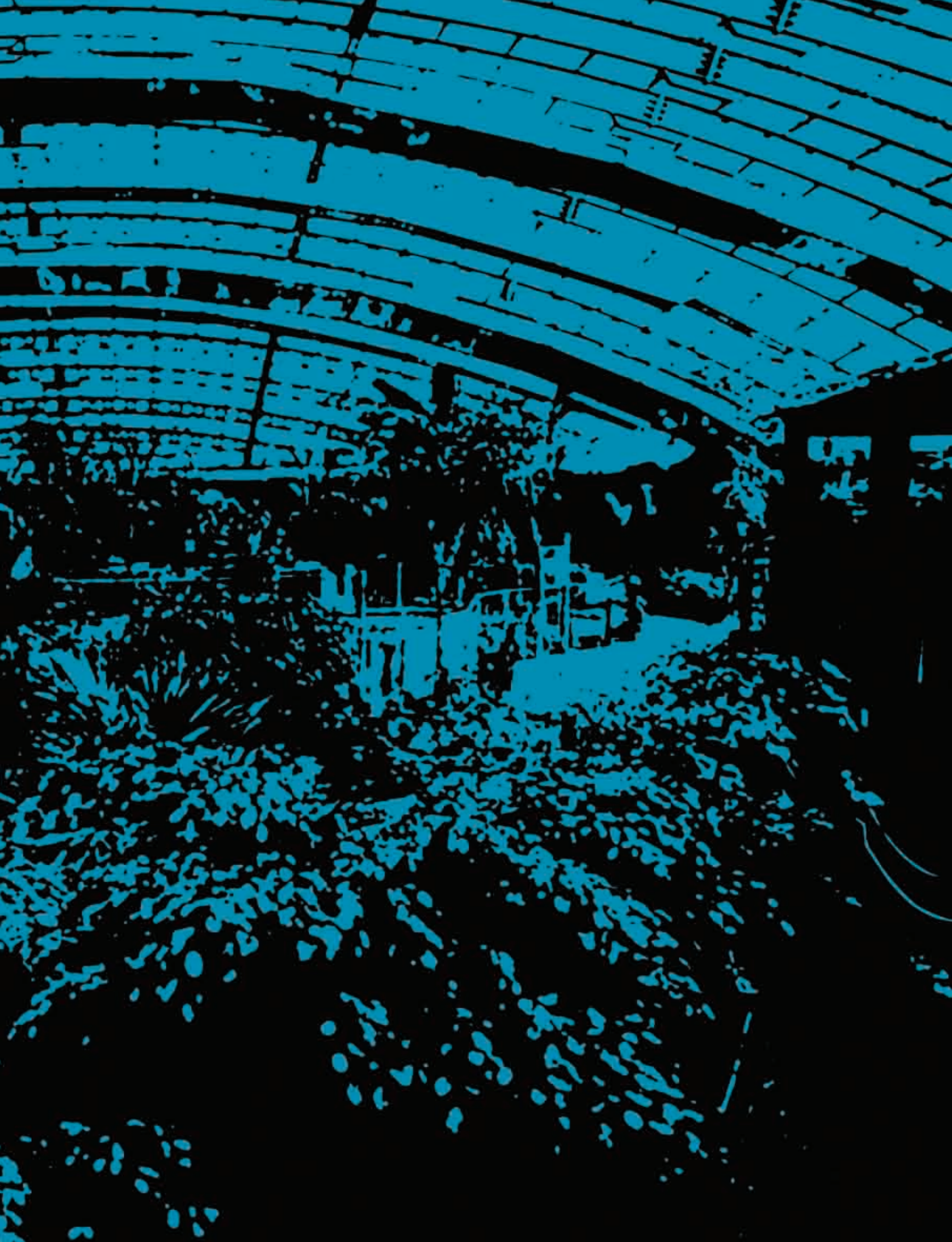
Manzara İstanbul attempts to find a middle ground between extreme service provision like HIP Hotels and low-key international hospitality services like Couchsurfing. Manzara offers services from 50 apartments in the Galata and Beyoğlu districts, ranging from 35 m² to 230 m², and serves both local and foreign tourists who wish to stay for between a week and a month. The owners have bought houses with good views located in Galata, Beyoğlu and Cihangir, and restored them, sometimes with the build/operate/transfer system, and added them to their network of rental spaces. Cleaning and food services are provided to the houses, and private services such as city tours or guides are also available to guests. Manzara İstanbul, whose accommodation units are scattered throughout different buildings, uses an apartment across from Galata Tower as a hotel front desk. This is in line with the newest approach in hotel operations, which turns the city itself into a hotel. Manzara İstanbul also uses an apartment called “Event” in Suriye Passage on İstiklal Street for parties, art exhibits or cultural events.

rekreasyon

recreation

port alaçatı & port alaçatı otel

port alaçatı & port alaçatı hotel
İzmir, 2004

Mimar
Architect

: Xavier Bohl & Aykut Mutlu & Ahmet Sayar, Turgut Çıkış | Ayyapı
Sevim Ozan | Ozan Mimarlık Mühendislik

Peyzaj

Landscape Design

: Hande Aydingün

İşveren

Commissioned by

: Alaçatı Turizm Yatırım ve İşletme

Kıyı yerleşmeleri arasında farklı bir örnek olması nedeniyle tepkileri üzerine toplayan Port Alaçatı yerleşmesi, kentsel tasarımından başlayarak en küçük detayına kadar bütünlük oluşturmayı amaçlıyor. Özel mülk arsaların, kanallar oluşturularak kıyı haline getirilmesi ve bu kanalların çevresinde su ile iç içe bir yerleşme oluşturulması, başlı başına hayatı zenginleştiren bir tasarım kararı. Port Alaçatı Otel, yerleşmenin ilk ayağında gerçekleştirilen, toplam 18 odalı küçük bir otel. Birlikte inşa edildiği konut grubunun bir parçası olarak düşünülürken, konutlardan ölçek olarak farklılaşması hedeflendi. Rıhtım üzerinde yer alan ahşap storlar ve servis pergolası otel kullanımı için çevrelenmiş bir kullanım sağlarken, güçlü rüzgâra karşı açık alanı korumayı da amaçlıyor.

İzmir'in Çeşme ilçesine bağlı Alaçatı beldesinin kıyı kesiminde yer alan, Kutlu Aktaş Baraj Göleti'nin Karşıyaka Azmağrı yoluyla denize ulaştığı Yumru Koyu'nda, 1991 yılında bu koya gelen bir grup İngiliz ve Fransız rüzgâr sörfçüsünün başlatarak popülerlik kazandırdıkları rüzgâr sörfü sporu hızla yaygınlaşmıştır. 2000 yılında Majesty Süzer Paradise Oteli'nin bölgede inşa edilmesine kadar koyun çevresi sörfçülerin kullandıkları günübirlik tesislerden oluşmaktaydı. 1982 yılında tüm bölge "Alaçatı Turizm Bölgesi" olarak ilan edilmiş olmasına karşın bölgedeki yatırımları artıran ve gelişmeyi tetikleyen en önemli etmenlerin başında, İzmir-Çeşme Otoyolu'nun 1996 yılında tamamlanarak Alaçatı-Çeşme çıkışının açılması ve 2005 yılında Alaçatı ile çevresinin "Çeşme Alaçatı Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgesi" olarak ilan edilmiş olması gelmektedir.

Turizm Bölgesi ilanının daha sonra iptal edilmesinin ardından, koyun çevresi 2010 yılında "Alaçatı Turizm Merkezi", "Alaçatı Çakabey Turizm Merkezi" ve "Alaçatı Yumru Koyu Turizm Merkezi" olmak üzere 3 ayrı turizm merkezi olarak tekrar ilan edilmiştir. Bu kapsamda Alaçatı'nın batısında bulunan 90.000 dönümlük arazi tahsis edilmiş olup, sörf, golf ve termal turizmüne yönelik yatırımları yapacak bir kamu-özel ortaklığı kurulmuştur. İlk etapta yarım kalan özel havaalanının bitirilmesi ve 4 adet 18 delikli golf sahasının yapılması hedeflenmiş olup, bu ortaklık kapsamı içerisinde kazanılan istisnai bir yapılaşma hakkı sayesinde de Türkiye'de ilk kez marina-kent anlayışıyla gerçekleştirilmiş Port Alaçatı Kanal Kent yerleşimi oluşturulmuştur. Kıyı-konut-yat yaklaşma yeri ilişkisi ve marina tasarımı konusunda paradigma yaratan Güney Fransa'daki Port Grimaud ve ardıllarının yaklaşımını temel alan Port Alaçatı, bu tasarımları gerçekleştiren François Spoerry ile Xavier Bohl'ün konsept aşamasındaki katkılarıyla biçimlenmiştir. Bu kapsamda, 250 adeti denizde, 250 adeti de karada olmak üzere toplam 500 kişilik konaklama kapasitesine sahip Alaçatı Yat Limanı ile kafe ve restoranları barındıran sosyal tesisleri dışında bir de 18 odalı butik Port Otel inşa edilmiştir. 236 hektar üzerine inşa edilen yerleşim projesinin ilk etabı olan Port Alaçatı Sahil Evleri'nde 68 konut ile teknesi olmayanlar için ikinci etapta gerçekleştirilen Port Alaçatı Yamaç Evleri'nde ise 75 konut bulunmaktadır.

With its distinctive approach to coastal settlements, the Port Alaçatı project has been subject to intensive commentary and criticism. The aim of the project is to achieve unity from the urban design scale to the smallest detail. Through the formation of a series of channels, private property plots have been transformed into coastal sites, creating a settlement that is integrated with water. This decision alone is a design principle that enhances the liveliness in the project. Port Alaçatı Hotel is a small 18-room hotel built in the first phase of the project. Planned as a part of the group of residences constructed during the same phase, the hotel building has intentionally been distinguished from the residences in terms of scale. The wooden louvers and the service pergola functionally provide a confined space for hotel use while also protecting the open space from the strong wind.

The sport of wind surfing has become popular in Yumru Bay, located on the shore side of Alaçatı district of Çeşme county of İzmir, where Kutlu Aktaş Dam/Reservoir meets the sea, because of English and French surfers who came and introduced the sport to this bay in 1991. Around the bay, there had been daily facilities used by surfers until 2000, when Hotel Majesty Süzer Paradise was constructed. Even though the whole region was declared the “Alaçatı Tourism Region” in 1982, the factors triggering the development and increasing the investments were the opening of İzmir-Çeşme Road in 1996 and the opening of the exit of Alaçatı-Çeşme, as well as the announcement of the region as “Çeşme Alaçatı Culture and Tourism Protection and Development Region”.

After the cancellation of this original announcement, three different tourism centers in this bay were reannounced under the names of “Alaçatı Çakabey Tourism Center”, “Alaçatı Tourism Center” and “Alaçatı Yumru Koy Tourism Center” in 2010. Within the scope of this shift, a 90,000 hectare area located to the west of Alaçatı was allocated and public-private cooperation was established in order to make investments in surfing, golf and thermal tourism. The first step was to finish the private airport and to construct four 18-hole golf course facilities. Within the scope of this cooperation, unique construction rights were gained and accordingly Port Alaçatı City Canal, designed as a marina-city, was constructed. Port Alaçatı is based on the same approach as Port Grimaud in southern France, which set standards for the design of marinas, and the concept drew on the contributions of designers François Spoerry and Xavier Bohl. Within this scope, in addition to the social facilities like cafes and restaurants, Alaçatı Yacht Seaport has a capacity of 250 on land and 250 on sea, and a boutique hotel with 18 rooms was also constructed. There are 68 houses in Port Alaçatı Shore Houses which were constructed on a 236 hectare area and which were the first step of the accomodation project. There are an additional 75 houses named Port Alaçatı Slope Houses for those without boats.

kaş marina

kaş marina
Antalya, 2011

Mimar
Architect

: Cemal Mutlu | Mozaik Mimarlık

Peyzaj

Landscape Design

: Arzu Nuhoğlu | Aygen Kancı Peyzaj Tasarım

İşveren

Commissioned by

: Makmarin Kaş Marina İşletmeciliği Turizm ve Ticaret

Proje alanı, Kaş'ın batısında, Bucak Denizi'ne ve Kaş-Kalkan karayoluna paralel uzanmaktadır. Tasarımın hedefleri doğrultusunda yapılar, kara yolu ile deniz kıyısı arasında sıralanarak iki farklı dış mekân oluşturması sağlandı ve bu mekânlar tünellerle ilişkilendirildi. Böylece kara ve deniz araçları birbirinden görsel olarak tamamen ayrılırken karayolundan gelen gürültü önemli miktarda azaltıldı ve arabalar için kıyıda ayrılmış gölgeli bir alan yaratıldı. Yapı zeminleri yükseltilerek yol kotuna yaklaştırıldı ve kazılan kat otopark alanı olarak kullanıldı. Yapı malzemesi olarak doğal malzemelerin kullanılmasına özen gösterildi. Bina cepheleri yirmi beş santim kalınlığında doğal yöre taşı ile kaplandı, çatılarda çinko/titanyum karışımı metal levhalar kullanıldı.

1960'lardan itibaren Yunan Adaları'ndan Türkiye kıyılarına gelen yatların başlatmış oldukları yat turizminin gelişmesi ve kalıcı hale gelmesi, bu turizm türünün alt yapısı olarak kabul edilen yat limanları ve marinaların çoğalmasıyla olmuştur. Yat limanlarının yapılması ilk kez 2. Beş Yıllık Kalkınma Planı (1968-1972) kapsamında devlet yatırım programına alınmış ise de sayılarının çoğalması, Ege ve Akdeniz kıyıları boyunca yat gezi güzergâhlarının oluşmasını sağlayacak sayı ve niteliğe ulaşmaları, 1990'lardan itibaren yat limanı ve marinaların yatırım ve işletmeleri için yap-işlet-devret modeline geçilmesi ile olmuştur. Fethiye-Antalya arasındaki bölge, yat turizminin popüler bölgelerinden biri olmasına karşın, uzun yıllar sınırlı ihtiyaçları giderebilen küçük yanaşma yerleri ve iskeleler ile gezginlere hizmet vermeye çalışmış, ancak en fazla gelirin elde edildiği uzun süreli konaklama ve park ihtiyacı için Yunan Adaları ile yarışabilecek yatırımlardan mahrum kalmıştır. Fethiye-Kemer arasındaki nitelikli marina eksikliğini gidermek üzere 2011 yılında hizmete giren Makmarin Kaş Marina, Kaş-Kale yolu üzerinde, kent merkezine 1 km uzaklıktaki Bucak denizi mevkiinde yer almaktadır.

Yat turizminin en gözde güzergâhlarından biri olan Üçağız-Kekova bölgesine yakınlığı nedeniyle cazip bir başlangıç noktası olan Makmarin Kaş Marina, Çukurbağ Yarımadası'nın sağladığı korunaklı koyda 1 adet dalgakıranın oluşturduğu sakin marina alanı içine yerleştirilmiş 7 adet yüzer iskele sayesinde 450 yat bağlama kapasitesine, kara kısmında ise 150 teknelik bir park alanına sahiptir. Bölgedeki nadir çekek yerlerinden birini bünyesinde barındıran tesis, teknik servislerinin yanı sıra, yatçıların ihtiyaç duyacağı hizmetleri karşılayan market, mağazalar, yat satış birimleri, saniter üniteleri, restoran, kafe gibi marina hizmet binaları ile yat kulübü, 10 odalı butik otel ve spa gibi birimlerden oluşmaktadır.

Kale-Kaş karayolu ile kıyı çizgisi arasında kalan dar alanda, zeminin yol kotuna yükseltilmesi ve altının otopark olarak kullanılmasıyla oluşturulan yükseltilmiş topografya üzerinde, kırma çatılı, doğal taş kaplı yalın binalar ve onlara takılı aksak ritimli betonarme arkadların oluşturduğu, yerel ve iklimsel koşulları dikkate alan mütevazı bir kompleks yaratılmıştır.

The project site is located to the west of Kaş, parallel to Bucak Denizi and Kaş-Kalkan Highway. The buildings are located between the highway and the coastline, creating two different exterior spaces connected by tunnels. In this respect, while the cars and the boats are visually completely separate, the noise from the highway has been reduced, with the shaded zone separated from the coastline created specifically for cars. The ground floors of the buildings have been elevated and brought closer to the natural ground level, allowing the formation of the basement used as a car park. In the selection of building materials, natural materials were chosen. The finishing surface of the exterior facade consists of the 25 cm thick wall of local stone, while the roofs have been clad with zinc/titanium metal panels.

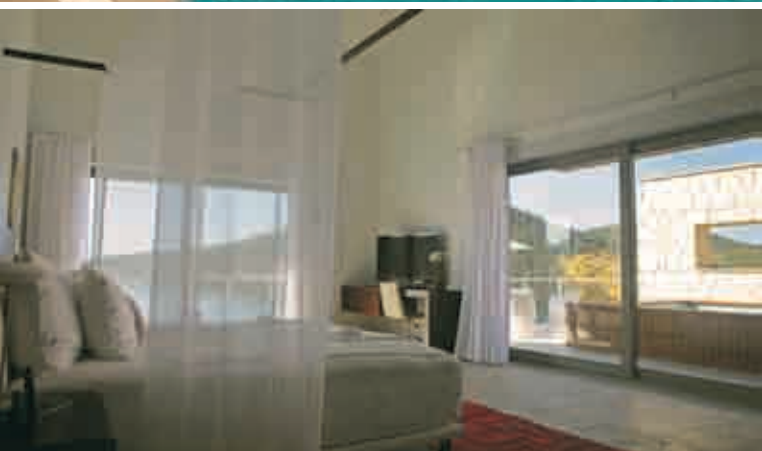

Accelerated by the yachts coming from the Greek Islands to Turkey since the 1960s; the development and maintenance of yacht tourism has occurred with the proliferation of marinas accepted as its essential substructure. Although the construction of marinas has first been included in the state investment programme within the scope of Second Five Year Development Plan (1968-1972); their proliferation to support the development of tours along the Aegean and Mediterranean Coasts has become possible after the implementation of build-operate-transfer model in the investment and management of marinas. Eventhough the coastline between Fethiye and Antalya has been among the popular areas for yacht tourism; the offered services were limited to small landing wharfs and decks; failing to respond to the demands and generate the more profitable investments for long-term parking and accommodation that are essential to compete with the Greek Islands. Aiming to overcome the scarcity of qualified marinas between Kaş and Kemer; Kaş Marina located at the Bucak Sea area 1 km away from the city center on the Kaş-Kale motorway has been opened to service in 2011.

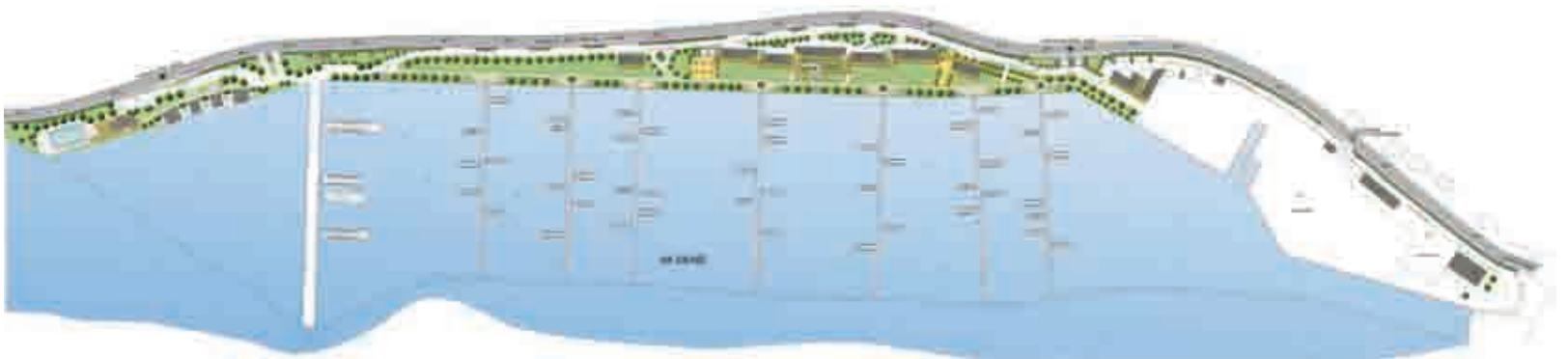
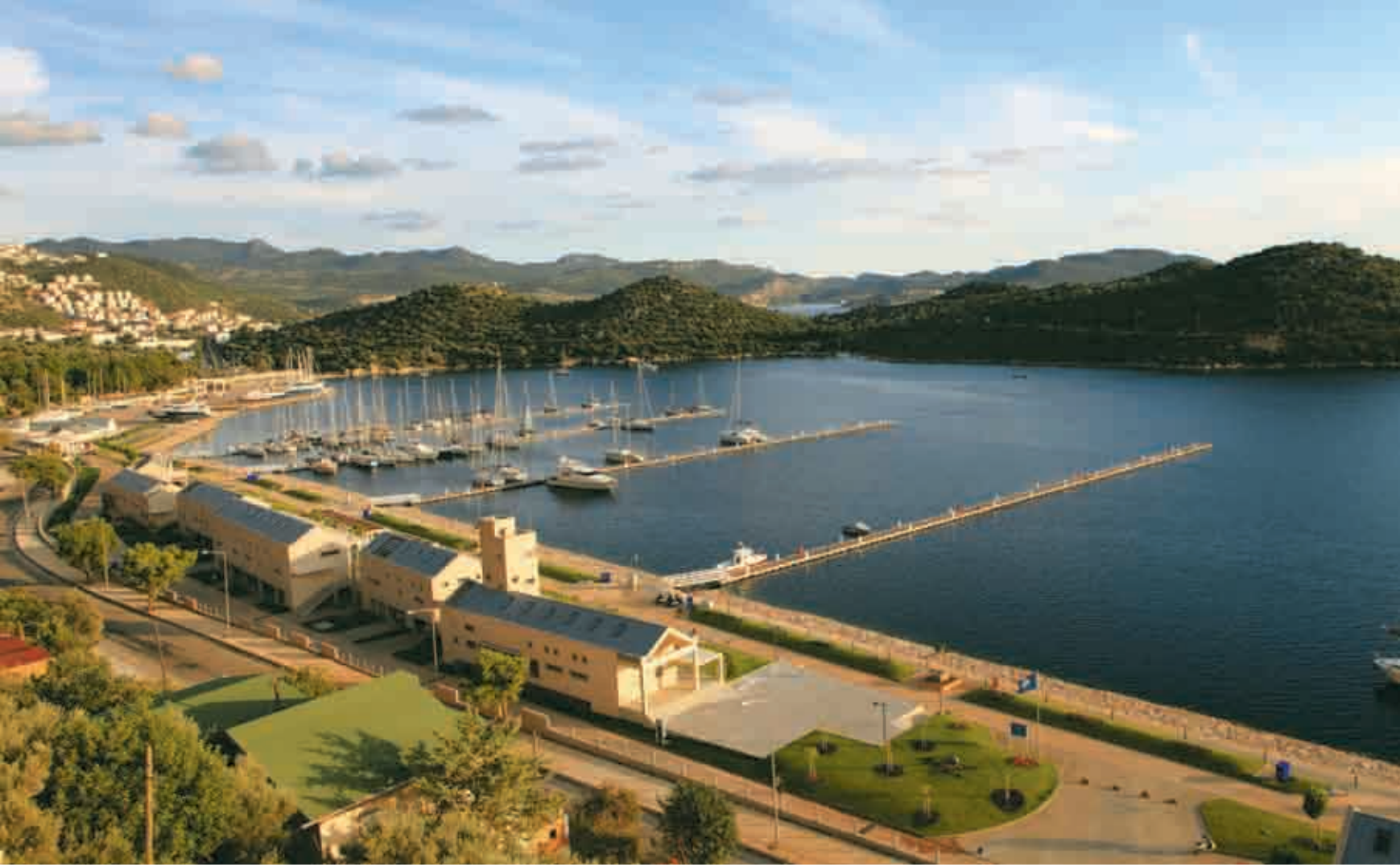
Being an attractive departure point with its proximity to the popular yacht destination of Üçağız-Kekova; Makmarin Kaş Marina is in service with the seven floating piers within the calm bay of Çukurbağ peninsula sheltered by a breakwater. The marina has a capacity of 450 yachts at the floating piers and a land parking capacity of 150 yachts. Accommodating one of the rare slipways of the region; the facility consists of technical service units as well as a yacht market, shops, yacht sale units, sanitary units, a restaurant, a cafe, a yacht club, a ten room Boutique Hotel and spa; aiming to respond to the demands of the yachters.

The facility is located on the narrow site between the Kale-Kaş motorway and the coastline; on a topography elevated up to the road level in order to use the created basement as a car park. Pure and plain buildings with gable roofs and natural stone cladding and the reinforced concrete arcades organized with a delayed rhythm contribute to the formation of a modest complex with a sensitivity for regional and climatic conditions.

1	5
2	
3	6
4	

çeşme marina

çeşme marina
İzmir, 2010

Mimar : Ahmet Sayar, D. Turgut Çıkış | Ayyapı
Architect

Peyzaj : Hande Aydingün
Landscape Design

İşveren : IC Çeşme Marina Yatırım Turizm ve İşletmeleri
Commissioned by Camper & Nicholsons Marinas International

Tasarımın başından itibaren marina projesi, Çeşme kentsel dokusunun kısmi rehabilitasyonu olarak ele alındı. Kentin denizle karşılaştığı ara kesitte zengin bir çarşı ve liman dokusu elde etmeye çalışıldı. Kara yönünde araç yoluna açılan sokaklar ve meydanlarla kentten gelen kalabalıklar marinaya yönlendirilirken, dükkânlar deniz yönüne doğru açıldı. Deniz tarafından yaklaşım marinanın önemli bir kimlik sorunuydu. Steril marina mekânlarından bir tane daha üretmek yerine, kalabalık bir Ege limanına yanaşma fikri tercih edildi. Tasarımı yönlendiren bir diğer tema “Doğunun Kapıları” oldu. Yerel mimarinin Akdeniz ve Ege kıyısında klasik mimariyle kurduğu alışverişle oluşan tasarım dili önemsendi. Mimarların kimlikleri ve güncel eğilimlerinin yansımından ziyade, “anonim” ve bulunduğu yerleşmenin dilini kuran bir mimari yaklaşım benimsendi.

1960’ların ortasından itibaren Türkiye kıyılarında da görülmeye başlanan yat turizmi, 1970’de açılan ve Turban A.Ş.’nin işlettiği Türkiye’nin ilk marinaları olan Kuşadası, Bodrum ve Kemer’den sonra hızla yaygınlaşmaya başlamış ve ardından 1974 yılında ilk özel sektör marinası olan Altınyunus Marina Çeşme’de hizmete girmiştir. Bu tarihten itibaren bölgede artan ihtiyacı karşılayacak yat yanaşma ve bağlama yerlerinin bulunmayışı, yeni yatırımları zorunlu kılmış ve bu yat güzergâhı üzerindeki ihtiyacı gidermek üzere 2010 yılında Çeşme Marina hizmete girmiştir.

Kendiliğinden oluşmuş yerel mimariye, organik dokuların yarattığı nitelikli yaşam çevrelerine, kentsel ve mimari repertuarlar ile biçimlenmiş bu özgün atmosferlere öykünen, buralarda yaşanan keyifli mekânsal deneyimleri referans alan, kısacası zaman içinde birbirlerine eklemlenerek oluşmuş bu ahenkli anonimliği tasarım yoluyla bir hamlede yeniden üretmeyi iddia eden Çeşme Marina, bu tasarlanmış anonimliği, ahengi ve yer hissini oluşturabilmek amacıyla, tüm zihinsel yatırımını bu mimari dilin üretilmesine yapmıştır.

Tarihi Çeşme Çarşısı aksını denize kadar uzatarak kendi bünyesinde kıyı boyunca devam ettiren Çeşme Marina, kentin kendiliğinden oluşmuş bir dokusu gibi gözüken, meydanlar, köprüler ve odak noktaları gibi bir dizi kentsel ve mimari elemanın bir araya gelerek oluşturdukları parçalı yapıdaki bir çarşı ve marina projesidir.

Yerel mimarlık ve marina tasarımı konusunda uzman Xavier Bohl’ün de desteğiyle anonimliği tasarlamak, yer hissini oluşturmak ve “oraya aitlik”i sağlamak amacıyla geliştirilen bu dil, bir yandan Ege ve Akdeniz coğrafyasının kapsayıcı ortak paydasına ait olacak kadar jenerik özelliklere sahip olup, diğer yandan da yerlisinin bile yadırgamadan benimseyebileceği ve aşına olduğu, bulunduğu coğrafyanın zaman içinde birikmiş konvansiyonlarından yararlanan, spesifik ve özçü bir dildir. Her binanın incelikle tasarlanmış detayları, tek tek dikkatlice hesaplanmış boyutları, büyük bir duyarlılıkla seçilmiş renk ve malzeme çeşitliliğinin ötesinde, bütün bu kentsel ve mimari repertuarın bir araya gelerek yarattığı derin anlam ve sunduğu deneyim zenginliği açısından da Çeşme Marina, Türkiye’de son yıllarda üretilmiş en etkileyici kıyı projelerinin başında gelmektedir.

Beginning from the early stages of the design process, the marina project was intended as a partial rehabilitation of the urban pattern of Çeşme. The objective was to create a rich market and harbor pattern at the area where the town meets the sea. While the pedestrian paths and squares opening to the street at the land side direct crowds coming from the town towards the marina, the shops have been oriented towards the sea. The approach from the sea was a crucial identity problem for the marina. Rather than creating another example of a sterile marina, the project aimed to evoke the feeling of docking at a crowded Aegean harbor. Another concept that influenced the design is "The Gates of the East". The design language created by the interaction of local architecture of the Aegean and Mediterranean Coast with classical architecture was a key point in the design process. An anonymous approach that generates the language of its environment was preferred rather than one based on the identities of the architects and their current tendencies.

Yacht tourism, seen in the shores of Turkey since the middle of 1960s, has become common since Kuşadası, Bodrum and Kemer opened as the first marinas in the country in 1970. They are managed by Turban A.Ş. In 1974, the first private sector marina, Altinyunus Marina opened in Çeşme. Since then, as there were not enough places for yachts to dock, new investments were needed to meet this demand. In response, Çeşme Marina opened in 2010.

Çeşme Marina claiming to reproduce this harmonious anonymity formed one by one in time, basing jolly experiments lived in here and imitating unique atmospheres formed by city and architectural repertory as well as the quality life environments formed by local architecture has made its intellectual investment in producing this kind of architecture style in order to create harmony and a sense of place.

Çeşme Marina extends the historical Çeşme Çarşı reflection through sea and continuing it within its body is a project of shopping centre and marina being scattered and being composed of city and architectural elements such as squares, bridges and focal points which seem like they have happened to be by themselves in the city.

A sense of place and belonging as well as anonymity is maintained with the help of expert Xavier Bohl, who has given the project generic properties that allow it to be a part of Aegean and Mediterranean geography. This feeling is very specific and leading that it makes use of traditions gathered in this geography and also local people are accustomed to those traditions. Details of every building were designed carefully, each size was carefully calculated and every color and material was chosen with care. Çeşme Marina is one of the most impressive shore projects produced recently in Turkey in terms of the richness it offers with its experimental elements and the deep meaning created by city and architecture repertoire.

fethiye marina

fethiye marina
Muğla, 2003

Mimar : Boran Ekinci | Boran Ekinci Mimarlık
Architect

İşveren : Celal Ece
Commissioned by

Fethiye Marina projesi kent içi kıyı şeridinde yer almaktadır. Marina'nın inşa edildiği ağaçlıklı alan ile iç ve dış mekân ilişkileri, ağırlıklı tasarım kriterlerini oluşturmuştur. Diğer etkin bir tasarım girdisi ise, kullanılan yapım tekniğidir. Çelik karkas üzerine, dışta ahşap kaplama, içte ise alçıpan ile sonlanan bir yapı sistemi oluşturulmuş; pencere, söve, çatı ve yer bitişmelerinde özgün detaylar çalışılmıştır. Tasarlanan detaylar incelenmiş ve test edilmiştir. Proje nokta detaylarına kadar hazırlanmış ve hızla montaj benzeri bir teknikte inşa edilmiştir. Marina yapıları sağlıklı bir inşaat ve proje koordinasyonu ile altı aylık bir sürede tamamlanmıştır.

Fethiye Körfezi'nin güneybatı ucunda, Oyuktepe Yarımadası'nın sağladığı güvenli ve korunaklı bölgede kurulan Fethiye (Ece Saray) Marina, kent içi kıyı şeridinde konumlanmakta olup, Fethiye Limanı'nın batı ucundaki dar sahil şeridi üzerinde yer almaktadır. Arazi üzerinde mevcutta yer alan yoğun çam ağacı dokusu, marinanın üst yapı yatırımları için gerekli tesislerin arazinin uygun alanlarına dağıtılmalarına neden olmuş, birimler arasındaki boşlukların açık alan düzenlemeleri olarak değerlendirilmesi ve bir yandan marinanın bütünlüğünü sağlayacak, diğer yandan da birimler arasındaki bağlantıyı kuran üstü örtülü promenadların yapılması projenin ana tasarım yaklaşımı olarak benimsenmiştir. Türkiye'de inşa edilmiş konvansiyonel betonarme yat limanı ve marina üst yapılarından farklı olarak Fethiye Marina, kuru montaj tekniği ile hızla inşa edilebilen hafif çelik strüktürlerden oluşmuş birimlerle tasarlanmıştır. Çevreye en az zarar verecek şekilde ve ekolojik sürdürülebilirlik anlayışı doğrultusunda hızla geriye döndürülebilir, kaldırılabilir bu hafif yapım sistem yaklaşımı altyapı yatırımlarında da sürdürülmüş, deniz üzerindeki 460 yat kapasiteli bağlama yerlerinin tümü yüzer iskeleler olarak inşa edilmiştir. İçinde yer aldığı doğal ortamın parçası olarak ahşap malzeme ile kaplı, teknik servis ve hizmet birimlerinden oluşan bu tek katlı marina tesisi, yatlar için bir geçiş noktası veya park alanı olmanın ötesine geçerek, şehir merkezine yakınlığının avantajından da yararlanarak, sahip olduğu yat kulübü, alışveriş merkezi, çocuk oyun alanı, restoran, kafe ve barları sayesinde kentin sosyal yaşantısını canlandıran bir nitelik kazanmıştır.

Yatçılarının yeni eğilimleri ve marinalarının işletmecilik açısından konaklama tesisleriyle birlikte bütünleşik olarak inşa edilmelerini hedefleyen model doğrultusunda, mevcutta yer alan bir butik otel ile birlikte işletilen Fethiye (Ece Saray) Marina & Resorts, konaklama birimlerinin yanı sıra tesisin restoran ve barları ile yüzme havuzu, SPA & wellness center gibi hizmetlerinden de yararlanmaktadır.

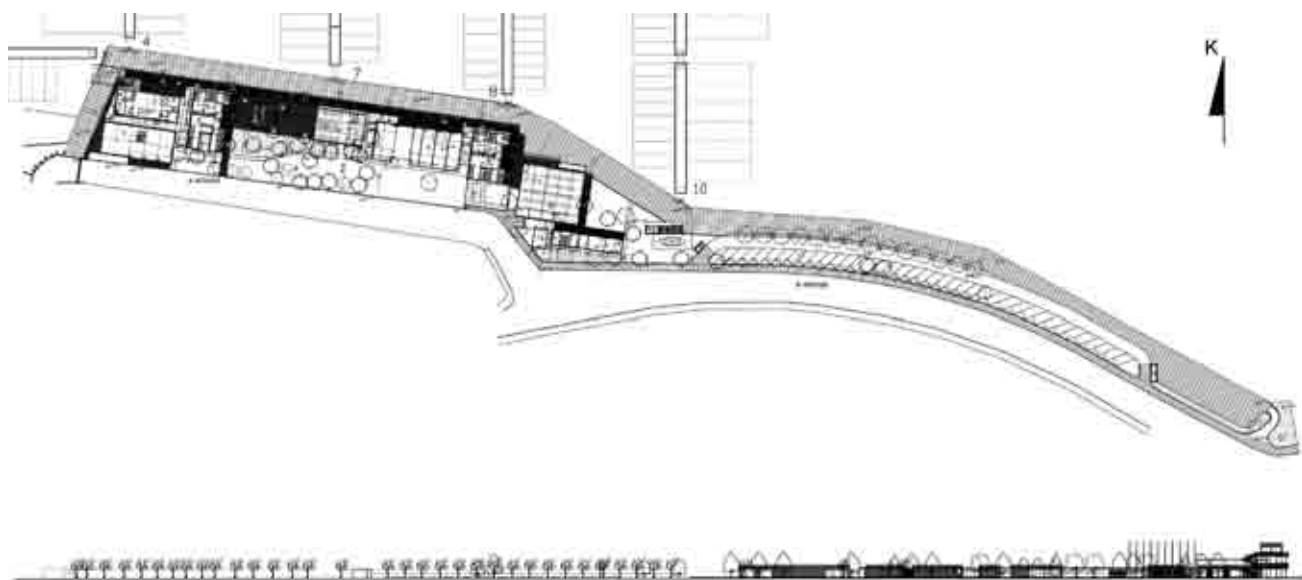

The Fethiye Marina Project is located along the coastline of Fethiye town center. In the design process, the major design concept was the relationship of the green and wooded site with the interior and exterior spaces. Another influential design element is the construction system used, in which the steel frame inner structure is finished with solid wood cladding on the exterior and gypsum board panels on the interior surfaces. The windows, window frames and sills, roof and floor joints include unique details that were examined and tested before implementation. The architectural drawings include all details, and the construction was completed rapidly through the use of dry-construction and mounting systems. With a well-planned project management and coordination process, the construction of the Marina Buildings was completed in six months.

Built on the sheltered area of Oyuktepe Peninsula on the Southwest of Fethiye Bay, Fethiye (Ece Saray) Marina is located on the shore side of the city centre, on the narrow west side of Fethiye Port. The existing pine trees on the site resulted in the scattering of the facilities of superstructure of the marina into the proper places of the land. The main design approach was determined by the arrangement of spaces left between the units and covered promenades provided the integrity of the whole site. Unlike the conventional concrete marinas and marina superstructures built in Turkey, here, steel structure was employed, which could be built fast with the technique of dry assembly. To secure minimum impact on the environment, this sustainable approach of easily recyclable light construction system was also implemented in the infrastructure and the floating pontoons which have a capacity of 460 yachts. One storey high units of this marina are clad with wood in accordance with the environment it is placed in. With its yacht club, shopping centre, playground, restaurant, cafes and bars; this facility is not only a transaction place and landing site for yachts but also, thanks to its proximity to downtown, a busy centre participating in the social life.

Fethiye Marina is being run with a current boutique hotel in line with the model aiming at integrating marinas with the accommodation facilities and to meet the new propensities of yachters, services such as restaurant, bars, swimming pool, SPA and wellness center are included.

mersin marina

mersin marina
Mersin, 2011

Mimar
Architect

: Enis Öncüoğlu, Cem Altınöz, Önder Kaya | Öncüoğlu Mimarlık & Cumhur Keskinok

Peyzaj

Landscape Design

: Promim

İşveren

Commissioned by

: DLH

Yat limanı sahil hattı boyunca uzanan karayolu ile konut yerleşim bölgesinden ayrılmaktadır. 500 yat kapasiteli yat limanı bölgesel ölçekte yat turizmini teşvik eden, kentsel ve çevresel ölçekte ise yeşil alanları ile bir eğlence merkezi olması hedeflenerek tasarlanmıştır. Deniz tarafından gelen yatçılara lojistik destek vermenin yanısıra, alışveriş, yeme içme ve yeşil alan hizmetleriyle kentliye hitap edecek bir yat limanı olması amaçlanmıştır. Tasarım, ihtiyaç programına göre şekillenmiş olup yapı kitleleri dışında kalan, özellikle deniz tarafındaki alanlarda peyzaj öğeleri ile açık geniş alanlar tasarlanmıştır. Girişte yayaları karşılayan yapı kütleleri ve alışveriş arkadlı kullanıcıları ana meydana yönlendirmektedir. Çatı ve saçaklar mekânları kabuk gibi sarmakta, projenin mimari karakterini oluşturmaktadır.

Yat turizmini tüm Akdeniz kıyı kesimine yaymak ve Finike Marina, Alanya Marina ve Mersin Yat Baseni gibi faaliyette olan tesislerin de katkısıyla Antalya'nın doğusunda etkin bir gezi güzergâhı oluşturmak amacıyla son yıllarda girişilen yat limanı ve marina yatırımlarının en büyüğü olan Mersin Yat Limanı, yalnızca Antalya'nın doğusundaki kıyı hattına canlılık getirmekle kalmayıp, Doğu Akdeniz çanağında da önemli bir yatçılık merkezi olma iddiası taşımaktadır.

Doğu Akdeniz bölgesindeki kıyı hattının korunaklı koylara sahip olmayan dezavantajlı coğrafik biçimlenişi, yatırım maliyeti çok yüksek büyük dalgakıranların yapılmasını gerekli kılmakta, diğer yandan yap-işlet-devret modeliyle inşa edilen bu kıyı tesislerinin işletilebilmesini sağlayacak kapasitenin henüz hazır olmayışı, inşaatı biten marinalara uzun zamandır işletmeci bulunamaması gibi sorunlar nedeniyle, yatırım ve işletmeye yönelik farklı çözüm yolları aranmaktadır. Yat limanları ve marinaların içlerinde yer alan market, kafe ve restoran gibi küçük hizmet birimlerini, alışveriş merkezi olarak yorumlayan Mersin Marina bu sıra dışı yaklaşımı nedeniyle, gelişmekte olan yeni bir marina türünün de ipuçlarını vermektedir.

Denizde ve karada toplam 1.000 yatlık kapasitesi ile Türkiye'deki en büyük yat limanı olan Mersin Marina, bir kent marinası olması nedeniyle, yatçılar dışında kentli kullanıcılara da hizmet vermeyi hedefleyerek, restoranlar bölgesi, yat kulübü ve spor kompleksinin yanı sıra 61 adet mağazayı, ayrıca kafe, restoran ve çocuk eğlence alanlarını barındıran 10.500 m²'lik alışveriş merkezi ve 500 teknelik yat çekek yerinden oluşan 3 ayrı bağımsız bölüme sahiptir.

Kent bulvarını denize doğru uzatırken, aynı zamanda yakıcı güneşten ve yağmurdan da koruyan yekpare betonarme kabuk altında, deniz esintisini kesmeyecek biçimde arkadlı ve açık plan şemalı olarak tasarlanan alışveriş merkezine ek olarak, sahip olduğu açık ve yarı-açık rekreasyon alanları ile 2.000 kişilik amfitiyatrosu sayesinde Mersin Marina, kentin iç kesimde yoğunlaşan sosyal ve kültürel hayatını deniz kenarına çekebilmeyi başarmış görünmektedir.

500-boat capacity marina, separated from the residential district by a highway, is designed as a center encouraging sailing tourism at the local scale and a green recreation center at the urban scale. Besides providing logistic support for the sailors, the marina is intended to serve the local inhabitants with its shopping and restaurant facilities as well as green recreation areas. The architectural plan included open spaces in the areas outside the buildings, with landscape elements especially on the coast side of the facility. The building mass and the shopping arcade welcome pedestrians at the entrance direct the users to the main square. The roofs and the eaves that surround the masses like a shell are the most striking feature of the project.

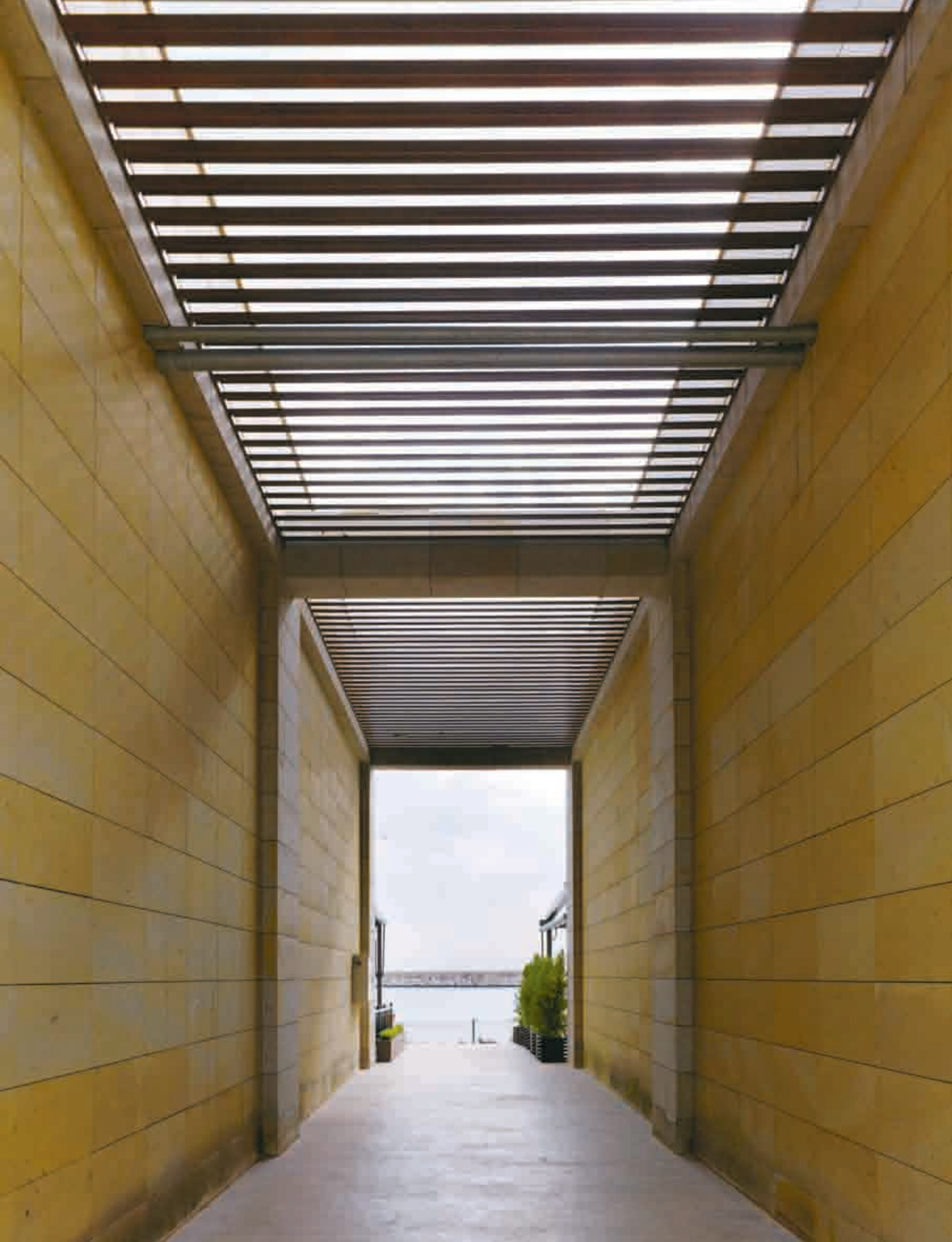

Mersin Marina, being the biggest investment of recent years on the east of Antalya among other facilities such as Alanya Marina, Finike Marina and Mersin Yacht Basin, is aimed to expand yacht tourism to all shores of Mediterranean region. Mersin Marina did not only boost the life in the area, but it also claims to be an important yacht centre in the East Mediterranean basin.

The disadvantages of the geographic conditions of the East Mediterranean, not having protected bays, makes it necessary to build costly breakwaters. Moreover, the capacity to run these facilities that are constructed by build-operate-transfer model is missing in the area and operators are yet to be found even long after the construction is completed. While different solutions are being searched for the problems of investment and running in the area, Mersin Marina interpreted small service units such as markets and cafes included in marinas as shopping centres; bringing an extraordinary approach to newly emerging marina types.

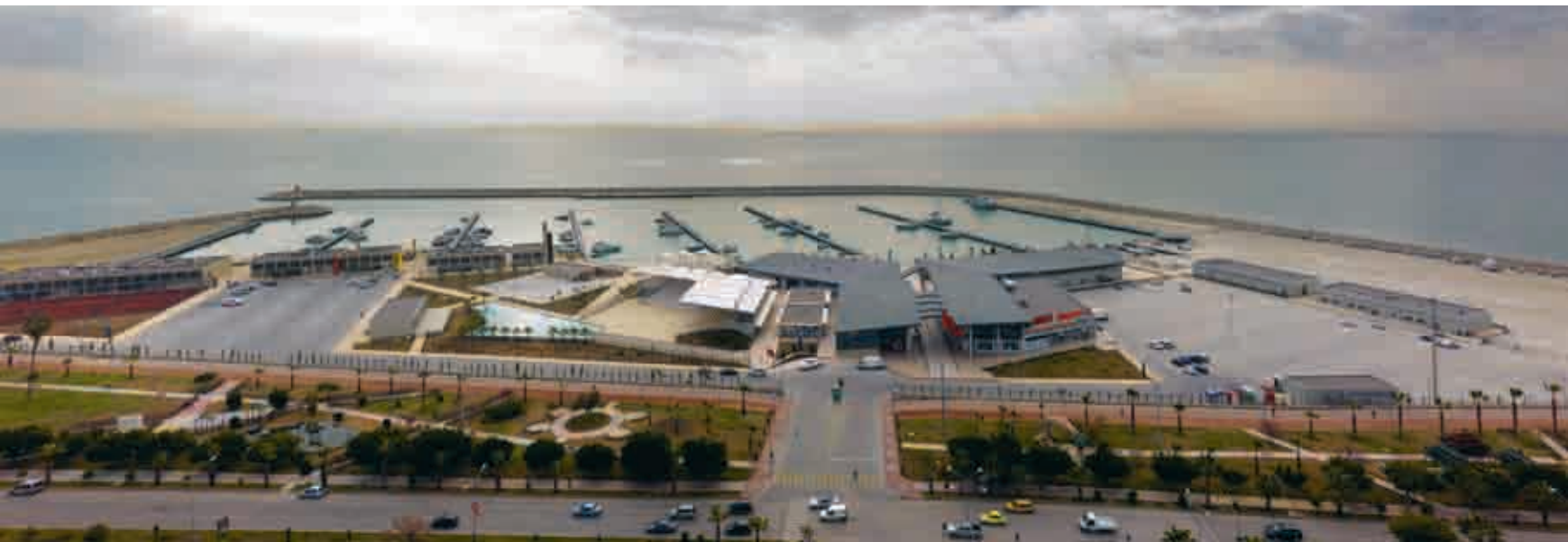
Having the capacity of 1,000 boats both on the sea and on the ground, Mersin Marina is the biggest marina in Turkey. It has three different and independent units composed of 500 slipways, 10,500 m² shopping centre including 61 shops, cafes, restaurants and playgrounds, and a yacht club and sports complex as Mersin Marina aims to offer service to local users as well as yachters.

The shopping centre has an arcaded, open plan scheme in order not to interrupt the sea breeze, and is covered with a concrete shell which protects the urban street from extreme heat and rain. Apart from this, Mersin Marina has an amphitheatre with a capacity of 2,000 people. With the help of these facilities, Mersin Marina seems to be successful in drawing the social and cultural life condensed in the center towards the sea side.

1	3
2	4

esma sultan istanbul

esma sultan istanbul
İstanbul, 2002

Mimar
Architect

: Haluk Sezgin & Philippe Robert

İçmimari
Interior Design

: Gökhan Avcıoğlu | GAD

İşveren
Commissioned by

: The Marmara Group

Esmâ Sultan İstanbul Ortaköy'de, Boğaz kıyısında bulunan çok amaçlı bir etkinlik salonudur. Bir yazlık saray olarak yaklaşık iki yüz yıl önce inşa edilmiş olan yapı, bir asır kadar önce çıkan yangında tahrip olmuş ve geriye tuğla dış duvarları kalmıştır. 1999 yılında bu güzel yapı kalıntısının yeniden kullanılmasına karar verildi ve yapı günümüz mimari dili ve teknolojisiyle tekrar yorumlanarak işlevli hale getirildi. Çerçeve şeklinde kalmış duvarlar içine hafif çelik strüktür ve camdan oluşan bir iç mekân tasarlandı. Sarayın tuğla duvarları, bu cam yapıyı inşa etmeyi mümkün ve gerekli kıldı. Tuğla duvarlar ikinci bir katman yaratarak çevresel etkilere uyumu sağladı. Yapının giriş katında bar ve restoran; ikinci katta ise konferans salonu veya etkinlik alanı olarak kullanılabilen mekânlar bulunmaktadır.

Ortaköy Camii'nin yanında bulunan Esmâ Sultan Sahilhanesi adlı neoklasik üsluptaki 3 katlı kâgir yalı, 1899 yılında Sultan Abdülaziz'in kızı Esmâ Sultan'a düğün hediyesi olarak verilmiştir. Mimari ve yapım yılı tam olarak bilinmese de, 1762 depreminde hasar görerek onarıldığı ve 1856'da geçirdiği yangın sonrasında dönemin ser mimarı Nigoğos Balyan tarafından onarıldığı bilinmektedir. Tırnakçı Yalısı olarak da anılan ve 1915 yılında Osmanlı hanedanının mülkiyetinden çıktıktan sonra sürekli el ve kullanım değiştiren yapı, 1920'de geçirdiği yangından sonra depo işlevi görmüş, üst katları marangoz atölyesi ve kereste deposu, alt katı ise demir-çelik ve kömür deposu olarak kullanılmıştır. Zengin duvar ve tavan bezemeleri ile bilinen yalının 4.030 m²'lik bahçesi içinde hamam, mutfak, ahır yapıları, iki katlı müstemilat yapısı ve bir de sarnıcı bulunmaktadır. 1972'de çıkan yangında tümüyle yanarak yalnızca kâgir dış beden duvarları ayakta kalan yapının 1985'te otele dönüştürülmesi için bir proje hazırlanmışsa da uygulamaya geçememiş ve 1990'da Marmara Oteller zinciri tarafından satın alınmıştır. 1992'de duvar güçlendirmesi için yapılan bazı hafif onarımlar sonrasında bina, yaz aylarında çeşitli etkinlikler için kullanılmaya başlanmıştır. Yapının yıl boyunca hizmet verebilmesi için, çatısının kapatılarak, çeşitli toplantılar ve etkinliklere hizmet verecek şekilde fonksiyonuna uygun olarak yeniden işlevlendirilmesi amacıyla, 2001 yılında Fransız mimar Philippe Robert'e renovasyon projesi hazırlanmıştır.

Paris'teki L'Arsenal Pavyonu (Pavillon de l'Arsenal), Parc de la Villette'teki Büyük Hal Binası (Grande Halle de la Villette) ve Marne-la-Vallée'deki Nestlé Yönetim Merkezi (Nestlé Administrative Headquarters in Marne-la-Vallée) gibi uluslararası çapta ses getiren inovatif dönüşüm çalışmaları nedeniyle seçilen, 19. yüzyıl endüstri mirasının rehabilitasyonu ile dönüşümü konusunda uzman Robert'in mevcut duvarlara değmeden yapının içerisine iki katlı, tümüyle şeffaf bir cam kütle yerleştirilmesi önerisi, kaldırılması gerektiğinde mevcut yapıya en az zararı verecek olan sürdürülebilir koruma yaklaşımı anlamında Türkiye'deki öncü örneklerden birisidir. Yapı, sabit ve değişmez bir fonksiyon yerine esnekliği ve zaman içinde değişebilmeyi öne çıkaran program fikrini benimseyen sıra dışı tasarım anlayışı nedeniyle de yenilikçi bir ruha sahiptir.

Esma Sultan is a multi-purpose hall located in Ortaköy, Istanbul, on the Bosphorus coast. The two-hundred-year-old building, constructed as a summer palace, was destroyed by a fire a century ago, with only the brick exterior walls surviving. Following the decision to reuse this beautiful ruin in 1999, the building was renovated as an interpretation of the remains, with a contemporary architectural approach and modern construction technology. A lightweight steel and glass structure is framed by the original walls of the palace. The palace's brick walls enabled the construction of this glass structure. Forming an exterior skin layer, these walls contribute to the achievement of harmony with the environment. The bar and the restaurant are located on the ground floor of the building, while the conference hall and multi-purpose activity spaces are located on the upper floor.

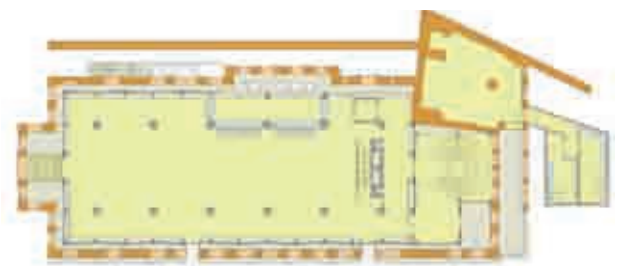
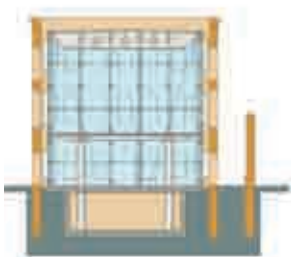

The three-story neoclassical brick building called the Esma Sultan Mansion is located on the Bosphorus coast adjacent to Ortaköy Mosque and was gifted to Esma Sultan, the daughter of Sultan Abdülaziz as a wedding present in 1899. Although the architect and the initial construction date remain unknown, it is known that the building was repaired after the destruction of the earthquake in 1762 and has gone through an extensive renewal overseen by Nigoğos Balyan, the imperial master architect of the period after the fire in 1856. Also known as Tırnakçı Mansion, the building became private property after 1915, and has gone through a continuous change of owners and function, again damaged in a fire in 1920. After this fire the building was mainly used as storage space, with a wood workshop on the upper floors and timber, iron, steel and coal storage on the ground floor. Known for its rich wall and ceiling ornamentations, the mansion has a Turkish Bath, kitchen, stables, a two-story annex and a cistern within the 4,030 m² garden. Another fire in 1972 destroyed the mansion, with only the brick walls remaining as a ruin. Although a project was developed in 1985 to refurbish the building as a hotel, this project was not carried out, and the building was purchased by the Marmara Hotel Chain in 1990. Following some minor repairs for the reinforcement of the brick walls, the building was used for some events and activities during the summer. Aiming to make the building usable in all seasons, the owners sealed the roof and re-functioned the building as an activity space that can house various meetings and events, an adaptive re-use project commissioned to the French architect Philippe Robert in 2001.

Selected due to his international reputation and success in innovative conversion projects including the Pavillion de L'Arsenal in France, the Grande Halle de la Villette and Nestlé Administrative Headquarters in Marne-la-Vallée, Robert is known for his expertise in the rehabilitation and conversion of 19th century industrial architecture. His proposal for Esma Sultan Mansion was to place a two-story transparent glass mass into the building without touching the remaining masonry exterior walls. As the glass construction can be removed with minimal damage to the remaining original components, this proposal is a pioneering example of sustainable conservation approach in Turkey. With its extraordinary design approach that embraces a flexibility of program rather than a fixed and constant function, the building has an innovative spirit.

burç beach I - II

burç beach I - II
İstanbul, 2003-2008

Mimar
Architect

: İ. Kerem Erginoğlu, Hasan C. Çalışlar | Erginoğlu & Çalışlar Mimarlık

İşveren

: Mars Entertainment Group

Commissioned by

2003 yılında gerçekleştirilen proje, İstanbul'un kuzey sahili Gümüşdere'de Boğaziçi Üniversitesi'ne tahsis edilmiş alanda plaj ve su-doğa sporları merkezi tasarımıdır. Yalnızca yaz ayları boyunca kullanılan yapılar kum zemin üzerine oturmuştur. Kullanıcıların yazın keyifli vakit geçirmeleri için mimari kurgunun neşeli olması ve çevresiyle uyumlu bir görsel ifade yakalaması amaçlanmıştır. Burç Beach projesi 2008 yılında, daha farklı, daha kapsamlı ve daha dinamik bir şekilde tekrar ele alındı. Özellikle uçurtma sörfü yapanların mesken tuttuğu Burç Beach, 8.500 m²'lik bir alana yayılmış 2.500 m²'lik 2 adet bar, lounge'lar, güneşlenme ve yemek yeme platformları, duşları ve uçurtmaya benzetilen su sporları merkezini içerir. Hafif ve kuma oturacak şekilde tasarlanan konstrüksiyonlar ahşap kaplanmıştır. Dinlenme amaçlı kullanılan bu genç ve sportif mekâna dinamik biçimler uygun görülmüştür.

1985 yılında öğrencilerin sosyal ihtiyaçlarını karşılamak üzere Boğaziçi Üniversitesi'ne tahsis edilen ve 1991-2002 yılları arasında etaplar halinde inşa edilen Kilyos Santepe Kampusu'nun sınırları içerisinde yer alan ve Boğaziçi Üniversitesi Mezunlar Derneği tarafından işletilen Burç Beach I ve II, içerisinde su-doğa sporları merkezini de barındıran gününbirlik kıyı tesisleri olarak tasarlanmıştır. İstanbul'un deniz sporları yapılabilecek az sayıdaki kıyılarından biri olan Kilyos Koyu'ndaki Gümüşdere plajında 2003 yılından beri faaliyet gösteren Burç Beach I'in yanına 2008 yılında Burch Beach II de eklenerek, Boğaziçi Üniversitesi Kilyos Santepe Kampusu'nun yaz tatilleri ve aktiviteleri için kullandığı kıyıdaki rekreasyon alanları büyütülmüştür. Gerek Kıyı Kanunu'nun gerektirdiği hafif ve geçici strüktür yapma zorunluluğu, gerekse sürekli hareket halinde olan ve özel bitki örtüsüne sahip bu kumsalın dünyanın belli başlı kumul alanlarından biri olması, bu hassas habitatın korunması amacıyla tüm tesisin kum zemin üzerine oturtulmasını gerektirmiştir. Ahşap ve metal elemanların kuru montaj sistemi ile bir araya getirilmesiyle oluşturulan bu konstrüktif dil, kendini tesisin kimliğinde geçicilik ve hafiflik olarak, plan şemasında ise araziye ortogonal olmayan bir düzende dağılma olarak dışa vurmaktadır. Yalnızca yaz aylarında kullanılan tesisler, plajda gerçekleştirilen pratiklerin egemen olduğu alansal mantığına uygun olarak araziye rizomatik bir biçimde dağıtılmıştır. Farklı olasılıkların oluşmasına imkân veren bu çoğulcu tasarım dili, sahilde gerçekleşen performatif eylemleri ve bunların geçici olduğu kadar dinamik de olan niteliklerini yapıların hem mimari kurgusunda ve malzeme kültüründe hem de estetik dilinde başarıyla yansıtmaktadır.

Located at Gümüşdere, the northern coast of Istanbul, on a site owned by Bosphorus University, Burç Beach is a beach facility and water/nature sports center constructed in 2003. The buildings, used only during the summer, were built on sand. Aiming to create a pleasant leisure space for users; the project adopted a cheerful and lively architectural approach, in visual harmony with the environment. During the renovation in 2008, the Burç Beach project was reconsidered with a new, more extensive and dynamic approach. A meeting point of kite surfers, the facility covers a 8,500 m² area and contains two 2,500 m² bars, lounges, sunbathing and restaurant platforms, showers and a water sports center that has been designed to resemble a kite. The lightweight structures resting on the sanded ground are clad with solid wood. Dynamic forms were chosen for this young and energetic recreation space.

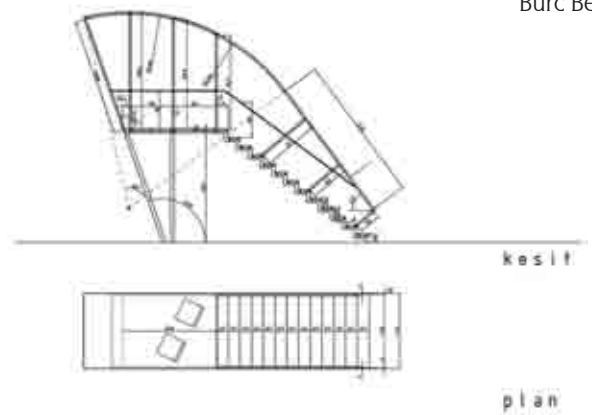

Allocated to Bosphorus University to respond to the social needs of students in 1985 and constructed in phases between 1991 and 2002, Burç Beach I and II are located within Kilyos Saritepe Campus, and have been designed as daily coast facilities that serve as a center for water and nature sports. Operated by the Alumni Association of Bosphorus University, Burç Beach I and II are located at the Gümüşdere Beach of Kilyos Bay, one of the few coasts suitable for water sports in Istanbul. After Burç Beach I was opened in 2003, the adjacent Burç Beach II was added in 2008, expanding the coastal recreation areas that the Kilyos Saritepe Campus of Bosphorus University uses for summer holidays and activities. Besides the requirement of constructing lightweight and temporary structures in accordance with coastal law, the constantly moving ground and the special flora of the beach, which is one of the major dune areas of the world, have necessitated the settlement of the whole facility on the existing sand ground in order to preserve this delicate habitat. The constructive language created by the wooden and metal components brought together using a dry mounting system expresses itself as temporality and lightness in the identity of the facility, while creating a non-orthogonal spread out plan scheme. Used only during the summer, the facilities have been distributed over the site in accordance with the territorial logic of the praxis of beach activities. Allowing for very diverse possibilities, this pluralist design language successfully reflects the performative actions and their temporary and dynamic nature in the architectural structure, material culture and aesthetic language of the buildings.

1	2
3	

Burç Beach 1

Burç Beach 2

1
2 3 4

minicity maket parkı

minicity model park
Antalya, 2004

Mimar
Architect

: Emre Arolat | EAA-Emre Arolat Architects

İşveren

Commissioned by

: Antalya Büyükşehir Belediyesi

Türkiye'nin farklı bölgelerinde bulunan yapıların 1/25 ölçekli maketlerini içeren Minicity Parkı'nın tasarımı, yüksek kültürel alanların yüceliklerini giderek eriten, yerine göstergelerin ya da imajların tüketimini pompalayan iradenin, tüm çekicilik senaryolarına uygun bir gerçek ürün olarak karşımıza çıktı. Yatırımcının, parkın hem tüketici turistin dikkatini çekmesi hem de sergilenen maketlerin dışarıdan görülmemesi yönündeki isteği ile ortaya çıkan açıklık-kapalılık ikilemi, tasarımın ana girdisi oldu. Parkı kamusal alandan ayıran güney yönündeki uzun ara yüz, aynı zamanda da bir örtü olarak kendi spesifikliğini oluşturan kabuklar silsilesine dönüştü. İçteki kapalı alanların kimi yerde yırtılarak teraslaşan arka yüzleri, bu silsilenin görsel geçirgenliğini sağladı. Batı yönündeki yan kol ise, yerden kopuk ve çok daha sakin bir bölücü çubuk olarak tasarlandı.

Her tema parkı gibi tüm olguları şeyleştirten, tarihin derin katmanlı yapısını yassılaştırarak seyirlik nesnelere indirgeyen, her türlü bilgiyi hazır imgelerin ve açıklama etiketlerinin içine sıkıştıran, içerikten çok efektlerin, etkileme taktiklerinin ve sunma biçimlerinin öne çıktığı, hızlı bir biçimde tüketilmeyi talep eden böylesi bir hipergerçeklik dünyası içinde sahici bir deneyim yaşamanın imkânsızlığını baştan kabullenerek, tüm zihinsel ve tasarımsal yatırımını gündelik hayat ile kurmaca arasındaki bu keskin ayırım üzerine yapan Minicity Maket Parkı, bu sınırı inşa etmek üzere ikili kurguda inşa edilmiştir. Gerçeklik ve temsil dünyasını birbirinden ayırarak binayı boydan boya kesen ve önündeki yapay topografyaya fon olmak üzere tasarlanmış perde duvar, bir arayüz olarak ele alınarak projenin başat kurucu öğesine dönüştürülmüştür. Yapı sahip olduğu L formuyla maketlerin sergilendiği açık alanı çevrelerken, arayüz niteliğindeki bölücü duvarın içeriye ve dışarıya bakan yüzleri karşıt reflekslerle biçimlendirilmiştir. Binanın kente, gündelik hayata, gerçekliğe bakan kısmında verilen cevap daha soyut ve metaforik olup, sırtını dayadığı tepeyi analog bir biçimde çoğaltmayı ve yeniden üretmeyi hedefleyen, taş kaplı masif görünümlü yapay bir topografya olarak ele alınmıştır. Bu tavrın karşıt ucunu ise, arayüzün iç tarafındaki sürreal dünyaya bakan, oldukça rasyonel formlarla ve ortogonal düzende oluşturulmuş ahşap kaplı güverte-teraslar ile pergolalar oluşturmaktadır.

Ziyaretçileri gündelik hayatın koşuşturmacasından, her türlü zihinsel aktiviteden koparak, hayali dünyaya hazırlamak üzere açıklıktan kapalılığa, aydınlıktan karanlığa, zeminden üst kota çıkarmak gibi bir dizi konsantrasyon mekanizmasından geçiren bu kurgu, ziyaretçileri vardıkları ahşap güverteden iç dünyaya baktırdığında, Liliput dünyasının derlenmiş şaheserlerini, gezilecek güzergâhları bir hamlede gören şaşkın ziyaretçileri tarih ve coğrafyanın geçersizleştiği sürreal dünyaya doğru yönlendirmektedir. Yaratılmak istenen tüm bu ardışık mekânsal sekanslar bağlamında Minicity Maket Parkı, sahip olduğu keskin eleştirel tavır ve çarpıcı sinematik anlatı dili nedeniyle son yıllarda ortaya konmuş en zihin açıcı işlerden biri olarak öne çıkmaktadır.

Intended as a park that houses a collection of 1/25 scale models of selected buildings from all around Turkey, the Minicity Park has emerged as a genuine product that eschews the pompous nobility of higher cultural fields and instead encourages the consumption of symbols and images. The major element of the design is the conflict between openness and closure generated by the investor's wish that the park draw the attention of consumer tourists but the models should not be seen from the outside. The interface at the south, which separates the park from the public space, has been transformed into a series of shells that function as shelters. Terrace slits on the rear face of these shells provide visual transparency. On the other hand, the western arm of the mass has been designed as a much calmer dividing strip that is detached from the ground.

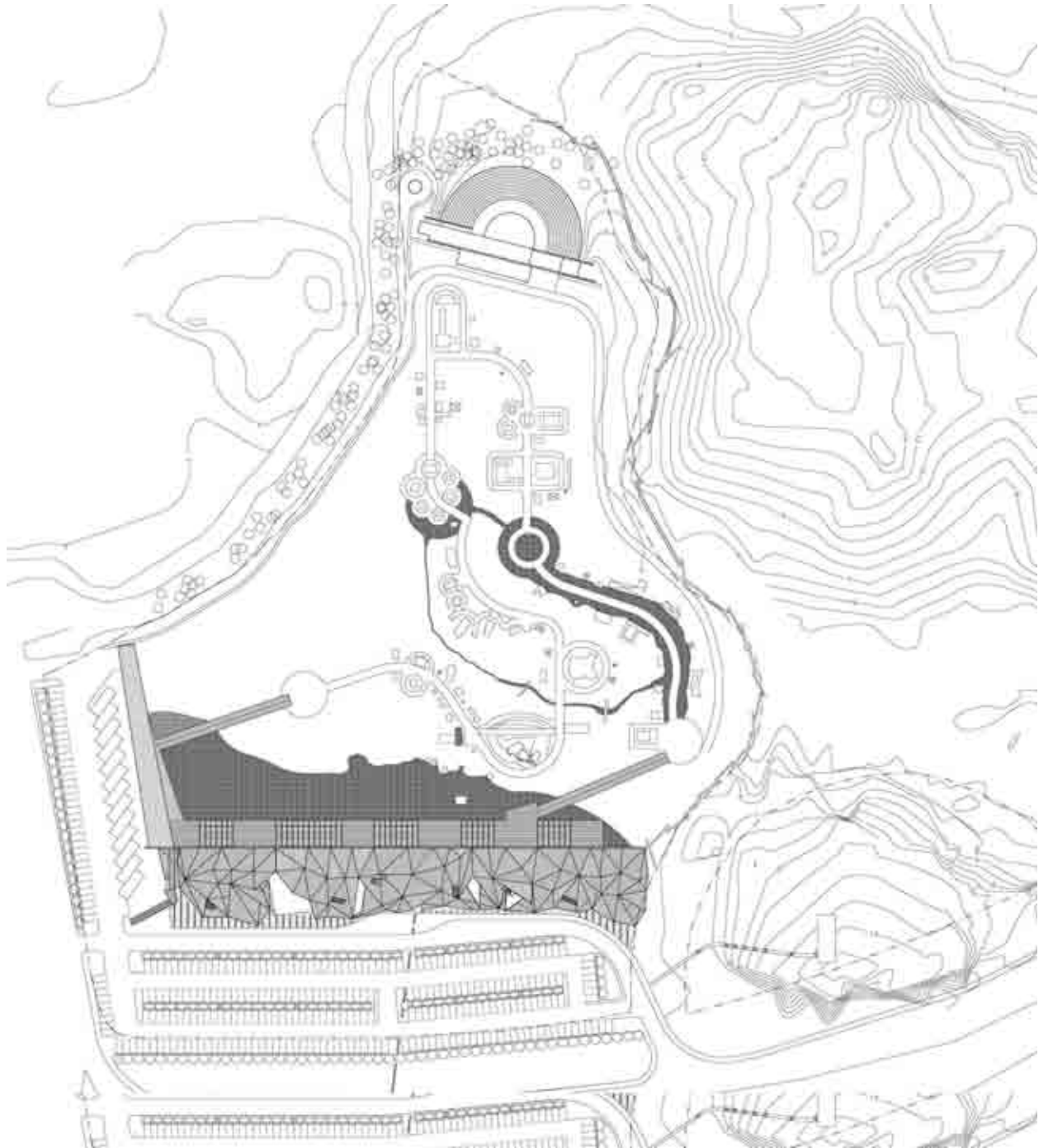

Theme parks in general simplify facts, flatten the deep multi-layered structure of history to reduce it into images of objects, compress knowledge into ready-made images and information labels and focus on effects, strategies and forms of presentation rather than content. Accepting the impossibility of having a genuinely authentic experience within this simulated reality that demands to be rapidly consumed, Minicity Model Park has been conceptualized based on a sharp distinction between daily life and fiction, and designed to emphasize this duality and construct this border. A reinforced concrete wall forms the background for the artificial topography in front of it, dividing the building in two and separating the worlds of reality and representation. This is the leading component of the design concept as an interface. As the L-formed building surrounds the open space where the models are exhibited, the two faces of this interface wall have been constructed with contrasting approaches. The surface of the wall facing the city, daily life and reality has a more abstract and metaphoric response, with stone clad massive artificial topography that aims to multiply and reproduce the hill that the wall leans on. In contrast, the inner side of the interface overlooking the artificial and surreal world consists of wooden deck terraces and pergolas designed with rational forms in an orthogonal arrangement.

This design structure detaches the visitors from the rush of daily life and all sorts of mental activities, preparing them for the imaginary world through the experience of a series of concentration mechanisms from open to closed space, from light to darkness and from the ground to the upper level. As the bewildered guests reach the wooden deck and encounter the compiled wonders of the "Liliput" world and their travel routes at once, they are directed towards a surreal world where geography loses its validity. Considering the successive spatial sequences that it aims to create, Minicity Model Park can easily be evaluated as one of the most consciousness-expanding works designed recently, with its intelligent critical approach and striking cinematic expression.

tike restaurant

tike restaurant
Bursa, 2008

Mimar : Özgür Ediz & Yavuz Taneli
Architect

İşveren : Lütfü Karabacak
Commissioned by

Mudanya yönünden Bursa'ya yaklaşımda bir "landmark" etkisi yaratacak şekilde tasarlanan tesis, hizmet eden ve edilen mekânları ayıran ve aynı zamanda birleştiren bir duvar kurgusundan oluşur. Tesis, arsada bulunan ağaçların tasarımı etkilemesine izin veren esnek bir yaklaşımla konumlanmıştır. Üst kotta söz konusu duvara takılı "pasarella" ile ana restoran mekânına ulaşılır. Bu kot aynı zamanda tesisin gelenleri karşılayan yüzü niteliğindedir. Alt ve üst kotta yer alan şeffaf galeri ise iki kotu birbirine bağlar. Tesisi oluşturan temel fonksiyonlar restoran, kafe, bar, çocuk oyun alanı, açık yemek yeme ve aktivite alanlarıdır. Ayrıca yapının bodrumunda şarap mahzeni, ofisler, personel alanları yer almaktadır. Tüm bu fonksiyonlar 500 m²'lik kapalı bir alanda çözülmüştür.

İlk olarak 1998 yılında İstanbul Levent'te açılan Tike Restoran, günümüzde 5 ülkedeki 8 şehirde bulunan 20 şubesi ile uluslararası bir restoran zincirine dönüşmüş durumdadır. Başlangıçta Adana'nın geleneksel aile içi sofrası ve yemek kültürünü modern bir ortamda sunmayı hedefleyen şirket, yeni şubeler açtıkça gastronomik yelpazesini Türk ve Akdeniz mutfaklarını da kapsayacak biçimde genişletmiştir. Yerel kültürel değerleri ve damak zevkini sunmayı hedefleyen yaklaşımına karşın, restoran zincirinin her şubesi modern tasarım anlayışı doğrultusunda tasarlanarak, kozmopolit beğenilere cevap verebilecek çağdaş bir mimari kimlik kazandırılmıştır.

Bursa-Mudanya yolu üzerinde, Bademler Köyü sapağında yer alan Tike Bademli Restoranı, göze çarpan mimari kimliği ile yol boyunca oluşmuş bir dizi et ve balık lokantası arasından ayrılmayı başarmaktadır. Araziye bulunan büyük çam ağaçlarına zarar vermemek amacıyla 1.040 m²'lik arsanın en dip kısmında konumlandırılan 2 katlı yapının bodrum katında şarap mahzeni, ofisler ve personel alanları bulunmaktadır. Araziyi ve binayı boydan boya bölerek Bursa-Mudanya yoluna kadar uzanan betonarme perde duvar, hem yukarı kotta bulunan girişe yol kotundan ulaşımı sağlayan yaya köprüsünü taşımakta hem de plan kurgusunda servis mekânlarını ana mekândan ayırarak, tüm araziye disipline eden bu mimari iddiayı iç mekânda da görünür kılmaktadır. Mimari iddianın kendini dışavurmadaki bu kararlılığı yapının mimari atmosferine de sirayet etmiş, tüm strüktürü ve tesisatları açıkta bırakan konstrüktif brütalizm, iç mekânda zengin bir mimari tektonik yaratmıştır.

İki katlı binanın içerisinde yaratılan büyük galeri boşluğu yalnızca alt ve üst kat arasındaki görsel ve işitsel sürekliliği sağlamakla kalmayıp, gerek düşey sirkülasyonu sağlayan merdivenin bu boşlukta konumlandırılmış olması, gerekse binaya bu boşluk içinden geçen yaya köprüsü vasıtasıyla giriliyor oluşu, boşluğun kendisini binayı bedensel ve zihinsel olarak deneyimlemenin en önemli elemanına dönüştürmektedir. Yapının içinde kalmış bulunan mevcut çam ağacının da içinden yükseldiği bu boşluk, zemin katındaki şeffaf yüzeylerin açılarak bahçe ile kesintisiz bir süreklilik kurulmasını sağlamış ve bu sayede yapıya kurgusal açıdan üç boyutlu bir geçişlilik ve şeffaflık kazandırmıştır.

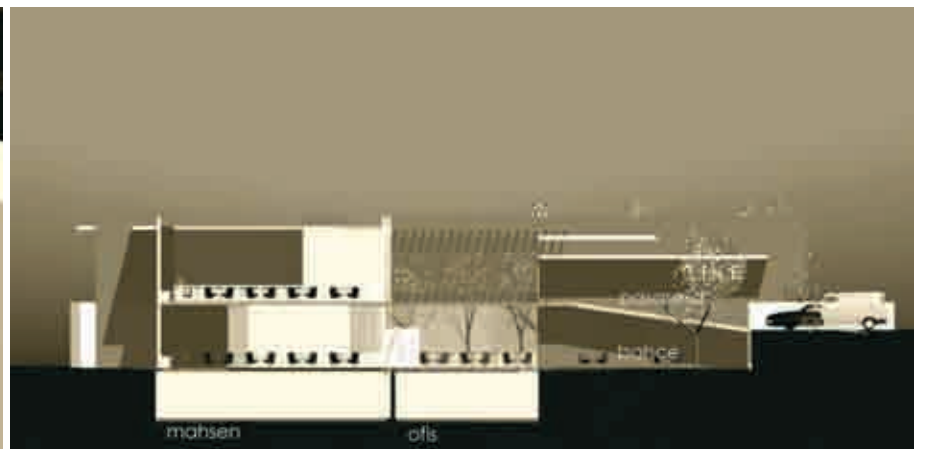
Designed to be a visual landmark while approaching Bursa from the Mudanya direction, the architectural concept of the facility consists of a wall that both separates and unites the service and the served spaces. The placement of the building involves a flexible approach that allows the existing trees of the site to influence the design. The main restaurant space is accessed from a pasarella attached to the wall at the upper level. This level also serves as the view that welcomes visitors. The transparent atrium connects the upper level with the lower level. The facility consists of a restaurant, cafe, bar, children's playground, open-air dining space and other activity areas. In addition, the basement floor houses the wine cellar, offices and the service spaces of the staff. All of these functions have been combined in a total indoor area of 500 m².

First opened in Levent, Istanbul in 1998, Tike Restaurant has become an international restaurant chain, with 20 restaurants in 8 cities and 5 countries. Initiated with the objective of presenting local family dining habits and the food culture of Adana to a modern environment, the company has expanded its gastronomic range to include Turkish and Mediterranean cuisines in its new branches. In spite of their approach that aims to present local cultural values and tastes, each new branch of the restaurant has been designed with a modern approach and has acquired a contemporary architectural identity that responds to cosmopolitan expectations.

Located at the Bademli junction on the Bursa-Mudanya highway, Tike Bademli Restaurant is distinguished from the series of meat and fish restaurants along the highway by its striking architectural identity. In order to preserve existing large pine trees, the two-story building has been positioned at the far end of the 1,040 m² site. The building also has a basement level that houses the wine cellar, offices and staff rooms. The reinforced concrete wall that longitudinally divides the site and the building and extends towards the Bursa-Mudanya highway carries the pedestrian bridge that provides access to the entrance at the upper level from the road level while also separating the service spaces from the main hall. This gives the structure an architectural style that lends discipline to the site visible from the interior space. The strong expression of this architectural style has also been reflected in the architectural atmosphere of the building, with the constructive brutalism that exposes the technical installations and creates a rich architectural tectonic.

The large atrium created inside the building not provides visual and auditory continuity between the upper and lower levels but also houses the staircase and the pedestrian entrance bridge, making this void the most important component to physically and mentally experiencing the building. With the existing pine tree that rises within it, this void establishes an uninterrupted continuity with the garden through the totally open transparent surfaces at the ground floor, creating a three dimensional structural permeability and transparency.

cafe "z"

cafe "z"
Kırklareli, 2007

Mimar : Onur Özsoy | Özsoy Mimarlık
Architect

İşveren : Zorlu Linen
Commissioned by

Organize Sanayi Bölgesi içinde bulunan yapıya sıcak bir görünüm kazandırmak amacıyla, tasarımda ağırlıklı olarak ahşap malzeme kullanılmıştır. Yapının birincil kullanıcıları olan tesisin üst düzey yöneticileri ve müşterileri dışında, karayolundan geçen kişileri de cezbetmesi amaçlanmıştır. Kurgulanan ahşap kabuk, hem yapıyı, hem de terası örtmektedir. Yapının dışında tasarlanan çelik kolonlar, yol cephesinde açılan geniş saçağı taşıyarak yapıya dinamik bir etki kazandırmıştır. Tesis yöneticileri için düşünülen VIP yemek salonu ve genel kullanım için ayrılan kafe bölümü için iki ayrı konsept hazırlanmıştır. Arada yarı saydam bir bölücü, içinde bambu ağaçlarının yer aldığı bitki akvaryumu yer almıştır. Genel kullanıma ayrılan kafe bölümündeki sandalyeler dışında, yapı içindeki bütün mobilyalar özel olarak tasarlanmış ve üretilmiştir.

Kırklareli'nin Lüleburgaz ilçe sınırları içinde yer alan ve Çorlu'dan sonra bölgedeki ikinci büyük Organize Sanayi Bölgesi'ne ev sahipliği yapan Misinli beldesi, E-5 ve TEM otoyolları arasında konumlanıyor oluşu ve her iki yoldan da maksimum düzeyde faydalanabilen özel bir noktada bulunuşu nedeniyle, birçok önemli fabrika tesisine ev sahipliği yapmaktadır. Zorlu Grubu'nun 1980'li yılların başında Misinli O.S.B. içerisinde kurmuş olduğu Zorluteks Tekstil San. ve Tic. A.Ş. Üretim Tesisleri'ne ihtiyaçlar doğrultusunda zaman içerisinde birçok ek yapı yapılmıştır. Tesis içerisinde inşa edilen son yapı olan Cafe "Z", hemen yanında yer alan ve daha önce hayata geçirilmiş olan L Binası ile birlikte, tesisin E5 Karayolu üzerinden algısını tanımlayan yeni kafe-restoran yapısıdır. 2007 yılında tekstil fabrikasının yönetim bölümü ve satış mağazası olarak hizmete giren L Binası'nın tasarımı aynı mimarlık ekibi tarafından yapılmış olup, fabrikanın eski ismi Zorlu Linen'i ikonografik olarak sembolize eden L formulu betonarme katlanmış plak, binanın tasarımında temel girdi olarak ele alınmıştır. Aynı ekip tarafından yine 2007 yılında tamamlanan Cafe "Z"nin tasarımında bu katlanmış plak anlayışı devam ettirilmiş ve işverenin ismini ikonografik olarak temsil edecek biçimde kabuk olarak yorumlanmıştır. Tesisin E5 Karayolu'na bakan giriş cephesinde konumlanan Cafe "Z", aynı zamanda kurum kimliğini yansıtacak prestijli bir vitrin bina olarak görüldüğünden, gerek malzemesi, gerek presizyonu, gerekse ikonografik ifadesi açısından oldukça modern, yalın ve çağdaş bir plastik etki yaratılmaya çalışılmıştır. Yaklaşık 100 kişiye hizmet verebilen bina, formunun yarattığı ön belirlenimlere karşın çok net ve yalın bir plan şemasına sahip olup, hassaslıkla seçilmiş renk, doku ve malzemeleri, özel olarak tasarlanmış mobilyaları ve iç mimari detayları ile Türkiye'deki üretim tesisleri içerisinde tartışmasız bir özgünlüğe ve ayrıcalığa sahiptir.

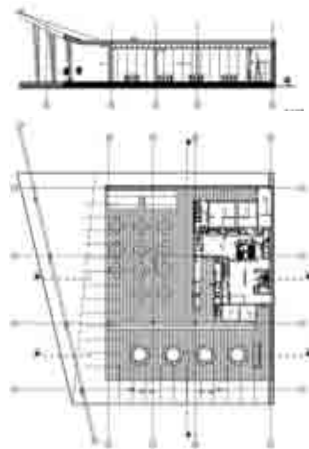

For this building, located within a planned industrial zone, wood was selected as the primary material in order to give the building warmth. Although the executive staff of the facility constitute the primary user group, the objective was to create an attractive building that will also draw the attention of highway users. A wooden shell covers the building as well as the terrace. Steel columns outside the building support the wide eave at the street facade, giving the building a dynamic expression. The VIP Hall reserved for the use of the executive staff and the cafe section for general use were designed with two different concepts, separated by a translucent partition that consists of a plant aquarium housing bamboo trees. Besides the chairs used in the cafe section, all furniture was specially designed and produced for this building.

Located within the borders of Lüleburgaz, Kırklareli, the town of Misinli hosts the second largest Organized Industrial Zone of the region after Çorlu. With its privileged position between the E-5 and TEM highways, the town takes maximum advantage of both highways and houses numerous important industrial facilities. The production facilities of Zorluteks Tekstil San. ve Tic. A.Ş., established by Zorlu Group in the Misinli Organized Industrial Zone during the early 1980s, have expanded over time with several additional buildings and annexes. The last building to be constructed in the facility, Cafe “Z”, is a new cafe/restaurant building that defines the perception of the facility from the E5 motorway, together with the L Building constructed previously. Opened in 2007 as the executive offices and outlet store of the textile factory, L Building was designed as an L-formed reinforced concrete folded plate structure, iconographically representing Zorlu Linen, the former name of the factory. The design of Cafe “Z”, completed by the same design team in 2007, makes use of the same folded plate structure as a theme, interpreting it as a shell that iconographically represents the brand name of the client. Located at the entrance façade of the facility overlooking the E5 highway, Cafe “Z” was designed as a prestigious store-front building that reflects the corporate identity, aiming to create a pure and contemporary plastic effect with its materials, precision and iconographic expression. Serving approximately 100 people, the building has a clear and simple plan scheme in spite of its pre-determined form, and has an indisputable authenticity that distinguishes it from other production facilities in Turkey, with its meticulously selected color, texture and materials, specially designed furniture and elaborate detailing in interior design.

1	2
3	4

bakü chinar restaurant

bakü chinar restaurant
Bakü, 2010

Mimar
Architect

: İ. Kerem Erginoğlu, Hasan C. Çalışlar | Erginoğlu & Çalışlar Mimarlık

İçmimari
Interior Design

: Blue Sky Hospitality

İşveren
Commissioned by

: Pasha Construction

Proje, Azerbaycan'ın başkenti Bakü'nün önemli kentsel noktalarından birinde inşa edilen, saydam bir restoran tasarımıdır. Yapı, kent duvarı gibi algılanması arzulanan sert bir kabuğa takılmış çelik çatı ve buna asılı asma kattan oluşur. Boşluklu, ışık geçiren saçak ile geniş dış mekânların gölgede bırakılması istenmiştir. Tamamen saydam cephe sayesinde ise, iç mekân kent mekânına taşınmaktadır.

Azerbaycan'ın başkenti Bakü'nün güneybatı kesiminde, kentin en büyük parklarından biri olan yamaçtaki Dağüstü Parkı ile Bakü Körfezi boyunca devam eden kentin en ünlü ve lüks caddesi olan Neftçiler'i birbirine bağlayan funikülerin başlangıç istasyonunun yanında, uzun yıllar çınar ağaçları altında bir çay bahçesi olarak hizmet vermiş olan mekân, bar, lounge ve restoran bölümlerini içeren Chinar Restaurant olarak yeniden inşa edilmiştir. Mekâna adını da veren arazideki eski çınar ağaçları korunarak tasarıma dahil edilmiştir.

Avrasya'nın en önemli kentlerinden biri olan Bakü'de, Türkiyeli mimarlar tarafından tasarlanan ve Londra merkezli uluslararası restoran konusunda uzman bir firma tarafından işletilen Chinar Restaurant, sunduğu Pan-Asya füzyon mutfağı ile de sahip olduğu bu kozmopolit karakteri devam ettirmektedir. Farklı kimliklere bir arada olma fırsatı sunan bu melez karakter, binanın mimari kimliğine de sirayet etmiş, içinde yer aldığı neoklasik ve Sovyet dönemi yapılarla çevrili bölgeye kendi çağdaş ve modern dilini eklemeyi başarmıştır. Yapının cephesiyle yarattığı bu yalın ve modern persona, iç mekândaki farklı Asya kimliklerinin oluşturduğu metropolitan ruhu gizlemekte ve tüm şeffaflığına karşın yapının iç ile dış arasındaki tansiyonunu yükseltmektedir.

Restoranın servis birimlerinin, yamaç tarafındaki mevcut istinat duvarına doğru toplanarak iki duvar arasında disipline edilmesi, iki kat yüksekliğindeki restoran hacminin özgürce organize edilmesini sağlamıştır. Azerbaycan ve Çin kültürlerinden alınmış farklı eleman, motif ve malzemelerle oluşturulan, koyu tonların hakim olduğu dramatik iç atmosfer, farklı teatral sahnelemelerin, mekânsal etkilerin yaratılmasına imkân vermiştir. 420 kişilik restoranın zemin katında yer alan açık mutfak, ahçıların performanslarının sergilendiği bir tiyatro sahnesi olarak kurgulanmış olup, bunun yanı sıra gerektiğinde birleştirilebilen iki adet özel yemek odası ve Bambu Bar, batar katta ise kişiye özel servislerin yapıldığı 30 kişilik VIP salonu ile Dragon Lounge bulunmaktadır.

Presizyon, lüks ve atmosferin rafine birlikteliğini sunan Chinar Restaurant, petrol nedeniyle yaşanan üçüncü büyüme hamlesinden sonra Azerbaycan mimarlığında yaşanan çoğulluk ve metamorfoz içerisinde, aranmakta olan çoğul kimlik ve modernlik için önemli bir moment noktası olacağı benzetilmektedir.

The project is a transparent restaurant building designed for one of the important urban nodes of Baku, the capital of Azerbaijan. The structure consists of a steel roof and a hanging mezzanine floor, attached to a hard surface intended to be perceived as an urban wall. The perforated roof projection has been designed to provide shading for the exterior spaces. The completely transparent façade contributes to the perception of the interior as a part of the urban space.

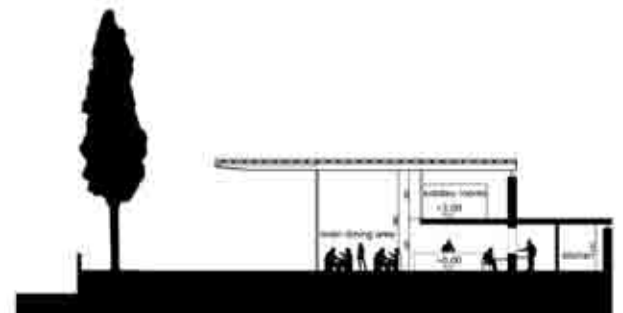
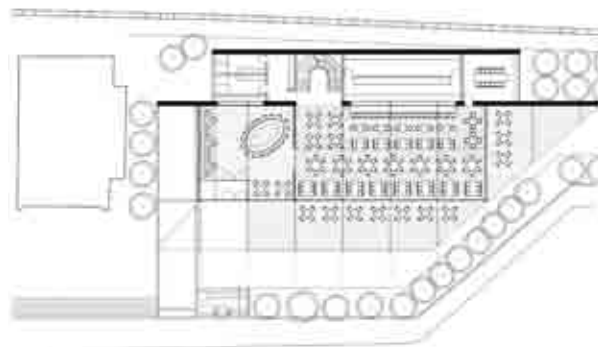

Chinar Restaurant is located adjacent to the first station of the funicular line that connects the hillside Dağüstü Park, one of the largest parks located at the southwestern district of Baku; with Neftçilər Street, the most well-known and luxurious street of the city that continues along the Baku Bay. The place that has served as a tea garden under the plane trees for a long time has been reconstructed as Chinar Restaurant, which consists of the bar, the lounge and the restaurant sections. The old plane trees that the place is named after have been preserved and included in the design.

Located in Baku, one of the most important cities of Eurasia; designed by Turkish architects and operated by a London based international company specialized in restaurant management; Chinar Restaurant maintains this cosmopolitan character with the Pan-Asian fusion cuisine that it presents. This hybrid character that allows the co-existence of diverse identities has also been reflected in the architectural identity of the building; succeeding to integrate its contemporary and modern language into the area surrounded by buildings from the Neo Classical and Soviet Union periods. This plain and modern persona created by the facade of the building conceals the metropolitan spirit created by the diverse Asian identities in the interior; increasing the tension between the inside and the outside in spite of the transparency.

With the service units of the restaurant gathered together around the existing retaining wall and organized between two walls, the design provides a free organization of the two storey volume of the restaurant. The dark colored dramatical interior atmosphere created by the use of diverse components, motives and materials taken from the Azerbaijan and Chinese cultures allows the creation of various theatral scenes and spatial effects. The open kitchen located at the ground floor of the 420 person restaurant has been fictionally organized as a theater stage for the chefs to present their performances. The facility also houses two private dining rooms that can be united when necessary and Bambu Bar at the ground floor; and the 30 person VIP Hall and the Dragon Lounge at the mezzanine floor.

Presenting the refined synergy of precision, luxury and atmosphere; Chinar Restaurant constitutes a significant momentum point within the plurality and metamorphosis observed in the architecture of Azerbaijan after the growth initiated by the Third Oil Boom.

las chicas

las chicas
Ankara, 2008

Mimar : Gül Güven | Ven Mimarlık
Architect

İçmimari : Şebnem Günen & Figen Zorlu
Interior Design

İşveren : Türelî Turizm
Commissioned by

Meksika restoranı olarak tasarlanan mekân Ankara'da Park Caddesi'nde yer almaktadır. Yapı öncesinde farklı bir mimar tarafından konut olarak tasarlanmış; kaba inşaat aşamasında yeni kullanıcı binayı restorana çevirmek üzere VEN'e talebini iletmiştir. Yapı bir bodrum ve iki kattan oluşur. Mekânda ahşap ve tuğla ağırlıklı malzeme kullanılmış, Meksika kültürünün geleneksel sıcak renkleri tercih edilmiş, farklı iki renk tuğla örgüsü ile duvar dokusu oluşturulmuştur. Birinci kat döşemesinin yarısı iptal edilmiş ve giriş salonu üzerinde kat yüksekliği iki misli artırılmıştır. Restoran geceleri pub'a dönüşüp kalabalık arttığında genişleyen iç hacminde katlar arası görsel ilişkiyi bu galeriyle sağlamıştır.

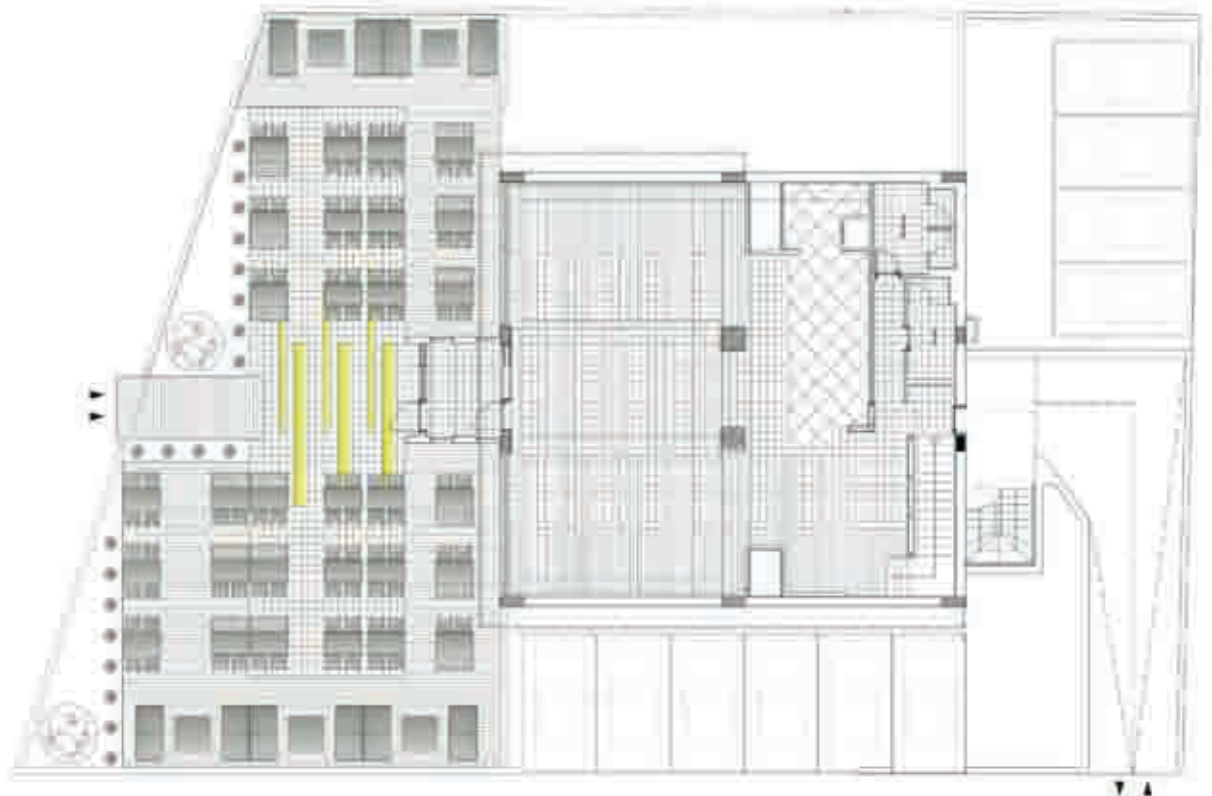
Ankara'nın batı yönünde gelişmesini tetikleyen Eskişehir Yolu ve 1980'lerin sonundan itibaren bu arter üzerinde oluşmaya başlayan finans, ofis ve alışveriş merkezi yatırımları, kentin çeperine doğru gelişen yeni konut hamlesini de başlatmış ve Ümitköy gibi bir dizi düşük yoğunluklu yarı kentsel banliyölerin hızla çoğalmasına neden olmuştur. Eskişehir Yolu ile kesişen 51. Cadde'nin, İncek Bulvarı ve Doğukent Caddesi ile devam ederek Ankara'nın çeperindeki birinci kuşak ulaşım arterini oluşturması, Ümitköy ve Çayyolu gibi semtlerin ulaşılabilirliğini hızlandırmıştır. Lüks konut talebini hızlandıran ve bölgedeki yoğunluğu artıran bu gelişme, beraberinde kentsel donatıları ve sosyal yaşamı destekleyecek ticari ve kültürel mekânlara yönelik ihtiyacı doğurmuş, alışveriş merkezlerinin sunduğu noktasal hizmet yığılması yerine semtlere dağılmış küçük ticari yatırımların çoğalmasını tetiklemiştir. Lüks konut sitelerinin, yeni yaşam alanlarının, kent merkezinde tercih ettikleri sosyal ve ticari mekânları hemen yanı başlarında, kendi konut bölgelerinde de talep etmeleri sonucunda ilk değişim Park Caddesi üzerinde gerçekleşmiş, henüz tam kentsel bir karakter kazanamamış bu cadde boyunca bir dizi gastronomi ve eğlence mekânı açılmaya başlamıştır. Cadde üzerindeki boş arazilerin yüksek fiyatları nedeniyle, bu tür yatırımlar için genellikle mevcut yapıların dönüştürülmesi tercih edilmektedir. Uzun yıllar Ankara'nın en popüler caddelerinden biri olan Arjantin Caddesi üzerinde hizmet veren Meksika restoranı Las Chicas'ın Park Caddesi üzerinde açtığı ilk şubesi Las Chicas XL, kaba inşaat halindeki 2 katlı bir konutun dönüştürülmesi ile elde edilmiştir. Aynı anda yaklaşık 290 kişiye hizmet verebilen tesis, açık terasının yanı sıra iç mekânda sahip olduğu batar kat sayesinde ferah bir iç atmosfere sahiptir. Kurum kimliği doğrultusunda dış mekânda iki renkli tuğla kullanımı tercih edilirken, iç mekânda loş bir ortam oluşturulmuş ve sıcak bir atmosfer yaratmak amacıyla yoğun ahşap kullanımı tercih edilmiştir.

Designed as a Mexican restaurant, this building located on Park Street in Ankara was originally designed as a residence by a different architect before being converted to a restaurant during the construction phase, according to the wishes of its new owners. The building consists of two levels and a basement. Wood and brick were chosen as the primary building materials, together with the use of the warm colors of traditional Mexican culture and a wall texture created by the bonding pattern of bricks of two different colors. Half of the first floor slab was removed to create a two-storey void above the entrance hall. During the night when the restaurant serves as a pub and gets more crowded, this gallery space creates a visual relationship among the levels of the extended interior space.

Eskişehir motorway, which has triggered the development of Ankara in the western direction; and the investments on office buildings and shopping malls that have started to form along this artery since the 1980s; have generated the development of new housing projects towards the periphery of the city; leading to the formation of a series of low-density suburbs such as Ümitköy. 51st Street intersecting with Eskişehir motorway has extended to continue along İncek Boulevard and Doğukent and formed the first peripheral transportation route; contributing to the accessibility of the new districts such as Çayyolu and Ümitköy. This development has accelerated the demand for luxury housing and increased the population density of the region; generating an increasing need for commercial and cultural facilities to support urban and social life in the region and triggering small commercial investments rather than the condensed services offered at shopping centers. With the demands of the luxury houses and new accommodation units to have the social and commercial centers of the city right next to them, at their own residential quarters; the first transformation has taken place at Park Street, with a series of gastronomy and entertainment venues opening on the street which did not previously have a fully urbanized character. Due to the high land prices of the sites along the street, the preferred method of transformation has been the refurbishment of existing buildings. In service at Arjantin Street, one of the most popular streets of Ankara for a long period; the Mexican restaurant Las Chicas has opened its first branch on Park Street as Las Chicas XL, in a building converted from an existing two-storey residence at rough construction phase. Being able to offer service for 290 people at the same time, the facility has a spacious atmosphere with its open terrace and the mezzanine floor inside. In accordance with the corporate identity, two different colors of brick has been preferred on the exterior facade whereas a dimly lit space has been created in the inside, preferring an intense use of wood in order to create a cosy atmosphere.

mogan doğa parkı

mogan nature park
Ankara, 2006

Mimar
Architect

: Hilmi Güner | Hilmi Güner Mimarlık & Hüseyin Bütüner | Bütüner Mimarlık

İşveren

Commissioned by

: Ankara Büyükşehir Belediyesi

Mogan Gölü kıyı düzenleme ve doğa parkı projesi, Ankara Gölbaşı'nın güneybatı kıyısında, 400.000 metrekarelik bir alanda tasarlanmıştır. Proje, Ankara metropoliten alanına hitap edecek bir kent parkıdır. Kamu kullanımının getirdiği işlevsel yoğunluğun, göl kıyısının özel ekolojik dengesi gözetilerek planlanması tasarımın temel hedefidir. Özellikle arazinin güneyinde yer alan sazlık ve bataklık alanın park içerisinde korunarak, gezinti yolları ile deneyimlenebilir olması sağlanmıştır. Ayrıca açık hava tiyatrosu, spor alanları, piknik alanları, nikah salonu, eğlence çadırı, çocuk parkları, oyuncak evi, tepe ve marina restoran, yönetim gibi fonksiyonlara da yer verilmiştir. Yapılar ve park tek elden tasarlandığı için, binaların ölçeği bir kıyı düzenlemesinin gerektirdiği boyutlarda tutulmuş, yapılı zeminler ve cephelede benzer malzemeler kullanılarak bütünlük sağlanmıştır.

Açık alanda gerçekleştirilen rekreasyon aktivitelerinin yaygınlaşmasının ve popülerleşmesinin temelinde, modern bireyin doğa ile kurduğu asimetrik ilişki yatmaktadır. Bu ilişkinin temelinde, giderek hızlanan çalışma dünyası içinde boş zaman olarak tanımlanmış kısıtlı hafta sonlarını "ailecek gerçekleştirilecek yoğunlaştırılmış etkinlikler seti" olarak gören modern bireylerin doğayı istila edilecek bir varış noktası olarak alımlayışları kadar, mal ve hizmetleri tüketmenin yanı sıra deneyimin kendisini de hızla tüketmeye odaklanmış, haz beklentili modern aile kurumunun geçirdiği dönüşüm de etkili olmaktadır. Modern öncesi dönemin mekânsal niteliği tanımsız mesire yerlerinden veya tek bir faaliyete, yeme-içmeye odaklanmış piknik faaliyetinden farklı olarak günümüzde açık rekreasyon aktiviteleri için tasarlanmış yerlerden beklenti, her türlü eylemin, programın ve performansın bir arada, tüketilmeye hazır deneyim setleri olarak sunulmasıdır.

Mogan Doğa Parkı, spesifik konumu ve sahip olduğu ayrıcalıklı doğal özelliklerinden dolayı bu hazır deneyim setlerinin ötesine geçen özgün rekreatif niteliklere sahiptir. Ankara'nın 25 km güneyinde Gölbaşı ilçesi sınırları içinde yer alan Mogan Gölü, Eymir Gölü ile bağlantılı olarak bölgedeki en önemli sulak alanlardan birisi olup, Türkiye'deki önemli 184 kuş alanından birisidir. Sahip olduğu yoğun sazlık alan nedeniyle, yılın farklı dönemlerinde 201 ayrı kuş türüne ev sahipliği yapan göl, Türkiye'deki önemli kuş gözlem noktalarından da birisidir. Kuşların yaşam alanlarına en az zarar verecek biçimde tasarlanan 645.000 m²'lik alan üzerine kurulu Mogan Gölü Kıyı Düzenleme ve Doğa Parkı Projesi, açık ve yarı açık mekânlarda gerçekleştirilen dinlenme, piknik ve eğlence alanlarının yanı sıra 1.000 kişilik nikâh salonu, manej, Mogan Gölü Araştırma Merkezi, 3.000 kişilik amfitiyatro ve marina gibi farklı kültürel ve sportif faaliyet alanlarını da bünyesinde barındırmaktadır. Yaklaşık 4 km'lik sahil yürüyüş yolu boyunca birbirlerine eklenmiş bu programatik zenginlik, göl kıyısının özel ekolojik dengesi gözetilerek yapılmış program konumlandırmaları, özel detayları ve doğayla uyumlu malzemeleri nedeniyle, kırılğan bir doğa parçası içinde tasarım yapmanın zorlu yapısını, ama bir o kadar da başarılı sonucunu gözler önüne sermektedir

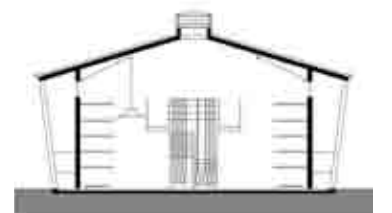
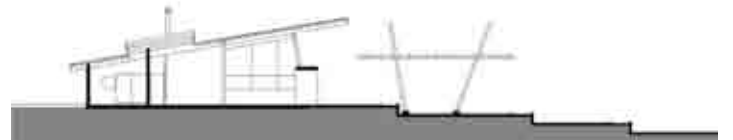

The Mogan Lake coastline recreation and nature park project lies on a 400,000 m² site located at the southeastern edge of Gölbaşı, Ankara. The project is an urban park intended to serve the metropolitan zone of Ankara. The major design objective was to maintain the special ecological balance of the coastline while responding to the functional intensity of public use. The reed bed and swamp area located at the south of the site has been particularly preserved, with pedestrian routes making it possible to experience the natural environment. New functional uses include an open amphitheater, sports fields, picnic areas, a wedding hall, children's playgrounds, a toy house, hill and marina restaurants and administrative offices. The scale of the buildings has been limited to dimensions appropriate for the coastline, and unity was achieved through the use of similar materials on the paved surfaces and the facades of the buildings.

The asymmetrical relationship that the modern individual establishes with nature constitutes the basis of the proliferation and popularization of open-air recreation activities. As there is limited time of the weekends, the only possible leisure time within the increasingly intensified business life, weekend plans are now evaluated as "an intensified set of activities to be carried out together with the family". Modern individuals have started to perceive nature as a destination to be conquered. The transformation that the modern family institution is going through has also been influential in this process. The modern family has increased expectations of pleasure and not only rapidly consumes products and services but also focuses on the consumption of experience. Different from the spatially undefined recreation spaces of the pre-modern period or single function picnic areas focused on eating activities, contemporary spaces designed particularly for recreation activities are expected to offer all kinds of actions, programs and performances as sets of experiences ready to be consumed.

With its location and unique natural characteristics, Mogan Nature Park has authentic recreative properties that transcend these ready-made sets of experience. Located within the Gölbaşı district 25 km to the south of Ankara, Mogan Lake, connected to Eymir Lake, is one of the most important wetlands of the region and one of the 184 official natural bird sanctuaries in Turkey. Owing to the dense reed areas around the lake, the area, which houses 201 different species of birds throughout the year, is also one of the most important bird-watching spots in Turkey. Designed to make the minimum possible intervention into the natural habitat of the birds, Mogan Lake Nature Park Project offers a variety of cultural and sports activities such as a 1,000 person wedding hall, a manege, Mogan Lake Research Center, a 3,000-person amphitheater and a marina in addition to open recreation, picnic and entertainment areas. With its programmatic positioning made with respect to the special ecological balance of the lake shore, specifically developed details and materials in harmony with the nature, the rich program aligned along the 4 km. coastal promenade showcases the difficulty of designing in a delicate natural environment as well as what can be achieved when this is successfully accomplished.

gelibolu yarımadası tarihi milli parkı morto koyu ziyaretçi dinlenme noktası

gallipoli historical national park morto bay visitor recreation area
Çanakkale, 2006

Mimar : Semra Uygur, Özcan Uygur | Uygur Mimarlık

Architect

Peyzaj : Uygur Mimarlık

Landscape Design

İşveren : T.C. Çevre ve Orman Bakanlığı

Commissioned by

1915 Çanakkale Savaşı'nda çıkartma sahili olan Morto Koyu, Gelibolu Yarımadası'nda önemli bir alandır. Sıklıkla ziyaret edilen Çanakkale Şehitler Abidesi'ne yakınlığı nedeniyle dinlenme alanı olarak kullanılır. Yapılan düzenleme, alanın doğal topografyasını zedelemekten kullanıcıları sükûnet ve saygı içinde ziyaretlerini yapmaya yönlendirici niteliktedir. Morto Koyu, UDGP'de de açıklandığı gibi, TMP sahil şeridinde, özgün coğrafi, fiziksel ve mekânsal özelliklerin bozulmasını önlemek amacıyla belirlenmiş deniz ve kıyı koruma alanlarından birisidir. Dinlenme noktası, Çanakkale Şehitler Abidesi'ne kara ve deniz yoluyla gelenlerin kesiştiği bir alandır. Topografyayı zedelemekten yerleştirilen kademeli ahşap platformlar, kıyı ve falez üstü ile uyum içindedir. Kademeler arasındaki aydınlatmalar sayesinde platformlar, geceleri adeta havada uçarmış gibi görünür.

Ulus nosyonunu oluşturmada en önemli araçlardan biri olan ortak geçmişin inşasında, müzeler kadar anıtlar da etkin rol oynamaktadır. Ortak geçmişi hatırlatarak tarihsel bir köken inşa eden her anıt, hem ortak değerleri yücelterek bir saygınlık edinmekte hem de toplum tarafından sürekli yeniden üretilen bir sembolik değer taşımaktadır.

1915'te Birinci Dünya Savaşı sırasında Çanakkale Savaşı'nda hayatını kaybeden 253.000 Türk askerinin anısına yaptırılan ve Morto Koyu önündeki Hisarlık Tepesi üzerinde 1960 yılında açılan Çanakkale Şehitleri Anıtı bölgede inşa edilmiş en önemli bellek mekânlarından biridir. Bunu takiben, Gelibolu Yarımadası'nın güney ucundaki yaklaşık 33.000 hektarlık bölgenin 1973 yılında "Tarihi Milli Park" ilan edilmesi, bölgeye anımsatıcı/hatıra peyzajı niteliği kazandırmış ve belleğin mimari olarak inşa edilmesini de tetiklemiştir. Bu sayede, 1980'lerde Kültür Bakanlığı'nın çalışmaları ile bölgedeki sembolik şehitlikler ve kahramanlık anıtlarının sayısı 55'i bulmuştur. 1980 yılında Tarihi Milli Park (TMP) için hazırlanan ilk Uzun Devreli Gelişme Planı (UDGP) yürürlüğe girmiş, 1998 yılında gerçekleştirilen Gelibolu Yarımadası TMP Uluslararası Fikir ve Tasarım Yarışması sonrasında ise, yeni bir UDGP yapılarak 2003 yılında yürürlüğe girmiştir. Çanakkale Savaşı'nın önemini yerli ve yabancı ziyaretçilere anlatmayı ve sürdürülebilir bir koruma ve kalkınma dengesi oluşturmayı hedefleyen yeni UDGP kapsamında, yapımı tasarlanan 9 dinlenme noktasından 3 tanesi gerçekleştirilmiş ve 5 adet de tanıtım merkezi inşa edilmiştir. İnşa edilen dinlenme noktalarından ikincisi olan Morto Koyu Ziyaretçi Dinlenme Noktası, çelik konstrüksiyon üzerine ahşap malzeme kullanılarak yapılmış, doğal topografya ile uyumlu ve zemine minimum değen üç seviyeli platformlardan oluşmaktadır. Yapım aşamasında mevcut ağaçlar korunarak, platformlar arasında ağaçlandırma yapılması önerilmiş, mevcut otopark alanından arda kalan sert zeminler, asıllarına döndürülerek ağaçlandırılmıştır. İki aşamalı olarak yapılması planlanan dinlenme noktasının 2006 yılında açılan ilk etabında ziyaretçilerin dinlenebilecekleri ahşap platformlar yapılmış, ikinci etabında ise, otopark alanı asgaride bırakılarak kalan alanlarda topografyanın aslına geri döndürülerek ağaçlandırılması hedeflenmiştir.

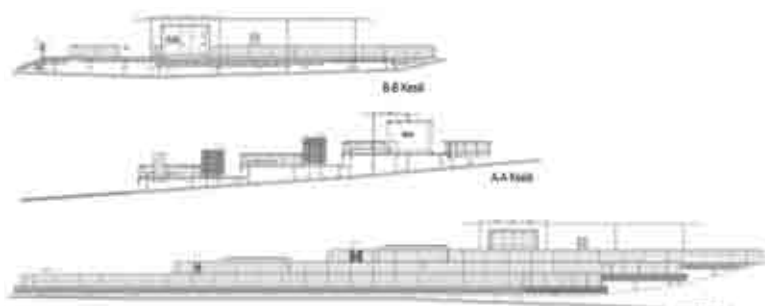
Used as an invasion point during the Battle of Çanakkale in 1915, Morto Bay is a historically significant site on the Gallipoli peninsula. Due to its proximity to the Çanakkale Martyrs Memorial, it is often used as a recreational area by visitors. The new arrangement does not harm the natural topography and encourages users to carry out their visits in a peaceful and respectful manner. According to the long term development plan for Gallipoli, Morto Bay is one of the coastal areas that is a protected zone to be preserved with its authentic geographical, physical and spatial characteristics. The recreational area is where the visitors coming to the Çanakkale Martyrs Memorial cross paths with the visitors approaching from the sea. The cascading wooden platforms constructed without damaging the landscape are in harmony with the coast and cliff. Due to the lighting on the different levels, the platforms look like they are floating in the air during the night.

Monuments as well as museums play an active role in the construction of a common past, which is an essential tool used to generate the concept of the nation. The monument constructs a historical origin by constantly reminding viewers of historical events and a common past, acquiring dignity by exalting common values and possessing a symbolic value continuously reproduced by the public.

Constructed in memory of the 253,000 Turkish soldiers killed in the Gallipoli Battles during World War I in 1915, Çanakkale Martyrs Memorial is located on the Hisarlık Hill in front of Morto Bay. It opened in 1960, and is one of the most significant places of collective memory constructed in the region. Following the construction of the memorial, the 33,000 hectare area at the southern edge of the Gallipoli peninsula was declared a “Historical National Park” in 1973. This made the area a memorial landscape and triggered the architectural construction of collective memory. With the works of the Ministry of Culture, the total number of symbolic monuments and memorials in the region reached 55 by the 1980s. The first Long Term Development Plan prepared for the Historical National Park went into operation in 1980, followed by a new Long Term Development Plan dated 2003, prepared after the International Idea and Design Competition held for the Gallipoli Historical National Park. Within the scope of the new Development Plan, which aims to convey the international importance of the Gallipoli Wars to guests and to achieve a sustainable balance of conservation and development, three of the nine designed recreation points have been created and five information centers have been constructed. As the second recreation point, Morto Bay Guest Recreation Point consists of three leveled platforms in harmony with the natural topography. Platforms that minimally contact the existing ground have been constructed using wood on steel construction. During the construction, it was proposed that the existing trees be preserved and new trees be planted between the platforms. The paved areas left over from the former parking lot area have been reverted back to their natural form and reforestation has been carried out. The designed recreation point was planned to be constructed in two phases. The first phase was completed and the point was opened in 2006, involving the construction of the wooden platforms whereas the second phase focused on the reduction of the car park and an extensive reforestation of the surrounding area, reverting the traces of former construction activity back to their original state.

1
2
3 4

alaçatı yeldeğirmenleri parkı

alaçatı windmill park
İzmir, 2008

Mimar : Ali Kural | Urbar Kentleşme ve Mimarlık Ofisi
Architect

Peyzaj : Ali Kural & B. Deniz Çalış Kural
Landscape Design

İşveren : Alaçatı Belediyesi
Commissioned by

Birinci etabı tamamlanmış olup, ikinci etap uygulaması devam eden proje, tarihi şehrin girişindeki atıl alanı peyzaj ağırlıklı bir kentsel tasarım projesi ile yenilemeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda proje, öncelikle bir yaya promenadı, meydanlar ve çarşı ile Alaçatı'ya yeni kamusal açık alanlar ve ticari işlevler kazandırmıştır. Proje kapsamında tarihi yeldeğirmenleri restore edilmekte ve çevresinde yeni sosyal rekreasyon alanları oluşturulmaktadır. Alaçatı'nın tarihi dokusunu sürdüren proje yerel oran ve malzemelere referans verirken, modern inşaat teknikleri kullanılmaktadır. Kentsel tasarım projesinde tanımlanan kurallar uygulanarak yapılarda çeşitlilik ve tarihi dokuya uygunluk amaçlanmış, yapay bir tarihselci yaklaşımdan kaçınılmıştır. Bu haliyle promenad, meydan ve yapılar kullanıcıları tarafından çok çabuk benimsenmiştir.

1970'lerin ikinci yarısına kadar doğal gelişim çizgisini sürdürmüş olan tarihi Alaçatı yerleşmesinin çeperinde bu tarihten sonra hızla yapılaşma başlamış, 1982 yılında bölgenin "Alaçatı Turizm Bölgesi" olarak ilan edilmesinin ve İzmir-Çeşme Otoyolu'nun 1996 yılında tamamlanarak Alaçatı-Çeşme çıkışının açılmasının ardından bölgeye olan talep hızlanmıştır. Kentin girişi 1980'lere kadar doğu-batı ekseninde uzanan ana arter üzerinde konumlanırken, 2005 yılında Alaçatı ve çevresinin "Çeşme Alaçatı Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgesi" olarak ilan edilmiş olması ve 2007 yılında onanan Koruma Amaçlı İmar Planı'nda Değirmenaltı ve çevresinin "Kentsel Tasarım Proje Alanı" olarak tanımlanmış olması nedeniyle, kentin yeni girişi çeperdeki bu bölgeye doğru kaymıştır.

1990'larda ilk olarak rüzgâr sörfü tutkunlarının, 2000'li yıllarda ise taş ev ve otantisite meraklılarının geldiği Alaçatı'da 2001 yılında açılan ilk küçük otelden dört-beş yıl sonra yerleşim tümüyle turizm etkinliğine yenik düşerek, Türkiye'nin popüler tatil mekânlarından biri haline gelmiştir. Mevcut haliyle yeterince otantik, özgün ve hayali Akdeniz imgesine uygun bulunmayan Alaçatı'nın kimliği, metropolden gelmiş yeni sakinleri tarafından hızla dönüştürülerek, uyumu ve cazibesi ile hep özenilen Yunan Adaları ve Güney Fransa'ya benzetilmek üzere hızla estetize edilmiş ve kozmopolit turist özneler için sahnelenmiş turistik manzaralara dönüştürülmüştür. Bu güzelleştirme girişimleri yerel yönetim tarafından da benimsenmiş, daha önce kentin çeperinde kalırken gelişmeler sonrasında kentin giriş noktasına dönüşen Değirmenaltı bölgesinde bir kentsel tasarım çalışmasının yapılması gerekli görülmüştür. İki etapta gerçekleştirilecek olan çalışmaların ilk etabı 2008 yılında hayata geçirilerek kapalı otopark ve meydan düzenlemesi gibi öncelikli ihtiyaç dahilindeki programlar tamamlanmış, doku bütünlüğünü sağlamak üzere, yeni yapılacak binalarda ve cephe iyileştirmelerinde kullanılacak bir mimari repertuar geliştirilmiştir. Projenin ikinci etabında ise, tarihi yeldeğirmenleri kültürel faaliyetlere uygun olarak restore edilecek ve çevresindeki park alanı düzenlenecektir. Tarihi kentin giriş aksını yeniden tanımlayarak, yerel kimliği modern bir dille yeniden üretmeyi hedefleyen proje, modern ile gelenek arasındaki kadim gerilimi tasarım yoluyla gidermeyi başarmaktadır.

With its first phase completed and second phase in progress, this project aims to renovate a redundant area at the entrance to the historical town center through a landscape-oriented urban design project. The proposed pedestrian promenade, squares and shops have introduced new public open spaces and commercial areas to Alaçatı. The project also involves the ongoing restoration of the historical windmills and the creation of new social recreation areas surrounding them. Continuing the historical typology and the urban texture of Alaçatı, the project takes local proportions and building materials as a starting point and adapts them to modern techniques used in the construction process. This urban design project aims to achieve variety and harmony with the historical texture, avoiding an artificial historicist approach. Thanks to this, the promenade, the squares and the buildings have been rapidly adopted by users.

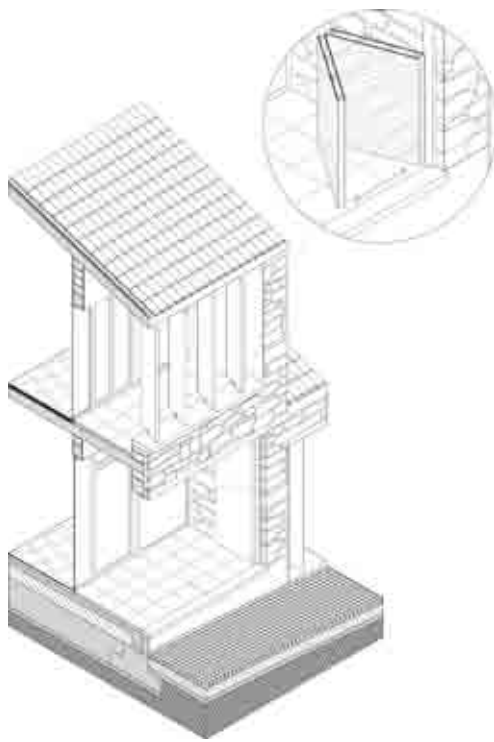
The historical settlement of Alaçatı followed a natural line of development until the second half of the 1970s when the construction of summer houses accelerated in its periphery. The touristic demand for the region was triggered by the declaration of the town as “Alaçatı Tourism Zone” in 1982 and opening of the Alaçatı-Çeşme exits of the İzmir Çeşme Motorway in 1996. While the former entrance of the town center was located on the main artery along the east-west axis, the new entrance has been shifted towards the windmills at the periphery due to the declaration of the region as “Çeşme Alaçatı Culture and Tourism Conservation and Development Zone” in 2005 and the definition of Değirmenaltı area as an “Urban Design Area” in the Conservation Based Municipal Plan in 2007.

Visited initially by fans of wind surfing during the 1990s, and later by admirers of stone houses and authenticity in the 2000s, the town of Alaçatı was totally overwhelmed by the increasing tourism activity within the five years following the opening of the first small hotel in 2001. As the natural condition of Alaçatı was not considered to be authentic or genuine enough and it did not match the fictional Mediterranean image in tourists’ minds, the identity of the town was rapidly transformed by its new inhabitants from the metropolis. Taking the Greek Islands and Southern France as models with their harmony and attraction, the town center was rapidly aestheticized and transformed into a series of touristic views staged for cosmopolitan tourists. These attempts of embellishment have also been embraced by the local administration, who considered it necessary to develop an urban design project for the Değirmenaltı region, the former periphery zone that has transformed to become the entrance point of the town center after urban developments in the area. Planned to be completed in two phases, the first phase of the project was completed in 2008, with the completion of the high-priority components of the program such as indoor parking and the design of the public square. In order to achieve unity in the general pattern, an architectural repertory has been developed for use in new buildings as well as façade improvements. The second phase of the project involves the restoration of the windmills to be used for cultural activities and the design of the park around them. Aiming to redefine the entrance axis of the historical town and reproduce local identity with a modern language, the project succeeds in overcoming the lasting tension between modernity and tradition.

1
2 3

izmir doğal yaşam parkı

izmir natural wildlife park
İzmir, 2008

Mimar
Architect

: İzmir Büyükşehir Belediyesi Etüd Proje Şube Müdürlüğü

İşveren

Commissioned by

: İzmir Büyükşehir Belediyesi Etüd ve Projeler Dairesi Başkanlığı

“Modern hayvanat bahçesi” konseptine sahip olan İzmir Doğal Yaşam Parkı'nın amacı doğa koruma çalışmalarına katkıda bulunmak, özellikle çocuklara yönelik eğitimlerle doğayı koruma bilinci oluşturmaktır. Doğal Yaşam Parkı planlama çalışmasında ziyaretçilerin dolaşım güzergâhı üzerinde, her bir hayvanın habitatının ayrı bölümler olarak konumlandırılması sağlanmış, her habitat için ayrı bir giriş ile hazırlık mekânları oluşturulmuştur. Böylece ziyaretçilerin daha sakin ortamlarda hayvanlarla iletişim kurmaları hedeflenmiştir. Projede, parkta yaşayacak hayvanların kendi doğal habitatlarına uygun ortamlarda yaşamalarını sağlayacak mekânlar oluşturulması amaçlanmıştır. Ziyaretçilerin parkta gezerken hayvanlarla aralarında kafes, tel, bariyer gibi görsel ayraçların olmamasına özen gösterilmiş, bunun yerine su, hendek gibi doğal engelleyiciler kullanılmıştır.

Geleneksel Batı düşüncesinin temeli doğa/kültür ikili karşıtlığına dayandığı için, doğayı sergilenen bir nesneye dönüştüren 19. yüzyılın kültüralist zihniyeti de, güç, kontrol ve bakış arasındaki disipline edici mekanizmaları devreye sokarak, yabanıl hayvanlar dünyasını ıslah edilecek, evcilleştirilecek nesnelere indirgemiş, hayvanların sergilenişini kurumsallaştıran modern hayvanat bahçesi olgusunu icat etmiştir. Hayvanat Bahçesi'nin ön kabulü olan ehlileştirilmiş doğa içindeki yabanıl hayvan dünyası ile onu dışarıdan, güvenli bir noktadan gözlemleyen öznenin konumlarının yer değiştirmesi çok daha geç bir dönemde, doğa parklarının ortaya çıkışıyla mümkün olabilmıştır.

Türkiye'nin ilk hayvanat bahçesi olan ve 1937 yılında Kültürpark içinde açılan İzmir Hayvanat Bahçesi, zaman içinde gelişerek 18.000 m² alana ulaşmış ve artan yer ihtiyacını karşılayamaz hale gelmiştir. Doğal yaşam ortamlarına uygun olmayan koleksiyon tipi barınak düzenininin görsel teması engelleyen tel kafesleri ardında, dar alanlara sıkışık kalmış hayvanlar için uluslararası standartlara uygun yeni yaşam alanı arayışlarına girişilmiş ve İzmir'in kuzeybatı ucundaki Sasalı bölgesinde, 425.000 m²'lik alan İzmir Doğal Yaşam Parkı için belirlenmiştir. Gediz Deltası'ndaki İzmir Kuş Cenneti'ne yakınlığı, yakın çevresinde yapılaşmanın olmaması ve kent merkezine ulaşım kolaylıkları nedeniyle seçilen alanda bulunan mevcut 4 adet bina da yeniden işlevlendirilerek projeye dahil edilmiştir.

Hayvanların doğal ortamlarına yakın ortamlar yaratılarak kendilerini doğada gibi hissetmelerini sağlamak üzere ayrı bölümler halinde geniş habitat alanları oluşturularak, ziyaretçilerin çeşitlenen dolaşım güzergâhları ile bu alanları dolaşmaları hedeflenmiştir. Bu habitat alanlarının güvenliği kafes veya tel yerine, su ve hendek gibi doğal bariyerlerle sağlanarak, ziyaretçilerin hayvanlarla yakın görsel temas kurmaları hedeflenmiş, özellikle çocukların hayvanları yakından görebilmeleri, dokunabilmeleri ve besleyebilmeleri için Çocuk Hayvanat Bahçesi bölümü tasarlanmıştır.

Bünyesinde 120'den fazla türde 1.200'ü aşkın hayvanı barındıran İzmir Doğal Yaşam Parkı, günümüzün metropol dünyasında yabanıl dünyayla karşılaşılacak ender yerlerden biri olarak, hem üstlendiği eğitim fonksiyonuyla hem de dönüşmekte olan rekreasyon anlayışını gözler önüne sermesi açısından Türkiye'de uygulanmış en başarılı örneklerden biridir.

Developed based on the concept of a “modern zoo”, İzmir Natural Wildlife Park aims to contribute to the preservation of nature, creating awareness especially through child-oriented education programs. The park is designed to create a distinct habitat for each animal along the circulation path of the visitors and define a separate preparatory entrance zone for each habitat. The objective of this approach was to ensure that guests can observe and communicate with the animals in a more tranquil environment. The project aims to create spaces where animals live in an environment similar to their wild habitat. In an attempt to eliminate visual separators such as cages, wire fences and barriers, natural boundaries such as water and trenches were chosen as separators.

As the dichotomy of nature versus culture constitutes the basis of Western thought, the culturalist approach of the 19th century has converted nature into an object on exhibit. With the activation of the disciplinary mechanisms between power, control and contemplation, the concept of the “modern zoo” has been formulated. In this conception, wild animals are reduced to objects to be tamed and the exhibition of animals has been institutionalized. While the idea of the “modern zoo” is based on the wildlife exhibited within a tamed nature and the subject observing from a safe point outside, these positions have been reversed later with the appearance of Nature Parks.

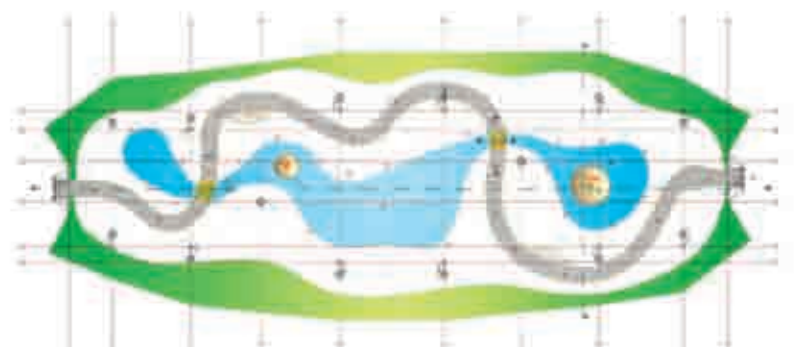
The first zoo in Turkey, İzmir Zoo opened inside Kültürpark in 1937 and has developed over time to expand to a total area of 18,000 m², resisting pressure for further expansion. Wild animals were exhibited in cramped spaces behind wire cages that prevent visual connection, inside the collection-type shelters that are not reminiscent of their natural habitats. In search for a new living space at international standards, the 425,000 m² area at Sasalı region at the northwestern edge of İzmir was determined as the location for the Natural Wildlife Park to be constructed. The proximity of the site to the existing bird sanctuary, the ease of transportation to the city center and the fact that the area does not have any existing developed environment nearby were the influential factors in the selection of the site. Adaptive reuse projects were developed for the four existing buildings on the site which were also included in the project.

In order to ensure that each species gets a chance to live in an environment similar to their natural habitats large habitat areas were formed as individual sections, connected by varying combinations of circulation paths used by the guests. Aiming to achieve a close visual contact between the guests and the animals, the habitat areas are confined using natural barriers such as water and ditches rather than cages or wires. A special section called the Children’s Zoo has been specifically organized to give children a chance to touch and feed the animals living in this section.

With its total collection of more than 1,200 animals of approximately 120 species, İzmir Natural Wildlife Park, one of the few places one can encounter wildlife within the metropolitan world of present day, has also taken on the challenge of becoming an education center. The Natural Wildlife Park in İzmir can be considered one of the most successful applications of the concept in Turkey, with its design approach that reveals the changing notions of recreation.

yeşil avlu

green courtyard
İstanbul, 2009

Mimar
Architect

: Selim Velioglu, Erce Funda, Orkun Özuer | SE Mimarlık

Peyzaj
Landscape Design

: Selim Velioglu, Erce Funda, Orkun Özuer, Mehmet Ali Yüzer, Onur Yüzer

İşveren
Commissioned by

: İstanbul Büyükşehir Belediyesi

Eyüp ve yakın çevresinin mekânsal kimliği ve kültürel mirası gözetildiğinde, tasarlanacak çevrenin kültürel sürekliliği sağlayacak özellikler içermesinin yanı sıra, “sonradan katılmasından” kaynaklanacak yapaylık hissinin giderilmesi de temel tasarım hedefi olarak alınmıştır. Bu doğrultuda öncelikle, gereksinim programında yer alan işlevler dört farklı zamanda inşa edilmiş gibi algılanacak dört farklı mekânsal unsura -“Yeşil Avlu”, “Revaklı Duvar”, “Yeşil Dam”, “Çiçek”- ayrıştırılmıştır ve bu unsurların birlikteliğinden Eyüp’ün kültürel mekânsal mirasını duyumsatacak biçimde bir “yanyanalık” elde edilmeye çalışılmıştır. Birbirlerine zaman içinde eklenmiş gibi algılanıp deneyimlenecek söz konusu dört farklı unsurun, kendi içlerinde de bazı parçalarını zaman içinde yitirmiş veya zamana teslim olmuş gibi tasarlanmaları ile mekânsal kurgu bir kez daha gevşetilip yumuşatılmıştır.

İstanbul’un Eyüp İlçesi sınırları içerisinde, Alibeyköy Deresi’nin Haliç Körfezi’ne dökülünceye kadar çevresinde oluşturduğu alüvyonlu alanların ıslah edilmesiyle elde edilmiş yeşil koridor üzerinde bir dizi sosyal ve spor tesislerinin yapılması hedeflenmektedir. Bu yeşil koridor üzerinde yer alan eski fidanlık alanının, İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından semtin ihtiyacı olan sosyal mekânları üretecek biçimde tasarlanması istenmiştir.

Eyüp’ün kentsel ve sosyal çeşitliliğine benzer biçimde, park alanını çapraz olarak geçen zigzaglı bir yürüme yolu boyunca yan yana getirilmiş dört farklı kullanım alanı, bu güzergâh boyunca değişen programlar, manzaralar, renkler ve dokular sunmanın yanı sıra, sakinden hareketliye, sessizden gürültülüye, yumuşak zeminden sert zemine doğru değişen bir deneyim zenginliği sunmaktadır. Bu geçişlilik fikri tasarım sürecinde de etkili olmuş, biçimsel bir tasarım dili ve değişmez, sabit fonksiyonlar önermek yerine egemenlik alanı ve farklı mekânsallık türlerinin eşzamanlılığını mümkün kılan sınır erimesi, parçalanma ve içiçelik gibi kavramlar projeye dahil edilmiştir. Katı bir geometrik biçimlenme yerine, alanların, programların ve dokuların birbirlerinin içine geçtikleri, mimari elemanların ve yapısal parçaların araziye dağılarak bütünlüklerini kayb ettikleri bir tasarım anlayışı benimsenmiştir. Konvansiyonel çevre düzenlemeleri ve peyzaj tasarımlarındaki modernist yaklaşımlardan farklı olarak, sınırları keskin mekânlar yerine mekânsallığı kuvvetli L formlu duvar parçaları ve çelikten ağaç strüktür gibi sınırları belirsiz egemenlik alanları ile parkın organize edilmesi amaçlanmıştır. Sahip olduğu bu çoğul tasarım yöntemlerinin yanı sıra, duyuşal ve sezgisel tasarım yaklaşımı nedeniyle de Yeşil Avlu (Eyüp Osmanlı Parkı), Türkiye’deki çevre düzenlemesi örnekleri arasında bir manifesto niteliği taşımaktadır.

“Eyüp Parkı Çevresel Düzenlemesi-Yeşil Avlu” adıyla tasarımına başlanan proje, güncel park tasarımlarında yaygın olarak görülen biçimsel düzenleme anlayışından farklı olarak, ziyaretçilerin duyuşal deneyimlerini temel alan, sezgiler ve çağrışımlar üzerinden ilerleyen sıra dışı tasarım yaklaşımını çağdaş bir dille kurabilmesi nedeniyle Türkiye’de son yıllarda üretilmiş en çarpıcı kentsel çevre düzenlemelerinden birisidir.

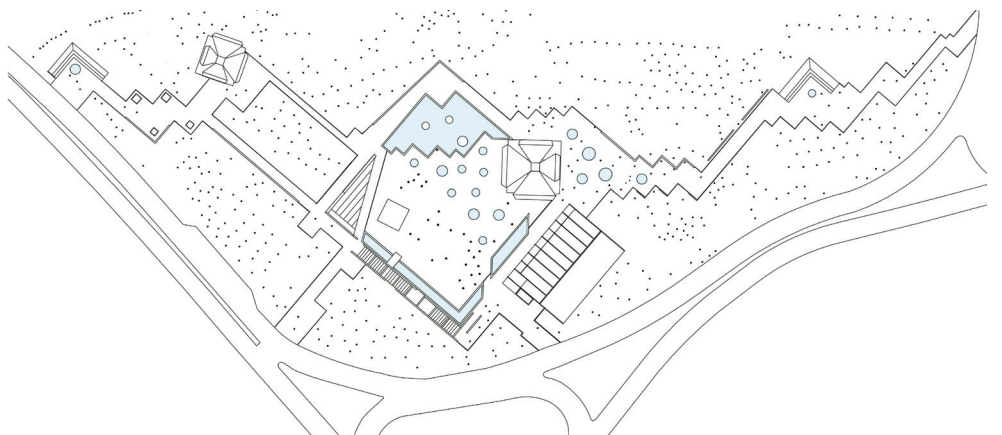
Considering the spatial identity and cultural heritage of Eyüp and its surroundings, the major design objective of this project was to incorporate characteristics that achieve cultural continuity while avoiding the sense of artificiality that can be caused by an additive approach. In this respect, the functional program was separated into four different spatial components that represent four different periods: “the Green Courtyard”, “the Riwaq Wall”, “the Green Shed” and “the Flower”. The combination of these different components pays tribute to the cultural and spatial heritage of Eyüp. Meant to be perceived and experienced as additions from various periods, these four different components were designed to appear as if they had lost some features over time. This approach provides an additional loosening and moderation in the spatial structure.

The local authorities in Istanbul aimed to improve the alluvium infill zones around Alibeyköy Stream in Eyüp until it flows into Haliç Bay, developing a series of social and sports facilities on the green corridor obtained by this improvement. The Metropolitan Municipality of Istanbul has commissioned the design of the former plantation area on this green corridor to include social spaces that respond to the needs of the region.

Similar to the urban and social variety of Eyüp, four different functional areas have been brought together along a zigzag pedestrian path that diagonally traverses the park area. Besides the varying programs, views, colors and textures that they present, these four areas also provide a rich experience with transitions from the calmness to dynamism, from silence to noise, from soft ground to paved ground and many others. Rather than using a constant design language and rigidly defined functions, this idea of transition has also been influential in the design process through concepts such as fragmentation, dissolution of borders and intertwining that allow the coexistence of different spatialities and territories. Rather than a rigid geometrical formation, a design approach in which different fields and programs are intertwined and fragmented architectural and structural components are distributed over the site has been chosen. Different from the modernist approach in the conventional environmental and landscape projects designed as spaces with rigid borders the park has been organized with L-formed pieces of walls that have a strong spatiality and components that have indefinite territories, such as the steel tree structure. Besides the plurality of the design techniques that it exhibits, Green Courtyard (Eyüp Ottoman Park) stands out as a manifesto among the examples of environmental design in Turkey with its sense-based and intuitive design approach.

Initiated with the title “Eyüp Park Environmental Design-The Green Courtyard”, the project significantly differs from the formalist environmental design approach commonly observed in contemporary park designs. With its extraordinary design approach that generates the sensory experiences of the guests and intuition, and the contemporary language used to construct this approach, Eyüp Ottoman Park can be considered one of the most striking urban and environmental design projects recently carried out in Turkey.

Derya Akdurak

1965'te İzmir'de doğdu. Dokuz Eylül Üniversitesi Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi'ni bitirdikten sonra Instituto Politecnico Di Milano'da restorasyon ve iç mekân tasarımı üzerine yüksek lisans eğitimi aldı. Milano'da Ettore Sottsass, George Sowden ve Bruno Pozzi bürolarında çalıştı. 1989 yılında İzmir'e dönerek Makomim'i kurdu. Halen mimari, iç mimari ve endüstri ürünleri tasarımı alanlarında çalışmaya devam etmektedir.

Akdurak was born in İzmir in 1965. Following his graduation from DEU's Department of Architecture, he completed his graduate studies on restoration and interior design at the Politecnico di Milano. He has worked at the offices of Ettore Sottsass, George Sowden and Bruno Pozzi. He returned to İzmir and founded Makomim in 1989. He continues his practice in architecture, interior design and industrial design.

Münir Alpaslan

1974 yılında İDGSA Yüksek Mimarlık Bölümü'nden mezun oldu. 1978 -1985 yılları arasında T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı İstanbul Rölöve ve Anıtlar Müdürlüğü'nde kontrol amiri olarak görev yaptı. 1986-2002 yılları arası Net Yapı'da genel müdür yardımcısı ve Akarnet'te genel müdür olarak çalıştı. Halen kendi şirketi Atelye Mim Tasarım ve Yapım bünyesinde çalışmalarını sürdürmektedir.

He graduated from İDGSA with a degree of Master of Architecture in 1974. He worked as a control chief at the Ministry of Culture Istanbul Directorate of Surveying and Monuments between 1978 and 1985. Between 1986 and 2002, he worked as a deputy general manager at Net Yapı and as a general manager at Akarnet. He continues his practice at his own firm, Atelye Mim.

Erdoğan Altındış

Münih'te mimarlık okudu. Münih Fachhochschule Mimarlık Fakültesi'nde beş yıl asistanlık yaptı. Çeşitli mimarlık ofislerinde çalıştıktan sonra 1994'te kendi mimarlık ofisini kurdu. Daha çok Galata'da, başta konut olmak üzere çeşitli restorasyon projeleriyle ilgilendi. Mimari bakıştan çıkan bir heyecanla, İstanbul'a "Manzara İstanbul" adını taşıyan yepyeni bir konaklama sistemini kazandırdı.

Erdoğan Altındış studied architecture in Munich and worked as a research assistant at the Faculty of Architecture at the Munich Fachhochschule for five years. After working at various architectural offices, he founded his own architectural office in 1994. He has worked on various restoration projects, focusing mostly on houses in Galata. He developed "Manzara İstanbul" as a brand new accommodation system, with an enthusiasm inspired by an architectural outlook.

Gabriele Kern-Altındış

Münih'te Yapı Sanat Akademisi'ni 1989'da bitirdi. Şantiye şefliği ve proje yönetiminde uzmanlaştı. 1985-1989 senelerinde ağırlıklı olarak proje yönetiminde çeşitli mimarlık ofislerinde çalıştı. Almanya'nın önde gelen mimarlık ofislerinden Henn Mimarlık Ofisi'nde Bugatti Üretim Atölyesi, Audi Otomobil Müzesi ve Novartis Laboratuvarı gibi projelerde çalıştı. 2009 senesinden bu yana Manzara İstanbul'da genel müdür ve ortak olarak çalışmaktadır.

Gabriele Kern-Altındış completed her education at the Munich Building Art Academy in 1989 and specialized in construction and project management. She worked at various architectural offices primarily on project management between 1985 and 1989. She worked with Henn Architects, one of the leading architectural offices in Germany, on the Bugatti Production Workshop, Audi Automobile Museum and Novartis Laboratory projects. Since 2009, she has been working at Manzara İstanbul as general director and partner.

Emre Arolat

1963'te Ankara'da doğdu. 1986'da MSÜ Mimarlık Fakültesi'nden mezun oldu, aynı okulda yüksek lisans eğitimini tamamladı. 1998 yılından beri, atölye yürütücüsü ve jüri üyesi olarak çeşitli üniversitelerde dersler vermektedir. Konut, yönetim yapıları, alışveriş merkezleri, kültür yapıları, spor tesisleri, eğitim kompleksleri, sanayi yapıları, havalimanı ve rekreasyon alanlarında farklı ölçeklerde gerçekleştirdiği projeleriyle ulusal ve uluslararası ödüllere sahiptir.

Arolat was born in Ankara in 1963. Following his graduation from the Department of Architecture at MSU in 1986, he completed graduate studies at the same university. Since 1998, he has been teaching at various universities as a studio instructor and jury member. He has received national and international awards for projects of various scales, including residential and office buildings, shopping centers, cultural centers, sports and education facilities, industrial buildings, airports and recreation areas.

Deniz Aslan

1964'te İstanbul'da doğdu. İTÜ Mimarlık Lisans, YTÜ Peyzaj Planlama Yüksek Lisans, İTÜ Mimari Tasarım Doktora Programlarını tamamladı. Halen İTÜ Mimarlık Fakültesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır. Mimarlık pratiği çalışmalarını DS Mimarlık ile sürdürüyor.

Born in 1964 in İstanbul, Deniz Aslan completed his undergraduate education at İTÜ, graduate studies on Landscape Planning at YTU, and PhD in Architectural Design at İTÜ. He works as an instructor at the Faculty of Architecture at İTÜ. He continues his professional practice today with DS Mimarlık.

Sevim Aslan

1965'te İstanbul'da doğdu. İTÜ'deki lisans eğitiminin ardından fakültenin Restorasyon Ana Bilim Dalı'ndaki yüksek lisans öğrenimini tamamladı. Halen 1994 yılında Deniz Aslan'ın danışmanlığında kurduğu DS Mimarlık bünyesinde rolöve yöntemleri üzerine çalışmalarına devam etmektedir.

Born in 1965 in İstanbul, Sevim Aslan completed her undergraduate education at ITU and graduate studies at the Restoration and Conservation Department of the same university. She continues her studies on surveying methods today at DS Mimarlık, which she founded with Deniz Aslan as a consultant in 1994.

Gökhan Avcioğlu

1961 Ankara doğumlu Gökhan Avcioğlu, eğitimini KSU Mimarlık Bölümü'nde tamamladı. 1994 yılında faaliyete geçen GAD şirketinin kurucusu olan Avcioğlu, İstanbul, New York, Kazan, Tahran, Bodrum, Bursa, Antalya ve Ankara gibi birçok şehirde ofis, konut, alışveriş merkezi, kültürel yapı, otel ve restoran gibi birçok yapıya imza atmış, uluslararası ve ulusal birçok ödül almıştır.

Born in 1961 in Ankara, Gökhan Avcioğlu completed his education at the Department of Architecture at KSU. As the founder of GAD, established in 1994, he has designed many office, residential, commercial and cultural buildings, hotels and restaurants in various cities including İstanbul, New York, Kazan, Tehran, Bodrum, Bursa, Antalya and Ankara. Avcioğlu has received many international and national architectural awards.

Hande Aydingün

1960 yılında Bursa'da doğdu. Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü'nden 1983 yılında mezun oldu. 1994 yılından beri çalışmalarını firma ortağı olduğu Arima Mimarlık'ta sürdürüyor.

Aydingün was born in Bursa in 1960. She graduated from the Department of Landscape Architecture at Ankara University in 1983. She has practiced as a partner at Arima Mimarlık since 1994.

Xavier Bohl

Mimarlık ve inşaat mühendisliği eğitimini Paris'te tamamlayan Xavier Bohl, bir süre Port-Grimaud projesi gayrimenkul geliştiricisi François Spoerry ile çalıştı. 1999 yılından beri kendi atölyesinde marinalar, tatil köyleri, yeni yerleşimler ve büyük ölçekli uluslararası projelerde kent planlama, mimari tasarım ve peyzaj tasarımı çalışmalarını sürdürmektedir. Tasarım felsefesi, yerel farklılıklara duyarlı "hassas mimarlık" fikrini destekler.

He studied Architecture and Civil engineering in Paris. He worked with François Spoerry, the developer of Port-Grimaud. Since 1999, his Atelier has been practicing town planning, architecture and landscape for marinas, resorts, new neighborhoods, for large international projects. His philosophy promotes "sensitive architecture" with local particularisms.

Mark Horne Butler

ABD'de Princeton, New Jersey'de doğmuştur. Minnesota Üniversitesi'nde mimarlık eğitiminin ardından 1976 yılında MIT'den M.Arch. A.S. ile mezun olmuştur. Bir süre İstanbul'da çalıştıktan sonra 1981-86 senelerinde Iowa State Üniversitesi'nde, 1987-89 senelerinde MSGSU'de eğitimci olarak bulunmuştur. 1988'de eşiyile birlikte M&N Butler Mimarlar Ltd. Şti'ni kurmuştur.

Mark Horne Butler was born in Princeton, New Jersey. Following his architectural education at the University of Minnesota, he received his M.Arch. A.S. degree from MIT in 1976. After a period of professional practice in İstanbul, he worked as an instructor at Iowa State University between 1981 and 1986 and at MSGSU between 1987 and 1989. He founded M&N Butler Mimarlar with his wife in 1988.

Tayyibe Nedret Butler

University of Minnesota'dan 1972'de B.Arts ve B.Arch, MIT'de "Urban Settlement Design Developing Countries" programından 1976'da M.Arch. A.S. derecelerini almıştır. Bir süre İstanbul'da çalıştıktan sonra 1981-86 senelerinde Iowa State Üniversitesi'nde, 1987-90 senelerinde de MSGSU'da eğitimci olarak bulunmuştur. 1988'de eşiyile birlikte M&N Butler Mimarlar Ltd. Şti'ni kurmuştur.

Tayyibe Nedret Butler received her B.Arts and B.Arch degrees from the University of Minnesota in 1972 and M.Arch. A.S. degree in "Urban Settlement Design in Developing Countries" at MIT in 1976. After a period of professional practice in İstanbul, she worked as an instructor at Iowa State University between 1981 and 1986 and at MSGSU between 1987 and 1990. She founded M&N Butler Mimarlar with her husband in 1988.

Hüseyin Bütüner

1966'da Ankara'da doğdu. ODTÜ Mimarlık bölümünü bitirerek Kentsel Peyzaj Tasarımı konusunda yüksek lisansını tamamladı. 1990 yılında kurduğu Artı Tasarım bünyesinde gerçekleştirdiği projeler ile ulusal ve uluslararası yarışmalarda pek çok ödül ve mansiyon kazandı. Üniversitelerde temel tasarım ve peyzaj tasarımı dersleri verdi. 2008 yılında kurduğu Bütüner Mimarlık bünyesinde meslek pratiğine devam etmektedir.

Hüseyin Bütüner was born in Ankara in 1966. Following his graduation from the Department of Architecture at METU, he completed his graduate studies on Urban Landscape Design. While practicing as a partner at Artı Tasarım, which he founded in 1990, he received many awards and honorable mentions in national and international architectural competitions. He has taught basic design and landscape design courses in various universities. Since 2008, he has continued his practice at Hüseyin Bütüner Mimarlık, which he founded.

Yasha Savcan Butler Creighton

2001 yılında Cornell Üniversitesi'nden iç mimar olarak mezun oldu. Amerika ve Türkiye'de değişik atölyelerde seramik öğrenimi gördü. Ardından Philadelphia ve New York'ta kendi atölyelerini kurdu. Museum of Arts and Design'da atölyeler yürüttü. Daha sonra İspanya'ya yerleşen sanatçı, İstanbul ve Barcelona'daki atölyelerinde çalışmalarına devam etmektedir.

Creighton graduated from Cornell University as an Interior Designer in 2001. After receiving ceramics education at various workshops in Turkey and the U.S., she established her own workshops in Philadelphia and New York, where she directed workshops at the Museum of Arts and Design. Now settled in Spain, she continues her practice at her İstanbul and Barcelona workshops.

Hasan C. Çalışlar

1969'da İstanbul'da doğdu. MSÜ Mimarlık Fakültesi'nden 1992'de mezun oldu. Yüksek lisansını Y.T.Ü.'de "Mimarlıkta Güç ve İktidar" ilişkisi üzerine yaptı. Çeşitli üniversitelerde davetli öğretim görevlisi olarak dersler verdi. 1993 yılında Kerem Erginoğlu ile birlikte kurduğu Erginoğlu&Çalışlar, farklı yıllarda kazandığı Ulusal Mimarlık Ödüllerinin yanı sıra Dünya Mimarlık Festivali'nde (WAF) büyük ödülü alan ilk Türk mimarlık ofisi oldu.

Born in İstanbul in 1969, Hasan Çalışlar graduated from the Department of Architecture at MSU in 1992. He completed his graduate studies at YTU, with a focus on "Architecture and Political Power". He has lectured at various universities as a visiting professor. In 1993, he founded Erginoğlu & Çalışlar together with Kerem Erginoğlu. In addition to receiving multiple National Awards for Architecture, Erginoğlu & Çalışlar is the first Turkish architectural office to earn first prize at the World Architecture Festival (WAF).

Sefer Çağlar

1973 yılında doğdu. Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi İç Mimarlık Bölümü'nden 1998'de mezun oldu. Mesleki açıdan yeterli deneyimi kazandıktan sonra mimari, iç mimari ve ürün tasarımı çalışmalarını bir isim altında toplama kararı vererek 2003'te Seyhan Özdemir ile birlikte Autoban'ı kurdu.

Born in 1973, Çağlar graduated from the Department of Interior Architecture at MSGSU in 1998. After acquiring the necessary professional experience, he founded Autoban in 2003 together with Seyhan Özdemir, with the objective of combining the practices of architecture, interior design and industrial design under a common name.

Tuncer Çakmaklı

Tuncer Çakmaklı, yüksek lisans eğitimini Almanya'da tamamlamış ve 30 yıllık profesyonel uluslararası mimarlık tecrübesi ile başta Almanya ve Türkiye olmak üzere çeşitli ülkelerde projeler yönetmiştir. Profesyonel çalışmasına paralel olarak Karlsruhe Teknik Üniversitesi, Rwth-Aachen Teknik Üniversitesi ve Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde genç mimarların eğitimine katkıda bulunmuştur.

Tuncer Çakmaklı completed his graduate education in Germany. With his 30-year international experience as an architect, he has directed projects in various countries, primarily in Germany and Turkey. He has also contributed to the education of young architects as an instructor at Karlsruhe Technical University, Rwth-Aachen Technical University and MSGSU.

Tuncay Çavdar

1934'te İstanbul'da doğdu. Milano'da sürdürdüğü mimarlık eğitimini Politecnico di Milano'dan "Dottore in Architettura" ünvanıyla tamamladı. Bir süre İtalya'da çalıştıktan sonra 1969 yılında yeniden biçimlenen Birleşmiş Mimarlar'a ortak oldu. 1984'te Atölye T Mimarlığı kurdu ve yurt içi ve yurt dışında birçok tatil köyü, otel ve konut projeleri gerçekleştirdi.

Çavdar was born in İstanbul in 1934. He studied architecture in Milan, and received his "Dottore in Architettura" from the Politecnico di Milano. After working for a period in Italy, he became a partner in the newly restructured Birleşmiş Mimarlar (United Architects) in 1969. He founded "Atölye T Mimarlık" in 1984, and has carried out a variety of national and international projects including holiday villages, hotels and residences.

D. Turgut Çıkış

Lisans derecesini ODTÜ Mimarlık Bölümü'nden aldı. Yüksek lisans eğitimini İYTE Mimarlık Bölümü'nde tamamladı. Halen aynı bölümde misafir öğretim görevlisi olarak ders veriyor. Ayyapı Mimari'nin ortağı olarak çalışmalarını sürdürüyor.

Çıkış received his undergraduate degree from the Department of Architecture at METU. He completed his graduate studies in the Department of Architecture at İYTE. He teaches as a visiting professor in the same department and is a partner at Ayyapı.

Bünyamin Derman

1965 yılında Ereğli'de doğdu. 1990'da YTÜ Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü'nden yüksek lisans derecesiyle mezun oldu. 1988-1996 yılları arasında YTÜ, 1999-2004 yıllarında İstanbul Kültür Üniversitesi'nde dersler verdi. 1995 yılında Dilek Topuz Derman ile DB Mimarlık ve Danışmanlık Ltd. Şti.'ni kurdu. Katıldığı yarışmalardan altısı birincilik olmak üzere çok sayıda ödül ve mansiyon kazanmış, jüri üyelikleri yapmıştır. Halen mesleki çalışmalarına kendi bürosunda devam etmektedir.

Bünyamin Derman was born in Ereğli in 1965. He completed his master's degree at YTU's Department of Architecture in 1990. Between 1988 and 1996 he taught courses at YTU, and between 1999 and 2004 he taught at Istanbul Culture University. In 1995 he founded DB Mimarlık Co. Ltd. together with Dilek Topuz Derman. In addition to taking first prize at six different competitions, he has received many other awards and honorable mentions, as well as serving on several juries. He continues to practice today from his own office.

Dilek Topuz Derman

1968'de Ankara'da doğdu. 1989'da Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü'nden lisans derecesiyle mezun oldu. 1989-1995 yıllarında çeşitli mimarlık bürolarında çalıştı. 1995 yılında Bünyamin Derman ile DB Mimarlık ve Danışmanlık Ltd. Şti.'ni kurdu. Halen mesleki çalışmalarına kendi bürosunda devam etmektedir.

Dilek Topuz Derman was born in Ankara in 1968. She completed her bachelor's degree in 1989 from YTU's Department of Architecture. She worked in various architectural offices between 1989 and 1995, after which she founded DB Mimarlık Co. Ltd. along with Bünyamin Derman. She continues to practice today from her own office.

Emir Drahsan

1979'da İstanbul'da doğdu. Orta ve lise eğitimini Galatasaray Lisesi'nde tamamladıktan sonra Paris'te bulunan Ecole Spéciale d'Architecture'den 2004 yılında dereceyle mezun oldu. Odile Decq, Gökhan Avcıoğlu, Luca Galofaro ve Peter Cook gibi mimarlarla çalıştı. 2006 yılında Alexandre Schrepfer ile LEAInvent tasarım bürosunu kurdu. Emir Drahsan aynı zamanda Ecole Spéciale d'Architecture'de atölye dersleri vermektedir.

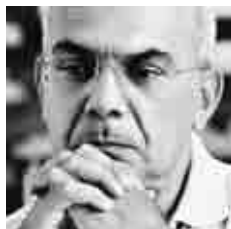
Emir Drahsan was born in Istanbul in 1979. After completing his high school education at Galatasaray High School, he graduated from the Ecole Spéciale d'Architecture in Paris with honors in 2004. He worked together with various architects, including Odile Decq, Gökhan Avcıoğlu, Luca Galofaro and Peter Cook. In 2006, he founded the LEAInvent design office together with Alexandre Schrepfer. Emir Drahsan also participates in the studios as a visiting professor at the Ecole Spéciale d'Architecture.

Özgür Ediz

1968 yılında doğdu. MSÜ Mimarlık Fakültesi'nde lisans, YTÜ'de yüksek lisans ve İTÜ'de doktora eğitimini tamamladı. Birçok mimari tasarım ve uygulamaları, katıldığı ulusal ve uluslararası yarışmalardan ödülleri bulunmaktadır. Halen Uludağ Üniversitesi Mühendislik - Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü'nde doçent olarak görev yapmaktadır.

Born in 1968, Özgür Ediz completed his undergraduate studies at the Department of Architecture at MSU, graduate studies at YTU and PhD studies at İTU. In addition to the numerous architectural projects that he has designed and implemented, he has received awards at national and international architectural competitions. Özgür Ediz is currently working as an Associate Professor at the Department of Architecture at Uludağ University.

Boran Ekinci

1963 yılında Diyarbakır'da doğan M. Boran Ekinci, 1987'de ODTÜ Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü'nden mezun oldu. 1989'da Hakan Dalokay ile birlikte İstanbul'da Dalokay-Ekinci Mimarlık Ltd. Şti.'yi kurdu. 1991'de İstanbul'dan ayrılp Ankara'da Boran Ekinci Mimarlık Bürosu'nu kurdu. 1994'te büroyu Boran Ekinci Mimarlık Ltd. Şti.'ye dönüştürdü. 1996'da İstanbul'a taşıdığı şirkette çalışmalarına devam etmektedir.

Boran Ekinci was born in Diyarbakır in 1963 and graduated from the Department of Architecture at METU in 1987. In 1989, he founded Dalokay-Ekinci Architecture Inc. in Istanbul, together with Hakan Dalokay. In 1991, he left Istanbul and established Boran Ekinci Architectural Office in Ankara, which became a corporation in 1994. Ekinci continues his practice at the company, which moved back to Istanbul in 1996.

Cengiz Eren

1940 yılında İstanbul'da doğdu. Saint Joseph Lisesi'nin ardından G.S.A. Mimarlık Bölümü'nde eğitimini tamamladı. 1966 yılından itibaren aynı okulda sürdürdüğü tasarım eğitimi ile ilgili çalışmalarına, 2006 yılından bu yana Bahçeşehir ve Maltepe Üniversitelerinde devam etmektedir. Mesleki çalışmalarını 1972 yılında kurduğu mimarlık ofisinde ulusal ve uluslararası yarışma, proje ve uygulamalarla sürdürmektedir.

Eren was born in Istanbul in 1940. After his graduation from Lycee Saint Joseph, he graduated from the Department of Architecture at GSA. His practice in design education, which began at the same university in 1966, has continued at Bahçeşehir and Maltepe Universities since 2006. He continues his professional practice today from his own office, founded in 1972, taking part in national and international competitions as well as carrying out design and construction projects.

İ. Kerem Erginoğlu

1966'da Zonguldak'ta doğdu. MSÜ Mimarlık Fakültesi'nden mezun oldu. Yüksek lisansını aynı üniversitede "Tarihi Dokuda Yeni Bina Tasarımı" üzerine yapan Erginoğlu, bir süre ABD'de bulundu. Çeşitli üniversitelerde dersler verdi. 1993 yılında Hasan C. Çalışlar ile birlikte kurduğu Erginoğlu & Çalışlar, farklı yıllarda kazandığı Ulusal Mimarlık Ödülleri'nin yanı sıra Dünya Mimarlık Festivali'nde (WAF) büyük ödülü alan ilk Türk mimarlık ofisi oldu.

Born in Zonguldak in 1969, Kerem Erginoğlu graduated from the Department of Architecture at MSU in 1992. He completed his graduate studies at the same university, with a thesis on "The Design of New Buildings in Historical Environments". He spent some time in the USA and lectured in various universities as a visiting professor. Erginoğlu & Çalışlar, which he founded together with Hasan Çalışlar, has been awarded the National Awards for Architecture several times and is the first Turkish architectural office to be awarded first prize at the World Architecture Festival. (WAF)

Ayşe Hasol Erkin

Anadolu Sağlık Merkezi ile Swissôtel Grand Efes projelerinin de olduğu, küresel uzmanlıklar içeren çeşitli projeleri yönetmiştir. İTÜ Mimarlık ve Harvard University GSD mezunu olan Ayşe Hasol Erkin, Boğaziçi Üniversitesi'nden işletme yüksek lisansı almıştır. Urban Land Institute (ULI) Türkiye İcra Kurulu, CEDBİK ve İSMD Yönetim Kurulu üyesidir. Erkin, BREEAM değerlendiricisi olup EDAC akreditasyonuna sahiptir.

Ayşe Hasol Erkin has supervised various projects that require global expertise, including Swissotel Grand Efes and Anadolu Health Center Projects. After graduating from the Department of Architecture at ITU and the GSD at Harvard University, she received an MBA degree at Boğaziçi University. She is a member of the National Council of the Urban Land Institute (ULI) in Turkey, and CEDBIK, as well as being an executive board member at ISMD. As a licensed BREEAM assessor, Erkin also holds EDAC accreditation.

Pinar Erol

1968'de Samsun'da doğdu. 1990 yılında İTÜ Mimarlık Fakültesi'nde lisans eğitimini tamamladıktan sonra, 1994'te eşi inşaat mühendisi Semih Erol ile kendi şirketi olan PS Mimarlık'ı kurdu. Farklı ölçeklerde park, konut, ofis, mağaza, restoran, yurt, otel gibi projeler üretti. Yurtiçi ve yurtdışı çalışmalarını kendi şirketinde sürdürmektedir.

Erol was born in Samsun in 1968. After completing her undergraduate education at the Department of Architecture in ITU, she founded her own office, PS Mimarlık, together with her husband Semih Erol, who is a civil engineer. She has designed projects of various scale, including parks, residential, office, dormitory and hotel buildings as well as retail units and restaurants. Today, she is continuing her professional practice in Turkey and abroad, from her own office.

Erce Funda

Erce Funda 1999 yılında İ.T.Ü. Mimarlık Fakültesi'nden mezun oldu. Mezuniyet sonrası çeşitli firmalarda ön ve uygulama proje çalışmalarında bulundu. 2003 yılında kurucu ortak olarak katıldığı SE Mimarlık'ta tasarım çalışmalarına devam etmektedir.

Funda graduated from the Department of Architecture at ITU in 1999. Following his graduation, he spent his time working on preliminary design and construction projects at various companies. He continues his practice today at SE Mimarlık, which he joined as a founding partner in 2003.

Ayhan Geveli

1 mart 1962'de Yunanistan'da doğdu. 1986 yılında Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Akademisi İç Mimarlık ve Endüstri Ürünleri Tasarımı bölümünde öğrenci olduğu yıllarda Tuncay Çavdar ile tanıştı ve ilk projesini Atölye T Mimarlık bünyesinde uyguladı. Halen sahibi olduğu Atölye A Mimarlık'ta farklı kimlikler ve ilkler yaratan Ayhan Geveli, yurt içi ve yurt dışında projeler yürütmektedir.

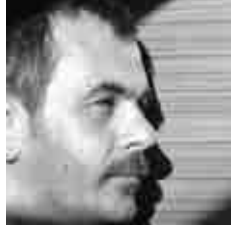
Geveli was born on March 1st, 1962 in Greece. He met Tuncay Çavdar while he was a student at Mimar Sinan University's Fine Arts Academy Interior Design and Industrial Product Design department in 1986, and soon thereafter carried out his first project with Atölye T Mimarlık. Geveli is currently the owner of Atölye A Mimarlık, where he creates new identities and principles and carries out both domestic and international projects.

Şebnem Günen

Ankara doğumlu. 1991 de TED Ankara Koleji'nden mezun olduktan sonra Bilkent Üniversitesi Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü'nü 1997 yılında tamamladı. O tarihten bu yana mesleğin çeşitli alanlarında proje ve uygulama çalışmalarına devam etmektedir.

Born in Ankara, Günen graduated from TED Ankara College in 1991. She completed her undergraduate education at the Department of Interior Architecture and Environmental Design at Bilkent University in 1997. Since then, she has been carrying on her design and implementation practice in different fields of the profession.

Hilmi Güner

1987 yılında ODTÜ Mimarlık Fakültesi'nden mezun oldu. Almanya ve Suudi Arabistan'da çalıştı. Yurtiçi kentsel tasarım yarışmalarında çeşitli ödüller kazandı. 1990 yılında iki ortağı ile beraber Artı Tasarım'ı kurdu. Projeleri ulusal ve uluslararası yayınlarda yer aldı. 2008 yılında kurduğu Hilmi Güner Mimarlık kapsamında yurtiçi ve yurtdışında mimarlık, kentsel tasarım ve iç mimarlık projeleri yürütmektedir.

Hilmi Güner graduated from the Department of Architecture at METU in 1987. He worked in Germany and Saudi Arabia, receiving various awards in national urban design competitions. He founded Artı Tasarım in 1990 with two other partners. His projects have been published in national and international publications. He has been continuing his practice with architectural design, urban and interior design projects in Turkey and abroad at Hilmi Güner Mimarlık, which he founded in 2008.

Gül Güven

İTÜ Mimarlık Fakültesi'nde eğitimini tamamladıktan sonra ODTÜ Restorasyon Anabilim Dalı'ndan 1993'te yüksek lisans derecesini almıştır. 1991'de Ven Mimarlık firmasını kurmuştur. Halen Ankara'daki ofisinde, ulusal ve uluslararası birçok projeye çalışmalarını sürdürmektedir. Başta YEM Tasarım Ödülü (2008), Fransız Kültür Merkezi (2008) ve Kayseri Adalet Sarayı (2009) birincilik ödülü, THBB Ödülü (2012) olmak üzere girdiği yarışmalardan birçok derecesi vardır.

After completing her undergraduate education at the Department of Architecture at ITU, Güven completed an M.S program in Restoration at METU in 1993. She founded Ven Mimarlık in 1991. She continues her practice at her office in Ankara with numerous national and international projects. She has received many awards in architectural competitions, including the YEM Design Award in 2008 and THBB Award in 2012, as well as first prize in the French Cultural Center project competition in 2008 and Kayseri Hall of Justice project competition in 2009.

Efe İnan

Eğitimini İngiltere'de University of East London'da tamamladı. Asya, Avrupa ve Amerika kıtalarında çok sayıda mesleki çalışmaya katıldı. 1997 yılında çalışmaya başladığı Sute Proje'de, 2003 yılında ortaklığa kabul edildi. Katıldığı proje yarışmalarında, birisi birincilik olmak üzere, iki ödül kazandı. 2008 yılında Mimarlar Odası Ulusal Mimarlık Ödülüne layık görüldü.

Efe İnan completed his undergraduate education at the University of East London in England. He has taken part in many professional activities in Asia, Europe and the USA. He started working at Sute Proje in 1997, where he was accepted as a partner in 2003. He has received two awards in architectural competitions, one of them first prize. He was awarded the Chamber of Architects National Architecture Award in 2008.

Umut İnan

Eğitimini İstanbul Teknik Üniversitesi'nde tamamladı. 1961 ve 1966 yılları arasında Almanya ve İsviçre'de tanınmış mimarlık ofislerinde çalıştı. 1969'da Ankara'da kendi mimarlık atölyesini kurdu. Katıldığı mimari proje yarışmalarında, on ikisi birinci ödül olmak üzere, toplam otuz sekiz ödül kazandı. 2000 yılında TSMD Uygulama Ödülüne ve 2008 yılında Mimarlar Odası Ulusal Mimarlık Ödülü'ne layık görüldü.

Having completed his undergraduate studies at Istanbul Technical University, Umut İnan worked in well-known architectural offices in Germany and Switzerland between 1961 and 1966. He founded his own office in Ankara in 1969. He has received a total of thirty eight awards in architectural competitions, twelve of them first prize. He was awarded the TSMD Implementation Award in 2000 and the Chamber of Architects National Architecture Award in 2008.

Arda İnceoğlu

1965'te İstanbul'da doğdu. İTÜ'deki lisans ve NCSU School of Design'daki yüksek lisans eğitiminin ardından 1992'de İTÜ Mimarlık Bölümü'nde çalışmaya başladı. Çeşitli ulusal yarışmalarda ödüller kazandı. Mimarlık pratiği çalışmalarını TRafo-mimarlar ile sürdürüyor.

Born in 1965, İnceoğlu completed his undergraduate education at ITU and graduate studies at the School of Design at NCSU. He started working at the Department of Architecture at ITU in 1992. İnceoğlu has received awards at various national architectural competitions, and he continues his architectural practice today at TRafo-mimarlar.

Sinan Kafadar

1964 yılında İstanbul'da doğdu. 1986'da İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nden mezun oldu. İstanbul'da başladığı çalışmalarını Londra, Montreal ve Roma'da sürdürdü. 1990 yılında ortak olarak Metex Design Group'a katıldı. Turizm yapıları tasarımıyla başlayan çalışmalarını yurt içi ve yurt dışında farklı ölçeklerdeki alışveriş merkezleri, konut, eğitim ve ofis binaları ile sürdürmektedir.

Born in 1964 in Istanbul, Sinan Kafadar graduated from the Department of Architecture at Istanbul Technical University in 1986. After starting his professional life in Istanbul, he continued his practice in London, Montreal and Rome. He joined Metex Design Group as a partner in 1990. His practice, which began with tourism facility design continues with commercial, residential, education and office buildings of various scales in Turkey and abroad.

Dârâ Kırmızıtoprak

1962 Ankara doğumlu, 1982 İTÜ Mimarlık Fakültesi mezunudur. Şirketi 1997 yılında, 1982'den beri süregelen mimarlık macerasının ortaklık deneyimleri üzerine kuruldu. Türkiye insanının yerleşik düzene geçtiği, kalıcı ve sosyal hedeflerin geliştiği bir dönemde, önce ithalat sonra imalat rejiminin katkıları ve ülkenin müteşebbis ruhunun yenilikçi ve cesur tavrıyla bütünleştiği mesleki deneyimini marka haline getirmiştir.

Born in Ankara in 1962, Dârâ Kırmızıtoprak graduated from the Department of Architecture at ITU in 1982. His office has been founded in 1997, based on the partnership experiences of his adventure of architectural practice on-going since 1982. In this period when the people of Turkey started to live a more settled life and the country developed more permanent social objectives, together with the influence of the exportation and production policies, he has merged his professional experience with the innovative and courageous spirit of the country to create a brand.

Zeki Koen

1966 yılında İstanbul'da doğdu. İstanbul Şişli Terakki Lisesi'nin ardından 1992 yılında Mimar Sinan Üniversitesi Mimarlık Fakültesi İç Mimarlık Bölümü'nden mezun oldu. Aralarında Behruz Çinici, Reşit Soley'in de bulunduğu bazı mimarlık ofislerinde çalıştıktan sonra, 1995 yılında Aylin Hasoğlu Koen ile birlikte Has+Koen Mimarlık firmasını kurdu. Halen çalışmalarını bu firmada yürütmektedir.

Koen was born in Istanbul in 1966. Following his high school education at Şişli Terakki Lisesi, he graduated from the Department of Interior Architecture at MSU in 1992. After working in architectural offices including Behruz Çinici and Reşit Soley, he established Has+Koen Mimarlık in 1995 together with Aylin Hasoğlu Koen, where he continues his professional practice today.

Belgin Koz

1985 yılında Gazi Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nden mezun oldu. Öğrencilik yıllarında Merih Karaaslan ve Umur Erkman'ın ofislerinde çalıştı. 1988 yılında kendi adıyla kurduğu mimarlık ofisinde ağırlıklı konut projeleri olmak üzere, ofis, laboratuvar, hastane, fabrika gibi çeşitli sektörlerde mimari ve iç mimari projeleri yapmaya devam etmektedir.

Belgin Koz graduated from the Department of Architecture at Gazi University in 1985. During her studies, she worked at the offices of Merih Karaaslan and Umur Erkman. She founded her own architectural office in 1988. With a practice focusing on residential architecture, she has worked on many architectural and interior design projects including offices, factories, laboratories and health facilities.

Ali Kural

1974 yılında Ankara'da doğdu. 1995'te Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nü birincilikle bitirdi. Fulbright Yüksek Lisans Bursu ile Harvard Üniversitesi Tasarım Yüksek Okulu'nu 1999 yılında Kentsel Tasarımda Yüksek Mimar derecesi ile tamamladı. 2004 yılından beri İstanbul'da Kural Mimarlık ve Planlama Bürosunda ve yeni kurulan URBAR - Kentleşme ve Mimarlık Ofisinde mesleki çalışmalarını sürdürmektedir.

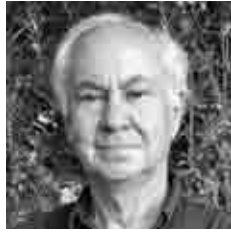
Born in Ankara in 1974, he graduated from the Department of Architecture at METU with the first degree in 1995. He received a graduate degree in Urban Design in 1999 at the Harvard Graduate School of Design where he was a Fulbright Scholar. Since 2004, he has been continuing his professional practice in Istanbul, at the Kural Mimarlık ve Planlama Bürosu and the newly founded URBAR-Kentleşme ve Mimarlık Ofisi.

B. Deniz Çalış Kural

ODTÜ'de mimarlık lisans; Pratt Institute'da yüksek lisans ve ODTÜ'de doktora derecelerini tamamladı. TÜBİTAK NATO; Harvard Üniversitesi Dumbarton Oaks; Hamad Bin Khalifa burslarını kazandı. Araştırma konuları arasında Osmanlı peyzaj kültürü ve güncel peyzaj pratikleri yer almaktadır. Yurtdışı ve yurtiçi üniversitelerde ders verdi. Halen İstanbul Bilgi Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde çalışmaktadır.

B. Deniz Çalış completed her undergraduate studies at METU, graduate studies at the Pratt Institute and PhD studies at METU, with TÜBİTAK NATO, Harvard University Dumbarton Oaks and Hamad Bin Khalifa scholarships. Her research subjects include the Ottoman culture of landscape and contemporary landscape design practice. She has worked as an instructor at universities in Turkey and abroad. She is currently an instructor at the Department of Architecture at Bilgi University.

Şerif Tunç Kurttekin

ODTÜ Mimarlık Fakültesi'nden mezun olduktan sonra, aynı fakültede yüksek lisansını tamamladı. Mesleğinin ilk yıllarında arkeolojik alanlarda mimar olarak hizmet verdi. Ankara ve İstanbul'da değişik mimarlık ofislerinde çalıştıktan sonra İstanbul'da kendi ofisini kurdu. Özellikle restorasyon ve turizm alanındaki çalışmalarını halen sürdürmektedir.

After graduating from the Department of Architecture at METU, Kurttekin completed his graduate studies at the same university. He worked as an architect at archeological sites at the beginning of his professional career. After working in various architectural offices in Ankara and Istanbul, he founded his own office in Istanbul. He continues his practice today especially in the fields of restoration and tourism.

Aykut Mutlu

1938'de İstanbul'da doğdu. 1956'da Galatasaray Lisesi'nden, 1964'te Viyana Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nden mezun oldu. Bir süre yurt dışında çalıştıktan sonra ODTÜ Şehircilik Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak görev yaptı. Ağır-lıklı olarak konut projelerinde görev aldı. 1995'ten beri Port Alaçatı projesinin ana yatırımcısı ve sorumlusu olarak görev yapmaktadır.

Mutlu was born in İstanbul in 1938. He graduated from Galatasaray Lisesi in 1956 and the Department of Architecture at Vienna Technical University in 1964. Following a period of professional practice abroad, he worked as an instructor at the Department of City Planning at METU. He has taken part mainly in residential projects. He has been working as the major investor and the coordinator of the Port Alaçatı project since 1995.

Cemal Mutlu

Talas ve Tarsus Amerikan Kolejini bitirmiş, lisans ve lisans üstü eğitimini ODTÜ'de tamamladıktan sonra aynı okulda asistanlık ve Belçika, Louvain La Neuve Üniversitesinde araştırma yapmıştır. 1982-93 yıllarında Kavala Şirketler grubu bünyesinde yer almış, 1993 yılından itibaren de kendi firmasında mimari çalışmalarını devam ettirmektedir.

Having completed his secondary education at the Talas and Tarsus American College, he received his undergraduate and graduate degrees at METU. He worked as a research assistant at the same school and carried out research at the Louvain La Neuve University in Belgium. After working at Kavala Şirketler Grubu between 1982 and 1993, he has been practicing architecture at his own firm since 1993.

Suna Birsen Otay

1967'de Hamburg'da doğdu. İTÜ'deki lisans eğitiminin ardından University of Florida'da yüksek lisans eğitimini tamamladı. Çeşitli ulusal yarışmalardan ödülleri var. 2005 yılından itibaren kurucularından olduğu TRafo-mimarlar bünyesinde mimarlık üretimine devam ediyor.

Born in 1967 in Hamburg, Otay completed her undergraduate education at ITU and graduate studies at the University of Florida. She has received various awards in national architectural competitions. Since 2005, she has been practicing at TRafo-mimarlar as one of the office's founders.

Sevim Ozan

1957 yılında İstanbul'da doğdu. 1976 yılında Galatasaray Lisesi'ni bitirdikten sonra bir süre eğitimine ara verdi. Daha sonra Mimar Sinan Üniversitesi'nde tekrar başladığı eğitimini 1994 yılında birincilikle tamamladı. Konut, iç mekân, fuar, restorasyon, otel, rekreasyon alanı gibi çeşitli konularda çalışmalar yaptı. 2004 yılından bu yana ağırlıklı olarak Port Alaçatı projesinde çalışmaktadır.

Ozan was born in İstanbul in 1957. She broke off her education after she graduated from Galatasaray Lisesi in 1976. Restarting her education at MSU, she graduated in 1994 with a first degree. She has worked on a variety of subjects such as residences, interior design projects, restoration projects, hotel buildings and recreation spaces. She has continued her practice primarily with the Port Alaçatı project since 2004.

Emine Öğün

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Mimarlık Fakültesi mezunudur. Mimarlık kariyerine 1980 yılında Turgut Cansever bürosunda başlamış ve çalışmalarını bu büroda 2009 yılına kadar sürdürmüştür. Halen 1992 yılında Mehmet Öğün ile birlikte kurdukları kendi firmalarında çalışmalarını sürdürmektedir. 1992 yılında Demir Evleri ile Ağa Han Mimarlık Ödülü'nü kazanan projenin müelliflerindedir.

Emine Öğün is a graduate of the Department of Architecture at MSU. She started her architectural career at the office of Turgut Cansever in 1980, where she worked until 2009. She continues her practice at her own company that she founded together with Mehmet Öğün in 1992. Emine Öğün is one of the designers of the Demir Houses, the winner of the Aga Khan Award for architecture in 1992.

Mehmet Ögün

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Mimarlık Fakültesi mezunudur. Mimarlık kariyerine 1980 yılında Turgut Cansever bürosunda başlamış ve çalışmalarını bu büroda 2009 yılına kadar sürdürmüştür. Halen 1992 yılında Emine Ögün ile birlikte kurdukları kendi firmalarında çalışmalarını sürdürmektedir. 1992 yılında Demir Evleri ile Ağa Han Mimarlık Ödülü'nü kazanan projenin müelliflerindedir.

Mehmet Ögün is a graduate of the Department of Architecture at MSU. He started his architectural career at the office of Turgut Cansever in 1980, where he worked until 2009. He continues his practice at his own company, which he founded together with Emine Ögün in 1992. Mehmet Ögün is one of the designers of the Demir Houses, the winner of the Aga Khan Award for architecture in 1992.

Enis Öncüoğlu

1989'da ODTÜ Mimarlık Bölümü'nden mezun olduktan sonra Öncüoğlu Mimarlık'ta başladığı çalışma hayatını 1996'dan beri genel müdür olarak sürdürmektedir. Çalışmaları karma kullanımlı projeler, alışveriş merkezi, sağlık, otel, konut ve ofis yapıları üzerine gelişmiştir. Türkiye, Rusya, Kazakistan, Doğu Avrupa ve Orta Doğu'da projeler gerçekleştirmiştir. Ulusal mimarlık yarışmalarında 8 ödül kazanmış, Cityscape, CRE gibi birçok uluslararası ödüle layık görülmüştür.

Having graduated from the Department of Architecture at METU in 1989, he started his professional practice at Öncüoğlu Mimarlık, where he has been the general director since 1996. His works include multi-use projects, shopping and health centers, hotels, offices and residential buildings. He has designed and carried out projects in Turkey, Russia, Kazakhstan, Eastern Europe and the Middle East. He has received eight prizes in National Architectural Competitions and has been awarded numerous international awards, including Cityscape and CRE.

Elif Özdemir

MSÜ Mimarlık Fakültesinden 1985 yılında mezun olmuş ve çeşitli bürolarda mimar, ekip ve atölye şefi, proje müdürü olarak çalışmıştır. Mesleki çalışmalarının yanı sıra Anadolu Kültür A.Ş. nin kurucu ortağı olarak Diyarbakır, Viranşehir, Kars, Batman ve İstanbul'da gönüllü danışmanlıklar yapmaktadır. 2005 yılından bu yana kurucusu olduğu Plan A Mimarlık'ta proje ve uygulama çalışmalarını sürdürmektedir.

Having graduated from the Department of Architecture at MSÜ in 1985, Elif Özdemir has worked in various offices as a senior architect, team chief and project manager. In addition to her professional activity, she has been consulting voluntarily in Diyarbakır, Viranşehir, Kars, Batman and Istanbul as a founding partner of Anadolu Kültür A.Ş. Since 2005, she has been continuing her architectural practice at Plan A Mimarlık, which she founded.

Seyhan Özdemir

1975 yılında doğdu. Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nden mimar olarak mezun olduktan sonra bir süre mesleki deneyim kazandı. Öğrencilik yıllarında tanıştığı Sefer Çağlar ile birlikte mimari, iç mimari ve ürün tasarımı çalışmalarını bir isim altında toplamaya karar vererek 2003'te Autoban'ı kurdu.

Özdemir was born in 1975. After graduating from the Department of Architecture at MSGSU, she acquired professional experience at various offices. After deciding to combine the practices of architecture, interior design and industrial design under a common name, she established Autoban in 2003 together with Sefer Çağlar, whom she met during her school years.

Onur Özsoy

1949'da Gelibolu'da doğdu. 1969'da İstanbul Erkek Lisesi'ni, 1974 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'ni bitirdi. Yüksek Lisans mezuniyetinin ardından 1978 yılında profesyonel kariyerine başladı. 2008 yılında "L Binası" projesiyle YEM Mimari Tasarım Ödülü'nü aldı. Çeşitli ölçeklerdeki mimari proje çalışmalarıyla 34 yıldır iş hayatını sürdürmektedir.

Born in Gelibolu in 1949, he graduated from Istanbul Erkek Lisesi in 1969 and the Department of Architecture at ITU in 1974. Following graduate studies, he started his professional practice in 1978. His "L Building" project was awarded the YEM Architectural Design Award in 2008. He has been practicing for 34 years, with various architectural projects of different scales.

Orkun Özür

2000 yılında İTÜ Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü'nü bitirdi; 2005 yılında aynı üniversitenin Mimari Tasarım yüksek lisans programından yüksek mimar; 2012 yılında ise doktor ünvanı aldı.

Özüer graduated from the Department of Architecture at ITU in 2000. He received his graduate degree in Architectural Design in 2005 and PhD in 2012 from the same university.

Ahmet Sayar

Dokuz Eylül Üniversitesi'nde mimarlık bölümünü bitirdi. Yüksek lisans çalışmalarını AA'de toplu konut üzerine yaptı. İYTE Mimarlık Bölümü'nde misafir öğretim görevlisi olarak ders verdi. 1992 yılından bu yana Ayyapı Mimari'nin ortağı olarak çalışmalarını sürdürüyor.

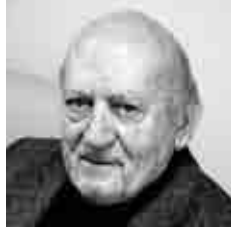
Sayar graduated from the Department of Architecture at DEU. He completed his graduate studies on mass housing at the AA. He also worked as a visiting professor at the Department of Architecture at İYTE. He has been practicing as a partner at Ayyapı Mimari since 1992.

Alexandre Schrepfer

1976'da Fransa'nın Nancy kentinde doğdu. Mimarlık eğitimini, 2004'te Paris'te bulunan Ecole Spéciale d'Architecture'de tamamladı. 2006 yılından beri Emir Drahsan ile birlikte LEAInvent tasarım bürosu bünyesinde çalışmalarına devam etmektedir.

Alexandre Schrepfer was born in Nancy, France in 1976. He completed his architectural education at the Ecole Spéciale d'Architecture in 2004. Since 2006, he has continued his practice at the LEAInvent design office together with Emir Drahsan.

Haluk Sezgin

DGSA Yüksek Mimarlık Bölümü'nden 1961 yılında mezun oldu. Aynı üniversitede Prof. Dr. Sedat H. Eldem, Prof. Feridun Akozan ve Prof. Orhan Şahinler'e asistanlık yaptı. 1974 yılında doçent, 1979 yılında profesör ünvanı aldı. Selanik Aristoteles Üniversitesi, Balkan Ülkeleri Kültür Mirasının Korunması için yaptığı çalışmalardan ötürü kendisine "Onursal Doktor" ünvanı vermiştir.

He graduated from the Department of Architecture at DGSA in 1961. He worked with Prof. Dr. Sedat H. Eldem, Prof. Feridun Akozan and Prof. Orhan Şahinler as an assistant at the same university. He received the titles of Associate Professor in 1974 and Professor in 1979. Based on his works on the conservation of the cultural heritage in Balkan countries, he received a "Honorary Doctorate" from the Aristotle University of Thessaloniki.

Hasan Sökmen

1950 yılında Ankara'da doğdu. 1976 yılında ADMMA'nın gece bölümünden mezun oldu. 1980-85 arasında Cezayir Turizm Bakanlığı'nda yabancı uzman mimar olarak görev aldı. Yurda döndükten sonra 1989'da MEDI Mimarlık Ltd. Şirketi'ni kurdu. Turizm yatırımlarının projelendirilmesi konusunda uzman olan Hasan Sökmen, bugüne kadar yurt içi ve yurt dışında otuz yakın 5 yıldızlı otel tasarımı gerçekleştirmiştir.

Born in Ankara in 1950, Sökmen graduated from the evening school of ADMMA in 1976. Between 1980 and 1985, he worked as a foreign specialist architect at the Ministry of Tourism in Algeria. Following his return to Turkey, he established MEDI Mimarlık Ltd. in 1989. With his expertise in the architectural design of tourism investments, Hasan Sökmen has designed and completed around thirty five-star hotel projects in Turkey and abroad.

Melkan Gürsel Tabanlıoğlu

İTÜ Mimarlık Bölümü'nden 1993 yılında mezun oldu. Metropolitan Katalunya Politeknik Üniversitesi'nde sürdürdüğü Mimarlık masteri ve çeşitli mimari deneyimlerden sonra 1995 yılında Tabanlıoğlu'na ortak olarak katıldı. Yurt içi ve yurt dışı jürilerde yer alan, konferanslar veren Melkan Gürsel Tabanlıoğlu 2008 yılında "The European Centre for Architecture Art Design and Urban Studies" tarafından Avrupa'nın 40 yaş altı 40 mimarından biri seçildi.

Melkan Gürsel Tabanlıoğlu graduated from the Department of Architecture at İTÜ in 1993. After completing a Master of Architecture and gaining professional experience at the Polytechnic University of Metropolitan Catalonia, she joined Tabanlıoğlu Mimarlık as a partner in 1995. She is a jury member in national and international competitions and gives lectures at various conferences. Melkan Gürsel Tabanlıoğlu was selected for the "40 under 40" award program by the European Centre for Architecture Art Design and Urban Studies in 2008.

Murat Tabanlıoğlu

Viyana Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nden 1992 yılında mezun oldu. Viyana'da önemli mimarlarla kazandığı deneyimin ardından 1990 yılında babası Dr. Hayati Tabanlıoğlu ile birlikte Tabanlıoğlu Mimarlık'ı kurdu. Başta Bilgi Üniversitesi'nde olmak üzere çeşitli üniversitelerde dersler veren Murat Tabanlıoğlu yurtiçi ve yurtdışında konferanslar vermekte, ulusal ve uluslararası yarışmalarda jüri üyeliği yapmaktadır. 2013 Ağa Han Ödülleri master jüri üyesidir.

Murat Tabanlıoğlu graduated from Vienna Technical University in 1992. Following the professional experience he acquired at architectural offices in Vienna, he founded Tabanlıoğlu Mimarlık together with his father Hayati Tabanlıoğlu in 1990. Murat Tabanlıoğlu teaches at Bilgi University and various other universities, gives lectures at conferences in Turkey and abroad and is a jury member in national and international architectural competitions. He is a member of the master jury for the 2013 Aga Khan Award program.

Eren Talu

Mimar bir anne babanın iki mimar çocuğunun büyüğüdür. 1960 doğumludur. Galatasaray Lisesi ve Güzel Sanatlar Akademisi mezunudur. Galatasaray Kulübü Divan Kurulu üyesi ve eski yöneticisidir. Yalın ve sürprizli modern mimariye gönülden bağlıdır. Lakabı "Whitest" olmasına rağmen arada siyah ve kırmızı da kullanır. Son zamanlarda tüm bina cephesini canlı bitki örtüsüyle kaplamak üzerine yoğunlaşmıştır.

Born in 1960, Eren Talu is the elder of the two children of architect parents. He graduated from Galatasaray High School and Fine Arts Academy. He is a council member and former executive officer at Galatasaray Club. He is an admirer of the plain, simple and surprising modern architecture. Known as "Whitest", he occasionally makes use of red and black as well. In the recent years, he has focused on using natural plantation on the facades of his buildings.

Yavuz Taneli

1968 yılında Almanya'da doğdu. MSÜ Mimarlık Fakültesi'nde 1994 yılında lisans, 1997 yılında yüksek lisansını tamamladı. Doktora çalışmasını University of Wisconsin-Milwaukee'de, Çevre Davranış Çalışmaları konusunda bitirdi. Almanya, Kanada, İstanbul ve Amerika'da mimari bürolarda çalıştı. Yavuz Taneli halen Uludağ Üniversitesi Mühendislik – Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü'nde doçent olarak görev yapmaktadır.

Born in 1968 in Germany, Yavuz Taneli completed his undergraduate studies in 1994 and graduate studies in 1997 at the Department of Architecture at MSU. He received his PhD from the University of Wisconsin-Milwaukee on the subject of Environmental Behavior. He has worked in various architectural offices in Germany, Canada, Istanbul and the United States. Taneli is currently working as an Associate Professor at the Department of Architecture at Uludağ University.

Turgut Toydemir

1961'de İstanbul Teknik Üniversitesi'nden mezun oldu. Kendi kurduğu Piramit Mimarlık bünyesinde Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde ve yaklaşık 10 farklı ülkede gerçekleştirilen projelere imza attı. Mimarlık çalışmalarının yanısıra çok sayıda imar planı ve kentsel tasarım çalışmaları da yürütmüştür. Meslekte 51 yılını dolduran Turgut Toydemir, farklı ölçekte projeler yürütmeye devam etmektedir.

Turgut Toydemir graduated from Istanbul Technical University in 1961. During his practice at Piramit Mimarlık, which he founded, he designed and carried out projects in different regions of Turkey and ten different countries abroad. In addition to his architectural practice, he has also worked on several development plans and urban design projects. With his professional experience of more than 50 years, Turgut Toydemir continues his architectural practice with projects on various scales.

Buket Turgut

1986'da Samsun'da doğdu. Yeditepe Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nü 2010 yılında onur derecesiyle bitirdi. Bu tarihten beri PS Mimarlık çatısı altında çalışmalarını sürdürmektedir.

Turgut was born in Samsun in 1986. She graduated from the Department of Architecture at Yeditepe University with honors in 2010. Since then, she has been practicing at PS Mimarlık.

Erdal Tusavul

1962 yılında İTÜ Mimarlık Fakültesi'nden mezun oldu. Türkiye ve İtalya'da çalıştıktan sonra 1986'da LineaTusavul mimarlık bürosunu kurmuş ve günümüze kadar birçok ödüllü projeye imza atmıştır. Projelerinden bazıları şunlardır: Lesottomans Hotel (İstanbul), Han Çadırı (Kazakistan, Foster+partners ile), Astana Cumhurbaşkanlığı Kongre Merkezi (Kazakistan), NovyArbat 31 İş merkezi (Moskova), Hilton Otelleri (Bomonti, Mardin, Urfa).

Tusavul graduated from the Department of Architecture at ITU in 1962. After working in Turkey and Italy, he founded the LineaTusavul architectural office in 1986 and has received numerous awards. His significant works include Lesottomans Hotel in Istanbul, Astana Congress Center in Kazakhstan, Novy Arbat 31 Business Center in Moscow and Hilton Hotels in Bomonti, Mardin and Urfa.

Özcan Uygur

1983 yılından beri Semra Uygur ile mimari tasarım ve proje çalışmalarını sürdürüyor. Katıldığı proje yarışmalarında yedisi birincilik olmak üzere otuz yedi ödül ve mansiyon kazandı, asli jüri üyesi olarak görev aldı. Ted Ankara Koleji Yerleşkesi ile Mimarlar Odası 2004 Ulusal Mimarlık Ödülleri'nde yapı dalı ödülü, Cer Modern Sanatlar Merkezi ile TSMD 2010 yılı tasarım ödülünü aldı.

Özcan Uygur has been practicing architectural design together with Semra Uygur since 1983. He has received a total of thirty seven prizes in National Architectural Competitions, seven of them first prize. He has been a member of the jury in many competitions. He received the building category award of the National Architecture Awards in 2004 with the TED Ankara College Campus project and received the TSMD Design Award in 2010 with the Cer Modern Arts Center project.

Semra Uygur

1983 yılından beri Özcan Uygur ile mimari tasarım ve proje çalışmalarını yürütüyor. Katıldığı proje yarışmalarında yedisi birincilik olmak üzere otuz yedi ödül ve mansiyon kazandı, asli jüri üyesi olarak görev aldı. Ted Ankara Koleji Yerleşkesi ile Mimarlar Odası 2004 Ulusal Mimarlık Ödüllerinde yapı dalı ödülü, Cer Modern Sanatlar Merkezi ile TSMD 2010 yılı tasarım ödülünü aldı.

Semra Uygur has been practicing architectural design together with Özcan Uygur since 1983. She has received a total of thirty seven prizes in National Architectural Competitions, seven of them first prize. She has been a member of the jury in many competitions. She received the building category award of the National Architecture Awards in 2004 with the TED Ankara College Campus project and received the TSMD Design Award in 2010 with the Cer Modern Arts Center project.

Birhan Varol

1962 yılında Antalya'da doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini Antalya da tamamladı. 1985 yılında Mimar Sinan Üniversitesi'nden yüksek mimar olarak mezun oldu. 1985 yılından günümüze kadar tasarım, uygulama, kontrol ve proje yönetimi alanlarında bir çok projede görev aldı. Halen Logo İnşaat Ltd. Şti.'de genel müdür olarak görev yapmaktadır.

Born in Antalya in 1962, Birhan Varol completed his elementary and high school education in Antalya. He graduated from Mimar Sinan University with a Master of Architecture degree in 1985. Since 1985, he took part in many projects in the fields of design, control and project management. He still works as a general manager at Logo İnşaat Ltd. Şti.

Selim Velioglu

1984 yılında Mimar Sinan Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nden mezun oldu. Mezuniyet sonrası çok sayıda yapının ön tasarım ve uygulama projelerini gerçekleştirdi. 1990 yılında doktora çalışmasını tamamladı.

Velioglu graduated from the Department of Architecture at MSU in 1984, after which he carried out the preliminary design and construction projects of many buildings. He completed his PhD in 1990.

İpek Yürekli

1967'de İstanbul'da doğdu. İTÜ'deki lisans ve yüksek lisans eğitiminin ardından 1992'de İTÜ Mimarlık Bölümü'nde çalışmaya başladı. Mimari proje stüdyosu eğitimi üzerine kuramsal çalışmalar yürüttü. Çeşitli ulusal yarışmalarda ödülleri var. Mimarlık pratiği çalışmalarını TRafo-mimarlar ile sürdürüyor.

Born in İstanbul in 1967, Yürekli completed her undergraduate and graduate education at ITU. She started working at the Department of Architecture at ITU in 1992. She carried out theoretical studies in architectural design studio education. Yürekli has received awards at various national architectural competitions, and she continues her architectural practice today at TRafo-mimarlar.

Figen Zorlu

Ankara doğumlu. Hacettepe Üniversitesi A.M.Y.O. İnşaat Bölümü'nü 1994 yılında tamamladı. İç mimari konusundaki ilgisini Y. Mimar Gül Güven'in liderliği ve öğretmenliği ile geliştirdi. 2001 yılından beri Ven Mimarlık Ltd. Şti.'de iç mimari projeleri ve uygulama konularında çalışmalarına devam etmektedir.

Born in Ankara, Zorlu graduated from the Department of construction at A.M.Y.O in 1994. She developed an interest in interior design under the leadership and guidance of Gül Güven. She has continued her interior design and implementation practice at Ven Mimarlık since 2001.

Argos Yapı

Kapadokya'nın Uçhisar Köyü'nde yoğunlaşan restorasyon deneyimini kurumsallaştırmak; Kapadokya mimarisinin tanınması ve korunması konusuna mimarların odaklanmasını sağlamak; kaya ve taş doku özelindeki deneyimini paylaşarak yaygınlaştırmak yaklaşımıyla, çeşitli ölçeklerde projelendirme ve yapım çalışmaları yürütmektedir. Bu sürecin ilk ürünü olan "Argos in Cappadocia" Hotel, ekibe danışmanlık yapan Sayın Turgut Cansever'in değerli deneyimlerinden yararlanmıştıdır.

Argos Yapı aim to solidify their experience in restoration, focusing in particular on Uçhisar in Cappadocia, share their specific experience and knowledge regarding rock and stone texture and ensure that architects focus on the promotion and conservation of the architecture of Cappadocia. Argos Yapı continue their practice today with design and construction works of various scales. The "Argos in Cappadocia" Hotel, the first finished product of this process, benefited from the valuable experiences and consultancy of Turgut Cansever.

ARTMİM

Bugüne dek 100'ün üzerinde otel projesinde yer almış olan ARTMİM, ele aldığı projelerde fark yaratmayı kendisine hedef edinmiş, çağdaş projelere imza atarken özgünlük unsurunu da koruyarak her defasında farklı bir yaşam alanı yaratmayı başarmıştır. Projenin ihtiyaçlarına uygun şekilde her projede farklı bir tarzı benimsemeye özen gösteren ARTMİM'in portfolyosunda hem modern hem klasik tasarımlar yer almaktadır.

Having taken part in more than 100 hotel projects, ARTMİM aim to create a difference with their designs by preserving authenticity within a modern and contemporary architectural approach. With their portfolio that includes modern and classical designs, ARTMİM develops a unique approach for every new work, based on the requirements of each individual project.

ATELYE MİM

Uzmanlaşmış bilgi ve deneyimleri ile turizm, rölyöve-restorasyon, dekorasyon ve kentsel tasarım projeleri dallarında ülkemizin önde gelen kuruluşlarına proje, danışmanlık, kontrollük ve müteahhlik hizmetleri vermektedir. Hedefi, gelişen ülke ekonomisi içinde modern ve insana yararlı yapılanma ve mekânlar üretebilmek ve bu prensipler doğrultusunda sektöre en iyi şekilde hizmet vermektir.

With their expertise and experiences, Atelye Mim offer design, consultancy, control and construction services in architectural design, surveying – restoration, interior design and urban design projects for leading companies in Turkey. The main objective of Atelye Mim is to create buildings and spaces appropriate for modern men; serving the sector in the best possible way in line with these principles.

Atölye A Mimarlık

Ayhan Geveli'nin kurduğu Atölye A Mimarlık bugüne kadar elliye yakın tatil köyü ve otel projesinin yanı sıra, yurtiçinde ve yurtdışında sayısız projeye imza atmıştır. Projelerin her aşamasıyla ilgilenen Ayhan Geveli ve Atölye A Mimarlık; iç mimarlık, mimarlık, aydınlatma tasarımı, mobilya tasarımı, aksesuar tasarımı, tekstil gibi birçok konuda projeler üretmektedir.

Founded by Ayhan Geveli, Atölye A Mimarlık has carried out around fifty holiday resort and hotel projects in addition to countless other domestic and international projects. Geveli and Atölye A Mimarlık deal with every phase of their projects, including interior design, architecture, lighting design, furniture design, accessory design, textiles, etc.

Atölye T Mimarlık

1984'te Tuncay Çavdar ve mimar arkadaşları tarafından kuruldu. O sıralarda Türkiye'deki ilk dinlenme konaklama tesislerini projelendiren grup, diğer çalışmaların yanı sıra bu konu üzerinde yoğunlaşmayı sürdürdü. Türkiye'nin güney sahillerinde uluslararası otel işletme gruplarına yönelik yapılan çalışmaların beğeni kazanması proje çalışmalarını yurt dışında da sürdürmelerine yol açtı.

Atölye T Mimarlık was founded in 1984 by Tuncay Çavdar and his architect friends. At the time the group designed the first leisure/accommodation facilities in Turkey, and in addition to other types of projects they have continued to focus on this topic. The success of the projects they carried out for international companies in Turkey's southern coastal areas paved the way for opportunities to expand their work abroad.

Autoban

Mimari ve iç mimari projeler ve ürün tasarımları geliştiren bir tasarım ofisidir. Seyhan Özdemir ve Sefer Çağlar tarafından 2003'te, İstanbul'da kurulan Autoban, 2004'te ekibe katılan Efe Aydar'ın 2007'de 3. ortak olmasıyla gelişmesini sürdürdü. Mimari, iç mimari, tasarım, satın alma ve inşaat departmanlarıyla 35 kişilik bir ekibe sahip olan Autoban, yurt içi ve yurt dışında çalışmalarına devam etmektedir.

Autoban is a design office that develops architectural, interior and industrial design projects. Founded in Istanbul by Seyhan Özdemir and Sefer Çağlar in 2003, Autoban has expanded with the participation of Efe Aydar, who has been a member of the team since 2004, and became the third partner in 2007. With their team of 35 people in the departments of architecture, interior design, design, purchasing and construction, Autoban continue their practice today both in Turkey and abroad.

Ayyapı

Ayyapı Mimari, İzmir merkezli bir tasarım ofisi. Ağırlıklı olarak turizm, konut projeleriyle uğraşır. İstanbul ofisiyle birlikte proje çalışmalarını ofis, büyük ölçekli turizm yapıları ve spor yapılarıyla sürdürüyor.

Ayyapı Mimari is an Izmir-based design office. Their major fields of work include tourism buildings and private residences. In collaboration with their Istanbul Office, they continue their practice today with office projects, large scale tourism facilities and sports buildings.

Belgin Koz Mimarlık

1988 yılında Belgin Koz tarafından Ankara'da kurulmuştur. Ağırlıklı konut olmak üzere, fabrika, ofis ve sağlık sektöründe çeşitli ölçeklerde mimarlık ve iç mimarlık projeleri ve uygulamaları yapmaktadır.

The company was founded by Belgin Koz in Ankara in 1988. Focusing on residential architecture, the company has designed and built many architectural and interior design projects including offices, factories and health facilities.

Blue Sky Hospitality

Farklı disiplinleri birarada barındıran Londra merkezli bir tasarım stüdyosudur. Grafik tasarımcılar, iç mimarlar, ses ve aydınlatma tasarımcılarından oluşan uluslararası ekip, yaratıcı direktör Henry Chebaane yönetiminde çalışmalarını sürdürmektedir. Stüdyonun meslek pratiği, geniş bir yelpazede yürüttükleri uluslararası konaklama ve perakende mağaza tasarımları ile özellikle uzmanlaşmış oldukları restoran, bar ve gece kulübü alanlarında yoğunlaşmaktadır.

Blue Sky Hospitality is a multi-disciplinary studio based in London. Henry Chebaane is the creative director leading an international team of graphic, interior architecture, sound and lighting designers. The studio works across a wide range of international hospitality and retail projects with a particular expertise in restaurants, bars, clubs and lounges.

Boran Ekinci Mimarlık

Boran Ekinci tarafından 1991'de Ankara'da kurulan ofis, 1996 yılından beri faaliyetlerine İstanbul'da devam etmektedir. Ofisin ulusal mimarlık ödüllerinin yanı sıra yurtiçi ve yurtdışı yayınlarda projeleri yayımlanmış, Mies van der Rohe ve Ağa Han Mimarlık Ödülü adaylıkları olmuştur.

Founded by Boran Ekinci in Ankara in 1991, Boran Ekinci Architecture has been practicing in Istanbul since 1996. Various works of the office have been published in national and international publications. In addition to the National Architecture Awards that they have received, the office has been nominated for the Mies van der Rohe and Aga Khan Awards for Architecture.

Bütüner Mimarlık

Hüseyin Bütüner'in kurucuları arasında yer aldığı ve on altı yıl boyunca birçok proje ürettiği Artı Tasarım'ı takiben 2008 yılında kuruldu. Günümüzde mimar, iç mimar ve peyzaj mimarlarından oluşan ekibi ile geleneksel ve yerel değerleri yenilikçi teknolojilerle birlikte yorumlayarak çağdaş bir mimari dil üretmeyi amaçlamakta; bu doğrultuda farklı ölçeklerde kentsel tasarım, mimari ve iç mimari projeler üretmeye devam etmektedir.

Following Artı Tasarım, where Hüseyin Bütüner designed numerous projects as a founder and partner for sixteen years, Hüseyin Bütüner Mimarlık was founded in 2008. Aiming to develop a contemporary architectural language by interpreting local architectural traces with new technologies, they design urban, architectural and interior design projects at various scales.

Dârâ Kırmızıtoprak Ltd. Şti.

Üretilen yapının kullanıcı ve çevreyle ilişkisini önemseyen, eğitim, öğretim, ritüeller, statü, geliştirilmiş yaşam veya çalışma biçimini, coğrafi ve ticari şartları, mevzuatı proje verileri olarak kabul eden bir altyapının oluşturulmasını vazifesi olarak algılar. Doğru tasarımı ziyaretçiye verilen doğru ipuçlarında arar, psikoloji, imalat, organizasyon, iş idaresi disiplinleriyle yoğunlaşmaya önem verir, birinin eksikliğini imalat zaafı olarak görür ki şirketin "mimarlık" tanımı budur.

Paying attention to the relationship of the designed building with the user and the environment; Dârâ Kırmızıtoprak Ltd.Şti. consider it as their mission to define a substructure based on project inputs such as education, rituals, status, proposed life and work style, geographical and commercial factors and regulations. Like the business card of the user, they seek the appropriate design in the correct hints provided for the visitors; molding it with the disciplines of psychology, design, production, organisation and business management and considering any missing component as a weakness in the design process. Actually this is how they formulate their definition of "architecture".

DB Mimarlık

1995 yılında Dilek Topuz Derman ve Bünyamin Derman tarafından kurulan DB Mimarlık ve Danışmanlık, konu ve ölçeği ne olursa olsun, her türlü tasarım sorunsalına aynı hassasiyetle yaklaşmayı ilke edinmiş bir kurumdur. Çünkü mimarlık, yaratma ediminin ortaya koyduğu, yaşama dair bir olanaklar alanıdır ve mimarın sorumluluğu salt bugüne değil, aynı zamanda geleceğe de yöneliktir.

DB Mimarlık ve Danışmanlık was founded in 1995 by Dilek Topuz Derman and Bünyamin Derman, and is an office that takes the same sensitive approach to every sort of design problem, regardless of subject or scale. For them, architecture is a field that deals with potential ways of life made possible by the work that has been produced, and the responsibility of the architect is not just to the present, but also to the future.

EAA - Emre Arolat Architects

Emre Arolat'ın 1987 yılında Arolat Architects'te ortak olarak başladığı mimarlık kariyerinin devamı olarak, Mayıs 2004'te Emre Arolat ve Gonca Paşolar tarafından İstanbul'da kuruldu. EAA-Emre Arolat Architects, mesleki pratiğini İstanbul'daki ofisinde Neşet Arolat, Şaziment Arolat ve Sezer Bahtiyar'ın da ortak olarak katılımlarıyla sürdürüyor.

Emre Arolat Architects was founded in Istanbul by Emre Arolat and Gonca Paşolar in May 2004 as a stepping stone in the professional career of Emre Arolat, who started in 1987 as a partner at Arolat Architects. EAA continue their professional practice at their Istanbul office, with contributions from Neşet Arolat, Şaziment Arolat and Sezer Bahtiyar as partners.

Emine Öğün & Mehmet Öğün Mimarlık

Emine Öğün & Mehmet Öğün Mimarlık restorasyon, restitüsyon projeleri, turizm tesisleri, eğitim kompleksleri ile çeşitli ölçekte yerleşmeler ve bağımsız ev projelerinin mimari tasarımlarını yapmaktadır.

The practice of Emine Öğün & Mehmet Öğün Mimarlık carries out restoration and restitution projects as well as the architectural design of tourism and education facilities, settlements of varying scale and private houses.

ERENTALU Mimarlık

1987 yılında Eren Talu, Suha Durukan ve Berna Bora tarafından kurulmuş; Berna Bora'nın ayrılmasının ardından diğer ortaklarla devam etmiştir. Mimari, içmimari projelerinin yanısıra uygulama hizmeti de vermektedir. Sade, fonksiyonel, içinde ve dışında yaşayanları önemseyen, mutlaka modern, bugünün ve geleceğin mimarisinde iz bırakmayı hedefleyen çizgisıyla belli bir karaktere sahip projeler üretir.

Founded by Eren Talu, Suha Durukan and Berna Bora in 1987; ERENTALU Mimarlık have continued their practice with the other partners after the secede of Berna Bora. They offer services in the fields of architecture, interior design and construction. They develop pure, simple and functional projects of a specific character that care for the people living inside and outside; aiming to leave a mark on the architecture of present and the future.

Erginoğlu & Çalışlar Mimarlık

1993 yılında Kerem Erginoğlu ve Hasan Çalışlar tarafından kurulan firma, mimarlık, kurumsal kimlik ve kentsel tasarım alanlarında projeler geliştirmektedir. Her projeyi kendi bağlamı içinde ele alarak yenilikçi mimari çözümler getiren firma, yurt dışı ve yurt içinde çeşitli tür ve ölçeklerde projeler gerçekleştirmektedir. Erginoğlu & Çalışlar Mimarlık, katıldığı yarışmalar ve gerçekleştirdiği projelerle birçok ödül kazanmıştır.

Founded in 1993 by Kerem Erginoğlu and Hasan Çalışlar, the company focuses on architecture, corporate identity and urban design. Considering each project within its unique context, Erginoğlu & Çalışlar introduces innovative architectural solutions for projects of various types and scales, both in Turkey and abroad. The company has received numerous awards in architectural competitions and award programs.

GAD

Global Architectural Development, 1985 yılından beri mimarlık, deneysel ve konsept tasarım üzerine çalışan, İstanbul ve New York tabanlı, ödüllü bir mimarlık firmasıdır. Gökhan Avcıoğlu'nun kurucusu olduğu GAD, global ortaklarıyla birlikte hareket etmektedir. Global Architectural Development, yaklaşımlarıyla kendini yenilikçi bakış açıları bulmaya, projeler ve fikirler ile yeni mekânsal deneyimler yaratmaya adanmıştır.

With their experimental and conceptual architectural practice, Global Architectural Development is a renowned architectural office based in Istanbul and New York. Founded by Gökhan Avcıoğlu in 1985, GAD collaborate with global partners in the design process, and have devoted themselves to exploring innovative outlooks and new spatial experiences.

GARAGE S.P.D.&DEV.CO.

Cengiz Eren'in "Cengiz Eren Mimarlık Atölyesi" adı altında 1972'de İstanbul'da kurduğu ofis, 2008 yılından bu yana GARAGE S.P.D. olarak proje çalışmalarını sürdürmektedir. Başta turizm yapıları olmak üzere farklı konularda üstlendiği tüm proje çalışmalarında mekân planlaması, tasarımı, uygulaması ve yapının bitimine kadarki sürecin her kademesinde hizmet veren bir kuruluştur.

The architectural office that Cengiz Eren founded in 1972, "Cengiz Eren Architecture Workshop" has continued to carry out architectural design work under the name GARAGE S.P.D since 2008. In all their design work, primarily tourism buildings, they provide architectural services at all stages of the process, including space planning, design and construction.

geomim

Geomim 1991'de Mahmut Anlar ve Yeşim Coşkun tarafından kuruldu. İlk kurulduğu yıllarda daha çok konut dekorasyon projeleri üzerine yoğunlaşan firma daha sonra ofis mekanları ve kamu alanları da kapsayacak çalışmalara başladı. Geomim'in mükemmeliyetçi ve tecrübeli kadrosu, teknolojiyi ve trendleri yakından izlemesi, zamanlama ve disiplini firmaya haklı bir ün kazandırmaktadır. Geomim, Haziran 2000 tarihinden itibaren Mimar Mahmut Anlar tarafından yürütülmektedir.

Geomim was founded by Mahmut Anlar and Yeşim Coşkun in 1991. Focusing on residential decoration projects in their initial years, the company later started working on larger scale projects including office and public spaces. Geomim acquired a rightful reputation with their perfectionist and experienced staff, their timing and work discipline and the way they follow contemporary technological developments and trends. Geomim is being directed by Mahmut Anlar since June 2000.

HAS Mimarlık Ltd.

A. Hayzuran Hasol, Doğan Hasol ve Ayşe Hasol Erkin tarafından 1985 yılında kurulmuş olan HAS Mimarlık Ltd., üst düzeyde deneyim gerektiren çeşitli büyük proje çalışmalarını gerçekleştirmiş, yurt içinde ve dışında birçok ödül kazanmıştır. HAS Mimarlık Ltd., Türkiye'de BREEAM Yeşil Bina lisanslı değerlendiricisi ve Kanıta Dayalı Tasarım Akreditasyon ve Sertifikası (EDAC) olan tek mimarlık firmasıdır.

Founded by A. Hayzuran Hasol, Doğan Hasol and Ayşe Hasol Erkin in 1985, HAS Mimarlık Ltd. has carried out various large scale projects that require a high level of experience and has received numerous national and international awards. Has Mimarlık Ltd. is the only architectural office in Turkey licensed as a BREEAM assessor and is certified by the Evidence-Based Design Accreditation (EDAC) Program.

Hilmi Güner Mimarlık

Hilmi Güner tarafından 2008 yılında kuruldu. Ulusal ve uluslararası meslek pratiği, kentsel tasarım, konut, iç mekan, ofis, eğitim ve sağlık yapıları, rekreasyon alanları, idari yapılar, kamusal ve ticari yapılar konularında proje deneyimi ve aldığı ödüllerle Hilmi Güner Mimarlık yurtiçi ve yurtdışında mimarlık, kentsel tasarım ve iç mimarlık alanlarında projeler yürütmektedir.

Hilmi Güner Mimarlık was founded by Hilmi Güner in 2008. With their national and international architectural practice and professional experience in residential and office projects, education and health facilities, recreation areas, administrative, public and commercial buildings, they have received several awards. The company continues to practice in Turkey and abroad, with architectural, urban and interior design projects.

Kocacıklıoğlu Mimarlık

KM, yaşadığımız mekânların doğası ve niteliğine ilişkin baskın biçimde hissedilen kaygılar üzerine kurulu bir mimarlık ve tasarım pratiğidir. Firmanın Yıldırım Kocacıklıoğlu'nun modernizmin ruhunu klasik gelenek ile birleştirdiği tasarım yaklaşımından Cem Kocacıklıoğlu'nun ince ve özenli detaylandırılmış iç mekan ve dış cephelerine uzanan otuz yıllık çalışmaları, işverenlerin yaşam ve çalışma biçimlerine gösterilen kalıcı ve sürekli özeni ortaya koymaktadır.

KM is an architecture and design practice that has as its basis an overriding concern for the nature of the places we live in. Starting from the design approach of Yıldırım Kocacıklıoğlu that fuses the spirit of modernism with classic traditions to Cem Kocacıklıoğlu's finely detailed interiors and exteriors, the firm's work spanning thirty years show an abiding care for how clients work and live.

LEAInvent

2006 yılında Paris'te kurulan LEAInvent, mimari tasarım, kentsel tasarım ve eko-turizm projeleri üzerine çalışmaktadır. 2010 yılında İstanbul ofisini açan şirket, otel projeleri konusunda uzmanlaşmıştır. Hızlı inşa edilebilir, düşük maliyetli ve ilgi çekici konsept tasarımları üzerinde yoğunlaşan ofis, müşterileri ile birlikte yeni turizm vizyonları ortaya koymayı da amaçlamaktadır.

Founded in Paris in 2006, the work of LEAInvent focuses on architectural design, urban design and eco-tourism projects. The company, which established its İstanbul office in 2010, specializes in hotel design. Focusing on rapidly constructed, low-cost and interesting concept designs, the office also aims to create new visions of tourism, together with their clients.

Linea Tusavul

1986 yılında Erdal Tusavul tarafından kurulmuştur. Otel projelerinde uzmanlaşmış olmanın yanı sıra, yurtiçinde ve yurtdışında alışveriş merkezi, kongre sarayı, rezidans, villa gibi çok sayıda mimari ve dekorasyon projesine imza atmıştır. Projelerinden bazıları Bodrum Escana Evleri, Attelia Resort Hotel, Ela Quality Resort Hotel, Antedon Deluxe Hotel, Halkalı Marriott Courtyard Hotel'dir.

Linea Tusavul was founded by Erdal Tusavul in 1986. Besides being specialized in hotel design, they have designed shopping centers, congress halls, residences and villas in Turkey and abroad. Bodrum Escana Houses, Attelia Resort Hotel, Ela Quality Resort Hotel, Antedon Deluxe Hotel and Halkalı Marriott Courtyard Hotel are a few significant examples of their work.

M&N Butler Mimarlar

Mimarlık çalışmalarını ağırlıklı olarak eğitim, konut ve turizm yapıları üzerine olmuştur. Son dönem projeleri arasında Üsküdar Amerikan ve Robert Liseleri'nde tarihi yapıların restorasyonu ve yeni binaların yapımı, Kemer Country'de Kemerçi Evleri, Orman Evleri master planı ve kulüp ve spor binaları; İş-Koray Kasaba projesi ve Sumahan On The Water sayılabilir.

The architectural works of M&N Butler focus mainly on education, residential and tourism buildings. Examples of their recent work include the restoration of historical buildings and the construction of new buildings at the Üsküdar American Academy and Robert College, the Kemerçi Houses, the master plan of the Orman Houses and the sports club buildings at Kemer Country, the İş-Koray Kasaba project and Sumahan On The Water..

Makomim

Makomim 1989 yılında kuruldu. Mimari birikimleri doğrultusunda Makomim ekibi uygulamalarında, mekânsal ihtiyaçları malzeme, detay ve işçilik kalitesi ile birer haz aracına dönüştürme çabası içindedir. Çözümlerde hedeflenen konfor, sağlam alt yapı ve imalatla kurgulanırken, kullanımda gereksiz kalabalık ve fazlalıklardan arınma firmanın tasarım dilini oluşturmaktadır.

Makomim was founded in 1989. In parallel with their professional portfolio, Makomim's team aims to transform spatial necessities, materials, detailing and quality of workmanship into pleasing design. While this targeted comfort is achieved through a substantial infrastructure and production process, elimination of unnecessary components is the basis for the design language of the company.

MEDI Mimarlık

MEDI, Mimar Hasan Sökmen tarafından kurulmuş, uluslararası bir mimari tasarım, dekorasyon ve mühendislik firmasıdır. MEDI'nin çalışma alanı ticaret, turizm iş merkezleri, 5 yıldızlı oteller, turistik kompleksler, golf tesisleri, eğlence-dinlenme ve çok amaçlı spor tesisleri, konutlar, villalar, restoranlar ve kentsel dönüşüm projelerini kapsamaktadır.

Founded by Hasan Sökmen, MEDI is an international company specializing in architectural design, interior design and engineering. The practice of MEDI focuses on the design of work spaces, commercial and tourism centers, 5-star resorts, touristic complexes, golf facilities, leisure, recreation and multi-purpose sports facilities, residences, villas, restaurants and urban renewal projects.

METEX Design Group

1990 yılında mimari ve iç mimari tasarım ofisi olarak İstanbul'da kurulan Metex Design Group otel, üniversite, ofis, alışveriş merkezi ve mağaza gibi farklı sektörlerdeki birçok alanda, konsept projeden uygulama projesine kadar kapsamlı olarak mimari ve iç mimari tasarım hizmetleri sunmaktadır. Metex Design Group'un ortakları Cavit Sarıoğlu ve Sinan Kafadar'dır.

Founded in 1990 as an architectural and interior design office in Istanbul, Metex Design Group offer design services for a variety of projects including hotels, university buildings, shopping centers and retail shops. Metex Design Group continue to practice with a wide scope, ranging from concept design to shop drawings. Their partners include Cavit Sarıoğlu and Sinan Kafadar.

Mozaik Mimarlık

Mozaik Mimarlık, Cemal Mutlu'nun 1993'te kurulan Optimus Mimarlık'tan sonra 1996 yılında kurduğu diğer firmasıdır. Mozaik Mimarlık, bu güne kadar konut projeleri, turizm tesisleri, konferans ve kültür merkezleri, eğitim ve ticari amaçlı yapı projeleri gibi çeşitli uygulamalar ve iç mekân düzenlemeleri gerçekleştirmiştir. Cemal Mutlu Mimarlık Hizmetleri bünyesinde yer almaktadır.

Established in 1996, Mozaik Mimarlık is the second architectural office founded by Cemal Mutlu, after Optimus Mimarlık, which was founded in 1993. Since 1996, Mozaik Mimarlık has taken on various architectural and interior design projects, including residences, tourism facilities, conference and cultural centers, education facilities and commercial buildings. Mozaik Mimarlık is a part of 'Cemal Mutlu Mimarlık Hizmetleri'.

Ozan Mimarlık Mühendislik

Sevim ve Muzaffer Ozan tarafından 1994 yılında mimari tasarım, uygulama, mühendislik, inşaat faaliyetlerini hayata geçirmek amacıyla kuruldu. Bu alanlardaki çalışmalarına halen devam etmektedir.

Aiming to combine architectural design, implementation, engineering and construction practices, Ozan Mimarlık Mühendislik was founded by Sevim and Muzaffer Ozan in 1994. They continue their practice in these fields.

ÖNCÜOĞLU Mimarlık

Dinamik ve tecrübeli mimar, tasarımcı, plancı ve mühendis ekibinden oluşan firma, Ankara, İstanbul, Moskova, Astana ve New York ofisleri ile geniş bir coğrafyada faaliyet göstermektedir. Hasan Öncüoğlu tarafından 1964 yılında kurulan firma, 1996'dan bu yana genel müdürü Enis Öncüoğlu ve ortakları Önder Kaya, Cem Altınöz ve Engin Öncüoğlu tarafından yönetilmektedir.

With their team of experienced architects, designers, planners and engineers, Öncüoğlu Mimarlık run their architectural practice internationally from their Ankara, İstanbul, Moscow, Astana and New York offices. Founded by Hasan Öncüoğlu in 1964, the office is directed by Enis Öncüoğlu as the general director and Önder Kaya, Cem Altınöz and Engin Öncüoğlu as partners.

Özsoy Mimarlık

1978 yılında "Göksoy & Özsoy Mimarlık " olarak kuruldu. 2000 yılında firma "Özsoy Mimarlık, Proje ve Danışmanlık" adıyla çalışmalarını genişletmiş; ulusal ve uluslararası projeler gerçekleştirmiş; eğitim, sağlık, konut, yönetim gibi farklı işlevlerde projeler üretmiştir. Firmanın etkinlik alanı, mimari tasarım, iç mimarlık, kentsel tasarım, peyzaj tasarımı, danışmanlık ve uygulama hizmetlerini kapsayan geniş bir yelpazeye yayılmaktadır.

Özsoy Mimarlık was founded in 1978 as "Göksoy & Özsoy Mimarlık". Renamed "Özsoy Mimarlık, Proje ve Danışmanlık" in 2000, the office extended their practice to many national and international projects in the fields of education, health, residential and administrative buildings. The professional activity of the office has an extensive scope including architectural design, interior design, urban design, landscape design and consultancy services.

P.A.U.

1977 yılında İstanbul'da kuruldu. Sırasıyla Bebek ve Ortaköy'deki ofislerinde hizmet veren şirket, son on yıldır Galata'daki yerinde çalışmalarını sürdürmekte. P.A.U. uzun yıllar geniş bir yelpazede proje üretti. Son yıllarda ise çoğunlukla restorasyon, yenileme projeleri, turizm yapıları, konut ve iç mimarlık dallarında yoğunlaştı.

Founded in 1977, P.A.U worked from offices in Bebek and Ortaköy before moving to their Galata office ten years ago, where they continue their practice today. P.A.U have designed a wide variety of projects over the course of several years. Their recent work focuses mainly on restoration and refurbishment projects, tourism buildings, residences and interior design.

Piramit Mimarlık

1961 yılında Turgut Toydemir tarafından İstanbul'da kurulmuştur. Yurt içinde ve dışında, 800'ün üzerinde toplam 15.000.000 m² inşaat alanını kapsayan proje tamamlamıştır. Mimarlığın bir 'problem çözme sanatı' olarak ele alındığı Piramit Mimarlık'da, makro ölçekte stratejik planlamadan başlayıp, mikro ölçekte 1/1 mimari uygulama detaylarına kadar proje sürecini ilgilendiren her aşama bir bütün olarak ele alınmaktadır.

Founded in İstanbul in 1961 by Turgut Toydemir, Piramit Mimarlık has completed more than 800 projects with a total of 15.000.000 m² of building area in Turkey and abroad. Defining architecture as "the art of problem solving", Piramit Mimarlık carries out all stages of the design process and perceives them as a whole, from macro scale strategic planning to 1/1 scale implementation details.

PLAN A Mimarlık

2005 yılında kurulan PLAN A, boşluğa kazandıracağı üç boyutun tasarladığı biçimde şekillenebilmesi için konsept oluşturma aşamasından uygulamaya değin projenin taraflarından biridir ve taraflarıyla işbirliğindedir. Farklı disiplinlerin koordinasyonunu temel alarak çalışır ve bunu, iç içe geçmiş süreçlerin birbirine değer katması olarak algılar. Her yeni proje, hem kendi birikimini artırma çabası hem de kente karşı sorumluluk demektir.

In order to ensure that each empty space acquires the planned three dimensional form, PLAN A consider themselves a participant in the entire design process, from the concept development to implementation. In cooperation with the other participants in the process, the basis of the work of PLAN A is the coordination of various disciplines, an approach which they consider to be an enrichment of integrated processes. Each new project brings with it a new opportunity to improve their professional credentials of the office as well as a responsibility to the city.

PROMİM Çevre Düzenleme Kentsel Tasarım

1995 yılında kurulmuştur. Firmanın genel müdürlüğü, aynı zamanda kurucu ortak olan Şehir Plancısı Can Kubin tarafından sürdürülmektedir. PROMİM kuruluşundan bu yana çeşitli kentlerde ve farklı konularda 100'ün üzerinde çevre düzenleme, kentsel tasarım, sağlıklaştırma, yenileme ve kentsel gelişim projesi gerçekleştirmiştir.

Promim was founded in 1995. The company is directed by the founding partner and city planner Can Kubin. Since its foundation, PROMİM has developed and realised more than 100 environmental and urban design, rehabilitation, renewal and urban development projects on diverse subjects in various cities.

PS Mimarlık

1994 yılında Pınar Erol ve Semih Erol ortaklığı ile Samsun'da kurulan şirket çok sayıda konut, mağaza, restoran, otel, çevre düzenlemesi ve ofis projeleri ile kurumsal mekân tasarımları, danışmanlık ve inşaat koordinatörlüğü hizmetleri vermiştir. 2010'da Moldova Exhibition'a katılmıştır. PS Mimarlık tasarım sürecinde, tanımlanan fonksiyonlarla esnek mimari çözümleri entegre eden bir yaklaşım izler.

PS Mimarlık was founded in 1994 in Samsun by Pınar Erol and Semih Erol as partners. They have designed numerous residential, retail, restaurant, hotel, office, corporate space and urban design projects, offering construction management and consultancy services. They participated in the Moldova Exhibition in 2010. During the design process PS Mimarlık aims to integrate functional programs with flexible architectural solutions.

RMJM

RMJM, yakın zamanda Ortadoğu'daki 40. yılını kutlamış uluslararası bir mimari tasarım firmasıdır. 1960'dan beri faal olan RMJM'nin Avrupa, Ortadoğu, Asya ve Amerika Birleşik Devletleri'nde ofisleri bulunmaktadır. Meslek pratiği mimarlık, sürdürülebilir tasarım, kentsel planlama ve iç mekân tasarımı ile araştırma ve geliştirme çalışmalarını kapsar.

RMJM recently celebrated its 40th anniversary in the Middle East. As an international architectural practice operating since the 1960's we have studios in Europe, Middle East, Asia and the United States. Our work encompasses architecture, sustainable design, urban planning, masterplanning, interior design, and research and development.

SE Mimarlık

2003 yılında kurulmuştur. SE Mimarlık mimari ve kentsel tasarım konularında her türlü büyüklük ve türde projeler gerçekleştirmektedir. İnsani ölçek, kültürel sürekliliğin sağlanması, canlı bir kentsel dış mekân yaşantısına ulaşılması, mekânsal çeşitlilik, kullanıcı katılımı, ekolojik değerlere saygı, doğa dostu teknolojilerin kullanımı, insana yaşam sevinci verecek mekânsal bir anlamsallığa ulaşılması çalışmalarda öne çıkan kavramlardır.

Founded in 2003, SE Mimarlık carries out architectural and urban design projects of various types and sizes. Major concepts of their work include the human scale, the achievement of cultural continuity, user participation, ecological awareness, the use of nature-friendly technologies and the achievement of spatial semantics that reflect the joy of life.

Tabanlıoğlu Mimarlık

Murat Tabanlıoğlu'nun 1990 yılında Dr. Hayati Tabanlıoğlu ile birlikte kurduğu, 1995 yılında Melkan Gürsel Tabanlıoğlu'nun katıldığı Tabanlıoğlu Mimarlık, geniş bir yelpazede yenilikçi projeleriyle hizmet üretmektedir. Küresel ve çevresel gereksinimler bağlamında yeni yaklaşımlar arayışıyla çalışan, birçok ulusal ve uluslararası ödülün sahibi olan Tabanlıoğlu Mimarlık, Loft Bahçe projesi ile 2011 yılında Uluslararası RIBA Ödülü'nü Türkiye'den kazanan ilk ofis olmuştur.

Founded in 1990 by Murat Tabanlıoğlu and Dr. Hayati Tabanlıoğlu and expanded with the participation of Melkan Gürsel Tabanlıoğlu in 1995, Tabanlıoğlu Mimarlık provides a wide variety of architectural services with innovative projects. In search of new architectural approaches towards global and environmental requirements, they have received many national and international awards. Tabanlıoğlu Mimarlık is the first architectural office from Turkey to receive the International RIBA Award in 2011 with the Loft Bahçe project.

Toner Mimarlık

Mağaza, restoran, ofis ve ev gibi farklı projelerde on yılı aşkın süredir hizmet vermektedir. Müşterileri arasında Beymen, Boyner, Armaggan, Façonnable, Brioni, Cartier, Şekerbank, Philip Morris, Motorola, Tekfen, Setur, Hillside, Kahve Dünyası, HiltonSa gibi hem yerel hem uluslararası önemli işletmeler yer almaktadır.

Toner Mimarlık have been offering design services for a variety of projects including retail, restaurants, offices and residences for more than a decade. Their clients include significant local and international corporations including Beymen, Boyner, Armaggan, Façonnable, Brioni, Cartier, Şekerbank, Philip Morris, Motorola, Tekfen, Setur, Hillside, Kahve Dünyası and HiltonSa.

TRafo-mimarlar

Mimarlık, kentsel tasarım alanlarında proje ve danışmanlık hizmeti vermektedir. Farklı ölçeklerde aynı anda yürütülen çalışmalarını kent-kamusal alan-mimarlık arakesinin yeniden tanımlanması tartışmasında yer almaktadır. Profesyonel çalışmalarının yanında mimari, kentsel tasarım yarışmaları ve akademik çalışmalarını ile de mimarlık düşünce ortamına katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

TRafo-mimarlar offer design and consultancy services in the fields of architecture and urban design. With their simultaneous work at diverse scales, they contribute to the discussion on the intersection of the city, public space and architecture. Besides their professional practice, they aim to contribute to the conceptual medium of architecture with their academic studies and participation in architectural and urban design competitions.

Tuncer Çakmaklı Architects

Şehir planlamasından kapı kolu tasarımına kadar her ölçekte tasarım ve projelendirme hizmetlerini bir bütünlük içinde her türlü hacim ve büyüklükteki geliştirme veya uygulama projelerine hizmet vermektedir. TCA İstanbul, Barcelona/Girona, Karlsruhe ve Stuttgart ofislerinde yeni yapılardan restorasyon uygulamalarına kadar, kentsel tasarımdan sanayi yapılarına dek her ölçekte uluslararası proje üretimi geliştirmektedir.

With projects ranging from city planning to door handle design, Tuncer Çakmaklı Architects consider design practice of all scales as an integrated whole and offer architectural design and development services on a variety of scales. TCA are continuing their architectural practice at their İstanbul, Barcelona/Girona, Karlsruhe and Stuttgart offices, with a variety of international projects of all scales, including new buildings, restoration projects, urban design and industrial buildings.

Urbar Kentleşme ve Mimarlık Ofisi

2006 yılında Ali Kural ve Deniz Çalış tarafından kuruldu. Alaçatı'da gerçekleştirilen projelerinin dışında URBAR, Beyazıt Meydanı Kentsel Tasarım Projesi, Beyoğlu ve Salıpazarı Bölgesinin Kent Turizmi'ne Aktarılması, İzmir Demiryolu Aktarma Merkezleri, Kars'ta Sürdürülebilir Kalkınma için Ekolojik Turizm Stratejileri, Artvin Yusufeli Yeniden Yerleşim Projesi ve çeşitli mimari projeler geliştirmiş ve uygulamıştır.

URBAR was founded in 2006 by Ali Kural and Deniz Çalış. Besides their project in Alaçatı, URBAR has also designed and developed other architectural and urban design projects including the Beyazıt Meydanı Urban Design Project, Beyoğlu and Salıpazarı Transformation Project for Urban Tourism, İzmir Railway Transfer Centers, Ecological Tourism Strategies for Sustainable Development in Kars and the Artvin Yusufeli Re-settlement Project.

Uygun Mimarlık

1986 yılında Semra Uygun ve Özcan Uygun tarafından kuruldu. Projeleri arasında; Giresun Hükümet Konağı, Ankara Yüksek İhtisas Hastanesi, Mersin Defterdarlığı, TBMM Milletvekili Çalışma Binası, Ted Ankara Koleji Yerleşkesi, Gelibolu'da üç şehitlik, Ankara AKM CSO Konser Salonu ve Koro Çalışma Binaları, Cer Modern Sanatlar Merkezi ve çeşitli eğitim yapıları sayılabilir.

Uygun Mimarlık was founded by Semra Uygun and Özcan Uygun in 1986. Among their significant projects are the Giresun Government Hall, Ankara Specialty Hospital, Mersin Financial Directorate Building, TBMM Parliamentary Office Building, TED Ankara College Campus, three martyr memorials at Gallipoli, Ankara AKM CSO Concert Hall and Chorus Practice Buildings, Cer Modern Arts Center and various education buildings.

VEN Mimarlık

1991 yılında Gül Güven tarafından Ankara'da kuruldu. 2012 yılında ise İstanbul ofisi faaliyete geçti. VEN çağdaş, yaratıcı tasarım üzerine yoğunlaşmış, ulusal ve uluslararası ödüller almıştır. Farklı ölçeklerde mimarlık, restorasyon, danışmanlık ve iç mimarlık hizmetleri vermektedir. Hedefi, mimarinin yaşamı şekillendirdiğinin bilincıyla, çevre ve kullanıcılar için en iyi çözümü bulmaktır.

Founded in Ankara in 1991 by Gül Güven, VEN Mimarlık opened its İstanbul office in 2012. Focusing on contemporary and creative design, VEN has received national and international awards. They offer architecture, restoration, interior design and consultancy services for projects of various scales. Always aware of architecture's influence on life, VEN Mimarlık aims to propose the best solutions for the environment and the user.

7800 Çeşme 74

a

Adam & Eve 68
Akdurak Derya 172, 314
Alaçatı Yel Değirmenleri Parkı 298
Alpaslan Münir 148, 314
Altındış Erdoğan 224, 314
Altındış Gabriele Kern 224, 314
Amanruya 136
Anadolu Titanic Comfort Hotel 160
Anlar Mahmut 148
Argos in Cappadocia Otel 212
Argos Yapı 212, 326
Arolat Emre 56, 74, 268, 314
ARTMİM 108, 326
Aslan Deniz 206, 314
Aslan Sevim 206, 315
Atelye 5 86
Atelye MİM 148, 326
Atik Otel 178
Atölye A Mimarlık 96, 326
Atölye T Mimarlık 96, 326
Autoban 154, 326
Avcioğlu Gökhan 102, 256, 315
AY Yapı 230, 242, 327
Aydingün Hande 230, 242, 315
Aygen Kancı Peyzaj Tasarım 236

b

Belgin Koz 194, 320
Belgin Koz Mimarlık 194, 327
Blue Otel 92
Blue Sky Hospitality 282, 327
Bodrum Primex Butik Otel 118
Bohl Xavier 230, 315
Boran Ekinci Mimarlık 246, 327
Burç Beach I-II 262
Butler Mark Horne 190, 315
Butler Tayyibe Nedret 190, 315
Bütüner Hüseyin 290, 316
Bütüner Mimarlık 290, 327

c-ç

Cafe "Z" 278
Chinar Restaurant 282
Cornelia Diamond Golf &
Resort Oteli 96
Creighton Yaşha Savcan
Butler 190, 316
Çağlar Sefer 154, 316
Çakmaklı Tuncer 118, 316
Çalışlar Hasan C. 282, 262, 316
Çavdar Tuncay 22, 96, 316
Çeşme Marina 242
Çıkış D. Turgut 230, 242, 317

d

Dârâ Kırmızıtoprak Ltd. Şti. 74, 327
DB Mimarlık 92, 328
Derman Bünyamin 92, 317
Derman Dilek Topuz 92, 317
Drahsan Emir 86, 317

e

EAA-Emre Arolat Architects 56, 74,
268, 328
Ediz Özgür 274, 317
Ekinci Boran 246, 317
Emine Ögün & Mehmet Ögün
Mimarlık 136, 328
Eren Cengiz 62, 318
ERENTALU Mimarlık 46, 68, 126, 328
Erginoğlu & Çalışlar
Mimarlık 262, 282, 328
Erginoğlu İ. Kerem 282, 262, 318
Erktin Ayşe Hasol 160, 318
Erol Pınar 178, 318
Esmâ Sultan İstanbul 256

f-g

Fadilloğlu Zeynep 108
Fethiye Marina 246
Frank Solana Associates 184
Funda Erce 310, 318
GAD 102, 256, 328
Garage S.P.D. & Dev.Co. 62, 329
Gelibolu Yarımadası Tarihi Milli Parkı
Morto Koyu Ziyaretçi Dinlenme
Noktası 294
GEO MİM 148, 329
Geveli Ayhan 96, 318
Goldenkey Şale Kartalkaya 86
Günen Şebnem 286, 319
Güner Hilmi 290, 319
Güven Gül 286, 319

h-i-j

Has Mimarlık 160, 329
Hillside Su Otel 46
Hilmi Güner Mimarlık 290, 329
İnan Efe 142, 319
İnan Umut 142, 319
İnceoğlu Arda 206, 319
İzmir Büyükşehir Belediyesi
Etüd Proje Şube Müdürlüğü 304
İzmir Doğal Yaşam Parkı 304
JW Marriott Hotel 184

k-l

Kafadar Sinan 52, 132, 320
Kar's Hotel 194
Kasr-ı Nehroz Butik Otel 200
Kaş Marina 236
Kempinski Hotel Barbaros Bay 62

Key Otel 172
Kırmızıtoprak Dârâ 74, 320
Kocacıkoğlu Mimarlık 218, 329
Koen Zeki 112, 320
Kural Ali 298, 320
Kural B. Deniz Çalış 298, 320
Kurttekin Şerif Tunç 200, 321
Kuum Otel & Spa 102
Külahçı Hakan 108
Lara Kervansaray Otel ve
Kongre Merkezi 56
Las Chicas 286
LealInvent 86, 329
Libertas Rixos Hotel 80
Linea Tusavul Mimarlık 112, 330
Lush Hip Otel 122

m-n

M&N Butler Mimarlık 190, 330
Makomim 172, 330
Manzara İstanbul 224
Mardan Palace Hotel 108
Medi Mimarlık 52, 108, 330
Mersin Marina 250
Metex Design Group 52, 62, 132, 330
Minicity Maket Parkı 268
Mogan Doğa Parkı 290
Mozaik Mimarlık 236, 330
Mutlu Aykut 230, 321
Mutlu Cemal 236, 321
NOA Galata Üçlemesi 218
Nuhoğlu Arzu 236

o-ö

Ontur Otel 142
Otay Suna Birsen 206, 321
Ozan Mimarlık Mühendislik 230, 331
Ozan Sevim 230, 321
Öğün Emine 136, 321
Öğün Mehmet 136, 322
Öncüoğlu Enis 250, 322
Öncüoğlu Mimarlık 250, 331
Özdemir Elif 122, 218, 322
Özdemir Seyhan 154, 322
Özbek Dursun Aydın 166
Özdoğan Yapı 184
Özsoy Mimarlık 278, 331
Özsoy Onur 278, 322
Özüer Orkun 310, 322

p-r

P.A.U. 200, 331
Piramit Mimarlık 166, 331
Plan A Mimarlık 122, 218, 331
Point Otel Barbaros 166
Port Alaçatı & Port Alaçatı Otel 230

Promim Çevre Düzenleme
Kentsel Tasarım 250, 332
PS Mimarlık 178, 332
RMJM 184, 332
Robert Philippe 256

s

Sayar Ahmet 230, 242, 323
Schrepfer Alexandre 86, 323
SE Mimarlık 310, 332
Sentido Zeynep Golf &
Spa Resort Hotel 112
Sezgin Haluk 256, 323
Sökmen Hasan 52, 108, 323
Sumahan on the Water 190
Sute Proje 142

t

Tabanlıoğlu Melkan Gürsel 80, 323
Tabanlıoğlu Mimarlık 80, 332
Tabanlıoğlu Murat 80, 323
Talu Eren 46, 68, 126, 324
Taneli Yavuz 274, 324
Tekfen Yalıkavak Butik Otel 206
The Sofa Hotel 132
The Suu Türkbükü (Eski Ev Hotel) 126
Tike Restaurant 274
Titanic Hotel 52
Toner Mimarlık 206, 332
Toydemir Turgut 166, 324
TRafo-Mimarlar 206, 333
Tuncer Çakmaklı Architects 118, 333
Turgut Buket 178, 324
Tusavul Erdal 112, 324

u

Urbar Kentleşme ve
Mimarlık Ofisi 298, 333
Uygur Mimarlık 294, 333
Uygur Özcan 294, 324
Uygur Semra 294, 324

v-w

Varol Birhan 46, 325
Veliöğlu Selim 310, 325
Ven Mimarlık 286, 333
W Hotel & Akaretler Sıra Evler 148
Witt İstanbul Suites 154

y-z

Yeşil Avlu 310
Yürekli İpek 206, 325
Yüzer Mehmet Ali 310
Yüzer Onur 310
Zorlu Figen 286, 325

a

Akay Gürkan 178,181,182 (1 | 2),
183 (3), 278, 281(1 | 2 | 3 | 4)
Anadolu Eğitim ve Sosyal Yardım Vakfı
Arşivi 160, 163 (1 | 2), 164 (1), 165 (3)
Argos Yapı Arşivi 215 (1)
Arslan İsa 121 (1 | 2 | 3)

b

Balta Erbil 218, 221 (1 | 2 | 3),
222 (1 | 2 | 3), 223 (4 | 5 | 6 | 7)
Barutçu Esin 239 (2), 240 (1 | 3)
Bekman Ali 60 (2), 61,102, 105, 106,
107, 154, 157, 158 (1 | 2 | 3 | 4 | 5),
159 (6 | 7), 256, 259, 260, 261, 262,
265 (1 | 2 | 3)
Bilgili Holding Arşivi 148, 151(1 | 2 | 3),
152 (1 | 2), 153 (3 | 4)

c-ç

Cornelia Golf Otel Arşivi 96, 99,
100 (1 | 2), 101 (3 | 4 | 5 | 6)
Çakmaklı Tuncer 118
Çeşme Marina Arşivi 242, 245 (1 | 2)

d-e

DB Mimarlık Arşivi 92, 95 (1 | 2)
Ediz Özgür 274, 277 (1 | 2)
Emden Cemal 80, 83, 84 (1 | 2), 85 (3),
142, 145, 146 (1 | 2),
147 (3 | 4 | 5 | 6 | 7), 206, 209,
210 (1 | 2), 211 (3 | 4), 246,
249 (1 | 2), 250, 253, 254 (1 | 2),
255 (3 | 4), 266 (1 | 2 | 3), 267 (4),
268, 271 (1 | 2), 272, 273, 282,
285 (1 | 2), 290, 293 (1 | 2)
Eren Cengiz 62, 65, 66 (1 | 2),
67 (3 | 4 | 5 | 6 | 7)
ERENTALU Mimarlık Arşivi 46, 49,
50 (1 | 2), 51 (3 | 4), 68, 71, 72 (1 |
2), 73 (3), 126, 129 (1 | 2), 130 (1 | 2),
131 (3)
Erez Fırat 172, 175 (1 | 2 | 3),
176 (1 | 2), 177 (3 | 4 | 5)
Ergün Müfit 112, 115 (1)
Erkaya Koray 190

f-g

Funda Erce 313 (1)
Germen Murat 193 (1 | 2 | 3)
Güven Gül 286, 289 (1 | 2)

ı-i-j

Işık Ogün 115 (2), 116 (1 | 2),
117 (3 | 4)
İzmir Plan Etüd Arşivi 304, 307 (1 | 2),
308 (1 | 2), 309 (3 | 4)
JW Marriott Hotel Ankara Arşivi 184,
187, 188 (1 | 2), 189 (3 | 4 | 5)

k-l

Karaağaç Gökçen 122,
125 (1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6)
Keribar İzzet 164 (2), 165 (4)
Kural Ali 298, 301 (1 | 2 | 3),
302 (1 | 2)
Kurttekin M. Tan 200, 203 (1 | 2),
204 (1 | 2 | 3), 205 (4 | 5)
LealInvent Arşivi 86, 89,
90 (1 | 2 | 3 | 4), 91 (5 | 6 | 7)

m

Mağara Fethi 183 (4)
Mayer Thomas 56, 59, 60 (1), 74, 77,
78 (1 | 2), 79 (3 | 4)
MEDİ Mimarlık Arşivi 52, 55, 108,
111 (1 | 2)
Mutaf Mehmet 132, 135 (1 | 3 | 4)
Mutlu Ali 230, 233 (1 | 2 | 3),
234 (1 | 2), 235 (3)
Mutlu Cemal 236, 239 (1), 240 (2 | 4),
241 (5 | 6)

o-ö

Ocak Ahmet 215 (2), 216 (2)
Ögün Emine 136, 139, 140, 141
Ögün Mehmet 136, 139, 140, 141
Özbek Burak 166, 169,
170 (1 | 2 | 3 | 4), 171 (5 | 6)
Özüer Orkun 310, 313 (2 | 3)

s-t-u

Süerdaş Tunç 194, 197, 198 (1 | 2 | 3),
199 (1 | 2)
Taneli Yavuz 274, 277 (1 | 2)
The Sofa Hotel Arşivi 135 (2)
Türemiş Murat 224, 227 (1 | 2 | 3)
Uçar Melih 212, 216 (1), 217 (3 | 4)
Uygur Özcan 294, 297 (1 | 2 | 3 | 4)

Barbarlar, Eros ve Uygarlık

Alman felsefecisi Herbert Marcuse, 1955 tarihli kitabı Eros ve Uygarlık'ta, Freud ve Marx'a atıfla, doğa ile tarih, içgüdüler ile onların rasyonalite ilkesi tarafından bastırılması hakkında Freud'un ileri sürdüğü tezleri tartışır. Marcuse'ye göre çatışma, Freud'un ileri sürdüğü gibi doğal içgüdüler ile bunların toplumsal üst benlik tarafından bastırılarak enerjinin etkinliğe dönüştürülmesi arasında, yani çalışma (gerçeklik ilkesi: aylıklığın dışlandığı yaşam) ile Eros (haz ilkesi: boş zaman ve zevk) arasında değildir. Ona göre kapitalist toplumda çatışma, sınıflı toplumu oluşturan performans ilkesi ile Eros arasındadır. İkincisi, sadece seçkinlere bahşedilir. Baskı altına alınmamış bir toplum, ancak baskı altına alınmamış (yabancılaştırılmamış) üretim ve baskı altına alınmamış boş zaman etkinliklerinin bir arada olmasıyla mümkündür.

Başlıktaki "Barbarlar"ın kaynağı ise, bir başka yazara, Fransız tarihçi Fernand Braudel'e dayanıyor. Braudel, Akdeniz adlı ünlü yapıtında, tarih boyunca steplerden ve kuzeyin çorak düzlüklerinden Akdeniz havzasına akan Germenlerin ve diğer kavimlerin, bir anlamda bugünkü turistlerin de uzak ataları olarak görülebileceklerine değinir. Barbar istilaları hem bir fütühat ve talan hem de kültürleşme aracıdır. Galyalı kavimler buldukları objeleri köylerine taşır, kadim Germen prensleri gördükleri antik yapıların benzerlerini yeni saraylarının mimarisinde kullanır, taşıdıkları bazı parçaları bunlara acemice monte ederler.

Savaşçılar, hacılar, tüccarlar, gemiciler, maceraçılar, arkeoloji meraklısı İngiliz soyluları, doğa, tarih, coğrafya tutkunları, kaplıca müdavimleri, sporcular, koleksiyoncular, kumarbazlar, hayvan, seks ve zevk avcıları... Tüccar hanları, kervansaraylar, 19. yüzyıl Grand Hotel'leri, iş otelleri, mega hoteller, tatil köyleri, resortlar, butik oteller... Çok sınırlı bir ayrıcalıklı kesimin özgür zaman ve mekân tercihleri dışında, büyük çalışanlar kitlesi açısından Marcuse'nin analizini doğrulayan bir örgütlenmiş "boş zaman" kullanımı söz konusu: Onun ince ayarlanmış programları, standartları, yönlendirilmiş imgeleri ve mekânları. İleri kapitalist toplumun cevaz verdiği bir "özgür zaman mühendisliği", ya da turizm mimarlığı.

Okullarda öğretilmeye çalışılan, kitaplarda yüceltilen anlamıyla mimarlığın bu pratikle ilişkisi oldukça problemli, neredeyse marjinal görünüyor. Güncel üretim de, faydacılık ve etkinlik boyutları da bunu doğruluyor. Öz hakkında söylenebilecek pek bir şey olmayınca, tasarım becerisinin yüzeysel olana, yani imgeye, "miş gibi"ye yöneldiği bir "orji" ortaya çıkıyor. Bu furyada, başta beklenenin aksine, sistemin ortaya koyduğu paradigma, tasarım için gerekli olan özgürlük alanını alabildiğine sınırlıyor. Bu satırların yazarı ve yazının ölçütleri, mimarlık temelli olmaktan çok toplumbilim kökenli olabilirdi.

Barbarians, Eros and Civilization

"Eros and Civilization" is a work by the German philosopher Herbert Marcuse, published in 1955. In the book, which draws upon both Freud and Marx, Marcuse discusses nature and history, focusing especially on Freud's theses on instincts and their suppression through rationality. In opposition to Freud, Marcuse does not believe that the conflict is between natural instincts and the transformation of energy into activity through their suppression by the social superego. In other words, the conflict is not between Work (the principle of realism: elimination of idleness) and Eros (the principle of pleasure: leisure time and joy). According to Marcuse, the major conflict in capitalist society is between Eros and the principle of performance that generates the social classes in the society. Eros is a privilege of the elite only. A free and un-suppressed society is possible only through un-suppressed (un-alienated) production and un-suppressed leisure activities.

The source of the word "Barbarians" in the title comes from another author, the French historian Fernand Braudel. In his famous work "The Mediterranean", Braudel mentions that the Germans and other tribes that migrated from the steppes and the barren plains of the North to the Mediterranean basin can be considered remote relatives of the tourists of the present day. Besides conquest and raid, Barbarian invasions were also a medium for culturalization. Gallic tribes would carry the objects that they found back to their villages. Ancient Germanic princes made use of antique buildings that they saw when determining the architectural design of their new palaces, novicely mounting some components that they have carried into the new construction.

Warriors, pilgrims, merchants, sailors, adventurers, British aristocrats fond of archaeology; admirers of nature, history and geography; frequenters of thermal baths, athletes, collectors, gamblers; seekers of animals, sex and pleasure... Merchant inns, caravanserais, 19th Century Grand Hotels, business hotels, mega hotels, holiday villages, resorts, boutique hotels... Except the free time and place preferences of a limited privileged group; an organized use of leisure time that verifies Marcuse's analysis with respect to the large working group: Its elaborately organized programs, standards, directed images and spaces... Some kind of "free time engineering" permitted by the advanced capitalist society – or tourism architecture.

The definition of architecture taught in schools and exalted in books has a highly problematic and even marginal relationship with the above mentioned praxis. The opportunistic and utilitarian dimensions of current production verify this. When there is not much to say about the essence, design skills are oriented towards superficiality, the image and "as if" resemblances; creating an "orgy". In contrast with the initial expectations for this process, the paradigm generated by the system actually limits the freedom that is essential for design. The author of this text and the criteria of this text can be thought of as rooted in social sciences rather than architecture.

Atilla Yücel